

Επίσημη Εφημερίδα L 165

της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Έκδοση
στην ελληνική γλώσσα

Νομοθεσία

56ο έτος
18 Ιουνίου 2013

Περιεχόμενα

I Νομοθετικές πράξεις

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΙ

- ★ Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 524/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 21ης Μαΐου 2013, για την ηλεκτρονική επίλυση καταναλωτικών διαφορών και για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2006/2004 και της οδηγίας 2009/22/ΕΚ (κανονισμός για την ΗΕΚΔ) 1
- ★ Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 525/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 21ης Μαΐου 2013, σχετικά με μηχανισμό παρακολούθησης και υποβολής εκθέσεων σχετικά με τις εκπομπές αερίων του θερμοκηπίου και άλλων πληροφοριών σε εθνικό και ενωσιακό επίπεδο που αφορούν την αλλαγή του κλίματος και την κατάργηση της απόφασης αριθ. 280/2004/ΕΚ ⁽¹⁾ 13
- ★ Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 526/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 21ης Μαΐου 2013, σχετικά με τον Οργανισμό της Ευρωπαϊκής Ένωσης για την Ασφάλεια Δικτύων και Πληροφοριών (ENISA) και την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 460/2004 ⁽¹⁾ 41
- ★ Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 527/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 21ης Μαΐου 2013, για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1528/2007 του Συμβουλίου όσον αφορά την εξαίρεση ορισμένων χωρών από τον κατάλογο των περιφερειών ή των κρατών που έχουν ολοκληρώσει τις διαπραγματεύσεις 59
- ★ Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 528/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 12ης Ιουνίου 2013, για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 450/2008 για τη θέσπιση του κοινοτικού τελωνειακού κώδικα (εκσυγχρονισμένος τελωνειακός κώδικας), όσον αφορά την ημερομηνία της εφαρμογής του 62

Τιμή: 4 EUR

(Συνέχεια στην επόμενη σελίδα)

⁽¹⁾ Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ

EL

Οι πράξεις των οποίων οι τίτλοι έχουν τυπωθεί με λευκά στοιχεία αποτελούν πράξεις τρεχούσης διαχείρισης που έχουν θεσπισθεί στο πλαίσιο της γεωργικής πολιτικής και είναι γενικά περιορισμένης χρονικής ισχύος.

Οι τίτλοι όλων των υπολοίπων πράξεων έχουν τυπωθεί με μαύρα στοιχεία και επισημαίνονται με αστερίσκο.

ΟΔΗΓΙΕΣ

- ★ Οδηγία 2013/11/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 21ης Μαΐου 2013, για την εναλλακτική επίλυση καταναλωτικών διαφορών και για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2006/2004 και της οδηγίας 2009/22/ΕΚ (οδηγία ΕΕΚΔ) 63

ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ

- ★ Απόφαση αριθ. 529/2013/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 21ης Μαΐου 2013, σχετικά με λογιστικούς κανόνες για τις εκπομπές και τις απορροφήσεις αερίων θερμοκηπίου από δραστηριότητες σχετιζόμενες με τις χρήσεις γης, τις αλλαγές χρήσεων γης και τη δασοπονία και πληροφόρηση για δράσεις σχετιζόμενες με τις δραστηριότητες αυτές 80

II Μη νομοθετικές πράξεις

ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ

2013/272/ΕΕ:

- ★ Απόφαση του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου, της 22ας Μαΐου 2013, σχετικά με τον αριθμό των μελών της Ευρωπαϊκής Επιτροπής 98

I

(Νομοθετικές πράξεις)

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΙ

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΕ) αριθ. 524/2013 ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 21ης Μαΐου 2013

για την ηλεκτρονική επίλυση καταναλωτικών διαφορών και για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2006/2004 και της οδηγίας 2009/22/ΕΚ (κανονισμός για την ΗΕΚΔ)

ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη τη Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, και ιδίως το άρθρο 114,

Έχοντας υπόψη την πρόταση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής,

Μετά τη διαβίβαση του σχεδίου νομοθετικής πράξης στα εθνικά κοινοβούλια,

Έχοντας υπόψη τη γνώμη της Ευρωπαϊκής Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής ⁽¹⁾,Αποφασίζοντας σύμφωνα με τη συνήθη νομοθετική διαδικασία ⁽²⁾,

Εκτιμώντας τα εξής:

- (1) Το άρθρο 169 παράγραφος 1 και το άρθρο 169 παράγραφος 2 στοιχείο α) της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΣΛΕΕ) προβλέπουν ότι η Ένωση πρέπει να συμβάλλει στην επίτευξη υψηλού επιπέδου προστασίας των καταναλωτών με μέτρα που θεσπίζει σύμφωνα με το άρθρο 114. Το άρθρο 38 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης προβλέπει ότι οι πολιτικές της Ένωσης διασφαλίζουν υψηλό επίπεδο προστασίας του καταναλωτή.
- (2) Σύμφωνα με το άρθρο 26 παράγραφος 2 ΣΛΕΕ, η εσωτερική αγορά περιλαμβάνει έναν χώρο χωρίς εσωτερικά σύνορα, στον οποίο εξασφαλίζεται η ελεύθερη κυκλοφορία των εμπορευμάτων και των υπηρεσιών. Για να έχουν οι καταναλωτές εμπιστοσύνη στην εσωτερική αγορά και να επωφελούνται από την ψηφιακή της διάσταση, πρέπει να έχουν πρόσβαση σε απλούς, αποτελεσματικούς, γρήγορους και χαμηλού κόστους τρόπους επίλυσης των διαφορών που ανακύπτουν

από την ηλεκτρονική πώληση αγαθών ή παροχή υπηρεσιών. Αυτό έχει ιδιαίτερη σημασία όταν οι καταναλωτές προβαίνουν σε διασυνοριακές αγορές.

- (3) Στην ανακοίνωσή της της 13ης Απριλίου 2011 με τίτλο «Η Πράξη για την ενιαία αγορά — Δώδεκα δράσεις για την τόνωση της ανάπτυξης και την ενίσχυση της εμπιστοσύνης — «Μαζί για μια νέα ανάπτυξη», η Επιτροπή προσδιόρισε τη νομοθεσία περί εναλλακτικής επίλυσης διαφορών (ΕΕΔ) που εμπεριέχει διάσταση ηλεκτρονικού εμπορίου ως μία από τις δώδεκα δράσεις για την τόνωση της ανάπτυξης και την ενίσχυση της εμπιστοσύνης στην ενιαία αγορά.
- (4) Ο κατακερματισμός της εσωτερικής αγοράς παρεμποδίζει τις προσπάθειες για την ενίσχυση της ανταγωνιστικότητας και της ανάπτυξης. Εξάλλου, οι διαφορές όσον αφορά την ύπαρξη, την ποιότητα και τη διάδοση απλών, αποτελεσματικών, γρήγορων και χαμηλού κόστους τρόπων επίλυσης διαφορών από την πώληση αγαθών ή την παροχή υπηρεσιών σε ολόκληρη την Ένωση αποτελούν εμπόδιο εντός της εσωτερικής αγοράς που υπονομεύει την εμπιστοσύνη των καταναλωτών και των εμπόρων στις διασυνοριακές αγοραπωλησίες.
- (5) Το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο κάλεσε διά των συμπερασμάτων του της 24-25 Μαρτίου και 23 Οκτωβρίου 2011 το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο να εγκρίνουν, έως το τέλος του 2012, μια πρώτη δέσμη μέτρων προτεραιότητας για να δοθεί νέα ώθηση στην ενιαία αγορά.
- (6) Η εσωτερική αγορά αποτελεί πραγματικότητα για τους καταναλωτές στην καθημερινή ζωή τους, όταν ταξιδεύουν, αγοράζουν και πραγματοποιούν πληρωμές. Οι καταναλωτές είναι βασικοί παράγοντες στην εσωτερική αγορά και, συνεπώς, θα πρέπει να βρίσκονται στο επίκεντρό της. Η ψηφιακή διάσταση της εσωτερικής αγοράς αποκτά ζωτική σημασία τόσο για τους καταναλωτές όσο και για τους εμπόρους. Οι καταναλωτές πραγματοποιούν όλο και περισσότερες αγορές μέσω του διαδικτύου, ενώ όλο και περισσότεροι έμποροι πωλούν τα προϊόντα τους ηλεκτρονικά. Οι καταναλωτές και οι έμποροι θα πρέπει να αισθάνονται εμπιστοσύνη κατά τη διενέργεια ηλεκτρονικών συναλλαγών, επομένως είναι ουσιαστική η άρση των υπαρχόντων εμποδίων και η ενίσχυση της εμπιστοσύνης των καταναλωτών. Η δυνατότητα μιας αξιόπιστης και αποτελεσματικής ηλεκτρονικής επίλυσης των διαφορών (ΗΕΔ) θα μπορούσε να συμβάλει σημαντικότερα στην επίτευξη αυτού του στόχου.

⁽¹⁾ ΕΕ C 181 της 21.6.2012, σ. 99.⁽²⁾ Θέση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 12ης Μαρτίου 2013 (δεν έχει ακόμη δημοσιευθεί στην Επίσημη Εφημερίδα) και απόφαση του Συμβουλίου της 22ας Απριλίου 2013.

- (7) Η δυνατότητα ευχερούς και φτηνής επίλυσης των διαφορών μπορεί να τονώσει την εμπιστοσύνη των καταναλωτών και των εμπόρων στην ψηφιακή ενιαία αγορά. Ωστόσο, οι καταναλωτές και οι έμποροι εξακολουθούν να αντιμετωπίζουν εμπόδια στην εξεύρεση εξωδικαστικών λύσεων στις διαφορές τους, ιδίως στις διαφορές από διασυνοριακές ηλεκτρονικές συναλλαγές, και έτσι αυτές σήμερα μένουν συχνά ανεπίλυτες.
- (8) Η ΗΕΔ μπορεί να προσφέρει απλή, αποτελεσματική, γρήγορη και χαμηλού κόστους εξωδικαστική επίλυση των διαφορών που απορρέουν από ηλεκτρονικές συναλλαγές. Ωστόσο, λείπουν σήμερα οι μηχανισμοί που θα επέτρεπαν στους καταναλωτές και τους εμπόρους να επιλύσουν τις εν λόγω διαφορές με ηλεκτρονικά μέσα: αυτό λειτουργεί εις βάρος των καταναλωτών, δυσχεραίνει ιδίως τις διασυνοριακές ηλεκτρονικές συναλλαγές, και δημιουργεί άνισους όρους ανταγωνισμού για τους εμπόρους, και, συνεπώς, παρακωλύει τη συνολική ανάπτυξη του ηλεκτρονικού εμπορίου.
- (9) Ο παρών κανονισμός εφαρμόζεται στην εξωδικαστική επίλυση διαφορών που υποβάλλονται από καταναλωτές που κατοικούν στην Ένωση κατά εμπόρων εγκατεστημένων στην Ένωση, οι οποίες καλύπτονται από την οδηγία 2013/11/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 21ης Μαΐου 2013, σχετικά με την εναλλακτική επίλυση καταναλωτικών διαφορών (οδηγία ΕΕΚΔ) ⁽¹⁾.
- (10) Προκειμένου η πλατφόρμα ΗΕΔ να μπορεί να χρησιμοποιηθεί και για διαδικασίες ΕΕΔ οι οποίες επιτρέπουν στους εμπόρους να υποβάλλουν καταγγελίες κατά καταναλωτών, ο παρών κανονισμός θα πρέπει επίσης να εφαρμοσθεί στην εξωδικαστική επίλυση διαφορών που υποβάλλονται από εμπόρους κατά καταναλωτών όπου οι οικείες διαδικασίες ΕΕΔ παρέχονται από φορείς ΕΕΔ που έχουν περιληφθεί στον κατάλογο σύμφωνα με το άρθρο 20 παράγραφος 2 της οδηγίας 2013/11/ΕΕ. Η εφαρμογή του παρόντος κανονισμού στις διαφορές αυτές δεν θα πρέπει να επιβάλλει υποχρέωση των κρατών μελών να εξασφαλίζουν ότι οι φορείς ΕΕΔ παρέχουν τις εν λόγω διαδικασίες.
- (11) Αν και από την πλατφόρμα ΗΕΔ θα επωφεληθούν κυρίως οι καταναλωτές και οι έμποροι που πραγματοποιούν διασυνοριακές ηλεκτρονικές συναλλαγές, ο παρών κανονισμός θα πρέπει επίσης να εφαρμοσθεί και στις εγχώριες ηλεκτρονικές συναλλαγές για να υπάρξει πραγματική ισότητα στους όρους ανταγωνισμού στο ηλεκτρονικό εμπόριο.
- (12) Ο παρών κανονισμός δεν θίγει την οδηγία 2008/52/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 21ης Μαΐου 2008, για ορισμένα θέματα διαμεσολάβησης σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις ⁽²⁾.
- (13) Ο ορισμός του «καταναλωτή» θα πρέπει να καλύπτει τα φυσικά πρόσωπα τα οποία ενεργούν για σκοπούς που δεν εμπίπτουν στην εμπορική, επιχειρηματική, βιοτεχνική ή επαγγελματική τους ιδιότητα. Ωστόσο, εάν η σύμβαση συνάπτεται για σκοπούς οι οποίοι εμπίπτουν μόνο εν μέρει στην εμπορική δραστηριότητα του προσώπου (συμβάσεις διπλού σκοπού) και ο εμπορικός σκοπός είναι τόσο περιορισμένος ώστε να μην είναι κυρίαρχος στο γενικό πλαίσιο της συναλλαγής, το εν λόγω πρόσωπο θα πρέπει επίσης να θεωρείται καταναλωτής.
- (14) Ο ορισμός της «ηλεκτρονικής σύμβασης πώλησης ή παροχής υπηρεσιών» θα πρέπει να καλύπτει μια σύμβαση πώλησης ή παροχής υπηρεσιών στο πλαίσιο της οποίας ο έμπορος ή ο μεσάζων προσφέρει αγαθά ή υπηρεσίες μέσω ιστότοπου ή άλλου ηλεκτρονικού μέσου και ο καταναλωτής παραγγέλλει τα εν λόγω αγαθά ή υπηρεσίες μέσω αυτού του ιστότοπου ή άλλου ηλεκτρονικού μέσου. Ο ορισμός θα πρέπει επίσης να καλύπτει τις περιπτώσεις στις οποίες ο καταναλωτής έχει πρόσβαση στον ιστότοπο ή σε άλλη υπηρεσία της κοινωνίας της πληροφορίας μέσω κινητής ηλεκτρονικής συσκευής όπως το κινητό τηλέφωνο.
- (15) Ο παρών κανονισμός δεν εφαρμόζεται σε διαφορές μεταξύ καταναλωτών και εμπόρων οι οποίες ανακύπτουν από συμβάσεις πώλησης ή παροχής υπηρεσιών που δεν συνάπτονται ηλεκτρονικά και σε διαφορές μεταξύ εμπόρων.
- (16) Ο παρών κανονισμός θα πρέπει να συνδυάζεται με την οδηγία 2013/11/ΕΕ η οποία επιβάλλει στα κράτη μέλη την υποχρέωση να εξασφαλίζουν ότι όλες οι διαφορές μεταξύ καταναλωτών που κατοικούν και εμπόρων που είναι εγκατεστημένοι στην Ένωση, οι οποίες ανακύπτουν από την πώληση αγαθών ή την παροχή υπηρεσιών, μπορούν να υποβληθούν σε φορέα ΕΕΔ.
- (17) Προτού υποβάλουν την καταγγελία τους σε φορέα ΕΕΔ μέσω της πλατφόρμας ΗΕΔ, οι καταναλωτές θα πρέπει να ενθαρρύνονται από τα κράτη μέλη να επικοινωνούν με τον έμπορο με κάθε πρόσφορο μέσο, με σκοπό τον φιλικό διακανονισμό της διαφοράς.
- (18) Σκοπός του παρόντος κανονισμού είναι η δημιουργία πλατφόρμας ΗΕΔ σε ενωσιακό επίπεδο. Η πλατφόρμα ΗΕΔ θα πρέπει να έχει τη μορφή διαλογικού ιστότοπου με ενιαίο σημείο εξυπηρέτησης για τους καταναλωτές και τους εμπόρους οι οποίοι επιδιώκουν να επιλύσουν εξωδικαστικά τις διαφορές τους από ηλεκτρονικές συναλλαγές. Η πλατφόρμα ΗΕΔ θα πρέπει να παρέχει γενικές πληροφορίες για την εξωδικαστική επίλυση συμβατικών διαφορών μεταξύ καταναλωτών και εμπόρων οι οποίες απορρέουν από τις ηλεκτρονικές συμβάσεις πώλησης ή παροχής υπηρεσιών. Θα πρέπει να επιτρέπει στους καταναλωτές και τους εμπόρους να υποβάλλουν τις καταγγελίες τους με τη συμπλήρωση ηλεκτρονικού έντυπου καταγγελίας, διαθέσιμου σε όλες τις επίσημες γλώσσες των θεσμικών οργάνων της Ένωσης, και να επισυνάπτουν σχετικά έγγραφα. Θα πρέπει να διαβιβάζει τις καταγγελίες σε φορέα ΕΕΔ αρμόδιο για την εξέταση της σχετικής διαφοράς. Η πλατφόρμα ΗΕΔ θα πρέπει να παρέχει, δωρεάν, ηλεκτρονικό εργαλείο διαχείρισης υποθέσεων το οποίο θα επιτρέπει στους φορείς ΕΕΔ να διεκπεραιώνουν τη διαδικασία επίλυσης της διαφοράς με τα μέρη μέσω της πλατφόρμας ΗΕΔ. Οι φορείς ΕΕΔ δεν θα πρέπει να υποχρεούνται να χρησιμοποιήσουν το εργαλείο διαχείρισης υποθέσεων.

⁽¹⁾ Βλέπε σελίδα 63 της παρούσας Επίσημης Εφημερίδας.

⁽²⁾ ΕΕ L 136 της 24.5.2008, σ. 3.

- (19) Η Επιτροπή θα είναι αρμόδια για την ανάπτυξη, λειτουργία και συντήρηση της πλατφόρμας ΗΕΔ και θα παρέχει κάθε απαιτούμενη τεχνική διευκόλυνση για τη λειτουργία της πλατφόρμας. Η πλατφόρμα ΗΕΔ θα διαθέτει λειτουργία ηλεκτρονικής μετάφρασης η οποία θα επιτρέπει στα μέρη και στον φορέα ΕΕΔ να λαμβάνουν σε μετάφραση, εφόσον απαιτείται, πληροφορίες οι οποίες ανταλλάσσονται μέσω της πλατφόρμας ΗΕΔ και είναι απαραίτητες για την επίλυση της διαφοράς. Η λειτουργία αυτή θα πρέπει να μπορεί να κάνει όλες τις απαιτούμενες μεταφράσεις, με ανθρώπινη παρέμβαση αν χρειασθεί. Επιπλέον, η Επιτροπή θα παρέχει, μέσω της πλατφόρμας ΗΕΔ, πληροφορίες προς τους υποβάλλοντες καταγγελία σχετικά με τη δυνατότητα να ζητήσουν βοήθεια από τα σημεία επαφής της ΗΕΔ.
- (20) Η πλατφόρμα ΗΕΔ θα πρέπει να επιτρέπει την ασφαλή ανταλλαγή δεδομένων με τους φορείς ΕΕΔ και να σέβεται τις αρχές στις οποίες βασίζεται το Ευρωπαϊκό Πλαίσιο Διαλειτουργικότητας, που θεσπίστηκε σύμφωνα με την απόφαση 2004/387/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 21ης Απριλίου 2004, περί της διαλειτουργικής παροχής πανευρωπαϊκών υπηρεσιών ηλεκτρονικής διακυβέρνησης στις δημόσιες διοικήσεις, τις επιχειρήσεις και τους πολίτες (IDABC) ⁽¹⁾.
- (21) Η πρόσβαση στην πλατφόρμα ΗΕΔ θα πρέπει να παρέχεται κυρίως μέσω της πύλης «Η Ευρώπη σας», η οποία ιδρύθηκε με το παράρτημα II της απόφασης 2004/387/ΕΚ, και παρέχει, σε επιχειρήσεις και πολίτες στην Ένωση, τη δυνατότητα πρόσβασης, σε πολλές γλώσσες, σε πανευρωπαϊκές ηλεκτρονικές πληροφορίες και διαδραστικές υπηρεσίες. Η πλατφόρμα ΗΕΔ θα πρέπει να κατέχει εμφανή θέση στη διαδικτυακή πύλη «Η Ευρώπη σας».
- (22) Μια πλατφόρμα ΗΕΔ σε ενωσιακό επίπεδο θα πρέπει να βασίζεται στους φορείς ΕΕΔ που υπάρχουν ήδη στα κράτη μέλη και να συνάδει με τις νομικές παραδόσεις των κρατών μελών. Συνεπώς, οι φορείς ΕΕΔ στους οποίους διαβιβάζεται καταγγελία μέσω της πλατφόρμας ΗΕΔ θα πρέπει να εφαρμόζουν δικούς τους διαδικαστικούς κανόνες, συμπεριλαμβανομένων των κανόνων για τα έξοδα. Ωστόσο, ο παρών κανονισμός σκοπεύει να θεσπίσει ορισμένους κοινούς κανόνες για τις διαδικασίες αυτές, ώστε να είναι αποτελεσματικές. Μεταξύ αυτών χρειάζονται και κανόνες οι οποίοι διασφαλίζουν ότι η εν λόγω επίλυση διαφορών δεν απαιτεί την φυσική παρουσία των μερών ή των εκπροσώπων τους ενώπιον του φορέα ΕΕΔ, εκτός και αν οι οικείοι διαδικαστικοί κανόνες προβλέπουν τη δυνατότητα αυτή και συμφωνούν τα μέρη.
- (23) Αν εξασφαλιστεί ότι όλοι οι φορείς ΕΕΔ που περιλαμβάνονται στον κατάλογο σύμφωνα με το άρθρο 20 παράγραφος 2 της οδηγίας 2013/11/ΕΕ έχουν καταχωριστεί στην πλατφόρμα ΗΕΔ, θα πρέπει να υπάρχει πλήρης κάλυψη στην ηλεκτρονική εξωδικαστική επίλυση διαφορών λόγω ηλεκτρονικών συμβάσεων πώλησης ή παροχής υπηρεσιών.
- (24) Ο παρών κανονισμός δεν θα πρέπει να εμποδίζει τη λειτουργία τυχόν υπάρχοντος φορέα επίλυσης διαφορών που λειτουργεί ηλεκτρονικά ή οποιοδήποτε μηχανισμού ΗΕΔ εντός της Ένωσης. Δεν θα πρέπει να εμποδίζει τους φορείς ή μηχανισμούς επίλυσης διαφορών να επιλαμβάνονται ηλεκτρονικών διαφορών οι οποίες τους έχουν υποβληθεί απευθείας.
- (25) Θα πρέπει να ορισθούν σε κάθε κράτος μέλος σημεία επαφής ΗΕΔ που φιλοξενούν τουλάχιστον δύο συμβούλους ΗΕΔ. Τα σημεία επαφής ΗΕΔ θα πρέπει να στηρίζουν τα μέρη μιας διαφοράς που υποβάλλεται μέσω της πλατφόρμας ΗΕΔ χωρίς να υποχρεούνται να μεταφράζουν τα σχετικά με τη διαφορά έγγραφα. Τα κράτη μέλη θα πρέπει να μπορούν να αναθέτουν στα κέντρα τους του Δικτύου Ευρωπαϊκών Κέντρων Καταναλωτών την αρμοδιότητα για τα σημεία επαφής ΗΕΔ. Τα κράτη μέλη θα πρέπει να χρησιμοποιούν τη δυνατότητα αυτή για να μπορούν τα σημεία επαφής ΗΕΔ να επωφελούνται πλήρως από την πείρα των κέντρων του Δικτύου Ευρωπαϊκών Κέντρων Καταναλωτών όσον αφορά τη διευκόλυνση της επίλυσης διαφορών μεταξύ καταναλωτών και εμπόρων. Η Επιτροπή θα πρέπει να θεσπίσει δίκτυο σημείων επαφής ΗΕΔ για να διευκολύνει το έργο και τη συνεργασία τους και να παρέχει, σε συνεργασία με τα κράτη μέλη, κατάλληλη εκπαίδευση για τα σημεία επαφής ΗΕΔ.
- (26) Το δικαίωμα αποτελεσματικής έννομης προστασίας και το δικαίωμα του φυσικού δικαστή είναι θεμελιώδη δικαιώματα που κατοχυρώνονται στο άρθρο 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Η ΗΕΔ δεν προορίζεται να αντικαταστήσει τις δικαστικές διαδικασίες ούτε θα πρέπει να στερεί τους καταναλωτές ή τους εμπόρους από το δικαίωμά τους να ζητήσουν έννομη προστασία ενώπιον δικαστηρίου. Συνεπώς, ο παρών κανονισμός δεν θα πρέπει να εμποδίζει τα μέρη από την άσκηση του δικαιώματος πρόσβασης στο δικαστικό σύστημα.
- (27) Η επεξεργασία των πληροφοριών δυνάμει του παρόντος κανονισμού θα πρέπει να υπόκειται σε αυστηρές εγγυήσεις εμπιστευτικότητας και να συνάδει με τους κανόνες προστασίας των προσωπικών δεδομένων της οδηγίας 95/46/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 24ης Οκτωβρίου 1995, για την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και για την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών ⁽²⁾ και του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 45/2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 18ης Δεκεμβρίου 2000, σχετικά με την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα από τα όργανα και τους οργανισμούς της Κοινότητας και σχετικά με την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών ⁽³⁾. Αυτοί οι κανόνες θα πρέπει να εφαρμόζονται στην επεξεργασία προσωπικών δεδομένων δυνάμει του παρόντος κανονισμού από τους διάφορους παράγοντες της πλατφόρμας ΗΕΔ, είτε ενεργούν μόνοι τους είτε από κοινού με άλλους παρόμοιους παράγοντες.
- (28) Τα υποκείμενα των δεδομένων θα πρέπει να ενημερώνονται και να παρέχουν τη συγκατάθεσή τους για την επεξεργασία των προσωπικών δεδομένων τους στην πλατφόρμα ΗΕΔ και θα πρέπει να ενημερώνονται για τα δικαιώματά τους όσον αφορά την εν λόγω επεξεργασία, μέσω γενικής δήλωσης για την προστασία του ιδιωτικού απορρήτου, η οποία πρέπει να δημοσιοποιηθεί από την Επιτροπή και να εξηγηθεί, σε σαφή και απλή γλώσσα, τις πράξεις επεξεργασίας που εκτελούνται υπό την ευθύνη των διαφόρων παραγόντων της πλατφόρμας, σύμφωνα με τα άρθρα 11 και 12 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 45/2001 και σύμφωνα με την εθνική νομοθεσία που έχει εκδοθεί βάσει των άρθρων 10 και 11 της οδηγίας 95/46/ΕΚ.

⁽¹⁾ ΕΕ L 144 της 30.4.2004, σ. 62.

⁽²⁾ ΕΕ L 281 της 23.11.1995, σ. 31.

⁽³⁾ ΕΕ L 8 της 12.1.2001, σ. 1.

- (29) Ο παρών κανονισμός δεν θα πρέπει να θίγει τις περί εμπιστευτικότητας διατάξεις της εθνικής νομοθεσίας που αφορά την ΕΕΔ.
- (30) Προκειμένου να γίνει η πλατφόρμα ΗΕΔ ευρέως γνωστή στους καταναλωτές, οι εγκατεστημένοι στην Ένωση έμποροι οι οποίοι ασχολούνται με ηλεκτρονικές συμβάσεις πωλήσεων ή παροχής υπηρεσιών παρέχουν, στις ιστοσελίδες τους, ηλεκτρονική σύνδεση με την πλατφόρμα ΗΕΔ. Οι έμποροι θα πρέπει επίσης να γνωστοποιούν την ηλεκτρονική τους διεύθυνση ώστε να έχουν οι καταναλωτές ένα πρώτο σημείο επαφής. Σημαντικό ποσοστό των ηλεκτρονικών συμβάσεων πωλήσεων και παροχής υπηρεσιών συνάπτεται με τη χρησιμοποίηση ηλεκτρονικών αγορών οι οποίες συγκεντρώνουν ή διευκολύνουν τις ηλεκτρονικές συναλλαγές μεταξύ καταναλωτών και εμπόρων. Οι ηλεκτρονικές αγορές είναι ηλεκτρονικές πλατφόρμες οι οποίες επιτρέπουν στους εμπόρους να διαθέτουν τα προϊόντα και τις υπηρεσίες τους στους καταναλωτές. Οι ηλεκτρονικές αγορές αυτές θα πρέπει επομένως να υπέχουν την αυτή υποχρέωση να παρέχουν ηλεκτρονική σύνδεση με την πλατφόρμα ΗΕΔ. Αυτή η υποχρέωση θεσπίζεται με την επιφύλαξη του άρθρου 13 της οδηγίας 2013/11/ΕΕ σχετικά με την υποχρέωση ενημέρωσης των καταναλωτών από τους εμπόρους για τις διαδικασίες ΕΕΔ από τις οποίες καλύπτονται οι έμποροι και για το αν δεσμεύονται ή όχι να χρησιμοποιούν ΕΕΔ στις διαφορές τους με τους καταναλωτές. Επιπλέον, αυτή η υποχρέωση θεσπίζεται με την επιφύλαξη του άρθρου 6 παράγραφος 1 στοιχείο κ) και του άρθρου 8 της οδηγίας 2011/83/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 25ης Οκτωβρίου 2011, για τα δικαιώματα των καταναλωτών⁽¹⁾. Το άρθρο 6 παράγραφος 1 στοιχείο κ) της οδηγίας 2011/83/ΕΕ ορίζει, για τις καταναλωτικές συμβάσεις που συνάπτονται εξ αποστάσεως ή εκτός εμπορικού καταστήματος, ότι ο έμπορος υποχρεούται να ενημερώνει τον καταναλωτή, προτού αυτός δεσμευθεί από τη σύμβαση, για τη δυνατότητα προσφυγής σε μηχανισμό εξωδικαστικής υποβολής καταγγελιών και έννομης προστασίας στον οποίο υπάγεται ο έμπορος, και για τις σχετικές μεθόδους πρόσβασης. Για ανάλογους λόγους ενημέρωσης του καταναλωτή, τα κράτη μέλη θα πρέπει να ενθαρρύνουν τις ενώσεις καταναλωτών και τις ενώσεις επιχειρήσεων να παρέχουν ηλεκτρονική σύνδεση με την ιστοσελίδα της πλατφόρμας ΗΕΔ.
- (31) Για να ληφθούν υπόψη τα κριτήρια διά των οποίων οι φορείς ΗΕΔ οριοθετούν το οικείο πεδίο εφαρμογής, θα πρέπει να ανατεθεί στην Επιτροπή η εξουσία σύμφωνα με το άρθρο 290 ΣΛΕΕ να αναπροσαρμόζει τις πληροφορίες που πρέπει να παρέχει ο καταγγέλλων στο ηλεκτρονικό έντυπο καταγγελίας που θα διατίθεται στην πλατφόρμα ΗΕΔ. Η διεξαγωγή των κατάλληλων διαβουλεύσεων από την Επιτροπή στο πλαίσιο των προπαρασκευαστικών της εργασιών, συμπεριλαμβανομένων των εργασιών σε επίπεδο εμπειρογνομόνων, έχει ιδιαίτερη σημασία. Η Επιτροπή οφείλει να διασφαλίζει, κατά την προετοιμασία και σύνταξη των κατ' εξουσιοδότηση πράξεων, την ταυτόχρονη, έγκαιρη και κατάλληλη διαβίβαση των σχετικών εγγράφων στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο.
- (32) Για να εξασφαλιστούν ομοίμορφες συνθήκες εφαρμογής του παρόντος κανονισμού, θα πρέπει να ανατεθούν στην
- Επιτροπή εκτελεστικές αρμοδιότητες όσον αφορά τη λειτουργία της πλατφόρμας ΗΕΔ, τους όρους υποβολής καταγγελίας και τη συνεργασία στο πλαίσιο του δικτύου των σημείων επαφής ΗΕΔ. Οι εν λόγω αρμοδιότητες ασκούνται σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 182/2011 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Φεβρουαρίου 2011, για τη θέσπιση κανόνων και γενικών αρχών σχετικά με τους τρόπους ελέγχου από τα κράτη μέλη της άσκησης των εκτελεστικών αρμοδιοτήτων από την Επιτροπή⁽²⁾. Για την έκδοση εκτελεστικών πράξεων σχετικών με το ηλεκτρονικό έντυπο υποβολής καταγγελιών θα πρέπει να χρησιμοποιείται η διαδικασία της συμβουλευτικής επιτροπής λόγω του καθαρά τεχνικού του χαρακτήρα. Για τη θέσπιση των κανόνων όσον αφορά τους όρους συνεργασίας μεταξύ των συμβούλων ΗΕΔ του δικτύου σημείων επαφής ΗΕΔ θα πρέπει να χρησιμοποιείται η διαδικασία εξέτασης.
- (33) Κατά την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού, η Επιτροπή συμβουλευτείται, κατά περίπτωση, τον Ευρωπαϊκό Επόπτη Προστασίας Δεδομένων.
- (34) Επειδή ο στόχος του παρόντος κανονισμού, δηλαδή η δημιουργία ευρωπαϊκής πλατφόρμας ΗΕΔ για ηλεκτρονικές διαφορές που διέπονται από κοινούς κανόνες, δεν μπορεί να επιτευχθεί επαρκώς από τα κράτη μέλη και, συνεπώς, μπορεί, λόγω της κλίμακας και των αποτελεσμάτων του, να επιτευχθεί καλύτερα στο επίπεδο της Ένωσης, η Ένωση μπορεί να λάβει μέτρα σύμφωνα με την αρχή της επικουρικότητας που θεσπίζεται στο άρθρο 5 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση. Σύμφωνα με την αρχή της αναλογικότητας, όπως ορίζεται στο εν λόγω άρθρο, ο παρών κανονισμός δεν υπερβαίνει τα αναγκαία όρια για την επίτευξη του εν λόγω στόχου.
- (35) Ο παρών κανονισμός σέβεται τα θεμελιώδη δικαιώματα και τηρεί τις αρχές που αναγνωρίζονται ιδίως από τον Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, και ειδικότερα από τα άρθρα 7, 8, 38 και 47.
- (36) Ζητήθηκε, σύμφωνα με το άρθρο 28 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 45/2001, η γνώμη του Ευρωπαϊκού Επόπτη Προστασίας Δεδομένων ο οποίος και γνωμοδότησε στις 12 Ιανουαρίου 2012⁽³⁾,

ΕΞΕΔΩΣΑΝ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ι

ΓΕΝΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 1

Αντικείμενο

Σκοπός του παρόντος κανονισμού είναι να συμβάλει, με την επίτευξη υψηλού επιπέδου προστασίας των καταναλωτών, στην ορθή λειτουργία της εσωτερικής αγοράς, ιδίως στην ψηφιακή της διάσταση, παρέχοντας ευρωπαϊκή πλατφόρμα ΗΕΔ («πλατφόρμα ΗΕΔ») για τη διευκόλυνση της ανεξάρτητης, αμερόληπτης, διαφανούς, αποτελεσματικής, γρήγορης και δίκαιης εξωδικαστικής επίλυσης των διαφορών μεταξύ καταναλωτών και εμπόρων ηλεκτρονικά.

⁽¹⁾ ΕΕ L 304 της 22.11.2011, σ. 64.

⁽²⁾ ΕΕ L 55 της 28.2.2011, σ. 13.

⁽³⁾ ΕΕ C 136 της 11.5.2012, σ. 1.

Άρθρο 2**Πεδίο εφαρμογής**

1. Ο παρών κανονισμός εφαρμόζεται στην εξωδικαστική επίλυση διαφορών που αφορούν συμβατικές υποχρεώσεις δυνάμει ηλεκτρονικών συμβάσεων πώλησης ή παροχής υπηρεσιών μεταξύ καταναλωτή κατοίκου της Ένωσης και εμπόρου εγκατεστημένου στην Ένωση με την παρέμβαση φορέα ΕΕΔ ο οποίος έχει περιληφθεί στον κατάλογο σύμφωνα με το άρθρο 20 παράγραφος 2 της οδηγίας 2013/11/ΕΕ και με τη χρήση της πλατφόρμας ΗΕΔ.

2. Ο παρών κανονισμός εφαρμόζεται στην εξωδικαστική επίλυση των προβλεπόμενων στην παράγραφο 1 διαφορών, όταν η καταγγελία υποβάλλεται από τον έμπορο κατά του καταναλωτή, στον βαθμό που η νομοθεσία του κράτους μέλους της συνήθους διαμονής του καταναλωτή επιτρέπει την επίλυση των διαφορών αυτών μέσω παρέμβασης φορέα ΕΕΔ.

3. Τα κράτη μέλη ενημερώνουν την Επιτροπή σχετικά με το αν η νομοθεσία τους επιτρέπει την επίλυση των προβλεπόμενων στην παράγραφο 1 διαφορών μέσω παρέμβασης φορέα ΕΕΔ, όταν η καταγγελία υποβάλλεται από τον έμπορο κατά του καταναλωτή. Όταν οι αρμόδιες αρχές αποστέλλουν τον κατάλογο του άρθρου 20 παράγραφος 2 της οδηγίας 2013/11/ΕΕ, ενημερώνουν την Επιτροπή σχετικά με τους φορείς ΕΕΔ που επιλαμβάνονται των διαφορών αυτών.

4. Η εφαρμογή του παρόντος κανονισμού στις προβλεπόμενες στην παράγραφο 1 διαφορές, όταν η καταγγελία υποβάλλεται από τον έμπορο κατά του καταναλωτή, δεν επιβάλλει υποχρέωση των κρατών μελών να εξασφαλίζουν ότι οι φορείς ΕΕΔ παρέχουν διαδικασίες εξωδικαστικής επίλυσης των διαφορών αυτών.

Άρθρο 3**Σχέση με άλλες νομοθετικές πράξεις της Ένωσης**

Ο παρών κανονισμός εφαρμόζεται με την επιφύλαξη της οδηγίας 2008/52/ΕΚ.

Άρθρο 4**Ορισμοί**

1. Για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού:

- α) ως «καταναλωτής» νοείται καταναλωτής σύμφωνα με τον ορισμό του άρθρου 4 παράγραφος 1 στοιχείο α) της οδηγίας 2013/11/ΕΕ·
- β) ως «έμπορος» νοείται έμπορος σύμφωνα με τον ορισμό του άρθρου 4 παράγραφος 1, στοιχείο β) της οδηγίας 2013/11/ΕΕ·
- γ) ως «σύμβαση πώλησης» νοείται σύμβαση πώλησης σύμφωνα με τον ορισμό του άρθρου 4 παράγραφος 1 στοιχείο γ) της οδηγίας 2013/11/ΕΕ·
- δ) ως «σύμβαση παροχής υπηρεσιών» νοείται σύμβαση παροχής υπηρεσιών σύμφωνα με τον ορισμό του άρθρου 4 παράγραφος 1 στοιχείο δ) της οδηγίας 2013/11/ΕΕ·

ε) ως «ηλεκτρονική σύμβαση πώλησης ή παροχής υπηρεσιών» νοείται σύμβαση πώλησης ή παροχής υπηρεσιών κατά την οποία ο έμπορος ή ο μεσάζων προσφέρει αγαθά ή υπηρεσίες μέσω ιστότοπου ή άλλου ηλεκτρονικού μέσου και ο καταναλωτής παραγγέλλει τα εν λόγω αγαθά ή υπηρεσίες μέσω αυτού του ιστότοπου ή άλλου ηλεκτρονικού μέσου·

στ) ως «ηλεκτρονική αγορά» νοείται πάροχος υπηρεσίας, σύμφωνα με τον ορισμό του άρθρου 2 στοιχείο β) της οδηγίας 2000/31/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 8ης Ιουνίου 2000, για ορισμένες νομικές πτυχές των υπηρεσιών της κοινωνίας της πληροφορίας, ιδίως του ηλεκτρονικού εμπορίου, στην εσωτερική αγορά («οδηγία για το ηλεκτρονικό εμπόριο») ⁽¹⁾ ο οποίος επιτρέπει στους καταναλωτές και τους εμπόρους να συνάπτουν ηλεκτρονικώς συμβάσεις πώλησης και παροχής υπηρεσιών μέσα από την ιστοσελίδα της ηλεκτρονικής αγοράς·

ζ) ως «ηλεκτρονικό μέσο» νοείται ηλεκτρονικός εξοπλισμός επεξεργασίας (συμπεριλαμβανομένης ψηφιακής συμπίεσης) και αποθήκευσης δεδομένων, τα οποία μεταδίδονται, διαβιβάζονται και παραλαμβάνονται εξ ολοκλήρου με ενσύρματη μετάδοση, με ραδιοκύματα, με οπτικά μέσα ή με άλλα ηλεκτρομαγνητικά μέσα·

η) ως «διαδικασία εναλλακτικής επίλυσης διαφορών» («διαδικασία ΕΕΔ») νοείται διαδικασία εξωδικαστικής επίλυσης των προβλεπόμενων στο άρθρο 2 του παρόντος κανονισμού διαφορών·

θ) ως «φορέας εναλλακτικής επίλυσης διαφορών» («φορέας ΕΕΔ») νοείται φορέας ΕΕΔ σύμφωνα με τον ορισμό του άρθρου 4 παράγραφος 1 στοιχείο η) της οδηγίας 2013/11/ΕΕ·

ι) ως «καταγγέλλων» νοείται ο καταναλωτής ή έμπορος που έχει υποβάλει καταγγελία μέσω της πλατφόρμας ΗΕΔ·

ια) ως «καταγγελλόμενος» νοείται ο καταναλωτής ή έμπορος κατά του οποίου έχει υποβληθεί καταγγελία μέσω της πλατφόρμας ΗΕΔ·

ιβ) ως «αρμόδια αρχή» νοείται δημόσια αρχή σύμφωνα με τον ορισμό του άρθρου 4 παράγραφος 1 στοιχείο θ) της οδηγίας 2013/11/ΕΕ·

ιγ) ως «δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα» νοείται κάθε πληροφορία σχετικά με φυσικό πρόσωπο η ταυτότητα του οποίου είναι γνωστή ή μπορεί να εξακριβωθεί («υποκειμενο των δεδομένων»)· ως πρόσωπο του οποίου η ταυτότητα μπορεί να εξακριβωθεί λογίζεται το πρόσωπο που μπορεί να προσδιοριστεί, άμεσα ή έμμεσα, ιδίως βάσει αριθμού ταυτότητας ή ενός ή περισσότερων φυσικών, βιολογικών, ψυχολογικών, οικονομικών, πολιτιστικών ή κοινωνικών χαρακτηριστικών του εν λόγω προσώπου.

2. Ο τόπος εγκατάστασης του εμπόρου και του φορέα ΕΕΔ καθορίζεται αντιστοίχως σύμφωνα με το άρθρο 4 παράγραφοι 2 και 3 της οδηγίας 2013/11/ΕΕ.

⁽¹⁾ ΕΕ L 178 της 17.7.2000, σ. 1.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ II

ΠΛΑΤΦΟΡΜΑ ΗΕΔ

Άρθρο 5

Δημιουργία της πλατφόρμας ΗΕΔ

1. Η Επιτροπή αναπτύσσει την πλατφόρμα ΗΕΔ και είναι υπεύθυνη για τη λειτουργία της, συμπεριλαμβανομένων όλων των αναγκαίων μεταφραστικών λειτουργιών για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού, τη συντήρηση, τη χρηματοδότησή της και την ασφάλεια των δεδομένων. Η πλατφόρμα ΗΕΔ είναι εύχρηστη. Η ανάπτυξη, λειτουργία και συντήρησή της εξασφαλίζει τον σεβασμό της ιδιωτικής ζωής των χρηστών ήδη από το στάδιο του σχεδιασμού («σχεδιασμός με σεβασμό της ιδιωτικής ζωής») και διασφαλίζει ότι η πλατφόρμα ΗΕΔ είναι ευπρόσιτη και χρηστική για όλους, συμπεριλαμβανομένων των ευπαθών χρηστών («σχεδιασμός για όλους»), στον βαθμό του δυνατού.

2. Η πλατφόρμα ΗΕΔ αποτελεί ενιαίο σημείο εξυπηρέτησης για τους καταναλωτές και εμπόρους που επιδιώκουν την εξωδικαστική επίλυση διαφορών που καλύπτονται από τον παρόντα κανονισμό. Είναι διαδραστικός ιστότοπος στον οποίο υπάρχει δυνατότητα δωρεάν ηλεκτρονικής πρόσβασης σε όλες τις επίσημες γλώσσες των θεσμικών οργάνων της Ένωσης.

3. Η Επιτροπή μεριμνά ώστε να παρέχεται πρόσβαση στην πλατφόρμα ΗΕΔ, κατά περίπτωση, μέσω των ιστότοπων της που παρέχουν πληροφορίες στους πολίτες και τις επιχειρήσεις της Ένωσης, ιδίως μέσω της πύλης «Η Ευρώπη σας», που δημιουργήθηκε με την απόφαση 2004/387/ΕΚ.

4. Η πλατφόρμα ΗΕΔ επιτελεί τις ακόλουθες λειτουργίες:

- α) παρέχει ηλεκτρονικό έντυπο υποβολής καταγγελιών, το οποίο συμπληρώνεται από τον καταγγέλλοντα σύμφωνα με το άρθρο 8·
- β) ενημερώνει τον καταγγελλόμενο σχετικά με την καταγγελία·
- γ) προσδιορίζει τον αρμόδιο φορέα ή φορείς ΕΕΔ και διαβιβάζει την καταγγελία στον φορέα ΕΕΔ, τον οποίο τα μέρη συμφώνησαν να χρησιμοποιήσουν, σύμφωνα με το άρθρο 9·
- δ) προσφέρει, δωρεάν, ηλεκτρονικό εργαλείο διαχείρισης υποθέσεων, το οποίο επιτρέπει στα μέρη και στον φορέα ΕΕΔ να διεκπεραιώσουν τη διαδικασία επίλυσης της διαφοράς ηλεκτρονικά, μέσω της πλατφόρμας ΗΕΔ·
- ε) παρέχει στα μέρη και στον φορέα ΕΕΔ τη μετάφραση των αναγκαίων πληροφοριών για την επίλυση της διαφοράς οι οποίες ανταλλάσσονται μέσω της πλατφόρμας ΗΕΔ·
- στ) παρέχει ηλεκτρονικό έντυπο μέσω του οποίου οι φορείς ΕΕΔ διαβιβάζουν τις πληροφορίες του άρθρου 10 στοιχείο γ)·
- ζ) παρέχει σύστημα ανατροφοδότησης το οποίο επιτρέπει στα μέρη να διατυπώσουν τις απόψεις τους για τη λειτουργία της πλατφόρμας ΗΕΔ και για τον φορέα ΕΕΔ που χειρίστηκε τη διαφορά τους·

η) δημοσιοποιεί τα ακόλουθα:

- i) γενικές πληροφορίες για την ΕΕΔ ως μέσο εξωδικαστικής επίλυσης διαφορών,
- ii) πληροφορίες για τους φορείς ΕΕΔ που έχουν περιληφθεί στον κατάλογο σύμφωνα με το άρθρο 20 παράγραφος 2 της οδηγίας 2013/11/ΕΕ και είναι αρμόδιοι για τη διεκπεραίωση των διαφορών που καλύπτονται από τον παρόντα κανονισμό,
- iii) ηλεκτρονικό οδηγό για την υποβολή καταγγελιών μέσω της πλατφόρμας ΗΕΔ,
- iv) πληροφορίες, συμπεριλαμβανομένων στοιχείων επικοινωνίας, των σημείων επαφής ΗΕΔ που ορίζουν τα κράτη μέλη σύμφωνα με το άρθρο 7 παράγραφος 1 του παρόντος κανονισμού,
- v) στατιστικά δεδομένα σχετικά με την έκβαση των διαφορών που διαβιβάστηκαν σε φορείς ΕΕΔ μέσω της πλατφόρμας ΗΕΔ.

5. Η Επιτροπή μεριμνά ώστε οι προβλεπόμενες στην παράγραφο 4 στοιχείο η) πληροφορίες να είναι ακριβείς, επίκαιρες και διατυπωμένες με σαφή, κατανοητό και προσυμβατικό τρόπο.

6. Οι φορείς ΕΕΔ που τίθενται στον κατάλογο σύμφωνα με το άρθρο 20 παράγραφος 2 της οδηγίας 2013/11/ΕΕ και είναι αρμόδιοι για τη διεκπεραίωση των διαφορών που καλύπτονται από τον παρόντα κανονισμό καταχωρίζονται ηλεκτρονικά στην πλατφόρμα ΗΕΔ.

7. Η Επιτροπή θεσπίζει μέτρα σχετικά με τους όρους άσκησης των λειτουργιών που προβλέπονται στην παράγραφο 4 του παρόντος άρθρου μέσω εκτελεστικών πράξεων. Οι εν λόγω πράξεις εκδίδονται με τη διαδικασία εξέτασης του άρθρου 16 παράγραφος 3 του παρόντος κανονισμού.

Άρθρο 6

Έλεγχος της εφαρμογής της πλατφόρμας ΗΕΔ

1. Η Επιτροπή, έως τις 9 Ιανουαρίου 2015, ελέγχει την τεχνική λειτουργικότητα και την ευχέρεια χρήσης της πλατφόρμας ΗΕΔ και του εντύπου υποβολής καταγγελιών, μεταξύ άλλων από άποψη μετάφρασης. Ο έλεγχος διενεργείται και τα αποτελέσματά του αξιολογούνται σε συνεργασία με ειδικούς των κρατών μελών σε θέματα ΗΕΔ και εκπροσώπους καταναλωτών και εμπόρων. Η Επιτροπή υποβάλλει έκθεση στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο σχετικά με το αποτέλεσμα του ελέγχου και λαμβάνει τα κατάλληλα μέτρα για την αντιμετώπιση προβλημάτων, διασφαλίζοντας την αποτελεσματική λειτουργία της πλατφόρμας ΗΕΔ.

2. Στην έκθεση της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου, η Επιτροπή περιγράφει επίσης τα τεχνικά και οργανωτικά μέτρα που προτίθεται να λάβει ώστε η πλατφόρμα ΗΕΔ να πληροί τις απαιτήσεις προστασίας της ιδιωτικής ζωής που ορίζονται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 45/2001.

Άρθρο 7

Δίκτυο σημείων επαφής ΗΕΔ

1. Κάθε κράτος μέλος ορίζει ένα σημείο επαφής ηλεκτρονικής επίλυσης διαφορών (ΗΕΔ) και κοινοποιεί στην Επιτροπή την ονομασία και τα στοιχεία επικοινωνίας του. Τα κράτη μέλη μπορούν να αναθέσουν την ευθύνη για τα σημεία επαφής ΗΕΔ στα κέντρα που διαθέτουν στο πλαίσιο του Δικτύου Ευρωπαϊκών Κέντρων Καταναλωτών, σε ενώσεις καταναλωτών ή σε οποιονδήποτε άλλο φορέα. Κάθε σημείο επαφής ΗΕΔ φιλοξενεί τουλάχιστον δύο συμβούλους ΗΕΔ.

2. Τα σημεία επαφής ΗΕΔ παρέχουν υποστήριξη για την επίλυση διαφορών που αφορούν καταγγελίες οι οποίες υποβάλλονται μέσω της πλατφόρμας ΗΕΔ ασκώντας τα ακόλουθα καθήκοντα:

α) εάν τους ζητηθεί, διευκόλυνση της επικοινωνίας μεταξύ των μερών και του αρμόδιου φορέα ΕΕΔ, που ενδέχεται να περιλαμβάνει ιδιαίτερα:

i) βοήθεια για την υποβολή της καταγγελίας και, ενδεχομένως, των σχετικών εγγράφων,

ii) γενική ενημέρωση των μερών και των φορέων ΕΕΔ για τα δικαιώματα των καταναλωτών εκ συμβάσεων πωλήσεων ή παροχής υπηρεσιών που ισχύουν στο κράτος μέλος του σημείου επαφής ΗΕΔ το οποίο φιλοξενεί τον οικείο σύμβουλο ΗΕΔ,

iii) πληροφόρηση σχετικά με τη λειτουργία της πλατφόρμας ΗΕΔ,

iv) ενημέρωση των μερών σχετικά με τους διαδικαστικούς κανόνες που εφαρμόζουν οι προσδιορισθέντες φορείς ΕΕΔ,

v) ενημέρωση του καταγγέλλοντος για τα άλλα διαθέσιμα μέσα έννομης προστασίας όταν η διαφορά δεν μπορεί να επιλυθεί μέσω της πλατφόρμας ΗΕΔ.

β) υποβολή ανά διετία, με βάση την πρακτική πείρα που έχουν αποκτήσει από τη λειτουργία τους, έκθεσης δραστηριότητας στην Επιτροπή και στα κράτη μέλη.

3. Το σημείο επαφής ΗΕΔ δεν υποχρεούται να εκτελεί τα καθήκοντα της παραγράφου 2 στην περίπτωση διαφορών όπου τα μέρη έχουν τη συνήθη διαμονή τους στο ίδιο κράτος μέλος.

4. Παρά την παράγραφο 3, τα κράτη μέλη μπορούν, λαμβάνοντας υπόψη τις εθνικές συνθήκες, να αποφασίσουν την εκτέλεση ενός ή περισσότερων από τα καθήκοντα της παραγράφου 2 από το σημείο επαφής ΗΕΔ στην περίπτωση διαφορών όπου τα μέρη έχουν τη συνήθη διαμονή τους στο ίδιο κράτος μέλος.

5. Η Επιτροπή καταρτίζει δίκτυο σημείων επαφής (στο εξής: «δίκτυο σημείων επαφής ΗΕΔ»), που επιτρέπει τη συνεργασία μεταξύ των σημείων επαφής και συμβάλλει στην εκτέλεση των καθηκόντων που καθορίζονται στην παράγραφο 2.

6. Η Επιτροπή συγκαλεί τουλάχιστον δύο φορές κάθε έτος συνεδρίαση των μελών του δικτύου σημείων επαφής ΗΕΔ, με στόχο την ανταλλαγή βέλτιστων πρακτικών και τη διεξαγωγή συζήτησης για τα τυχόν επαναλαμβανόμενα προβλήματα στη λειτουργία της πλατφόρμας ΗΕΔ.

7. Η Επιτροπή θεσπίζει μέσω εκτελεστικών πράξεων τους κανόνες που αφορούν τους όρους της συνεργασίας μεταξύ των σημείων επαφής ΗΕΔ. Οι εκτελεστικές πράξεις εκδίδονται με τη διαδικασία εξέτασης του άρθρου 16 παράγραφος 3.

Άρθρο 8

Υποβολή καταγγελίας

1. Για να υποβάλει καταγγελία στην πλατφόρμα ΗΕΔ, ο καταγγέλλων συμπληρώνει το ηλεκτρονικό έντυπο καταγγελίας. Το έντυπο καταγγελίας είναι εύχρηστο και ευπρόσιτο στην πλατφόρμα ΗΕΔ.

2. Οι πληροφορίες που υποβάλλει ο καταγγέλλων πρέπει να επαρκούν για τον προσδιορισμό του αρμόδιου φορέα ΕΕΔ. Οι πληροφορίες παρατίθενται στο παράρτημα του παρόντος κανονισμού. Ο καταγγέλλων μπορεί να επισυνάπτει έγγραφα προς υποστήριξη της καταγγελίας.

3. Για να ληφθούν υπόψη τα κριτήρια διά των οποίων οι φορείς ΗΕΔ που τίθενται στον κατάλογο κατά το άρθρο 20 παράγραφος 2 της οδηγίας 2013/11/ΕΕ και επιλαμβάνονται διαφορών καλυπτόμενων από τον παρόντα κανονισμό οριοθετούν τον οικείο τομέα εφαρμογής, ανατίθεται στην Επιτροπή η εξουσία να εκδίδει πράξεις κατ'εξουσιοδότηση σύμφωνα με το άρθρο 17 του παρόντος κανονισμού, για να προσαρμόζει τις πληροφορίες που αναφέρονται στο παράρτημα του παρόντος κανονισμού.

4. Η Επιτροπή καθορίζει μέσω εκτελεστικών πράξεων τους κανόνες σχετικά με τις λεπτομέρειες που αφορούν το ηλεκτρονικό έντυπο καταγγελίας. Οι εκτελεστικές πράξεις εκδίδονται με τη συμβουλευτική διαδικασία του άρθρου 16 παράγραφος 2.

5. Μέσω του ηλεκτρονικού εντύπου καταγγελίας και των συνημμένων στο εν λόγω έντυπο εγγράφων υποβάλλονται σε επεξεργασία μόνο στοιχεία που είναι ακριβή, σχετικά και μη υπερβολικά σε σχέση με τους σκοπούς για τους οποίους συλλέγονται.

Άρθρο 9

Επεξεργασία και διαβίβαση καταγγελίας

1. Καταγγελία που υποβάλλεται στην πλατφόρμα ΗΕΔ υποβάλλεται σε επεξεργασία εάν έχουν συμπληρωθεί όλα τα απαραίτητα πεδία του ηλεκτρονικού εντύπου καταγγελίας.

2. Αν το έντυπο καταγγελίας δεν έχει συμπληρωθεί πλήρως, ο καταγγέλλων ενημερώνεται ότι η καταγγελία δεν μπορεί να γίνει αντικείμενο περαιτέρω επεξεργασίας, παρά μόνον αν παρασχεθούν τα ελλείποντα πληροφοριακά στοιχεία.

3. Μόλις παραλάβει πλήρως συμπληρωμένο έντυπο καταγγελίας, η πλατφόρμα ΗΕΔ διαβιβάζει στον καταγγελλόμενο σε μορφή εύληπτη και αμελλητί, σε μία από τις επίσημες γλώσσες των θεσμικών οργάνων της Ένωσης επιλεγμένη από το εν λόγω μέρος, την καταγγελία μαζί με τα ακόλουθα στοιχεία:

α) την πληροφορία ότι τα μέρη πρέπει να συμφωνήσουν σχετικά με έναν ΕΕΔ προκειμένου η καταγγελία να διαβιβασθεί σε αυτόν και ότι, εάν δεν επιτευχθεί συμφωνία από τα μέρη ή δεν προσδιορισθεί αρμόδιος φορέας ΕΕΔ, η καταγγελία δεν θα αποτελεί αντικείμενο περαιτέρω επεξεργασίας·

β) πληροφοριακά στοιχεία σχετικά με τον φορέα ή τους φορείς ΕΕΔ που είναι αρμόδιοι να ασχοληθούν με την καταγγελία, εφόσον αναφέρονται στο ηλεκτρονικό έντυπο καταγγελίας ή αναγνωρίζονται από την πλατφόρμα ΗΕΔ βάσει των πληροφοριών του εντύπου·

γ) στην περίπτωση που ο καταγγελλόμενος είναι έμπορος, πρόσκληση προς αυτόν να δηλώσει εντός 10 ημερολογιακών ημερών:

— αν ο έμπορος δεσμεύεται ή υποχρεούται να χρησιμοποιήσει συγκεκριμένο φορέα ΕΕΔ για την επίλυση διαφορών με τους καταναλωτές, και

— εξαιρέσει της περιπτώσεως που ο έμπορος υποχρεούται να χρησιμοποιήσει συγκεκριμένο φορέα ΕΕΔ, εάν ο έμπορος είναι πρόθυμος να χρησιμοποιήσει οποιονδήποτε φορέα ή φορείς ΕΕΔ από τον κατάλογο του στοιχείου β)·

δ) στην περίπτωση που ο καταγγελλόμενος είναι καταναλωτής και ο έμπορος υποχρεούται να χρησιμοποιήσει συγκεκριμένο φορέα ΕΕΔ, πρόσκληση να συμφωνηθεί εντός 10 ημερολογιακών ημερών συγκεκριμένος φορέας ΕΕΔ ή, σε περίπτωση που ο έμπορος δεν υποχρεούται να χρησιμοποιήσει συγκεκριμένο φορέα ΕΕΔ, πρόσκληση να επιλεγεί ένας ή περισσότεροι φορείς ΕΕΔ από τον κατάλογο του στοιχείου β)·

ε) την ονομασία και τα στοιχεία επικοινωνίας του σημείου επαφής ΗΕΔ στο κράτος μέλος όπου είναι εγκατεστημένος ή κατοικεί ο καταγγελλόμενος, καθώς και συνοπτική περιγραφή των καθηκόντων που αναφέρονται στο άρθρο 7 παράγραφος 2 στοιχείο α).

4. Μόλις παραλάβει τα πληροφοριακά στοιχεία από τον καταγγελλόμενο, σύμφωνα με την παράγραφο 3 στοιχεία γ) ή δ), η πλατφόρμα ΗΕΔ κοινοποιεί κατά εύληπτο τρόπο και αμελλητί στον καταγγέλλοντα τα ακόλουθα, σε μία από τις επίσημες γλώσσες των θεσμικών οργάνων της Ένωσης επιλεγμένη από το εν λόγω μέρος:

α) τα πληροφοριακά στοιχεία που αναφέρονται στην παράγραφο 3 στοιχείο α),

β) στην περίπτωση που ο καταγγέλλων είναι καταναλωτής, πληροφοριακά στοιχεία σχετικά με τον φορέα ή τους φορείς ΕΕΔ που δήλωσε ο έμπορος σύμφωνα με την παράγραφο 3 στοιχείο γ) και πρόσκληση να συμφωνήσει σχετικά με φορέα ΕΕΔ εντός 10 ημερολογιακών ημερών·

γ) στην περίπτωση που ο καταγγέλλων είναι έμπορος και ο έμπορος δεν υποχρεούται να χρησιμοποιήσει συγκεκριμένο φορέα ΕΕΔ, πληροφοριακά στοιχεία σχετικά με τον φορέα ή τους φορείς ΕΕΔ που δήλωσε ο καταναλωτής σύμφωνα με την παράγραφο 3 στοιχείο δ) και πρόσκληση να συμφωνήσει σχετικά με φορέα ΕΕΔ εντός 10 ημερολογιακών ημερών·

δ) την ονομασία και τα στοιχεία επικοινωνίας του σημείου επαφής ΗΕΔ στο κράτος μέλος όπου είναι εγκατεστημένος ή κατοικεί συνήθως ο καταγγέλλων, καθώς και συνοπτική περιγραφή των καθηκόντων που αναφέρονται στο άρθρο 7 παράγραφος 2 στοιχείο α).

5. Στα πληροφοριακά στοιχεία της παραγράφου 3 στοιχείο β) και της παραγράφου 4 στοιχεία β) και γ) περιλαμβάνεται περιγραφή των ακόλουθων χαρακτηριστικών κάθε φορέα ΕΕΔ:

α) η ονομασία, τα στοιχεία επαφής και η διαδικτυακή διεύθυνση του φορέα ΕΕΔ·

β) τα καταβαλλόμενα τέλη για τη διαδικασία ΕΕΔ, κατά περίπτωση·

γ) τη γλώσσα ή τις γλώσσες διεξαγωγής της διαδικασίας ΕΕΔ·

δ) τη μέση διάρκεια της διαδικασίας ΕΕΔ·

ε) τον δεσμευτικό ή μη δεσμευτικό χαρακτήρα του αποτελέσματος της διαδικασίας ΕΕΔ·

στ) τους λόγους για τους οποίους ο φορέας ΕΕΔ μπορεί να αρνηθεί να ασχοληθεί με μια συγκεκριμένη διαφορά σύμφωνα με το άρθρο 5 παράγραφος 4 της οδηγίας 2013/11/ΕΕ.

6. Η πλατφόρμα ΗΕΔ διαβιβάζει αυτόματα και αμελλητί την καταγγελία στον φορέα ΕΕΔ τον οποίο έχουν συμφωνήσει τα μέρη να χρησιμοποιήσουν σύμφωνα με τις παραγράφους 3 και 4.

7. Ο φορέας ΕΕΔ στον οποίο έχει διαβιβασθεί η καταγγελία ενημερώνει αμελλητί τα μέρη σχετικά με το αν συμφωνεί ή αρνείται να ασχοληθεί με τη συγκεκριμένη διαφορά σύμφωνα με το άρθρο 5 παράγραφος 4 της οδηγίας 2013/11/ΕΕ. Ο φορέας ΕΕΔ ο οποίος αποδέχθηκε να ασχοληθεί με τη διαφορά ενημερώνει επίσης τα μέρη σχετικά με τους διαδικαστικούς του κανόνες και, κατά περίπτωση, σχετικά με τα έξοδα της οικείας διαδικασίας επίλυσης διαφορών.

8. Σε περίπτωση που τα μέρη αδυνατούν να συμφωνήσουν εντός 30 ημερολογιακών ημερών μετά την υποβολή του εντύπου καταγγελίας σχετικά με φορέα ΕΕΔ ή ο φορέας ΕΕΔ αρνείται να ασχοληθεί με τη διαφορά, η καταγγελία δεν υποβάλλεται σε περαιτέρω επεξεργασία. Ο καταγγέλλων ενημερώνεται για τη δυνατότητα να επικοινωνήσει με σύμβουλο ΗΕΔ προκειμένου να λάβει γενικές πληροφορίες για άλλα μέσα έννομης προστασίας.

Άρθρο 10**Επίλυση της διαφοράς**

Ο φορέας ΕΕΔ που συμφώνησε να επιληφθεί διαφοράς σύμφωνα με το άρθρο 9 του παρόντος κανονισμού:

- a) ολοκληρώνει τη διαδικασία επίλυσης της διαφοράς εντός της προθεσμίας του άρθρου 8 στοιχείο ε) της οδηγίας 2013/11/ΕΕ·
- β) δεν απαιτεί τη φυσική παρουσία των μερών ή των εκπροσώπων τους, εκτός εάν οι διαδικαστικοί του κανόνες το προβλέπουν και τα μέρη συμφωνούν·
- γ) διαβιβάζει αμελλητί στην πλατφόρμα ΗΕΔ τα ακόλουθα στοιχεία:
  - i) την ημερομηνία παραλαβής του φακέλου της καταγγελίας,
  - ii) το αντικείμενο της διαφοράς,
  - iii) την ημερομηνία ολοκλήρωσης της διαδικασίας ΕΕΔ,
  - iv) το αποτέλεσμα της διαδικασίας ΕΕΔ·
- δ) δεν απαιτείται να διεξαγάγει τη διαδικασία ΕΕΔ μέσω της πλατφόρμας ΗΕΔ.

Άρθρο 11**Βάση δεδομένων**

Η Επιτροπή λαμβάνει τα αναγκαία μέτρα για τη δημιουργία και την τήρηση ηλεκτρονικής βάσης δεδομένων στην οποία αποθηκεύει τις πληροφορίες που υποβάλλονται σε επεξεργασία σύμφωνα με το άρθρο 5 παράγραφος 4 και το άρθρο 10 στοιχείο γ), λαμβάνοντας δόντως υπόψη το άρθρο 13 παράγραφος 2.

Άρθρο 12**Επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα**

1. Η πρόσβαση στις αναγκαίες πληροφορίες, συμπεριλαμβανομένων των προσωπικών δεδομένων, οι οποίες αφορούν μια διαφορά και αποθηκεύονται στη βάση δεδομένων του άρθρου 11 επιτρέπεται, για τους σκοπούς του άρθρου 10, μόνο στον φορέα ΕΕΔ στον οποίο παραπέμφθηκε η διαφορά σύμφωνα με το άρθρο 9. Πρόσβαση στις ίδιες πληροφορίες επιτρέπεται να έχουν και τα σημεία επαφής ΗΕΔ, στο μέτρο του αναγκαίου, αποκλειστικά για τους σκοπούς που αναφέρονται στο άρθρο 7 παράγραφοι 2 και 4.

2. Η Επιτροπή έχει πρόσβαση στις πληροφορίες που υποβάλλονται σε επεξεργασία σύμφωνα με το άρθρο 10 για τους σκοπούς της παρακολούθησης της χρήσης και της λειτουργίας της πλατφόρμας ΗΕΔ και για την κατάρτιση των εκθέσεων του άρθρου 21. Επεξεργάζεται τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα των χρηστών της πλατφόρμας ΗΕΔ στον βαθμό που είναι αναγκαίος για τη λειτουργία και τη συντήρηση της πλατφόρμας ΗΕΔ, συμπεριλαμβανομένης της επεξεργασίας τους για τους σκοπούς της παρακολούθησης της χρήσης της πλατφόρμας ΗΕΔ από τους φορείς ΕΕΔ και από τα σημεία επαφής ΗΕΔ.

3. Τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα που αφορούν μια διαφορά διατηρούνται στη βάση δεδομένων της παραγράφου 1 μόνο για όσο χρόνο χρειάζεται προκειμένου να εκπληρωθούν οι σκοποί για τους οποίους συλλέγονται και να εξασφαλιστεί ότι τα υποκείμενα των δεδομένων μπορούν να έχουν πρόσβαση στα οικεία δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα, προκειμένου να ασκήσουν τα δικαιώματά τους, και διαγράφονται αυτόματα το αργότερο έξι μήνες από την ημερομηνία ολοκλήρωσης της διαδικασίας διερεύνησης της διαφοράς που έχει διαβιβαστεί στην πλατφόρμα ΗΕΔ σύμφωνα με το άρθρο 10 στοιχείο γ) σημείο iii). Η προαναφερόμενη περίοδος διατήρησης ισχύει και για τα προσωπικά δεδομένα που τηρούνται σε εθνικά αρχεία από τον φορέα ΕΕΔ ή από το σημείο επαφής ΗΕΔ που χειρίστηκε τη σχετική διαφορά, εκτός αν οι διαδικαστικοί κανόνες που εφαρμόζει ο φορέας ΕΕΔ ή τυχόν ειδικές διατάξεις του εθνικού δικαίου προβλέπουν μεγαλύτερη περίοδο διατήρησης.

4. Κάθε σύμβουλος ΗΕΔ θεωρείται υπεύθυνος επεξεργασίας όσον αφορά τις δικές του δραστηριότητες επεξεργασίας δεδομένων στο πλαίσιο του παρόντος κανονισμού, σύμφωνα με το άρθρο 2 στοιχείο δ) της οδηγίας 95/46/ΕΚ, και εξασφαλίζει ότι οι δραστηριότητες αυτές συμμορφώνονται με τα εθνικά νομοθετήματα που θεσπίζονται σύμφωνα με την οδηγία 95/46/ΕΚ στο κράτος μέλος του σημείου επαφής ΗΕΔ το οποίο φιλοξενεί τον σύμβουλο ΗΕΔ.

5. Κάθε φορέας ΕΕΔ θεωρείται υπεύθυνος επεξεργασίας όσον αφορά τις δικές του δραστηριότητες επεξεργασίας δεδομένων στο πλαίσιο του παρόντος κανονισμού, σύμφωνα με το άρθρο 2 στοιχείο δ) της οδηγίας 95/46/ΕΚ, και εξασφαλίζει ότι οι δραστηριότητες αυτές συμμορφώνονται με τα εθνικά νομοθετήματα που θεσπίζονται σύμφωνα με την οδηγία 95/46/ΕΚ στο κράτος μέλος στο οποίο είναι εγκατεστημένος ο φορέας ΕΕΔ.

6. Όσον αφορά τις αρμοδιότητές της βάσει του παρόντος κανονισμού και τη σχετική επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, η Επιτροπή θεωρείται υπεύθυνος επεξεργασίας σύμφωνα με το άρθρο 2 στοιχείο δ) του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 45/2001.

Άρθρο 13**Εμπιστευτικότητα και ασφάλεια δεδομένων**

1. Τα σημεία επαφής ΗΕΔ υπόκεινται στους κανόνες επαγγελματικού απόρρητου ή σε άλλες ισοδύναμες υποχρεώσεις εμπιστευτικότητας που καθορίζονται στη νομοθεσία του σχετικού κράτους μέλους.

2. Η Επιτροπή λαμβάνει τα κατάλληλα τεχνικά και οργανωτικά μέτρα για να εξασφαλίσει την ασφάλεια των πληροφοριών που υποβάλλονται σε επεξεργασία στο πλαίσιο του παρόντος κανονισμού, συμπεριλαμβανομένων κατάλληλου ελέγχου της πρόσβασης στα δεδομένα, κατάρτισης σχεδίου ασφαλείας και θέσπισης μηχανισμού διαχείρισης συμβάντων ασφαλείας, σύμφωνα με το άρθρο 22 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 45/2001.

Άρθρο 14**Ενημέρωση του καταναλωτή**

1. Έμποροι εγκατεστημένοι στην Ένωση που συνάπτουν συμβάσεις ηλεκτρονικής πώλησης ή παροχής υπηρεσιών και οι ηλεκτρονικές αγορές που είναι εγκατεστημένες στην Ένωση παρέχουν, μέσα στους δικτυακούς τόπους τους, τον ηλεκτρονικό σύνδεσμο προς την πλατφόρμα ΗΕΔ. Ο εν λόγω σύνδεσμος είναι ευπρόσιτος στους καταναλωτές. Έμποροι εγκατεστημένοι στην Ένωση που συνάπτουν συμβάσεις ηλεκτρονικής πώλησης ή παροχής υπηρεσιών αναφέρουν επίσης τη διεύθυνση του ηλεκτρονικού τους ταχυδρομείου.

2. Έμποροι εγκατεστημένοι στην Ένωση που συνάπτουν συμβάσεις ηλεκτρονικής πώλησης ή παροχής υπηρεσιών και οι οποίοι έχουν δεσμευθεί ή είναι υποχρεωμένοι να χρησιμοποιούν έναν ή περισσότερους φορείς ΕΕΔ για την επίλυση διαφορών με τους καταναλωτές ενημερώνουν τους καταναλωτές σχετικά με την ύπαρξη της πλατφόρμας ΗΕΔ και τη δυνατότητα χρήσης της πλατφόρμας ΗΕΔ για την επίλυση των διαφορών τους. Παρέχουν ηλεκτρονικό σύνδεσμο προς τον δικτυακό τόπο της πλατφόρμας ΗΕΔ και, εάν η προσφορά γίνεται μέσω ηλεκτρονικού ταχυδρομείου, στο ίδιο το ηλεκτρονικό μήνυμα. Η ενημέρωση παρέχεται επίσης, κατά περίπτωση, στο πλαίσιο των γενικών όρων και προϋποθέσεων που ισχύουν για τη σύμβαση ηλεκτρονικής πώλησης ή παροχής υπηρεσιών.

3. Οι παράγραφοι 1 και 2 του παρόντος άρθρου δεν θίγουν το άρθρο 13 της οδηγίας 2013/11/ΕΕ και τις διατάξεις για την ενημέρωση των καταναλωτών κατά την εξωδικαστική διαδικασία υποβολής προσφυγών δυνάμει άλλων νομοθετικών πράξεων της Ένωσης που εφαρμόζονται επιπροσθέτως του άρθρου αυτού.

4. Ο κατάλογος των φορέων ΕΕΔ στο άρθρο 20 παράγραφος 4 της οδηγίας 2013/11/ΕΕ καθώς και οι ενημερώσεις του δημοσιεύονται στην πλατφόρμα ΗΕΔ.

5. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι οι φορείς ΕΕΔ, τα κέντρα του Δικτύου Ευρωπαϊκών Κέντρων Καταναλωτών, οι αρμόδιες αρχές που ορίζονται στο άρθρο 18 παράγραφος 1 της οδηγίας 2013/11/ΕΕ και, εφόσον ενδεικνύεται, οι οργανισμοί που ορίζονται σύμφωνα με το άρθρο 14 παράγραφος 2 της οδηγίας 2013/11/ΕΕ παρέχουν ηλεκτρονικό σύνδεσμο προς την πλατφόρμα ΗΕΔ.

6. Τα κράτη μέλη παροτρύνουν τις ενώσεις καταναλωτών και τις ενώσεις επιχειρήσεων να παρέχουν ηλεκτρονικό σύνδεσμο προς την πλατφόρμα ΗΕΔ.

7. Όταν οι έμποροι υποχρεούνται να παρέχουν ενημέρωση σύμφωνα με τις παραγράφους 1 και 2 και με τις διατάξεις που αναφέρονται στην παράγραφο 3, θα παρέχουν, ει δυνατόν, την ενημέρωση από κοινού.

Άρθρο 15

Ο ρόλος των αρμόδιων αρχών

Η αρμόδια αρχή των κρατών μελών οφείλει να αξιολογεί εάν οι εγκατεστημένοι στο έδαφος του εν λόγω κράτους μέλους φορείς ΕΕΔ συμμορφώνονται προς τις υποχρεώσεις που ορίζονται στον παρόντα κανονισμό.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ III

ΤΕΛΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 16

Διαδικασία επιτροπής

1. Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή επικουρείται από επιτροπή. Η εν λόγω επιτροπή είναι επιτροπή κατά την έννοια του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 182/2011.

2. Όταν γίνεται αναφορά στην παρούσα παράγραφο, εφαρμόζεται το άρθρο 4 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 182/2011.

3. Όταν γίνεται αναφορά στην παρούσα παράγραφο, εφαρμόζεται το άρθρο 5 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 182/2011.

4. Αν η γνωμοδότηση της επιτροπής βάσει των παραγράφων 2 και 3 πρέπει να ληφθεί μέσω γραπτής διαδικασίας, η διαδικασία αυτή ολοκληρώνεται χωρίς αποτέλεσμα όταν, εντός της προθεσμίας έκδοσης της γνωμοδότησης, το αποφασίσει ο πρόεδρος της επιτροπής ή το ζητήσουν τα μέλη της επιτροπής με απλή πλειοψηφία.

Άρθρο 17

Άσκηση της εξουσιοδότησης

1. Η εξουσία έκδοσης πράξεων κατ' εξουσιοδότηση ανατίθεται στην Επιτροπή σύμφωνα με τους όρους του παρόντος άρθρου.

2. Η εξουσία έκδοσης πράξεων κατ' εξουσιοδότηση που αναφέρεται στο άρθρο 8 παράγραφος 3 παρέχεται για αόριστο χρονικό διάστημα από τις 8 Ιουλίου 2013.

3. Η εξουσιοδότηση που αναφέρεται στο άρθρο 8 παράγραφος 3 μπορεί να ανακληθεί ανά πάσα στιγμή από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ή το Συμβούλιο. Η απόφαση ανάκλησης τερματίζει την εξουσιοδότηση που προσδιορίζεται στην εν λόγω απόφαση. Τίθεται σε ισχύ την επομένη της δημοσίευσης της απόφασης στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης* ή σε μεταγενέστερη ημερομηνία που ορίζεται στην ίδια. Δεν επηρεάζει το κύρος των κατ' εξουσιοδότηση πράξεων που έχουν ήδη τεθεί σε ισχύ.

4. Μόλις εκδώσει κατ' εξουσιοδότηση πράξη, η Επιτροπή την κοινοποιεί ταυτόχρονα στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο.

5. Κατ' εξουσιοδότηση πράξη που εκδίδεται δυνάμει του άρθρου 8 παράγραφος 3 τίθεται σε ισχύ μόνον εάν δεν διατυπωθεί αντίρρηση από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ή το Συμβούλιο εντός δύο μηνών από την ημέρα που η πράξη κοινοποιείται στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο ή εάν, πριν από τη λήξη της εν λόγω προθεσμίας, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο ενημερώσουν αμφότερα την Επιτροπή ότι δεν θα προβάλουν αντιρρήσεις. Η εν λόγω προθεσμία παρατείνεται κατά δύο μήνες με πρωτοβουλία του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου ή του Συμβουλίου.

Άρθρο 18

Κυρώσεις

Τα κράτη μέλη θεσπίζουν τους κανόνες σχετικά με τις κυρώσεις που επιβάλλονται σε περίπτωση παράβασης διατάξεων του παρόντος κανονισμού και λαμβάνουν κάθε αναγκαίο μέτρο που διασφαλίζει την εφαρμογή τους. Οι εν λόγω κυρώσεις πρέπει να είναι αποτελεσματικές, αναλογικές και αποτρεπτικές.

Άρθρο 19

Τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2006/2004

Στο παράρτημα του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2006/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ⁽¹⁾ προστίθεται το ακόλουθο σημείο:

- «21. Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 524/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 21ης Μαΐου 2013, για την ηλεκτρονική επίλυση καταναλωτικών διαφορών (κανονισμός για την ΗΕΚΔ) (ΕΕ L 165 της 18.6.2013, σ. 1): Άρθρο 14.»

Άρθρο 20

Τροποποίηση της οδηγίας 2009/22/ΕΚ

Η οδηγία 2009/22/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ⁽²⁾ τροποποιείται ως ακολούθως:

1. Στο άρθρο 1 παράγραφοι 1 και 2 και στο άρθρο 6 παράγραφος 2 στοιχείο β), οι όροι «οδηγίες οι οποίες/που απαριθμούνται στο παράρτημα Ι» αντικαθίστανται από τους όρους «πράξεις της Ένωσης που απαριθμούνται στο παράρτημα Ι».

2. Στην επικεφαλίδα του παραρτήματος Ι, οι όροι «ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΟΔΗΓΙΩΝ» αντικαθίστανται από τους όρους «ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΠΡΑΞΕΩΝ ΤΗΣ ΕΝΩΣΗΣ».

3. Στο παράρτημα Ι προστίθεται το ακόλουθο σημείο:

- «15. Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 524/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 21ης Μαΐου 2013, για την ηλεκτρονική επίλυση καταναλωτικών διαφορών (κανονισμός για την ΗΕΚΔ) (ΕΕ L 165 της 18.6.2013, σ. 1): Άρθρο 14.»

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Στρασβούργο, 21 Μαΐου 2013.

Για το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο

Ο Πρόεδρος

M. SCHULZ

Άρθρο 21

Υποβολή εκθέσεων

1. Η Επιτροπή υποβάλλει έκθεση προς το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο σχετικά με τη λειτουργία της πλατφόρμας ΗΕΔ σε ετήσια βάση, αρχής γενομένης ένα έτος αφού καταστεί λειτουργική η πλατφόρμα ΗΕΔ.

2. Μέχρι τις 9 Ιουλίου 2018 και εν συνεχεία ανά τριετία η Επιτροπή υποβάλλει στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο έκθεση σχετικά με την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού, ιδίως σχετικά με την ευχρηστία του εντύπου καταγγελίας και την ενδεχόμενη ανάγκη προσαρμογής των πληροφοριών που παρατίθενται στο παράρτημα του παρόντος κανονισμού. Η έκθεση συνοδεύεται, εφόσον ενδείκνυται, από προτάσεις για την προσαρμογή του παρόντος κανονισμού.

3. Σε περίπτωση που οι εκθέσεις που αναφέρονται στις παραγράφους 1 και 2 πρόκειται να υποβληθούν εντός του ίδιου έτους, υποβάλλεται μία μόνο κοινή έκθεση.

Άρθρο 22

Έναρξη ισχύος

1. Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την εικοστή ημέρα από τη δημοσίευσή του στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

2. Ο παρών κανονισμός εφαρμόζεται από τις 9 Ιανουαρίου 2016, με εξαίρεση τις ακόλουθες διατάξεις:

— το άρθρο 2 παράγραφος 3 και το άρθρο 7 παράγραφοι 1 και 5, που εφαρμόζονται από τις 9 Ιουλίου 2015,

— το άρθρο 5 παράγραφοι 1 και 7, το άρθρο 6, το άρθρο 7 παράγραφος 7, το άρθρο 8 παράγραφοι 3 και 4 και τα άρθρα 11, 16 και 17, που εφαρμόζονται από τις 8 Ιουλίου 2013.

⁽¹⁾ ΕΕ L 364 της 9.12.2004, σ. 1.

⁽²⁾ ΕΕ L 110 της 1.5.2009, σ. 30.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

Πληροφορίες που πρέπει να παρέχονται κατά την υποβολή καταγγελίας

1. ιδιότητα του καταγγέλλοντος (διευκρίνιση αν είναι καταναλωτής ή έμπορος)·
  2. όνομα και διεύθυνση ηλεκτρονικού ταχυδρομείου και γεωγραφική διεύθυνση του καταναλωτή·
  3. όνομα και διεύθυνση ηλεκτρονικού ταχυδρομείου, ιστότοπος και γεωγραφική διεύθυνση του εμπόρου·
  4. όνομα και διεύθυνση ηλεκτρονικού ταχυδρομείου και γεωγραφική διεύθυνση του εκπροσώπου του καταγγέλλοντος, κατά περίπτωση·
  5. γλώσσα ή γλώσσες του καταγγέλλοντος ή του εκπροσώπου, κατά περίπτωση·
  6. γλώσσα του καταγγελλομένου, εάν είναι γνωστή·
  7. τύπος του αγαθού ή της υπηρεσίας που αφορά η καταγγελία·
  8. διευκρίνιση αν η προσφορά προϊόντος ή υπηρεσίας από τον έμπορο και η παραγγελία του/της από τον καταναλωτή έγινε σε δικτυακό τόπο ή με άλλα ηλεκτρονικά μέσα·
  9. η τιμή του αγαθού ή της υπηρεσίας που αγοράστηκε·
  10. η ημερομηνία αγοράς του αγαθού ή της υπηρεσίας από τον καταναλωτή·
  11. διευκρίνιση αν ο καταναλωτής προέβη σε άμεση επαφή με τον έμπορο·
  12. διευκρίνιση αν η διαφορά εξετάζεται ή έχει εξετασθεί παλαιότερα από φορέα ΕΕΔ ή από δικαστήριο·
  13. είδος της καταγγελίας·
  14. περιγραφή της καταγγελίας·
  15. αν ο καταγγέλλων είναι καταναλωτής, οι φορείς ΕΕΔ που ο έμπορος υποχρεούται ή έχει δεσμευθεί να χρησιμοποιεί σύμφωνα με το άρθρο 13 παράγραφος 1 της οδηγίας 2013/11/ΕΕ, αν είναι γνωστοί·
  16. αν ο καταγγέλλων είναι έμπορος, ποιον φορέα ή φορείς ΕΕΔ δεσμεύεται ή υποχρεούται ως έμπορος να χρησιμοποιήσει.
-

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΕ) αριθ. 525/2013 ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 21ης Μαΐου 2013

σχετικά με μηχανισμό παρακολούθησης και υποβολής εκθέσεων σχετικά με τις εκπομπές αερίων του θερμοκηπίου και άλλων πληροφοριών σε εθνικό και ενωσιακό επίπεδο που αφορούν την αλλαγή του κλίματος και την κατάργηση της απόφασης αριθ. 280/2004/ΕΚ

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη τη Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, και ιδίως το άρθρο 192 παράγραφος 1,

Έχοντας υπόψη την πρόταση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής,

Μετά τη διαβίβαση του σχεδίου νομοθετικής πράξης στα εθνικά κοινοβούλια,

Έχοντας υπόψη τη γνώμη της Ευρωπαϊκής Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής ⁽¹⁾,

Έχοντας υπόψη τη γνώμη της Επιτροπής των Περιφερειών ⁽²⁾,

Αποφασίζοντας σύμφωνα με τη συνήθη νομοθετική διαδικασία ⁽³⁾,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

(1) Με την απόφαση αριθ. 280/2004/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Φεβρουαρίου 2004, για μηχανισμό παρακολούθησης των εκπομπών αερίων που συμβάλλουν στο φαινόμενο του θερμοκηπίου στην Κοινότητα και εφαρμογής του πρωτοκόλλου του Κιότο ⁽⁴⁾ θεσπίστηκε ένα πλαίσιο για την παρακολούθηση των ανθρωπογενών εκπομπών αερίων θερμοκηπίου από πηγές και των απορροφήσεων από καταβόθρες αερίων θερμοκηπίου, καθώς και για την αξιολόγηση της προόδου προς την τήρηση των δεσμεύσεων για τις εν λόγω εκπομπές και την εφαρμογή των απαιτήσεων παρακολούθησης και υποβολής εκθέσεων δυνάμει της σύμβασης-πλαισίου των Ηνωμένων Εθνών για τις κλιματικές μεταβολές («UNFCCC») ⁽⁵⁾ και του πρωτοκόλλου του Κιότο ⁽⁶⁾ στην Ένωση. Για να ληφθούν

υπόψη οι πρόσφατες και μελλοντικές διεθνείς εξελίξεις σχετικά με την UNFCCC και το πρωτόκολλο του Κιότο και προκειμένου να τεθούν σε εφαρμογή οι νέες απαιτήσεις παρακολούθησης και υποβολής εκθέσεων που καθορίζονται στην ενωσιακή νομοθεσία, η απόφαση αριθ. 280/2004/ΕΚ θα πρέπει να αντικατασταθεί.

(2) Η απόφαση αριθ. 280/2004/ΕΚ θα πρέπει να αντικατασταθεί με κανονισμό, λόγω του ευρύτερου πεδίου εφαρμογής του δικαίου της Ένωσης, της ένταξης πρόσθετων κατηγοριών προσώπων στα οποία επιβάλλονται υποχρεώσεις, του πιο σύνθετου και εξαιρετικά τεχνικού χαρακτήρα των τιθέμενων διατάξεων, της αυξημένης ανάγκης για ενιαίους κανόνες εφαρμοστέους σε ολόκληρη την Ένωση και για τη διευκόλυνση της εφαρμογής της.

(3) Απώτερος στόχος της UNFCCC είναι να σταθεροποιηθούν οι συγκεντρώσεις αερίων θερμοκηπίου στην ατμόσφαιρα σε επίπεδο που να εμποδίζει την επικίνδυνη ανθρωπογενή παρέμβαση στο κλιματικό σύστημα. Προκειμένου να επιτευχθεί ο στόχος αυτός, η συνολική ετήσια μέση αύξηση της θερμοκρασίας της επιφάνειας του πλανήτη δεν θα πρέπει να υπερβαίνει τους 2 °C σε σχέση με τα προβιομηχανικά επίπεδα.

(4) Απαιτείται ενδελεχής παρακολούθηση και υποβολή εκθέσεων και τακτική αξιολόγηση των εκπομπών αερίων θερμοκηπίου της Ένωσης και των κρατών μελών, καθώς και των προσπαθειών τους για την αντιμετώπιση της αλλαγής του κλίματος.

(5) Η απόφαση 1/CP.15 της διάσκεψης των μερών της UNFCCC (απόφαση 1/CP.15) και η απόφαση 1/CP.16 της διάσκεψης των μερών της UNFCCC (απόφαση 1/CP.16) συνέβαλαν σημαντικά στην πρόοδο προς την ισόρροπη αντιμετώπιση των προκλήσεων της αλλαγής του κλίματος. Οι εν λόγω αποφάσεις καθορίζουν νέες απαιτήσεις ως προς την παρακολούθηση και την υποβολή εκθέσεων, που ισχύουν για την εφαρμογή των φιλόδοξων μειώσεων των εκπομπών σχετικά με τις οποίες δεσμεύθηκαν η Ένωση και τα κράτη μέλη της, και προβλέπουν στήριξη στις αναπτυσσόμενες χώρες. Με τις αποφάσεις αυτές αναγνωρίζεται επίσης η σημασία της αντιμετώπισης της προσαρμογής με την ίδια προτεραιότητα που δίδεται στον μετριασμό. Επίσης, σύμφωνα με την απόφαση 1/CP.16, οι ανεπτυγμένες χώρες οφείλουν να χαράξουν στρατηγικές ή να εκπονήσουν σχέδια ανάπτυξης με χαμηλές εκπομπές διοξειδίου του άνθρακα. Οι στρατηγικές ή τα σχέδια αυτά θα συμβάλουν στην οικοδόμηση μιας κοινωνίας χαμηλών εκπομπών διοξειδίου του άνθρακα και θα εξασφαλίσουν τη συνέχιση της υψηλής μεγέθυνσης και της αειφόρου ανάπτυξης, καθώς και στην προσέγγιση με τρόπο οικονομικώς αποδοτικό του μακροπρόθεσμου στόχου για το κλίμα, λαμβάνοντας δεόντως υπόψη τα ενδιάμεσα στάδια. Ο παρών κανονισμός θα πρέπει να διευκολύνει την εκπλήρωση των εν λόγω απαιτήσεων παρακολούθησης και υποβολής εκθέσεων.

⁽¹⁾ ΕΕ C 181 της 21.6.2012, σ. 169.

⁽²⁾ ΕΕ C 277 της 13.9.2012, σ. 51.

⁽³⁾ Θέση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 12ης Μαρτίου 2013 (δεν έχει ακόμη δημοσιευθεί στην Επίσημη Εφημερίδα) και απόφαση του Συμβουλίου της 22ας Απριλίου 2013.

⁽⁴⁾ ΕΕ L 49 της 19.2.2004, σ. 1.

⁽⁵⁾ Απόφαση 94/69/ΕΚ του Συμβουλίου, της 15ης Δεκεμβρίου 1993, σχετικά με τη σύναψη τη σύμβασης-πλαισίου των Ηνωμένων Εθνών για τις κλιματικές μεταβολές (ΕΕ L 33 της 7.2.1994, σ. 11).

⁽⁶⁾ Απόφαση 2002/358/ΕΚ του Συμβουλίου, της 25ης Απριλίου 2002, για την έγκριση, εξ ονόματος της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, του Πρωτοκόλλου του Κιότο στη Σύμβαση-Πλαίσιο των Ηνωμένων Εθνών για τις κλιματικές μεταβολές και την από κοινού τήρηση των σχετικών δεσμεύσεων (ΕΕ L 130 της 15.5.2002, σ. 1).

- (6) Το σύνολο των νομοθετικών πράξεων της Ένωσης που εκδόθηκαν το 2009 και που αναφέρονται συλλογικά ως η «δέσημη μέτρων για το κλίμα και την ενέργεια», και ιδίως η απόφαση αριθ. 406/2009/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Απριλίου 2009, περί των προσπαθειών των κρατών μελών να μειώσουν τις οικείες εκπομπές αερίων θερμοκηπίου, ώστε να τηρηθούν οι δεσμεύσεις της Κοινότητας για μείωση των εκπομπών αυτών έως το 2020 ⁽¹⁾ και η οδηγία 2009/29/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Απριλίου 2009, για τροποποίηση της οδηγίας 2003/87/ΕΚ με στόχο τη βελτίωση και την επέκταση του συστήματος εμπορίας δικαιωμάτων εκπομπής αερίων θερμοκηπίου της Κοινότητας ⁽²⁾, αποτελεί μία ακόμη σταθερή δέσμευση της Ένωσης και των κρατών μελών για σημαντική μείωση των οικείων εκπομπών αερίων θερμοκηπίου. Το ενωσιακό σύστημα παρακολούθησης και υποβολής εκθέσεων για τις εκπομπές θα πρέπει να επικαιροποιηθεί με βάση τις νέες απαιτήσεις των δύο αυτών νομοθετημάτων.
- (7) Η UNFCCC δεσμεύει την Ένωση και τα κράτη μέλη της να καταρτίζουν, να επικαιροποιούν τακτικά, να δημοσιεύουν και να υποβάλλουν στη διάσκεψη των μερών εθνικές απογραφές για τις ανθρωπογενείς εκπομπές από πηγές και τις απορροφήσεις από καταβόθρες όλων των αερίων θερμοκηπίου που δεν ελέγχονται από το πρωτόκολλο του Μόντρεαλ του 1987 για τις ουσίες που καταστρέφουν τη στιβάδα του όζοντος στη σύμβαση της Βιέννης για την προστασία της στιβάδας του όζοντος ⁽³⁾ («πρωτόκολλο του Μόντρεαλ»), με τη χρήση συγκρίσιμων μεθοδολογιών οι οποίες έχουν συμφωνηθεί από τη διάσκεψη των μερών.
- (8) Σύμφωνα με το άρθρο 5 παράγραφος 1 του πρωτοκόλλου του Κιότο, η Ένωση και τα κράτη μέλη οφείλουν να θεσπίσουν και να διατηρήσουν ένα εθνικό σύστημα για την εκτίμηση των ανθρωπογενών εκπομπών από πηγές και της απορρόφησης από καταβόθρες όλων των αερίων θερμοκηπίου που δεν ελέγχονται από το πρωτόκολλο του Μόντρεαλ, με σκοπό την εξασφάλιση της εφαρμογής άλλων διατάξεων του πρωτοκόλλου του Κιότο. Ενεργώντας με τον τρόπο αυτό, η Ένωση και τα κράτη μέλη θα πρέπει να εφαρμόζουν τις κατευθυντήριες γραμμές των εθνικών συστημάτων που ορίζονται στο παράρτημα της απόφασης 19/CMP.1 της διάσκεψης των μερών της UNFCCC που επέχει θέση συνόδου των μερών του πρωτοκόλλου του Κιότο («απόφαση 19/CMP.1»). Η απόφαση 1/CP.16 απαιτεί επίσης εθνικές ρυθμίσεις για την εκτίμηση των ανθρωπογενών εκπομπών από πηγές και την απορρόφηση από καταβόθρες όλων των αερίων θερμοκηπίου που δεν ελέγχονται από το πρωτόκολλο του Μόντρεαλ. Ο παρών κανονισμός θα πρέπει να επιτρέψει την εφαρμογή των δύο αυτών απαιτήσεων.
- (9) Η Κύπρος και η Μάλτα περιλαμβάνονται στο παράρτημα Ι της UNFCCC δυνάμει της απόφασης 10CP.17 της διάσκεψης των μερών της UNFCCC (με εφαρμογή από 9ης
- Ιανουαρίου 2013) και της απόφασης 3/CP.15 της διάσκεψης των μερών της UNFCCC (με εφαρμογή από 26 Οκτωβρίου 2010) αντιστοίχως.
- (10) Η πείρα από την εφαρμογή της απόφασης αριθ. 280/2004/ΕΚ έχει καταδείξει την ανάγκη αύξησης των συνεργειών και της συνέπειας με την υποβολή εκθέσεων δυνάμει άλλων νομοθετικών πράξεων, και ιδίως με την οδηγία 2003/87/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Οκτωβρίου 2003, σχετικά με τη θέσπιση συστήματος εμπορίας δικαιωμάτων εκπομπής αερίων θερμοκηπίου εντός της Κοινότητας ⁽⁴⁾, με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 166/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 18ης Ιανουαρίου 2006, για τη σύσταση ευρωπαϊκού μητρώου έκλυσης και μεταφοράς ρύπων ⁽⁵⁾, με την οδηγία 2001/81/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Οκτωβρίου 2001, σχετικά με εθνικά ανώτατα όρια εκπομπών για ορισμένους ατμοσφαιρικούς ρύπους ⁽⁶⁾, με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 842/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 2006, για ορισμένα φθοριούχα αέρια θερμοκηπίου ⁽⁷⁾ και με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1099/2008 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 22ας Οκτωβρίου 2008, για τις στατιστικές ενέργειας ⁽⁸⁾. Ασφαλώς, ο εξορθολογισμός των απαιτήσεων υποβολής εκθέσεων θα απαιτήσει την τροποποίηση επιμέρους νομοθετικών πράξεων, αλλά η χρήση συνεκτικών δεδομένων για την υποβολή εκθέσεων σχετικά με τις εκπομπές αερίων θερμοκηπίου είναι απαραίτητη για να διασφαλιστεί η ποιότητα των εκθέσεων που υποβάλλονται όσον αφορά τις εκπομπές.
- (11) Η τέταρτη έκθεση αξιολόγησης από τη διακυβερνητική επιτροπή για την αλλαγή του κλίματος (IPPC) διαπίστωσε ότι το τριφθοριούχο άζωτο (NF₃) έχει δυναμικό υπερθέρμανσης του πλανήτη (ΔΥΠ) 17 000 φορές μεγαλύτερο από εκείνο του διοξειδίου του άνθρακα (CO₂). Το NF₃ χρησιμοποιείται όλο και περισσότερο στην ηλεκτρονική βιομηχανία ως υποκατάστατο των υπερφθοροανθράκων (PFC) και του εξαφθοριούχου θείου (SF₆). Σύμφωνα με το άρθρο 191 παράγραφος 2 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΣΛΕΕ), η ενωσιακή πολιτική στον τομέα του περιβάλλοντος πρέπει να βασίζεται στην αρχή της προφύλαξης. Η εν λόγω αρχή απαιτεί την παρακολούθηση του NF₃ για την εκτίμηση του επιπέδου των εκπομπών στην Ένωση και, ενδεχομένως, τον καθορισμό δράσεων μετριασμού.
- (12) Τα δεδομένα που αναφέρονται επί του παρόντος στις εθνικές απογραφές των αερίων θερμοκηπίου καθώς και στα εθνικά μητρώα και στο ενωσιακό μητρώο δεν επαρκούν ώστε να προσδιοριστούν, σε επίπεδο κράτους μέλους, οι εκπομπές CO₂ της πολιτικής αεροπορίας σε εθνικό επίπεδο, οι οποίες δεν καλύπτονται από την οδηγία 2003/87/ΕΚ. Με τη θέσπιση των υποχρεώσεων υποβολής εκθέσεων, η Ένωση δεν θα πρέπει να επιβάλει στα κράτη μέλη και στις μικρομεσαίες επιχειρήσεις (ΜΜΕ) επιβαρύνσεις δυσανάλογες προς τους επιδιωκόμενους στόχους. Οι εκπομπές CO₂ από πτήσεις που δεν καλύπτονται από την οδηγία 2003/87/ΕΚ

⁽¹⁾ ΕΕ L 140 της 5.6.2009, σ. 136.

⁽²⁾ ΕΕ L 140 της 5.6.2009, σ. 63.

⁽³⁾ Απόφαση 88/540/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 14ης Οκτωβρίου 1988, για τη σύναψη της σύμβασης της Βιέννης για την προστασία της στιβάδας του όζοντος και του πρωτοκόλλου του Μόντρεαλ για τις ουσίες που καταστρέφουν τη στιβάδα του όζοντος (ΕΕ L 297 της 31.10.1988, σ. 8).

⁽⁴⁾ ΕΕ L 275 της 25.10.2003, σ. 32.

⁽⁵⁾ ΕΕ L 33 της 4.2.2006, σ. 1.

⁽⁶⁾ ΕΕ L 309 της 27.11.2001, σ. 22.

⁽⁷⁾ ΕΕ L 161 της 14.6.2006, σ. 1.

⁽⁸⁾ ΕΕ L 304 της 14.11.2008, σ. 1.

- αντιπροσωπεύουν πολύ μικρό μέρος των συνολικών εκπομπών αερίων θερμοκηπίου, και η καθιέρωση συστήματος υποβολής εκθέσεων για τις εκπομπές αυτές θα απέβαινε υπερβολικά επαχθής λαμβανομένων υπόψη των υφιστάμενων απαιτήσεων για τον ευρύτερο τομέα δυνάμει της οδηγίας 2003/87/ΕΚ. Συνεπώς, οι εκπομπές CO₂ από την κατηγορία πηγών «1.Α.3.Α πολιτική αεροπορία» της IPCC θα πρέπει να θεωρούνται μηδενικές για τους σκοπούς του άρθρου 3 και του άρθρου 7 παράγραφος 1 της απόφασης αριθ. 406/2009/ΕΚ.
- (13) Για να εξασφαλιστούν αποτελεσματικές ρυθμίσεις για το σύστημα παρακολούθησης και υποβολής εκθέσεων για τις εκπομπές αερίων του θερμοκηπίου, θα πρέπει να αποφευχθεί οποιαδήποτε περαιτέρω οικονομική ή διοικητική επιβάρυνση στα κράτη μέλη.
- (14) Αν και οι εκπομπές και οι απορροφήσεις αερίων θερμοκηπίου που σχετίζονται με τις χρήσεις γης, την αλλαγή των χρήσεων γης και τη δασοκομία («LULUCF») συνυπολογίζονται στον στόχο μείωσης των εκπομπών της Ένωσης βάσει του πρωτοκόλλου του Κιότο, δεν αποτελούν μέρος του στόχου του 20 % έως το 2020 στο πλαίσιο της δέσμης μέτρων για το κλίμα και την ενέργεια. Το άρθρο 9 της απόφασης 406/2009/ΕΚ επιβάλλει στην Επιτροπή την υποχρέωση να εξετάσει τις πρακτικές λεπτομέρειες της ένταξης των εκπομπών και των απορροφήσεων που σχετίζονται με τις χρήσεις γης, την αλλαγή των χρήσεων γης και τις δασοκομικές δραστηριότητες στη δέσμευση της Ένωσης για μείωση των εκπομπών αερίων θερμοκηπίου, εξασφαλίζοντας τη σταθερότητα και την περιβαλλοντική ακεραιότητα της συμβολής των LULUCF, και παρέχοντας την επακριβή παρακολούθηση και λογιστική καταγραφή των εν λόγω εκπομπών και απορροφήσεων. Υποχρεώνει επίσης την Επιτροπή να υποβάλει σχετική νομοθετική πρόταση, που θα τεθεί σε ισχύ από το 2013 και μετά. Η Επιτροπή υπέβαλε στις 12 Μαρτίου 2012 στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο πρόταση ως πρώτο βήμα για την ένταξη του τομέα LULUCF στη δέσμευση της Ένωσης για μείωση των εκπομπών η οποία κατέληξε στην έκδοση της απόφασης αριθ. 529/2013/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 21ης Μαΐου 2013, σχετικά με λογιστικούς κανόνες για τις εκπομπές και τις απορροφήσεις αερίων θερμοκηπίου από δραστηριότητες σχετιζόμενες με τις χρήσεις γης, τις αλλαγές χρήσεων γης και τη δασοπονία και πληροφόρηση για δράσεις σχετιζόμενες με τις δραστηριότητες αυτές ⁽¹⁾.
- (15) Η Ένωση και τα κράτη μέλη θα πρέπει να παρέχουν τις πλέον επικαιροποιημένες πληροφορίες σχετικά με τις οικείες εκπομπές αερίων θερμοκηπίου, ιδίως στο πλαίσιο της στρατηγικής «Ευρώπη 2020» και των σχετικών προθεσμιών. Ο παρών κανονισμός θα πρέπει να επιτρέψει να γίνονται οι εκτιμήσεις αυτές το ταχύτερο δυνατόν με τη χρήση στατιστικών και άλλων πληροφοριών, όπως τα δορυφορικά δεδομένα που δίνει το πρόγραμμα όγκοσμιας παρακολούθησης του περιβάλλοντος και της ασφάλειας και άλλα δορυφορικά συστήματα.
- (16) Δεδομένου ότι η Επιτροπή ανακοίνωσε πως έχει την πρόθεση να προτείνει νέες απαιτήσεις παρακολούθησης και υποβολής εκθέσεων για τις εκπομπές από τις θαλάσσιες μεταφορές, συμπεριλαμβανομένων τροποποιήσεων στον παρόντα κανονισμό όπως κριθεί απαραίτητο, ο παρών κανονισμός δεν θα πρέπει να προδικάζει τυχόν τέτοια πρόταση και, συνεπώς, οι διατάξεις περί παρακολούθησης και υποβολής εκθέσεων για τις εκπομπές από τις θαλάσσιες μεταφορές δεν θα πρέπει να συμπεριληφθούν στον παρόντα κανονισμό τη συγκεκριμένη χρονική στιγμή.
- (17) Η πείρα από την εφαρμογή της απόφασης αριθ. 280/2004/ΕΚ αποδεικνύει την ανάγκη βελτίωσης της διαφάνειας, της ακρίβειας, της συνέπειας, της πληρότητας και της συγκρισιμότητας των πληροφοριών που υποβάλλονται σχετικά με τις πολιτικές και τα μέτρα και σχετικά με τις προβλέψεις. Σύμφωνα με την απόφαση αριθ. 406/2009/ΕΚ, τα κράτη μέλη υποβάλλουν έκθεση για την προβλεπόμενη πρόοδο προς την εκπλήρωση των υποχρεώσεών τους δυνάμει της εν λόγω οδηγίας και στοιχεία για τις εθνικές πολιτικές και τα εθνικά μέτρα και τις εθνικές προβλέψεις. Η στρατηγική «Ευρώπη 2020» όρισε ένα ολοκληρωμένο θεματολόγιο οικονομικής πολιτικής, σύμφωνα με το οποίο η Ένωση και τα κράτη μέλη καταβάλλουν περαιτέρω προσπάθειες για την έγκαιρη υποβολή εκθέσεων σχετικά με τις πολιτικές και τα μέτρα αντιμετώπισης της αλλαγής του κλίματος και τα προβλεπόμενα αποτελέσματά τους στις εκπομπές. Η δημιουργία συστημάτων σε επίπεδο Ένωσης και κρατών μελών, σε συνδυασμό με καλύτερη καθοδήγηση σε ό,τι αφορά την υποβολή εκθέσεων, αναμένεται να συμβάλει σημαντικά στην επίτευξη των στόχων αυτών. Προκειμένου η Ένωση να τηρήσει τις διεθνείς και εσωτερικές απαιτήσεις υποβολής εκθέσεων όσον αφορά τις προβλέψεις για τα αέρια θερμοκηπίου και να αξιολογείται η πρόοδος της προς την τήρηση των διεθνών και εσωτερικών δεσμεύσεων και υποχρεώσεών της, η Επιτροπή θα πρέπει επίσης να μπορεί να καταρτίζει και να χρησιμοποιεί προβλέψεις για τα αέρια θερμοκηπίου.
- (18) Απαιτούνται βελτιωμένες πληροφορίες από τα κράτη μέλη για την παρακολούθηση της προόδου και της δράσης τους όσον αφορά την προσαρμογή στην αλλαγή του κλίματος. Οι πληροφορίες αυτές χρειάζονται για να χαραχθεί μια περιεκτική ενωσιακή στρατηγική με βάση τη Λευκή Βίβλο της Επιτροπής, της 1ης Απριλίου 2009, με τίτλο «Η προσαρμογή στην αλλαγή του κλίματος: Προς ένα ευρωπαϊκό πλαίσιο δράσης». Η υποβολή πληροφοριών για την προσαρμογή θα επιτρέψει στα κράτη μέλη να ανταλλάσσουν βέλτιστες πρακτικές και να αξιολογούν τις ανάγκες τους και τον βαθμό ετοιμότητάς τους για την αντιμετώπιση της αλλαγής του κλίματος.
- (19) Βάσει της απόφασης 1/CP.15, η Ένωση και τα κράτη μέλη δεσμεύτηκαν να χορηγήσουν σημαντική χρηματοδότηση για την αντιμετώπιση της αλλαγής του κλίματος μέσω της στήριξης μέτρων προσαρμογής και μετριασμού στις αναπτυσσόμενες χώρες. Σύμφωνα με την παράγραφο 40 της απόφασης 1/CP.16, κάθε ανεπτυγμένη χώρα - συμβαλλόμενο μέρος της UNFCCC οφείλει να βελτιώσει την υποβολή εκθέσεων για την παροχή οικονομικής και τεχνολογικής στήριξης καθώς και στήριξης για την ανάπτυξη ικανοτήτων στα συμβαλλόμενα μέρη που είναι αναπτυσσόμενες χώρες. Η βελτίωση της υποβολής εκθέσεων είναι θεμελιώδους σημασίας για την αναγνώριση των προσαπειών που καταβάλλουν η Ένωση και τα κράτη μέλη ώστε να τηρήσουν τις δεσμεύσεις τους. Με την απόφαση 1/CP.16 συστάθηκε επίσης ένας νέος «Μηχανισμός Τεχνολογίας» για την ενίσχυση της διεθνούς μεταφοράς τεχνολογίας. Ο παρών κανονισμός θα πρέπει να εξασφαλίσει την υποβολή εκθέσεων επικαιροποιημένων πληροφοριών για τις δραστηριότητες μεταφοράς τεχνολογίας στις αναπτυσσόμενες χώρες με βάση τα βέλτιστα διαθέσιμα δεδομένα.

⁽¹⁾ Βλέπε σελίδα 80 της παρούσας Επίσημης Εφημερίδας.

- (20) Η οδηγία 2008/101/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ⁽¹⁾ τροποποίησε την οδηγία 2003/87/ΕΚ ώστε να ενταχθούν οι αεροπορικές δραστηριότητες στο σύστημα εμπορίας δικαιωμάτων εκπομπής αερίων θερμοκηπίου εντός της Ένωσης. Η οδηγία 2003/87/ΕΚ περιλαμβάνει διατάξεις που αφορούν τη χρήση των εσόδων από πλειστηριασμούς, την υποβολή εκθέσεων για τη χρήση από τα κράτη μέλη των εσόδων από πλειστηριασμούς και τα μέτρα που λαμβάνονται σύμφωνα με το άρθρο 3δ της εν λόγω οδηγίας. Μετά τις τροποποιήσεις που επήλθαν με την οδηγία 2009/29/ΕΚ, η οδηγία 2003/87/ΕΚ περιλαμβάνει επίσης διατάξεις όσον αφορά τη χρήση των εσόδων από πλειστηριασμούς και αναφέρει ότι το 50 % τουλάχιστον των εσόδων αυτών θα πρέπει να χρησιμοποιείται για τους σκοπούς μίας ή περισσότερων από τις δραστηριότητες που αναφέρονται στο άρθρο 10 παράγραφος 3 της οδηγίας 2003/87/ΕΚ. Η διαφάνεια στη χρήση των εσόδων από τον πλειστηριασμό των δικαιωμάτων βάσει της οδηγίας 2003/87/ΕΚ είναι απαραίτητη για την υποστήριξη των δεσμεύσεων της Ένωσης.
- (21) Η UNFCCC δεσμεύει την Ένωση και τα κράτη μέλη της να συντάσσουν, να επικαιροποιούν τακτικά, να δημοσιεύουν και να υποβάλλουν στη διάσκεψη των μερών εθνικές ανακοινώσεις και εκθέσεις διατίθας, με βάση τις κατευθυντήριες γραμμές, τις μεθοδολογίες και τους μορφότυπους που συμφωνήθηκαν από τη διάσκεψη των μερών. Η απόφαση 1/CP.16 περιέχει έκκληση για τη βελτίωση της υποβολής εκθέσεων σχετικά με τους στόχους μετριάσμου και την παροχή οικονομικής και τεχνολογικής στήριξης καθώς και στήριξης για την ανάπτυξη ικανοτήτων στα συμβαλλόμενα μέρη που είναι αναπτυσσόμενες χώρες.
- (22) Η απόφαση αριθ. 406/2009/ΕΚ μετέτρεψε τον σημερινό ετήσιο κύκλο υποβολής εκθέσεων σε ετήσιο κύκλο δέσμευσης, που προβλέπει τη διεξοδική εξέταση των απογραφών των αερίων θερμοκηπίου των κρατών μελών σε χρονικά πλαίσια συντομότερα από τα προβλεπόμενα σήμερα για την εξέταση της απογραφής στο πλαίσιο της UNFCCC, προκειμένου να καταστεί δυνατή η αξιοποίηση της ευελιξίας και η εφαρμογή διορθωτικών μέτρων στο τέλος κάθε σχετικού έτους, εφόσον απαιτείται. Είναι αναγκαίο να δημιουργηθεί μια διαδικασία για την εξέταση σε ενωσιακό επίπεδο των απογραφών των αερίων θερμοκηπίου που υποβάλλουν τα κράτη μέλη, ώστε να εξασφαλιστεί ότι η συμμόρφωση με την απόφαση αριθ. 406/2009/ΕΚ αξιολογείται κατά τρόπο αξιόπιστο, συνεπή, διαφανή και έγκαιρο.
- (23) Διάφορα τεχνικά στοιχεία τα οποία συνδέονται με την υποβολή εκθέσεων για τις εκπομπές αερίων θερμοκηπίου από πηγές και τις απορροφήσεις από καταβόθρες αποτελούν σήμερα αντικείμενο συζητήσεων στο πλαίσιο της διαδικασίας της UNFCCC, όπως τα ΔΥΠ, τα καλυπτόμενα από τις εκθέσεις αέρια θερμοκηπίου και οι μεθοδολογικές κατευθύνσεις της IPCC που πρέπει να χρησιμοποιούνται για την κατάρτιση των εθνικών απογραφών αερίων θερμοκηπίου. Το επίπεδο και οι τάσεις των εκπομπών αερίων θερμοκηπίου ενδέχεται να μεταβληθούν με την αναθεώρηση αυτών των μεθοδολογικών στοιχείων στο πλαίσιο της διαδικασίας της UNFCCC και τον επανυπολογισμό των χρονοσειρών εκπομπών αερίων θερμοκηπίου που θα ακολουθήσει. Η Επιτροπή θα πρέπει να παρακολουθεί τις εν λόγω εξελίξεις σε διεθνές επίπεδο και, εφόσον είναι αναγκαίο, να προτείνει την τροποποίηση του παρόντος κανονισμού ώστε να διασφαλίζεται η συνέπεια με τις μεθοδολογίες που χρησιμοποιούνται στο πλαίσιο της διαδικασίας UNFCCC.
- (24) Σύμφωνα με τις ισχύουσες κατευθυντήριες γραμμές της UNFCCC για την υποβολή εκθέσεων σχετικά με τα αέρια θερμοκηπίου, ο υπολογισμός και η υποβολή εκθέσεων σχετικά με τις εκπομπές μεθανίου στηρίζεται σε δυναμικά υπερθέρμανσης του πλανήτη που βασίζονται σε χρονικό ορίζοντα 100 ετών. Δεδομένου του υψηλού δυναμικού υπερθέρμανσης του πλανήτη και του σχετικά περιορισμένου ατμοσφαιρικού κύκλου ζωής του μεθανίου, η Επιτροπή θα πρέπει να αναλύσει τις επιπτώσεις που θα έχει για τις πολιτικές και τα μέτρα το ενδεχόμενο έγκρισης εικοσαετούς ορίζοντα για το μεθάνιο.
- (25) Λαμβάνοντας υπόψη το ψήφισμα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 14ης Σεπτεμβρίου 2011 σχετικά με μια συνολική προσέγγιση στις ανθρωπογενείς εκπομπές αερίων πλην του CO₂ που αφορούν το κλίμα και αφού συμφωνηθεί στο πλαίσιο της UNFCCC να χρησιμοποιηθούν οι συμφωνηθείσες και δημοσιευμένες κατευθυντήριες γραμμές της IPCC σχετικά με την παρακολούθηση και την υποβολή εκθέσεων με αντικείμενο τις εκπομπές αιθάλης, η Επιτροπή οφείλει να αναλύσει τις συνέπειες στις πολιτικές και τα μέτρα και, αν κριθεί σκόπιμο, να τροποποιήσει το παράρτημα Ι του παρόντος κανονισμού.
- (26) Η εκτίμηση των εκπομπών αερίων θερμοκηπίου θα πρέπει να διενεργείται με τη χρήση των ίδιων μεθόδων για όλες τις χρονοσειρές που αποτελούν αντικείμενο εκθέσεων. Τα υποκείμενα δεδομένα δραστηριότητας και οι συντελεστές εκπομπών θα πρέπει να συγκεντρώνονται και να χρησιμοποιούνται κατά τρόπο συνεπή, ώστε να εξασφαλίζεται ότι οι μεταβολές στις τάσεις των εκπομπών δεν προκύπτουν από αλλαγή των μεθόδων υπολογισμού ή των παραδοχών. Οι επανυπολογισμοί των εκπομπών αερίων θερμοκηπίου θα πρέπει να εκτελούνται σύμφωνα με τις συμφωνηθείσες κατευθυντήριες γραμμές και με σκοπό τη βελτίωση της συνέπειας, της ακρίβειας και της πληρότητας των υποβαλλόμενων χρονοσειρών, καθώς και την εφαρμογή λεπτομερέστερων μεθόδων. Σε περίπτωση αλλαγής της μεθοδολογίας ή του τρόπου συγκέντρωσης των υποκείμενων δεδομένων δραστηριότητας και συντελεστών εκπομπών, τα κράτη μέλη θα πρέπει να υπολογίζουν εκ νέου τις απογραφές για τις υποβληθείσες χρονοσειρές και να αξιολογούν την ανάγκη επανυπολογισμού με βάση τους λόγους που αναφέρονται στις συμφωνηθείσες κατευθυντήριες γραμμές, ιδίως όσον αφορά τις βασικές κατηγορίες. Ο παρών κανονισμός θα πρέπει να ορίζει εάν και υπό ποιες προϋποθέσεις θα πρέπει να συνεκτιμώνται τα αποτελέσματα αυτών των επανυπολογισμών όταν καθορίζονται τα ετήσια δικαιώματα εκπομπής.
- (27) Οι αεροπορικές μεταφορές έχουν επιπτώσεις στο κλίμα του πλανήτη μέσω της CO₂, καθώς επίσης και μέσω άλλων εκπομπών, συμπεριλαμβανομένων των εκπομπών οξειδίων του αζώτου και μηχανισμών αύξησης των θυσάνων. Λαμβάνοντας υπόψη τις ταχύτατα αναπτυσσόμενες επιστημονικές γνώσεις όσον αφορά τις επιπτώσεις αυτές, είναι σκόπιμο να διενεργείται τακτικά στο πλαίσιο του παρόντος κανονισμού επικαιροποιημένη εκτίμηση των επιπτώσεων των αερομεταφορών στο παγκόσμιο κλίμα που δεν σχετίζονται με το CO₂. Η μοντελοποίηση που χρησιμοποιείται για τον σκοπό αυτό θα πρέπει να προσαρμόζεται στην επιστημονική πρόοδο. Αφού αξιολογήσει τις εν λόγω επιπτώσεις, η Επιτροπή οφείλει να εξετάζει επιλογές πολιτικής για την αντιμετώπισή τους.

⁽¹⁾ ΕΕ L 8 της 13.1.2009, σ. 3.

- (28) Ο Ευρωπαϊκός Οργανισμός Περιβάλλοντος αποσκοπεί στην υποστήριξη της αειφόρου ανάπτυξης και τη συμβολή στην επίτευξη σημαντικής και μετρήσιμης βελτίωσης της κατάστασης του περιβάλλοντος της Ευρώπης, παρέχοντας στους πολιτικούς ιθύνοντες, στους δημόσιους φορείς και στο κοινό επικαιρες, στοχευμένες, πρόσφορες και αξιόπιστες πληροφορίες. Ο Ευρωπαϊκός Οργανισμός Περιβάλλοντος θα πρέπει να συνδράμει την Επιτροπή, στο μέτρο του αναγκαίου, στην εκτέλεση των εργασιών παρακολούθησης και υποβολής εκθέσεων, ιδίως στο πλαίσιο του ενωσιακού συστήματος απογραφής και του ενωσιακού συστήματος πολιτικών, μέτρων και προβλέψεων, αφενός με τη διενέργεια της ετήσιας εξέτασης από εμπειρογνώμονες των απογραφών των κρατών μελών, την αξιολόγηση της προόδου προς την τήρηση των δεσμεύσεων της Ένωσης για μείωση των εκπομπών, τη διατήρηση της ευρωπαϊκής πλατφόρμας για την προσαρμογή στην κλιματική αλλαγή σχετικά με τις επιπτώσεις, την τρωτότητα και την προσαρμογή στην αλλαγή του κλίματος, και αφετέρου με τη γνωστοποίηση στο κοινό αξιόπιστων πληροφοριών για το κλίμα.
- (29) Όλες οι απαιτήσεις παροχής πληροφοριών και δεδομένων βάσει του παρόντος κανονισμού θα πρέπει να υπόκεινται στους κανόνες της Ένωσης σχετικά με την προστασία των δεδομένων και του εμπορικού απορρήτου.
- (30) Οι πληροφορίες και τα στοιχεία που συγκεντρώνονται σύμφωνα με τον παρόντα κανονισμό μπορούν επίσης να συμβάλουν στη μελλοντική διατύπωση και αξιολόγηση της ενωσιακής πολιτικής για την αλλαγή του κλίματος.
- (31) Για λόγους διασφάλισης της συνέπειας, η Επιτροπή θα πρέπει να παρακολουθεί την εφαρμογή των απαιτήσεων παρακολούθησης και υποβολής εκθέσεων βάσει του παρόντος κανονισμού και τις μελλοντικές εξελίξεις στο πλαίσιο της UNFCCC και του πρωτοκόλλου του Κιότο. Στο πλαίσιο αυτό, η Επιτροπή θα πρέπει να υποβάλει, αν κριθεί σκόπιμο, νομοθετική πρόταση στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο.
- (32) Προκειμένου να εξασφαλισθούν ομοιόμορφες συνθήκες για την εφαρμογή του άρθρου 5 παράγραφος 4, του άρθρου 7 παράγραφοι 7 και 8, του άρθρου 8 παράγραφος 2, του άρθρου 12 παράγραφος 3, του άρθρου 17 παράγραφος 4 και του άρθρου 19 παράγραφοι 5 και 6 του παρόντος κανονισμού, θα πρέπει να ανατεθούν εκτελεστικές αρμοδιότητες στην Επιτροπή. Εξαιρουμένου του άρθρου 19 παράγραφος 6, οι αρμοδιότητες αυτές θα πρέπει να ασκούνται σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 182/2011 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Φεβρουαρίου 2011, για τη θέσπιση κανόνων και γενικών αρχών σχετικά με τους τρόπους ελέγχου από τα κράτη μέλη της άσκησης των εκτελεστικών αρμοδιοτήτων από την Επιτροπή⁽¹⁾.
- (33) Προκειμένου να θεσπιστούν εναρμονισμένες απαιτήσεις υποβολής εκθέσεων σχετικά με την παρακολούθηση των εκπομπών αερίων θερμοκηπίου και άλλων πληροφοριών συναφών με την πολιτική για την αλλαγή του κλίματος, θα πρέπει να ανατεθεί στην Επιτροπή η εξουσία να εκδίδει πράξεις σύμφωνα με το άρθρο 290 ΣΛΕΕ όσον αφορά την αναθεώρηση του παραρτήματος I και του παραρτήματος III του παρόντος κανονισμού, σύμφωνα με τις αποφάσεις που λαμβάνονται στο πλαίσιο της UNFCCC και του πρωτοκόλλου του Κιότο, σε ό,τι αφορά μεταβολές στα δυναμικά υπερθέρμανσης του πλανήτη και στις διεθνώς συμφωνηθείσες κατευθυντήριες γραμμές για τις απογραφές, καθώς και σε ό,τι αφορά τις ουσιαστικές απαιτήσεις του ενωσιακού συστήματος απογραφής και τη δημιουργία του ενωσιακού μητρώου. Είναι ιδιαίτερα σημαντικό να προβαίνει η Επιτροπή σε διαβουλεύσεις κατά τη διάρκεια των προπαρασκευαστικών εργασιών της, συμπεριλαμβανομένων των διαβουλεύσεων σε επίπεδο εμπειρογνομένων. Η Επιτροπή, κατά την προετοιμασία και την κατάρτιση κατ' εξουσιοδότηση πράξεων, θα πρέπει να διασφαλίζει την ταυτόχρονη, έγκαιρη και κατά τον δέοντα τρόπο διαβίβαση των συναφών εγγράφων στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο.
- (34) Δεδομένου ότι οι στόχοι του παρόντος κανονισμού, δηλαδή η δημιουργία ενός μηχανισμού παρακολούθησης και υποβολής εκθέσεων σχετικά με τις εκπομπές αερίων του θερμοκηπίου και άλλων πληροφοριών σε εθνικό και ενωσιακό επίπεδο που αφορούν την αλλαγή του κλίματος, δεν μπορούν να επιτευχθούν επαρκώς από τα κράτη μέλη και μπορούν συνεπώς, λόγω της κλίμακας και των επιπτώσεων της δράσης, να επιτευχθούν καλύτερα σε ενωσιακό επίπεδο, η Ένωση μπορεί να θεσπίσει μέτρα σύμφωνα με την αρχή της επικουρικότητας που ορίζεται στο άρθρο 5 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση. Σύμφωνα με την αρχή της αναλογικότητας του ίδιου άρθρου, ο παρών κανονισμός δεν υπερβαίνει τα αναγκαία προς την επίτευξη των στόχων αυτών,

ΕΞΕΔΩΣΑΝ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1

ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ, ΠΕΔΙΟ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ ΚΑΙ ΟΡΙΣΜΟΙ

Άρθρο 1

Αντικείμενο

Ο παρών κανονισμός θεσπίζει μηχανισμό για:

- α) την εξασφάλιση της έγκαιρης υποβολής, της διαφάνειας, της ακρίβειας, της συνέπειας, της συγκρισιμότητας και της πληρότητας των εκθέσεων της Ένωσης και των κρατών μελών της προς τη γραμματεία της UNFCCC·
- β) την υποβολή και την εξακρίβωση πληροφοριών σχετικά με τις δεσμεύσεις της Ένωσης και των κρατών μελών της που αναλήφθηκαν δυνάμει της UNFCCC και του πρωτοκόλλου του Κιότο, καθώς και των αποφάσεων που εκδόθηκαν στο πλαίσιο αυτό, και την αξιολόγηση της προόδου όσον αφορά την τήρηση των εν λόγω δεσμεύσεων·
- γ) την παρακολούθηση και την υποβολή εκθέσεων όσον αφορά όλες τις ανθρωπογενείς εκπομπές από πηγές και την απορρόφηση από καταβόθρες αερίων του θερμοκηπίου που δεν ελέγχονται από το πρωτόκολλο του Μόντρεαλ για τις ουσίες που καταστρέφουν τη στιβάδα του όζοντος στα κράτη μέλη·

(¹) ΕΕ L 55 της 28.2.2011, σ. 13.

- δ) την παρακολούθηση, την υποβολή εκθέσεων, την εξέταση και την εξακρίβωση όσον αφορά τις εκπομπές αερίων θερμοκηπίου και άλλες πληροφορίες δυνάμει του άρθρου 6 της απόφασης αριθ. 406/2009/ΕΚ·
- ε) την υποβολή εκθέσεων όσον αφορά τη χρησιμοποίηση των εσόδων από τον πλειστηριασμό δικαιωμάτων δυνάμει του άρθρου 3δ παράγραφος 1 ή 2 ή του άρθρου 10 παράγραφος 1 της οδηγίας 2003/87/ΕΚ, σύμφωνα με το άρθρο 3δ παράγραφος 4 και το άρθρο 10 παράγραφος 3 της εν λόγω οδηγίας·
- στ) την παρακολούθηση και την υποβολή εκθέσεων όσον αφορά τις δράσεις που αναλαμβάνουν τα κράτη μέλη για να προσαρμοστούν στις αναπόφευκτες συνέπειες της αλλαγής του κλίματος κατά αποτελεσματικό σε σχέση με το κόστος τρόπο·
- ζ) την αξιολόγηση της προόδου των κρατών μελών όσον αφορά την εκπλήρωση των υποχρεώσεών τους βάσει της απόφασης αριθ. 406/2009/ΕΚ.

Άρθρο 2

Πεδίο εφαρμογής

Ο παρών κανονισμός εφαρμόζεται:

- α) στην υποβολή εκθέσεων με θέμα τις στρατηγικές της Ένωσης και των κρατών μελών της για ανάπτυξη με χαμηλές εκπομπές διοξειδίου του άνθρακα και στην ενδεχόμενη επικαιροποίησή τους σύμφωνα με την απόφαση 1/CP.16·
- β) στις εκπομπές των αερίων θερμοκηπίου που απαριθμούνται στο παράρτημα I του παρόντος κανονισμού από τομείς και πηγές και τις απορροφήσεις από καταβόθρες που καλύπτονται από τις απογραφές αερίων θερμοκηπίου δυνάμει του άρθρου 4 παράγραφος 1 στοιχείο α) της UNFCCC στην επικράτεια των κρατών μελών·
- γ) στις εκπομπές αερίων θερμοκηπίου που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του άρθρου 2 παράγραφος 1 της απόφασης αριθ. 406/2009/ΕΚ·
- δ) στις επιπτώσεις στο κλίμα των εκπομπών από τις αεροπορικές μεταφορές εκτός του CO₂·
- ε) στις προβλέψεις της Ένωσης και των κρατών μελών της όσον αφορά τις ανθρωπογενείς εκπομπές από πηγές και τις απορροφήσεις από καταβόθρες αερίων του θερμοκηπίου που δεν ελέγχονται από το πρωτόκολλο του Μόντρεαλ, καθώς και στις σχετικές πολιτικές και μέτρα των κρατών μελών·
- στ) στη συνολική οικονομική και τεχνολογική στήριξη προς αναπτυσσόμενες χώρες σύμφωνα με τις απαιτήσεις στο πλαίσιο της UNFCCC·
- ζ) στη χρησιμοποίηση των εσόδων από τον πλειστηριασμό δικαιωμάτων δυνάμει του άρθρου 3δ παράγραφοι 1 και 2 και του άρθρου 10 παράγραφος 1 της οδηγίας 2003/87/ΕΚ·
- η) στις δράσεις των κρατών μελών για προσαρμογή στην αλλαγή του κλίματος.

Άρθρο 3

Ορισμοί

Για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού ισχύουν οι ακόλουθοι ορισμοί:

- 1) «δυναμικό υπερθέρμανσης του πλανήτη» ή «ΔΥΠ» ενός αερίου: η συνολική συμβολή στην αύξηση της θερμοκρασίας του πλανήτη της εκπομπής μίας μονάδας του εν λόγω αερίου σε σχέση με την εκπομπή μίας μονάδας του αερίου αναφοράς, δηλ. του CO₂, στο οποίο αποδίδεται η τιμή 1·
- 2) «εθνικό σύστημα απογραφής»: σύστημα θεσμικών, νομικών και διαδικαστικών ρυθμίσεων, το οποίο θεσπίζεται σε ένα κράτος μέλος για την εκτίμηση των ανθρωπογενών εκπομπών από πηγές και των απορροφήσεων από καταβόθρες των αερίων θερμοκηπίου που δεν διέπονται από το πρωτόκολλο του Μόντρεαλ και για την υποβολή και την αρχειοθέτηση πληροφοριών απογραφής σύμφωνα με την απόφαση 19/CMP.1 ή άλλες συναφείς αποφάσεις της UNFCCC ή φορέων του πρωτοκόλλου του Κιότο·
- 3) «αρμόδιες αρχές απογραφής»: αρχές στις οποίες έχει ανατεθεί το έργο κατάρτισης της απογραφής των αερίων θερμοκηπίου στο πλαίσιο εθνικού συστήματος απογραφής·
- 4) «διασφάλιση ποιότητας»: σχεδιασμένο σύστημα διαδικασιών εξέτασης, στόχος του οποίου είναι να εξασφαλίζεται ότι τηρούνται οι στόχοι ποιότητας των δεδομένων και ότι υποβάλλονται οι βέλτιστες δυνατές εκτιμήσεις και πληροφορίες με σκοπό την υποστήριξη της αποτελεσματικότητας του προγράμματος ποιοτικού ελέγχου και τη συνδρομή προς τα κράτη μέλη·
- 5) «ποιοτικός έλεγχος»: σύστημα συνήθων τεχνικών δραστηριοτήτων για τη μέτρηση και τον έλεγχο της ποιότητας των πληροφοριών και των εκτιμήσεων που καταρτίζονται, με σκοπό την εξασφάλιση της ακεραιότητας, της ακρίβειας και της πληρότητας των δεδομένων, τον εντοπισμό και την αντιμετώπιση σφαλμάτων και παραλείψεων, την τεκμηρίωση και την αρχειοθέτηση των δεδομένων και άλλου υλικού που χρησιμοποιείται και την καταγραφή όλων των δραστηριοτήτων διασφάλισης ποιότητας·
- 6) «δείκτης»: ποσοτικός ή ποιοτικός παράγοντας ή μεταβλητή που συμβάλλει στην καλύτερη κατανόηση της προόδου όσον αφορά την εφαρμογή των πολιτικών και των μέτρων, καθώς και τις τάσεις των εκπομπών αερίων θερμοκηπίου·
- 7) «καταλογισμένη ποσοτική μονάδα» ή «AAU»: μονάδα που έχει εγγραφεί δυνάμει των συναφών διατάξεων του παραρτήματος της απόφασης 13/CMP.1 της διάσκεψης των μερών της UNFCCC που επέχει θέση συνόδου των μερών του πρωτοκόλλου του Κιότο («απόφαση 13/CMP.1») ή σύμφωνα με άλλες συναφείς αποφάσεις της UNFCCC ή φορέων του πρωτοκόλλου του Κιότο·
- 8) «μονάδα απορρόφησης» ή «RMU»: μονάδα που έχει εγγραφεί δυνάμει των συναφών διατάξεων του παραρτήματος της απόφασης 13/CMP.1 ή άλλων συναφών αποφάσεων των οργάνων της UNFCCC ή του πρωτοκόλλου του Κιότο·

- 9) «μονάδα μείωσης εκπομπών» ή «ERU»: μονάδα που έχει εγγραφεί δυνάμει των συναφών διατάξεων του παραρτήματος της απόφασης 13/CMP.1 ή σύμφωνα με άλλες συναφείς αποφάσεις της UNFCCC ή φορέων του πρωτοκόλλου του Κιότο·
- 10) «πιστοποιημένη μείωση εκπομπής» ή «CER»: μονάδα που έχει εγγραφεί σύμφωνα με το άρθρο 12 του πρωτοκόλλου του Κιότο και τις απαιτήσεις του, καθώς και με τις συναφείς διατάξεις του παραρτήματος της απόφασης 13/CMP.1 ή σύμφωνα με άλλες συναφείς αποφάσεις της UNFCCC ή φορέων του πρωτοκόλλου του Κιότο·
- 11) «προσωρινή πιστοποιημένη μείωση εκπομπής» ή «tCER»: μονάδα που έχει εγγραφεί σύμφωνα με το άρθρο 12 του πρωτοκόλλου του Κιότο και τις απαιτήσεις του, καθώς και με τις συναφείς διατάξεις του παραρτήματος της απόφασης 13/CMP.1 ή σύμφωνα με άλλες συναφείς αποφάσεις της UNFCCC ή φορέων του πρωτοκόλλου του Κιότο, δηλ. πιστωτικά μόρια που εκχωρούνται για μακροπρόθεσμες απορροφήσεις των εκπομπών που έχουν πιστοποιηθεί για έργο δάσωσης ή αναδάσωσης του μηχανισμού καθαρής ανάπτυξης (CDM), που θα αντικατασταθεί κατά τη λήξη στο τέλος της δεύτερης περιόδου δεσμεύσεων·
- 12) «μακροπρόθεσμη πιστοποιημένη μείωση εκπομπών» ή «iCER»: μονάδα που έχει εγγραφεί σύμφωνα με το άρθρο 12 του πρωτοκόλλου του Κιότο και τις απαιτήσεις του, καθώς και με τις συναφείς διατάξεις του παραρτήματος της απόφασης 13/CMP.1 ή σύμφωνα με άλλες συναφείς αποφάσεις της UNFCCC ή φορέων του πρωτοκόλλου του Κιότο, δηλ. πιστωτικά μόρια που εκχωρούνται για μακροπρόθεσμες απορροφήσεις των εκπομπών που έχουν πιστοποιηθεί για έργο αναδάσωσης ή δάσωσης CDM, που θα αντικατασταθούν κατά τη λήξη στο τέλος της περιόδου πίστωσης ή σε περίπτωση διόρθωσης της διαφύλαξης ή μη υποβολής της έκθεσης πιστοποίησης·
- 13) «εθνικό μητρώο»: μητρώο υπό τη μορφή τυποποιημένης ηλεκτρονικής βάσης δεδομένων, η οποία περιλαμβάνει δεδομένα που αφορούν την εγγραφή, την κατοχή, τη μεταβίβαση, την απόκτηση, την ακύρωση, την απόσυρση, τη μεταφορά, την αντικατάσταση ή τη μεταβολή της ημερομηνίας λήξης, εφόσον ενδείκνυται, των AAU, RMU, ERU, CER, tCER και iCER·
- 14) «πολιτικές και μέτρα»: όλα τα μέσα που αποβλέπουν στην υλοποίηση των δεσμεύσεων βάσει του άρθρου 4 παράγραφος 2 στοιχεία α) και β) της UNFCCC, τα οποία μπορεί να περιλαμβάνουν εκείνα που δεν έχουν ως πρωταρχικό στόχο τον περιορισμό και τη μείωση των εκπομπών αερίων θερμοκηπίου·
- 15) «σύστημα πολιτικών και μέτρων και προβλέψεων»: σύστημα θεσμικών, νομικών και διαδικαστικών ρυθμίσεων, το οποίο θεσπίζεται για την υποβολή εκθέσεων όσον αφορά τις πολιτικές και τα μέτρα και τις προβλέψεις σχετικά με τις ανθρωπογενείς εκπομπές από πηγές και τις απορροφήσεις από καταβόθρες αερίων του θερμοκηπίου που δεν ελέγχονται από το πρωτόκολλο του Μόντρεαλ, σύμφωνα με το άρθρο 12 του παρόντος κανονισμού·
- 16) «εκ των προτέρων εκτίμηση πολιτικών και μέτρων»: αξιολόγηση των προβλεπόμενων μελλοντικών αποτελεσμάτων πολιτικής ή μέτρου·
- 17) «εκ των υστέρων εκτίμηση πολιτικών και μέτρων»: αξιολόγηση των παρελθόντων αποτελεσμάτων πολιτικής ή μέτρου·
- 18) «προβλέψεις χωρίς μέτρα»: προβλέψεις για τις ανθρωπογενείς εκπομπές αερίων θερμοκηπίου από πηγές και τις απορροφήσεις από καταβόθρες, στις οποίες δεν λαμβάνονται υπόψη τα αποτελέσματα όλων των πολιτικών και των μέτρων που έχουν προγραμματιστεί, θεσπιστεί ή τεθεί σε εφαρμογή μετά το έτος που επιλέγεται ως αφετηρία της συγκεκριμένης πρόβλεψης·
- 19) «προβλέψεις με μέτρα»: προβλέψεις για τις ανθρωπογενείς εκπομπές αερίων θερμοκηπίου από πηγές και τις απορροφήσεις από καταβόθρες, οι οποίες περιλαμβάνουν τα αποτελέσματα, ως προς τις μειώσεις των εκπομπών αερίων θερμοκηπίου, των πολιτικών και των μέτρων που έχουν θεσπιστεί και τεθεί σε εφαρμογή·
- 20) «προβλέψεις με πρόσθετα μέτρα»: προβλέψεις για τις ανθρωπογενείς εκπομπές αερίων θερμοκηπίου από πηγές και τις απορροφήσεις από καταβόθρες, οι οποίες περιλαμβάνουν τα αποτελέσματα, ως προς τις μειώσεις των εκπομπών αερίων θερμοκηπίου, των πολιτικών και των μέτρων που έχουν θεσπιστεί και τεθεί σε εφαρμογή για τον μετριασμό της αλλαγής του κλίματος, καθώς και των προγραμματισμένων πολιτικών και μέτρων προς τον σκοπό αυτό·
- 21) «ανάλυση ευαισθησίας»: διερεύνηση ενός αλγόριθμου μοντέλου ή μιας παραδοχής με σκοπό τον ποσοτικό προσδιορισμό της ευαισθησίας ή της σταθερότητας των δεδομένων που προκύπτουν από το μοντέλο σε σχέση με τις μεταβολές των εισαγόμενων δεδομένων ή των βασικών παραδοχών. Η ανάλυση διενεργείται με μεταβολή των εισαγόμενων τιμών ή των εξισώσεων του μοντέλου και παρατήρηση της αντίστοιχης μεταβολής των αποτελεσμάτων του·
- 22) «στήριξη σχετική με τον περιορισμό της κλιματικής αλλαγής»: στήριξη για δραστηριότητες σε αναπτυσσόμενες χώρες, οι οποίες συμβάλλουν στην επίτευξη του στόχου σταθεροποίησης των ατμοσφαιρικών συγκεντρώσεων αερίων θερμοκηπίου σε επίπεδα που να αποτρέπουν επικίνδυνες ανθρωπογενείς παρεμβάσεις στο κλιματικό σύστημα·
- 23) «στήριξη σχετική με την προσαρμογή στην κλιματική αλλαγή»: στήριξη για δραστηριότητες σε αναπτυσσόμενες χώρες, οι οποίες προορίζονται να μειώσουν την ευπάθεια των ανθρώπων ή φυσικών συστημάτων στις επιπτώσεις της κλιματικής αλλαγής και στους σχετικούς με το κλίμα κινδύνους, διατηρώντας ή αυξάνοντας την προσαρμοστικότητα και την ανθεκτικότητα των αναπτυσσόμενων χωρών·
- 24) «τεχνικές διορθώσεις»: προσαρμογές των εκτιμήσεων της εθνικής απογραφής αερίων θερμοκηπίου, οι οποίες γίνονται στο πλαίσιο της εξέτασης δυνάμει του άρθρου 19, όταν τα υποβληθέντα δεδομένα απογραφής δεν είναι πλήρη ή έχουν συγκεντρωθεί κατά τρόπο μη σύμφωνο προς τους σχετικούς διεθνείς ή ενωσιακούς κανόνες ή κατευθυντήριες γραμμές, και οι οποίες προορίζονται να αντικαταστήσουν τις εκτιμήσεις που υποβλήθηκαν αρχικά·

25) «επανυπολογισμοί», σύμφωνα με τις κατευθυντήριες γραμμές της UNFCCC για την υποβολή εκθέσεων σχετικά με τις ετήσιες απογραφές: διαδικασία για την επανεκτίμηση των ανθρωπογενών εκπομπών αερίων θερμοκηπίου από πηγές και των απορροφήσεων από καταβόθρες που περιλαμβάνονται σε απογραφές οι οποίες υποβλήθηκαν προγενέστερα, ως συνέπεια μεταβολών στις μεθοδολογίες, μεταβολών στον τρόπο προσδιορισμού και χρησιμοποίησης των συντελεστών εκπομπών και των δεδομένων δραστηριότητας ή της ένταξης νέων κατηγοριών πηγών και καταβόθρων ή της ένταξης νέων αερίων ή μεταβολών στο ΔΥΠ των αερίων θερμοκηπίου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2

ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΕΣ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ΜΕ ΧΑΜΗΛΕΣ ΕΚΠΟΜΠΕΣ ΔΙΟΞΕΙΔΙΟΥ ΤΟΥ ΑΝΘΡΑΚΑ

Άρθρο 4

Στρατηγικές ανάπτυξης με χαμηλές εκπομπές διοξειδίου του άνθρακα

1. Τα κράτη μέλη και η Επιτροπή, εξ ονόματος της Ένωσης, προετοιμάζουν τις οικείες στρατηγικές ανάπτυξης με χαμηλές εκπομπές διοξειδίου του άνθρακα, σύμφωνα με όλες τις διατάξεις υποβολής εκθέσεων που έχουν συμφωνηθεί διεθνώς στο πλαίσιο της διαδικασίας UNFCCC, ώστε να συμβάλουν:

α) στη διαφανή και ακριβή παρακολούθηση της συντελούμενης και προβλεπόμενης προόδου των κρατών μελών, συμπεριλαμβανόμενης της συμβολής των ενωσιακών μέτρων, όσον αφορά την τήρηση των δεσμεύσεων της Ένωσης και των κρατών μελών βάσει της UNFCCC για περιορισμό ή μείωση των ανθρωπογενών εκπομπών αερίων θερμοκηπίου·

β) στην τήρηση των δεσμεύσεων των κρατών μελών για μείωση των εκπομπών αερίων θερμοκηπίου δυνάμει της απόφασης αριθ. 406/2009/ΕΚ και επίτευξη μακροπρόθεσμων μειώσεων των εκπομπών και ενίσχυσης των απορροφήσεων από καταβόθρες σε όλους τους τομείς, σύμφωνα με τον στόχο της Ένωσης, στο πλαίσιο των αναγκαιών σύμφωνα με την IPCC μείωσης από τις ανεπτυγμένες χώρες ως ομάδα, για μείωση των εκπομπών από 80 έως 95 % έως το 2050 σε σύγκριση με τα επίπεδα του 1990 με αποδοτικό ως προς το κόστος τρόπο.

2. Τα κράτη μέλη υποβάλλουν έκθεση στην Επιτροπή σχετικά με την πορεία εφαρμογής των στρατηγικών τους για ανάπτυξη με χαμηλές εκπομπές διοξειδίου του άνθρακα μέχρι τις 9 Ιανουαρίου 2015 ή, ενδεχομένως, σύμφωνα με το χρονοδιάγραμμα που συμφωνήθηκε διεθνώς στο πλαίσιο της διαδικασίας UNFCCC.

3. Η Επιτροπή και τα κράτη μέλη δημοσιοποιούν αμέσως τις οικείες στρατηγικές ανάπτυξης με χαμηλές εκπομπές διοξειδίου του άνθρακα και τις ενδεχόμενες επικαιροποιήσεις τους.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3

ΥΠΟΒΟΛΗ ΕΚΘΕΣΕΩΝ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΙΣ ΙΣΤΟΡΙΚΕΣ ΕΚΠΟΜΠΕΣ ΚΑΙ ΑΠΟΡΡΟΦΗΣΕΙΣ ΑΕΡΙΩΝ ΘΕΡΜΟΚΗΠΙΟΥ

Άρθρο 5

Εθνικά συστήματα απογραφής

1. Τα κράτη μέλη θεσπίζουν, διαχειρίζονται και επιδιώκουν να βελτιώνουν συνεχώς τα εθνικά συστήματα απογραφής, σύμφωνα με

τις απαιτήσεις της UNFCCC για τα εθνικά συστήματα, για την εκτίμηση των ανθρωπογενών εκπομπών από πηγές καθώς και των απορροφήσεων από καταβόθρες των αερίων θερμοκηπίου που απαριθμούνται στο παράρτημα Ι του παρόντος κανονισμού και για την εξασφάλιση της έγκαιρης κατάρτισης, της διαφάνειας, της ακρίβειας, της συνέπειας, της συγκρισιμότητας και της πληρότητας των απογραφών τους για τα αέρια θερμοκηπίου.

2. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι οι οικείες αρμόδιες αρχές απογραφής έχουν πρόσβαση:

α) στα δεδομένα και τις μεθόδους που αποτελούν αντικείμενο έκθεσης όσον αφορά τις δραστηριότητες και τις εγκαταστάσεις βάσει της οδηγίας 2003/87/ΕΚ, με σκοπό την κατάρτιση των εθνικών απογραφών αερίων θερμοκηπίου και με σκοπό την εξασφάλιση της συνέπειας των εκπομπών αερίων θερμοκηπίου που δηλώνονται στο πλαίσιο του ενωσιακού συστήματος εμπορίας δικαιωμάτων εκπομπής και στις εθνικές απογραφές αερίων θερμοκηπίου·

β) κατά περίπτωση, στα δεδομένα που συγκεντρώνονται μέσω των συστημάτων υποβολής εκθέσεων σχετικά με τα φθοριούχα αέρια στους διάφορους τομείς, τα οποία δημιουργήθηκαν σύμφωνα με το άρθρο 6 παράγραφος 4 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 842/2006, με σκοπό την κατάρτιση των εθνικών απογραφών αερίων θερμοκηπίου·

γ) κατά περίπτωση, στις εκπομπές, τα υποκείμενα δεδομένα και τις μεθοδολογίες που αποτελούν αντικείμενο εκθέσεων των βιομηχανικών μονάδων βάσει του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 166/2006, με σκοπό την κατάρτιση των εθνικών απογραφών αερίων θερμοκηπίου·

δ) στα δεδομένα τα οποία υποβάλλονται βάσει του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1099/2008.

3. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι οι οικείες αρμόδιες αρχές απογραφής, όπου κρίνεται σκόπιμο:

α) χρησιμοποιούν τα συστήματα υποβολής εκθέσεων που δημιουργήθηκαν σύμφωνα με το άρθρο 6 παράγραφος 4 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 842/2006 για τη βελτίωση των εκτιμήσεων σχετικά με τα φθοριούχα αέρια στις εθνικές απογραφές αερίων θερμοκηπίου·

β) είναι σε θέση να διενεργήσουν τους ετήσιους ελέγχους συνέπειας που αναφέρονται στο άρθρο 7 παράγραφος 1 στοιχεία ιβ) και ιγ).

4. Η Επιτροπή εκδίδει εκτελεστικές πράξεις με σκοπό να θεσπίσει κανόνες σχετικά με τη δομή, τον μορφότυπο και τη διαδικασία υποβολής των στοιχείων που αφορούν τα εθνικά συστήματα απογραφής των κρατών μελών και τις απαιτήσεις όσον αφορά τη θέσπιση, τη διαχείριση και τη λειτουργία των εθνικών συστημάτων απογραφής των αερίων θερμοκηπίου των κρατών μελών σύμφωνα με τις σχετικές αποφάσεις που έχουν λάβει τα όργανα της UNFCCC ή του πρωτοκόλλου του Κιότο ή συμφωνίες που πηγάζουν από αυτές ή τις διαδέχονται. Οι εν λόγω εκτελεστικές πράξεις εκδίδονται με τη διαδικασία εξέτασης του άρθρου 26 παράγραφος 2.

Άρθρο 6

Ενωσιακό σύστημα απογραφής

1. Θεσπίζεται ενωσιακό σύστημα απογραφής το οποίο εξασφαλίζει την έγκαιρη υποβολή, τη διαφάνεια, την ακρίβεια, τη συνέπεια, τη συγκρισιμότητα και την πληρότητα των εθνικών απογραφών έναντι της ενωσιακής απογραφής αερίων θερμοκηπίου. Η Επιτροπή διαχειρίζεται, διατηρεί και επιδιώκει να βελτιώνει συνεχώς το εν λόγω σύστημα, το οποίο περιλαμβάνει:

- α) πρόγραμμα διασφάλισης και ελέγχου της ποιότητας, το οποίο περιλαμβάνει τον καθορισμό ποιοτικών στόχων και την κατάρτιση σχεδίου διασφάλισης και ελέγχου της ποιότητας της απογραφής. Η Επιτροπή επικουρεί τα κράτη μέλη στην εφαρμογή των οικείων προγραμμάτων διασφάλισης και ελέγχου της ποιότητας·
- β) διαδικασία για την εκτίμηση, σε διαβούλευση με το οικείο κράτος μέλος, των δεδομένων που λείπουν από την εθνική απογραφή του·
- γ) τις επανεξετάσεις των απογραφών των αερίων θερμοκηπίου των κρατών μελών που αναφέρονται στο άρθρο 19.

2. Ανατίθεται στην Επιτροπή η εξουσία έκδοσης κατ' εξουσιοδότηση πράξεων σύμφωνα με το άρθρο 25 σχετικά με τις ουσιαστικές απαιτήσεις του ενωσιακού συστήματος απογραφής για την τήρηση των υποχρεώσεων σύμφωνα με την απόφαση 19/CM.1. Η Επιτροπή δεν εκδίδει διατάξεις, σύμφωνα με την παράγραφο 1, η συμμόρφωση με τις οποίες είναι επαχθέστερη για τα κράτη μέλη απ' ό,τι προβλέπεται σύμφωνα με πράξεις που εκδίδονται δυνάμει των άρθρων 3 παράγραφος 3 και 4 παράγραφος 2 της απόφασης αριθ. 280/2004/ΕΚ.

Άρθρο 7

Απογραφές των αερίων θερμοκηπίου

1. Τα κράτη μέλη προσδιορίζουν και υποβάλλουν στην Επιτροπή, έως τις 15 Ιανουαρίου κάθε έτους («έτος X»):

- α) τις οικείες ανθρωπογενείς εκπομπές των αερίων θερμοκηπίου που απαριθμούνται στο παράρτημα I του παρόντος κανονισμού και τις ανθρωπογενείς εκπομπές των αερίων θερμοκηπίου που αναφέρονται στο άρθρο 2 παράγραφος 1 της απόφασης αριθ. 406/2009/ΕΚ για το έτος X - 2, σύμφωνα με τις απαιτήσεις υποβολής εκθέσεων της UNFCCC. Με την επιφύλαξη της υποβολής εκθέσεων για τα αέρια θερμοκηπίου που απαριθμούνται στο παράρτημα I του παρόντος κανονισμού, οι εκπομπές CO₂ από την κατηγορία πηγών «1.Α.3.Α πολιτική αεροπορία» της IPCC θεωρούνται μηδενικές για τους σκοπούς του άρθρου 3 και του άρθρου 7 παράγραφος 1 της απόφασης αριθ. 406/2009/ΕΚ·
- β) τα δεδομένα σύμφωνα με τις απαιτήσεις υποβολής εκθέσεων της UNFCCC για τις οικείες ανθρωπογενείς εκπομπές μονοξειδίου του άνθρακα (CO), διοξειδίου του θείου (SO₂), οξειδίων του αζώτου (NO_x) και πτητικών οργανικών ενώσεων, που συνάδουν με τα δεδομένα τα οποία έχουν ήδη υποβληθεί,

βάσει του άρθρου 7 της οδηγίας 2001/81/ΕΚ και της Σύμβασης της Οικονομικής Επιτροπής των Ηνωμένων Εθνών για την Ευρώπη για τη Διασυνοριακή Ρύπανση σε Μεγάλες Αποστάσεις για το έτος X - 2·

- γ) τις οικείες ανθρωπογενείς εκπομπές αερίων θερμοκηπίου από πηγές και τις απορροφήσεις CO₂ από καταβόθρες λόγω των χρήσεων γης, της αλλαγής των χρήσεων γης και της δασοκομίας (LULUCF), για το έτος X - 2, σύμφωνα με τις απαιτήσεις υποβολής εκθέσεων της UNFCCC·
- δ) τις οικείες ανθρωπογενείς εκπομπές αερίων θερμοκηπίου από πηγές και τις απορροφήσεις CO₂ από καταβόθρες λόγω των δραστηριοτήτων LULUCF δυνάμει της απόφασης αριθ. 529/2013/ΕΕ και του πρωτοκόλλου του Κιότο, καθώς και τις πληροφορίες σχετικά με τη λογιστική παρακολούθηση των εκπομπών και των απορροφήσεων λόγω των δραστηριοτήτων LULUCF, σύμφωνα με την απόφαση αριθ. 529/2013/ΕΕ και το άρθρο 3 παράγραφοι 3 και 4 του πρωτοκόλλου του Κιότο, καθώς και τις σχετικές αποφάσεις, για τα έτη μεταξύ του 2008 ή άλλων ετών εφαρμογής και του έτους X - 2. Εάν τα κράτη μέλη προσμετρούν τη διαχείριση καλλιεργήσιμων εκτάσεων, τη διαχείριση βοσκοτόπων, την αναβλάστηση ή την αποστράγγιση και επανύγρανση υγροτόπων, υποβάλλουν επιπλέον έκθεση για τις εκπομπές αερίων θερμοκηπίου από πηγές και τις απορροφήσεις από καταβόθρες όσον αφορά κάθε σχετική δραστηριότητα για το σχετικό βασικό έτος αναφοράς ή για την περίοδο που προσδιορίζεται στο παράρτημα VI της απόφασης αριθ. 529/2013/ΕΕ και στο παράρτημα της απόφασης 13/CM.1. Κατά τη συμμόρφωσή τους με τις υποχρεώσεις υποβολής εκθέσεων δυνάμει του παρόντος σημείου, και ιδίως όταν υποβάλλουν πληροφορίες όσον αφορά τις εκπομπές και τις απορροφήσεις που σχετίζονται με τις υποχρεώσεις λογιστικής καταγραφής οι οποίες ορίζονται στην απόφαση αριθ. 529/2013/ΕΕ, τα κράτη μέλη υποβάλλουν πληροφορίες λαμβάνοντας πλήρως υπόψη τις οδηγίες καλής πρακτικής της IPCC για τις LULUCF·
- ε) τυχόν αλλαγές στις πληροφορίες που αναφέρονται στα στοιχεία α) έως δ) για τα έτη μεταξύ του σχετικού βασικού έτους ή της περιόδου και του έτους X - 3, διευκρινίζοντας τους λόγους των αλλαγών αυτών·
- στ) πληροφορίες για τους δείκτες, όπως καθορίζονται στο παράρτημα III, για το έτος X - 2·
- ζ) πληροφορίες από το εθνικό τους μητρώο όσον αφορά την εγγραφή, την απόκτηση, την κατοχή, τη μεταβίβαση, την ακύρωση, την απόσυρση και τη μεταφορά σε επόμενη περίοδο AAU, RMU, ERU, CER, tCER και ICER και για το έτος X - 1·
- η) συνοπτικές πληροφορίες για τις μεταβιβάσεις που συνήφθησαν δυνάμει του άρθρου 3 παράγραφοι 4 και 5 της απόφασης αριθ. 406/2009/ΕΚ, για το έτος X - 1·
- θ) πληροφορίες για τη χρήση της κοινής εφαρμογής, του μηχανισμού καθαρής ανάπτυξης και της διεθνούς εμπορίας εκπομπών, σύμφωνα με τα άρθρα 6, 12 και 17 του πρωτοκόλλου του Κιότο, ή κάθε άλλου ευέλικτου μηχανισμού που προβλέπεται σε άλλες πράξεις οι οποίες εκδόθηκαν από τη διάσκεψη των μερών της UNFCCC ή τη διάσκεψη των μερών της UNFCCC που επέχει θέση συνόδου των μερών του πρωτοκόλλου του Κιότο, για την ανταπόκριση στις ποσοτικοποιημένες δεσμεύσεις

τους όσον αφορά τον περιορισμό ή τη μείωση των εκπομπών δυνάμει του άρθρου 2 της απόφασης αριθ. 2002/358/ΕΚ και του πρωτοκόλλου του Κιότο ή οποιασδήποτε μελλοντικής δέσμευσης στο πλαίσιο της UNFCCC ή του πρωτοκόλλου του Κιότο, για το έτος X – 2.

- ι) πληροφορίες για τα μέτρα που έχουν λάβει για τη βελτίωση των εκτιμήσεων της απογραφής, ιδίως στους τομείς της απογραφής οι οποίοι αποτέλεσαν αντικείμενο προσαρμογών ή συστάσεων κατόπιν εξέτασης από εμπειρογνώμονες·
- ια) την πραγματική ή εκτιμώμενη κατανομή των ελεγμένων εκπομπών για τις οποίες υποβλήθηκαν δεδομένα από τις εγκαταστάσεις και τους φορείς εκμετάλλευσης βάσει της οδηγίας 2003/87/ΕΚ μεταξύ των κατηγοριών πηγών της εθνικής απογραφής αερίων θερμοκηπίου, εφόσον είναι δυνατόν, και την αναλογία των ελεγμένων αυτών εκπομπών προς τις συνολικές δηλωθείσες εκπομπές αερίων θερμοκηπίου στις εν λόγω κατηγορίες πηγών, για το έτος X – 2·
- ιβ) εφόσον έχει σημασία, τα αποτελέσματα των ελέγχων που διενεργήθηκαν για να διαπιστωθεί η συνέπεια των εκπομπών που δηλώθηκαν στο πλαίσιο των απογραφών αερίων θερμοκηπίου, για το έτος X – 2, με τις ελεγμένες εκπομπές που αποτέλεσαν αντικείμενο έκθεσης δυνάμει της οδηγίας 2003/87/ΕΚ·
- ιγ) εφόσον έχει σημασία, τα αποτελέσματα των ελέγχων που διενεργήθηκαν για να διαπιστωθεί η συνέπεια των δεδομένων που χρησιμοποιήθηκαν για να υπολογιστούν οι εκπομπές στο πλαίσιο της προετοιμασίας για τις απογραφές αερίων θερμοκηπίου, για το έτος X – 2, με:
  - ι) τα δεδομένα που χρησιμοποιήθηκαν για την κατάρτιση των απογραφών ατμοσφαιρικών ρύπων δυνάμει της οδηγίας 2001/81/ΕΚ,
  - ii) τα δεδομένα που αποτέλεσαν αντικείμενο έκθεσης δυνάμει του άρθρου 6 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 842/2006,
  - iii) τα ενεργειακά δεδομένα που αποτέλεσαν αντικείμενο έκθεσης δυνάμει του άρθρου 4 και του παραρτήματος Β του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1099/2008·,
- ιδ) περιγραφή των τροποποιήσεων του εθνικού τους συστήματος απογραφής·
- ιε) περιγραφή των τροποποιήσεων του εθνικού μητρώου·
- ιστ) πληροφορίες για τα σχέδια διασφάλισης και ελέγχου της ποιότητας τους, γενική αξιολόγηση αβεβαιότητας, γενική αξιολόγηση πληρότητας, καθώς και, αν είναι διαθέσιμα, άλλα στοιχεία της έκθεσης για την εθνική απογραφή αερίων θερμοκηπίου τα οποία είναι απαραίτητα για την εκπόνηση της έκθεσης με θέμα την ενωσιακή απογραφή αερίων θερμοκηπίου.

Κατά το πρώτο έτος υποβολής εκθέσεων βάσει του παρόντος κανονισμού, τα κράτη μέλη ενημερώνουν την Επιτροπή για την πρόθεσή τους να κάνουν χρήση του άρθρου 3 παράγραφοι 4 και 5 της απόφασης αριθ. 406/2009/ΕΚ.

2. Τα κράτη μέλη κοινοποιούν στην Επιτροπή τα προκαταρκτικά στοιχεία έως τις 15 Ιανουαρίου και τα τελικά στοιχεία έως τις 15 Μαρτίου του δεύτερου έτους μετά το τέλος κάθε λογιστικής περιόδου που καθορίζεται στο παράρτημα Ι της απόφασης αριθ. 529/2013/ΕΕ, όπως καταρτίζονται για τους οικείους λογαριασμούς LULUCF για την εν λόγω λογιστική περίοδο σύμφωνα με το άρθρο 4 παράγραφος 6 της εν λόγω απόφασης.

3. Τα κράτη μέλη διαβιβάζουν στην Επιτροπή, έως τις 15 Μαρτίου κάθε έτους, πλήρη και επικαιροποιημένη έκθεση εθνικής απογραφής. Η εν λόγω έκθεση περιλαμβάνει όλες τις πληροφορίες που ορίζονται στην παράγραφο 1 και τις τυχόν μεταγενέστερες επικαιροποιήσεις των πληροφοριών αυτών.

4. Τα κράτη μέλη υποβάλλουν στη γραμματεία της UNFCCC έως τις 15 Απριλίου κάθε έτους εθνικές απογραφές, οι οποίες περιλαμβάνουν πληροφορίες που διαβιβάζονται στην Επιτροπή σύμφωνα με την παράγραφο 3.

5. Η Επιτροπή εκπονεί κάθε χρόνο, σε συνεργασία με τα κράτη μέλη, ενωσιακή απογραφή των αερίων θερμοκηπίου, καθώς και έκθεση για την ενωσιακή απογραφή των αερίων θερμοκηπίου, τις οποίες υποβάλλει στη γραμματεία της UNFCCC έως τις 15 Απριλίου κάθε έτους.

6. Ανατίθεται στην Επιτροπή η εξουσία έκδοσης κατ' εξουσιοδότηση πράξεων σύμφωνα με το άρθρο 25 του παρόντος κανονισμού ώστε:

- α) να προσθέτει ή να διαγράφει ουσίες από τον κατάλογο των αερίων θερμοκηπίου που περιλαμβάνεται στο παράρτημα Ι του παρόντος κανονισμού ή να προσθέτει, να διαγράφει ή να τροποποιεί δείκτες στο παράρτημα ΙΙΙ του παρόντος κανονισμού σύμφωνα με σχετικές αποφάσεις που εκδίδουν τα όργανα της UNFCCC ή του πρωτοκόλλου του Κιότο ή συμφωνίες που θα προκύψουν από τις πράξεις αυτές ή θα τις διαδεχθούν·
- β) να λαμβάνει υπόψη τις αλλαγές στα ΔΥΠ και στις διεθνώς συμφωνηθείσες κατευθυντήριες γραμμές για τις απογραφές σύμφωνα με σχετικές αποφάσεις που εκδίδουν τα όργανα της UNFCCC ή του πρωτοκόλλου του Κιότο ή συμφωνίες που θα προκύψουν από τις πράξεις αυτές ή θα τις διαδεχθούν.

7. Η Επιτροπή εκδίδει εκτελεστικές πράξεις διά των οποίων καθορίζεται η δομή, ο μορφότυπος και η διαδικασία για την υποβολή εκθέσεων εκ μέρους των κρατών μελών με θέμα τις απογραφές των αερίων θερμοκηπίου δυνάμει της παραγράφου 1 και σύμφωνα με σχετικές αποφάσεις που εκδίδουν τα όργανα της UNFCCC και του πρωτοκόλλου του Κιότο ή συμφωνίες που θα προκύψουν από τις πράξεις αυτές ή θα τις διαδεχθούν. Στις εκτελεστικές πράξεις αυτές ορίζονται επίσης οι προθεσμίες για τη συνεργασία και τον συντονισμό ανάμεσα στην Επιτροπή και τα κράτη μέλη κατά την προετοιμασία της έκθεσης με θέμα την ενωσιακή απογραφή των αερίων θερμοκηπίου. Οι εν λόγω εκτελεστικές πράξεις εκδίδονται σύμφωνα με τη διαδικασία εξέτασης που αναφέρεται στο άρθρο 26 παράγραφος 2.

8. Η Επιτροπή εκδίδει εκτελεστικές πράξεις διά των οποίων καθορίζεται η δομή, ο μορφότυπος και η διαδικασία για την υποβολή εκθέσεων εκ μέρους των κρατών μελών με θέμα τις εκπομπές αερίων θερμοκηπίου και τις απορροφήσεις σύμφωνα με το άρθρο 4 της απόφασης αριθ. 529/2013/ΕΕ. Κατά την έκδοση των εκτελεστικών πράξεων αυτών η Επιτροπή εξασφαλίζει τη συμβατότητα ανάμεσα στα χρονοδιαγράμματα της Ένωσης και της UNFCCC για την παρακολούθηση και την υποβολή εκθέσεων σχετικά με τις πληροφορίες αυτές. Οι εν λόγω εκτελεστικές πράξεις εκδίδονται σύμφωνα με τη διαδικασία εξέτασης που αναφέρεται στο άρθρο 26 παράγραφος 2.

Άρθρο 8

Κατά προσέγγιση απογραφές των αερίων θερμοκηπίου

1. Τα κράτη μέλη υποβάλλουν στην Επιτροπή, έως τις 31 Ιουλίου κάθε έτους («έτος X»), εφόσον είναι δυνατόν, κατά προσέγγιση απογραφές των αερίων θερμοκηπίου για το έτος X – 1. Η Επιτροπή εκπονεί ετησίως, με βάση τις κατά προσέγγιση απογραφές των αερίων θερμοκηπίου των κρατών μελών ή, εάν ένα κράτος μέλος δεν έχει κοινοποιήσει τις κατά προσέγγιση απογραφές του μέχρι την εν λόγω ημερομηνία, με βάση δικές της εκτιμήσεις, ενωσιακή κατά προσέγγιση απογραφή των αερίων θερμοκηπίου. Η Επιτροπή δημοσιοποιεί τις πληροφορίες αυτές κάθε έτος έως τις 30 Σεπτεμβρίου.

2. Η Επιτροπή εκδίδει εκτελεστικές πράξεις με τις οποίες καθορίζεται η δομή, ο μορφότυπος και η διαδικασία υποβολής των κατά προσέγγιση απογραφών των αερίων θερμοκηπίου εκ μέρους των κρατών μελών σύμφωνα με την παράγραφο 1. Οι εν λόγω εκτελεστικές πράξεις εκδίδονται σύμφωνα με τη διαδικασία εξέτασης που αναφέρεται στο άρθρο 26 παράγραφος 2.

Άρθρο 9

Διαδικασίες για τη συμπλήρωση των εκτιμήσεων εκπομπών προς εκπόνηση της ενωσιακής απογραφής

1. Η Επιτροπή διενεργεί αρχικό έλεγχο των δεδομένων που υποβάλλουν τα κράτη μέλη σύμφωνα με το άρθρο 7 παράγραφος 1 του παρόντος κανονισμού όσον αφορά την ακρίβεια. Αποστέλλει τα αποτελέσματα των ελέγχων αυτών στα κράτη μέλη εντός έξι εβδομάδων από τη λήξη της προθεσμίας υποβολής. Τα κράτη μέλη απαντούν σε οποιοδήποτε σχετικό ερώτημα που προκύπτει από τον αρχικό έλεγχο έως τις 15 Μαρτίου, μαζί με την υποβολή της οριστικής απογραφής για το έτος X – 2.

2. Εάν ένα κράτος μέλος δεν υποβάλει τα δεδομένα απογραφής που απαιτούνται για την εκπόνηση της ενωσιακής απογραφής έως τις 15 Μαρτίου, η Επιτροπή μπορεί να καταρτίζει εκτιμήσεις προς συμπλήρωση των δεδομένων που υπέβαλε το κράτος μέλος, σε διαβούλευση και στενή συνεργασία με το εν λόγω κράτος μέλος. Προς τον σκοπό αυτόν, η Επιτροπή χρησιμοποιεί τις κατευθυντήριες γραμμές που εφαρμόζονται για την κατάρτιση των εθνικών απογραφών αερίων θερμοκηπίου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 4

ΜΗΤΡΩΑ

Άρθρο 10

Δημιουργία και λειτουργία των μητρώων

1. Η Ένωση και τα κράτη μέλη δημιουργούν και διατηρούν μητρώα για την ακριβή καταγραφή της εγγραφής, κατοχής,

μεταβίβασης, απόκτησης, ακύρωσης, απόσυρσης, μεταφοράς, αντικατάστασης ή μεταβολής της ημερομηνίας λήξης, ανάλογα με την περίπτωση, των AAU, RMU, ERU, CER, tCER και ICER. Τα κράτη μέλη δύνανται επίσης να χρησιμοποιούν τα μητρώα τους για την ακριβή καταγραφή των μονάδων που αναφέρονται στο άρθρο 11α παράγραφος 5 της οδηγίας 2003/87/ΕΚ.

2. Η Ένωση και τα κράτη μέλη δύνανται να διατηρούν τα μητρώα τους σε ενιαίο σύστημα, από κοινού με ένα ή περισσότερα από τα άλλα κράτη μέλη.

3. Τα δεδομένα που αναφέρονται στην παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου διατίθενται στον κεντρικό διαχειριστή που ορίζεται δυνάμει του άρθρου 20 της οδηγίας 2003/87/ΕΚ.

4. Ανατίθεται στην Επιτροπή η εξουσία έκδοσης κατ' εξουσιοδότηση πράξεων σύμφωνα με το άρθρο 25 για τη δημιουργία του ενωσιακού μητρώου που αναφέρεται στην παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου.

Άρθρο 11

Απόσυρση μονάδων στο πλαίσιο του πρωτοκόλλου του Κιότο

1. Τα κράτη μέλη, μετά την ολοκλήρωση της εξέτασης των εθνικών τους απογραφών δυνάμει του πρωτοκόλλου του Κιότο για κάθε έτος της πρώτης περιόδου δεσμεύσεων δυνάμει του πρωτοκόλλου του Κιότο, συμπεριλαμβανομένης της αντιμετώπισης των θεμάτων εφαρμογής, αποσύρουν από το μητρώο AAU, RMU, ERU, CER, tCER και ICER, και ισοδύναμες προς τις καθαρές εκπομπές τους κατά το αντίστοιχο έτος.

2. Όσον αφορά το τελευταίο έτος της πρώτης περιόδου δεσμεύσεων δυνάμει του πρωτοκόλλου του Κιότο, τα κράτη μέλη αποσύρουν τις μονάδες από το μητρώο πριν από το τέλος της συμπληρωματικής περιόδου για την τήρηση των δεσμεύσεων που καθορίζονται στην απόφαση 11/CM.P.1 της διάσκεψης των μερών της UNFCCC που επέχει θέση συνόδου των μερών του πρωτοκόλλου του Κιότο.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 5

ΥΠΟΒΟΛΗ ΕΚΘΕΣΕΩΝ ΜΕ ΘΕΜΑ ΤΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΕΣ ΚΑΙ ΤΑ ΜΕΤΡΑ ΚΑΙ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΙΣ ΠΡΟΒΛΕΨΕΙΣ ΓΙΑ ΤΙΣ ΑΝΘΡΩΠΟΓΕΝΕΙΣ ΕΚΠΟΜΠΕΣ ΑΕΡΙΩΝ ΘΕΡΜΟΚΗΠΙΟΥ ΑΠΟ ΠΗΓΕΣ ΚΑΙ ΤΙΣ ΑΠΟΡΡΟΦΗΣΕΙΣ ΑΠΟ ΚΑΤΑΒΟΘΡΕΣ

Άρθρο 12

Εθνικά και ενωσιακά συστήματα για πολιτικές και μέτρα και προβλέψεις

1. Το αργότερο έως τις 9 Ιουλίου 2015, τα κράτη μέλη και η Επιτροπή δημιουργούν, διαχειρίζονται και επιδιώκουν να βελτιώνουν συνεχώς εθνικά και ενωσιακά συστήματα, αντιστοίχως, για την υποβολή εκθέσεων σχετικά με τις πολιτικές και τα μέτρα καθώς και για την υποβολή προβλέψεων όσον αφορά τις ανθρωπογενείς εκπομπές αερίων θερμοκηπίου από πηγές και τις απορροφήσεις από καταβόθρες. Τα συστήματα περιλαμβάνουν όλες τις σχετικές θεσμικές, νομικές και διαδικαστικές ρυθμίσεις που θεσπίζονται σε κράτος μέλος και στην Ένωση για την αξιολόγηση των πολιτικών και την κατάρτιση προβλέψεων όσον αφορά τις ανθρωπογενείς εκπομπές αερίων θερμοκηπίου από πηγές και τις απορροφήσεις από καταβόθρες.

2. Σκοπός των κρατών μελών και της Επιτροπής είναι να εξασφαλίσουν την έγκαιρη υποβολή, τη διαφάνεια, την ακρίβεια, τη συνέπεια, τη συγκρισιμότητα και την πληρότητα των υποβαλλόμενων πληροφοριών σχετικά με τις πολιτικές και τα μέτρα, καθώς και των προβλέψεων για τις ανθρωπογενείς εκπομπές αερίων θερμοκηπίου από πηγές και τις απορροφήσεις από καταβόθρες, που αναφέρονται στα άρθρα 13 και 14, συμπεριλαμβανομένων, κατά περίπτωση, της χρήσης και της εφαρμογής των δεδομένων, των μεθόδων και των μοντέλων και της εκτέλεσης των δραστηριοτήτων διασφάλισης της ποιότητας και ελέγχου της ποιότητας και της ανάλυσης ευαισθησίας.

3. Η Επιτροπή εκδίδει εκτελεστικές πράξεις όσον αφορά τη δομή, τον μορφότυπο και τη διαδικασία υποβολής των πληροφοριών σχετικά με τα εθνικά και ενωσιακά συστήματα για τις πολιτικές και τα μέτρα, καθώς και τις προβλέψεις σύμφωνα με τις παραγράφους 1 και 2 του παρόντος άρθρου, του άρθρου 13 και του άρθρου 14 παράγραφος 1, καθώς και σύμφωνα με τις σχετικές αποφάσεις που εκδίδουν τα όργανα της UNFCCC ή του πρωτοκόλλου του Κιότο ή συμφωνίες που θα προκύψουν από τις πράξεις αυτές ή θα τις διαδεχθούν. Η Επιτροπή εξασφαλίζει τη συνέπεια με τις διεθνώς συμφωνηθείσες απαιτήσεις υποβολής εκθέσεων καθώς και τη συμβατότητα ανάμεσα στα ενωσιακά και τα διεθνή χρονοδιαγράμματα για την παρακολούθηση και την υποβολή εκθέσεων σχετικά με τις πληροφορίες αυτές. Οι εκτελεστικές αυτές πράξεις εκδίδονται με τη διαδικασία εξέτασης που αναφέρεται στο άρθρο 26 παράγραφος 2.

Άρθρο 13

Υποβολή εκθέσεων για πολιτικές και μέτρα

1. Τα κράτη μέλη διαβιβάζουν στην Επιτροπή, έως τις 15 Μαρτίου κάθε δεύτερου έτους, με αφετηρία το 2015:

α) περιγραφή του εθνικού τους συστήματος υποβολής εκθέσεων σχετικά με τις πολιτικές και τα μέτρα ή ομάδες μέτρων και για υποβολής προβλέψεων σχετικά με τις ανθρωπογενείς εκπομπές αερίων θερμοκηπίου από πηγές και τις απορροφήσεις από καταβόθρες, σύμφωνα με το άρθρο 12 παράγραφος 1, εφόσον η περιγραφή δεν έχει διαβιβαστεί ήδη, ή πληροφορίες για τυχόν αλλαγές στο εν λόγω σύστημα εάν έχει διαβιβαστεί ήδη η σχετική περιγραφή·

β) επικαιροποιήσεις όσον αφορά τις οικείες στρατηγικές ανάπτυξης με χαμηλές εκπομπές διοξειδίου του άνθρακα που αναφέρονται στο άρθρο 4 του παρόντος κανονισμού και την πρόοδο στην εφαρμογή των στρατηγικών·

γ) πληροφορίες σχετικά με τις εθνικές πολιτικές και τα μέτρα ή ομάδες μέτρων, καθώς και την εφαρμογή των ενωσιακών πολιτικών και μέτρων ή ομάδων μέτρων για τον περιορισμό ή τη μείωση των εκπομπών αερίων θερμοκηπίου από πηγές ή την καλύτερη απορρόφηση από καταβόθρες, με παρουσίαση κατά τομείς και οργανωμένες ανά αέριο ή ομάδα αερίων (HFC και PFC) που παρατίθενται στο παράρτημα Ι. Οι πληροφορίες παραπέμπουν στις εφαρμοστέες και σχετικές εθνικές ή ενωσιακές πολιτικές και περιλαμβάνουν:

i) τον στόχο της πολιτικής ή του μέτρου και σύντομη περιγραφή τους,

ii) το είδος του μέσου για την άσκηση της πολιτικής,

iii) το στάδιο εφαρμογής της πολιτικής ή του μέτρου ή της ομάδας μέτρων,

iv) εφόσον χρησιμοποιούνται, δείκτες για την παρακολούθηση και την αξιολόγηση της προόδου με την πάροδο του χρόνου,

v) εφόσον είναι διαθέσιμες, ποσοτικές εκτιμήσεις των αποτελεσμάτων όσον αφορά τις εκπομπές από πηγές και τις απορροφήσεις από καταβόθρες αερίων θερμοκηπίου, με την εξής ανάλυση:

— πορίσματα της εκ των προτέρων εκτίμησης των αποτελεσμάτων των μεμονωμένων πολιτικών και μέτρων ή των ομάδων πολιτικών και μέτρων για τον μετριασμό των κλιματικών αλλαγών. Οι εκτιμήσεις παρέχονται για σειρά τεσσάρων μελλοντικών ετών που λήγουν σε 0 ή 5 και έπονται αμέσως του έτους αναφοράς, με διάκριση μεταξύ των εκπομπών αερίων θερμοκηπίου που καλύπτει η οδηγία 2003/87/EK και εκείνων που καλύπτει η απόφαση 406/2009/EK,

— πορίσματα της εκ των υστέρων εκτίμησης των αποτελεσμάτων των μεμονωμένων πολιτικών και μέτρων ή των ομάδων πολιτικών και μέτρων για τον μετριασμό της αλλαγής του κλίματος, με διάκριση μεταξύ των εκπομπών αερίων θερμοκηπίου που καλύπτει η οδηγία 2003/87/EK και εκείνων που καλύπτει η απόφαση 406/2009/EK,

vi) εφόσον είναι διαθέσιμες, εκτιμήσεις για το προβλεπόμενο κόστος και όφελος των πολιτικών και των μέτρων και, ενδεχομένως, εκτιμήσεις για το πραγματικό κόστος και όφελος των πολιτικών και των μέτρων,

vii) εφόσον είναι διαθέσιμες, όλες τις παραπομπές στις εκτιμήσεις και στις τεχνικές εκθέσεις στις οποίες βασίζονται οι εκτιμήσεις αυτές, που αναφέρονται στην παράγραφο 3·

δ) τις πληροφορίες που αναφέρονται στο άρθρο 6 παράγραφος 1 στοιχείο δ) της απόφασης αριθ. 406/2009/EK·

ε) πληροφορίες για τον βαθμό στον οποίο η δράση κράτους μέλους αποτελεί σημαντικό στοιχείο των προσπαθειών που καταβάλλονται σε εθνικό επίπεδο καθώς και τον βαθμό στον οποίο η προβλεπόμενη χρήση της κοινής εφαρμογής, του CDM και της διεθνούς εμπορίας εκπομπών συμπληρώνει την εσωτερική δράση, σύμφωνα με τις σχετικές διατάξεις του πρωτοκόλλου του Κιότο και με τις αποφάσεις που εκδόθηκαν στο πλαίσιο αυτό.

2. Σε περίπτωση ουσιαστικών αλλαγών στις πληροφορίες που καθίστανται διαθέσιμες βάσει του παρόντος άρθρου στη διάρκεια του πρώτου έτους της περιόδου υποβολής εκθέσεων, το σχετικό κράτος μέλος διαβιβάζει τις αλλαγές αυτές στην Επιτροπή μέχρι τις 15 Μαρτίου του έτους που ακολουθεί την προηγούμενη έκθεση.

3. Τα κράτη μέλη δημοσιοποιούν, σε ηλεκτρονική μορφή, κάθε σχετική εκτίμηση του κόστους και των αποτελεσμάτων των εθνικών πολιτικών και μέτρων και, εφόσον είναι διαθέσιμες, οποιοσδήποτε σχετικές πληροφορίες σχετικά με την εφαρμογή των ενωσιακών πολιτικών και μέτρων για τον περιορισμό ή τη μείωση των εκπομπών αερίων θερμοκηπίου από πηγές ή την καλύτερη απορρόφηση από τις καταβόθρες, καθώς και τις υπάρχουσες τεχνικές εκθέσεις στις οποίες βασίζονται οι εκτιμήσεις αυτές. Οι εν λόγω εκτιμήσεις θα πρέπει να περιλαμβάνουν περιγραφές των μοντέλων και των μεθοδολογικών προσεγγίσεων που χρησιμοποιήθηκαν, καθώς και τους ορισμούς και τις υποκείμενες παραδοχές.

Άρθρο 14

Υποβολή εκθέσεων για τις προβλέψεις

1. Τα κράτη μέλη διαβιβάζουν στην Επιτροπή, έως τις 15 Μαρτίου κάθε δεύτερου έτους, με αφετηρία το 2015, τις εθνικές προβλέψεις για τις ανθρωπογενείς εκπομπές αερίων θερμοκηπίου από πηγές και τις απορροφήσεις από καταβόθρες, οργανωμένες ανά αέριο ή ομάδα αερίων (HFC και PFC) που παρατίθενται στο παράρτημα I και κατά τομέα. Οι προβλέψεις αυτές περιλαμβάνουν ποσοτικές εκτιμήσεις για σειρά τεσσάρων μελλοντικών ετών που λήγουν σε 0 ή 5 και έπονται αμέσως του έτους αναφοράς. Οι εθνικές προβλέψεις λαμβάνουν υπόψη τις πολιτικές και τα μέτρα που θεσπίστηκαν σε ενωσιακό επίπεδο και περιλαμβάνουν:

- α) προβλέψεις χωρίς μέτρα εάν είναι διαθέσιμες, προβλέψεις με μέτρα και, εφόσον είναι διαθέσιμες, προβλέψεις με πρόσθετα μέτρα·
- β) προβλέψεις για τις συνολικές εκπομπές αερίων θερμοκηπίου και χωριστές εκτιμήσεις για τις προβλεπόμενες εκπομπές αερίων θερμοκηπίου από τις πηγές εκπομπών που καλύπτονται από την οδηγία 2003/87/EK και την απόφαση αριθ. 406/2009/EK·
- γ) την επίπτωση των πολιτικών και μέτρων που έχουν προσδιοριστεί σύμφωνα με το άρθρο 13. Αναφέρονται σαφώς οι πολιτικές και τα μέτρα που δεν περιλαμβάνονται και επεξηγούνται οι σχετικοί λόγοι·
- δ) τα αποτελέσματα της ανάλυσης ευαισθησίας στην οποία υποβλήθηκαν οι προβλέψεις·
- ε) όλες τις παραπομπές στις εκτιμήσεις και στις τεχνικές εκθέσεις στις οποίες βασίζονται οι προβλέψεις που αναφέρονται στην παράγραφο 4.

2. Σε περίπτωση ουσιαστικών αλλαγών στις πληροφορίες που καθίστανται διαθέσιμες βάσει του παρόντος άρθρου στη διάρκεια του πρώτου έτους της περιόδου υποβολής εκθέσεων, τα κράτη μέλη διαβιβάζουν τις αλλαγές αυτές στην Επιτροπή μέχρι τις 15 Μαρτίου του έτους που ακολουθεί την προηγούμενη έκθεση.

3. Τα κράτη μέλη υποβάλλουν τις πλέον ενημερωμένες προβλέψεις που έχουν στη διάθεσή τους. Σε περίπτωση που κράτος μέλος

δεν υποβάλει, έως τις 15 Μαρτίου κάθε δεύτερου έτους, πλήρεις προβλέψεις και η Επιτροπή είναι βέβαιη ότι τα κενά στις εκτιμήσεις, τα οποία έχουν εντοπιστεί με τις διαδικασίες διασφάλισης της ποιότητας και ελέγχου της ποιότητας που εφαρμόζει, δεν μπορούν να πληρωθούν από το συγκεκριμένο κράτος μέλος, η Επιτροπή δύναται να πραγματοποιήσει τις εκτιμήσεις που είναι αναγκαίες για την κατάρτιση των ενωσιακών προβλέψεων σε διαβούλευση με το σχετικό κράτος μέλος.

4. Τα κράτη μέλη δημοσιοποιούν, σε ηλεκτρονική μορφή, τις εθνικές τους προβλέψεις σχετικά με τις εκπομπές αερίων θερμοκηπίου από πηγές και τις απορροφήσεις από καταβόθρες, καθώς και τις σχετικές τεχνικές εκθέσεις στις οποίες βασίζονται οι προβλέψεις αυτές. Οι εν λόγω προβλέψεις θα πρέπει να περιλαμβάνουν περιγραφές των μοντέλων και των μεθοδολογικών προσεγγίσεων που χρησιμοποιήθηκαν, καθώς και τους ορισμούς και τις υποκείμενες παραδοχές.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 6

ΥΠΟΒΟΛΗ ΑΛΛΩΝ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΩΝ ΣΧΕΤΙΚΩΝ ΜΕ ΤΗΝ ΑΛΛΑΓΗ ΤΟΥ ΚΛΙΜΑΤΟΣ

Άρθρο 15

Υποβολή εκθέσεων για τις εθνικές δράσεις προσαρμογής

Τα κράτη μέλη διαβιβάζουν στην Επιτροπή, έως τις 15 Μαρτίου κάθε τέταρτου έτους με αφετηρία το 2015, κατ' ευθυγράμμιση προς το χρονοδιάγραμμα υποβολής εκθέσεων στην UNFCCC, πληροφορίες σχετικά με τον εθνικό σχεδιασμό και τις στρατηγικές προσαρμογής που εφαρμόζουν, υπογραμμίζοντας τις δράσεις που υλοποιούν ή έχουν προγραμματίσει για τη διευκόλυνση της προσαρμογής στην αλλαγή του κλίματος. Οι πληροφορίες αυτές περιλαμβάνουν τους κύριους στόχους και την αντιμετωπιζόμενη κατηγορία επίπτωσης της κλιματικής αλλαγής (όπως οι πλημμύρες, η άνοδος της στάθμης της θάλασσας, οι ακραίες θερμοκρασίες, οι ξηρασίες και άλλα ακραία καιρικά φαινόμενα).

Άρθρο 16

Υποβολή εκθέσεων για την οικονομική και τεχνολογική στήριξη που παρέχεται στις αναπτυσσόμενες χώρες

1. Τα κράτη μέλη συνεργάζονται με την Επιτροπή ώστε να καταστεί δυνατή η έγκαιρη και συνεπής υποβολή εκθέσεων από την Ένωση και τα κράτη μέλη της όσον αφορά τη στήριξη που παρέχεται στις αναπτυσσόμενες χώρες σύμφωνα με τις σχετικές διατάξεις της UNFCCC, ανάλογα με την περίπτωση, περιλαμβανομένου οποιουδήποτε κοινού μορφοτύπου που έχει συμφωνηθεί δυνάμει της UNFCCC, και να εξασφαλιστεί η υποβολή εκθέσεων έως τις 30 Σεπτεμβρίου κάθε έτους.

2. Εφόσον κρίνεται σκόπιμο ή αναγκαίο στο πλαίσιο της UNFCCC, τα κράτη μέλη μεριμνούν για την παροχή πληροφοριών για τις χρηματοδοτικές ροές βάσει των επονομαζόμενων «δεικτών του Ρίο» για στήριξη σχετική με τον μετριασμό της κλιματικής αλλαγής και στήριξη σχετική με την προσαρμογή στην κλιματική αλλαγή που θεσπίστηκε από την Επιτροπή Αναπτυξιακής Βοήθειας του ΟΟΣΑ και μεθοδολογικές πληροφορίες που αφορούν την υλοποίηση της μεθοδολογίας των δεικτών του Ρίο για την κλιματική αλλαγή.

3. Όταν υποβάλλονται στοιχεία για τις κινητοποιηθείσες ιδιωτικές χρηματοδοτικές ροές, περιλαμβάνονται πληροφορίες σχετικά με τους ορισμούς και τις μεθοδολογίες που χρησιμοποιήθηκαν για τον προσδιορισμό τυχόν αριθμητικών στοιχείων.

4. Σύμφωνα με τις αποφάσεις που εκδίδουν τα όργανα της UNFCCC ή του πρωτοκόλλου του Κιότο ή συμφωνίες που θα προκύψουν από τις πράξεις αυτές ή θα τις διαδεχθούν, οι πληροφορίες σχετικά με την παρεχόμενη στήριξη περιλαμβάνουν στοιχεία σχετικά με τη στήριξη για τον μετριασμό, την προσαρμογή, την ανάπτυξη ικανοτήτων και τη μεταφορά τεχνολογίας, καθώς και, αν είναι δυνατόν, σχετικά με το κατά πόσον οι χρηματοδοτικοί πόροι είναι νέοι και πρόσθετοι.

Άρθρο 17

Υποβολή εκθέσεων για τη χρήση των εσόδων από πλειστηριασμούς και των πιστωτικών μορίων από έργα

1. Τα κράτη μέλη διαβιβάζουν στην Επιτροπή, έως τις 31 Ιουλίου κάθε έτους («έτος X»), για το έτος X - 1:

- α) τη λεπτομερή αιτιολόγηση που αναφέρεται στο άρθρο 6 παράγραφος 2 της απόφασης αριθ. 406/2009/EK·
- β) πληροφορίες για τη χρήση των εσόδων από τον πλειστηριασμό δικαιωμάτων από το κράτος μέλος κατά τη διάρκεια του έτους X - 1 δυνάμει του άρθρου 10 παράγραφος 1 της οδηγίας 2003/87/EK, που περιλαμβάνουν πληροφορίες σχετικά με έσοδα τα οποία έχουν χρησιμοποιηθεί για έναν ή περισσότερους από τους σκοπούς που προσδιορίζονται στο άρθρο 10 παράγραφος 3 της εν λόγω οδηγίας ή ποσό ίσο με τα συγκεκριμένα έσοδα, και για τις δράσεις που έχουν αναληφθεί δυνάμει του άρθρου αυτού·
- γ) πληροφορίες για τη χρήση, όπως προσδιορίζεται από το κράτος μέλος, όλων των εσόδων από τον πλειστηριασμό δικαιωμάτων για τις αεροπορικές μεταφορές από το κράτος μέλος δυνάμει του άρθρου 3δ παράγραφος 1 ή 2 της οδηγίας 2003/87/EK οι πληροφορίες αυτές παρέχονται σύμφωνα με το άρθρο 3δ παράγραφος 4 της εν λόγω οδηγίας·
- δ) τις πληροφορίες που αναφέρονται στο άρθρο 6 παράγραφος 1 στοιχείο β) της απόφασης αριθ. 406/2009/EK και τις πληροφορίες για τον τρόπο με τον οποίο η οικεία πολιτική προμηθειών συμβάλλει στην επίτευξη διεθνούς συμφωνίας σχετικά με την αλλαγή του κλίματος·
- ε) πληροφορίες σχετικά με την εφαρμογή του άρθρου 11β παράγραφος 6 της οδηγίας 2003/87/EK όσον αφορά τις δραστηριότητες υδροηλεκτρικών έργων με δυνατότητα παραγωγής άνω των 20 MW.

2. Τα έσοδα από πλειστηριασμό που δεν έχουν εκταμιευτεί τη χρονική στιγμή κατά την οποία κράτος μέλος υποβάλλει έκθεση στην Επιτροπή δυνάμει του παρόντος άρθρου ποσοτικοποιούνται και καταγράφονται στις εκθέσεις για τα επόμενα έτη.

3. Τα κράτη μέλη δημοσιοποιούν τις εκθέσεις που υποβάλλουν στην Επιτροπή δυνάμει του παρόντος άρθρου. Η Επιτροπή θέτει το σύνολο των στοιχείων που διαθέτει η Ένωση στη διάθεση του κοινού σε ευκόλως προσβάσιμη μορφή.

4. Η Επιτροπή εκδίδει εκτελεστικές πράξεις προκειμένου να καθορίσει τη δομή, τον μορφότυπο και τις διαδικασίες υποβολής των πληροφοριών που διαβιβάζονται από τα κράτη μέλη δυνάμει του παρόντος άρθρου. Οι εν λόγω εκτελεστικές πράξεις εκδίδονται σύμφωνα με τη διαδικασία εξέτασης που αναφέρεται στο άρθρο 26 παράγραφος 2.

Άρθρο 18

Εκθέσεις διετίας και εθνικές ανακοινώσεις

1. Η Ένωση και τα κράτη μέλη υποβάλλουν στη γραμματεία της UNFCCC εκθέσεις διετίας σύμφωνα με την απόφαση 2/CP.17 της διάσκεψης των μερών της UNFCCC (απόφαση 2/CP.17) ή μεταγενέστερες συναφείς αποφάσεις που λαμβάνουν τα όργανα της UNFCCC, και εθνικές ανακοινώσεις σύμφωνα με το άρθρο 12 της UNFCCC.

2. Τα κράτη μέλη παρέχουν στην Επιτροπή αντίγραφα των εθνικών ανακοινώσεων και των εκθέσεων διετίας που υποβάλλουν στη γραμματεία της UNFCCC.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 7

ΕΞ'ΕΤΑΣΗ ΤΩΝ ΕΚΠΟΜΠΩΝ ΑΕΡΙΩΝ ΘΕΡΜΟΚΗΠΙΩΝ ΑΠΟ ΕΜΠΕΙΡΟΓΝΩΜΟΝΕΣ ΣΕ ΕΝΩΣΙΑΚΟ ΕΠΙΠΕΔΟ

Άρθρο 19

Εξέταση της απογραφής

1. Η Επιτροπή διενεργεί συνολική εξέταση των δεδομένων των εθνικών απογραφών που διαβιβάζουν τα κράτη μέλη δυνάμει του άρθρου 7 παράγραφος 4 του παρόντος κανονισμού, προκειμένου να προσδιοριστούν τα ετήσια δικαιώματα εκπομπής που προβλέπονται στο άρθρο 3 παράγραφος 2 τέταρτο εδάφιο της απόφασης αριθ. 406/2009/EK, με σκοπό την εφαρμογή των άρθρων 20 και 27 του παρόντος κανονισμού και την παρακολούθηση της υλοποίησης των στόχων των κρατών μελών για μείωση ή περιορισμό των εκπομπών αερίων θερμοκηπίου σύμφωνα με τα άρθρα 3 και 7 της απόφασης αριθ. 406/2009/EK τα έτη κατά τα οποία διενεργείται συνολική εξέταση.

2. Η Επιτροπή, με αφετηρία τα δεδομένα που διαβιβάστηκαν για το έτος 2013, διενεργεί ετήσια εξέταση των δεδομένων εθνικής απογραφής τα οποία υποβάλλουν τα κράτη μέλη δυνάμει του άρθρου 7 παράγραφος 1 του παρόντος κανονισμού, τα οποία αφορούν την παρακολούθηση της μείωσης ή του περιορισμού των εκπομπών αερίων θερμοκηπίου από τα κράτη μέλη δυνάμει των άρθρων 3 και 7 της απόφασης αριθ. 406/2009/EK, καθώς και κάθε άλλου στόχου για μείωση ή περιορισμό των εκπομπών αερίων θερμοκηπίου που προβλέπεται στην ενωσιακή νομοθεσία. Τα κράτη μέλη συμμετέχουν πλήρως σε αυτήν τη διαδικασία.

3. Η συνολική εξέταση της παραγράφου 1 περιλαμβάνει:

- α) ελέγχους για την εξακρίβωση της διαφάνειας, της ακρίβειας, της συνέπειας, της συγκρισιμότητας και της πληρότητας των πληροφοριών που υποβάλλονται·
- β) ελέγχους για τον εντοπισμό περιπτώσεων στις οποίες τα δεδομένα απογραφής έχουν καταρτιστεί κατά τρόπο μη σύμφωνο με τις κατευθυντήριες γραμμές της UNFCCC ή τους ενωσιακούς κανόνες· και

γ) κατά περίπτωση, υπολογισμό των αναγκαίων τεχνικών διορθώσεων που προκύπτουν, σε διαβούλευση με τα κράτη μέλη.

4. Οι ετήσιες εξετάσεις περιλαμβάνουν τους ελέγχους που προβλέπονται στην παράγραφο 3 στοιχείο α). Εάν ζητηθεί από κράτος μέλος σε διαβούλευση με την Επιτροπή ή όταν κατά τους ελέγχους αυτούς εντοπίζονται σημαντικά ζητήματα, όπως:

α) συστάσεις από παλαιότερες εξετάσεις της Ένωσης ή της UNFCCC, οι οποίες δεν υλοποιήθηκαν ή θέματα για τα οποία δεν δόθηκαν διευκρινίσεις από το σχετικό κράτος μέλος· ή

β) υπερεκτιμήσεις ή υποεκτιμήσεις σε σχέση με βασική κατηγορία της απογραφής κράτους μέλους,

η ετήσια εξέταση για το συγκεκριμένο κράτος μέλος περιλαμβάνει επίσης τους ελέγχους που προβλέπονται στην παράγραφο 3 στοιχείο β), ώστε να καταστούν δυνατοί οι υπολογισμοί που προβλέπονται στην παράγραφο 3 στοιχείο γ).

5. Η Επιτροπή εκδίδει εκτελεστικές πράξεις για τον καθορισμό του χρονοδιαγράμματος και των βημάτων για την πραγματοποίηση των συνολικών και ετήσιων εξετάσεων που αναφέρονται στις παραγράφους 1 και 2 του παρόντος άρθρου, συμπεριλαμβανομένων των εργασιών που καθορίζονται στις παραγράφους 3 και 4 του παρόντος άρθρου, μεταξύ άλλων ώστε να διασφαλιστεί η δέουσα διαβούλευση με τα κράτη μέλη όσον αφορά τα συμπεράσματα των εξετάσεων. Οι εν λόγω εκτελεστικές πράξεις εκδίδονται σύμφωνα με τη διαδικασία εξέτασης που αναφέρεται στο άρθρο 26 παράγραφος 2.

6. Η Επιτροπή, μέσω εκτελεστικής πράξης, προσδιορίζει το συνολικό άθροισμα των εκπομπών για το αντίστοιχο έτος, που προκύπτει από τα διορθωμένα δεδομένα απογραφής για κάθε κράτος μέλος μετά την ολοκλήρωση της σχετικής εξέτασης.

7. Τα δεδομένα για κάθε κράτος μέλος τα οποία καταγράφηκαν στα μητρώα που έχουν συσταθεί δυνάμει του άρθρου 11 της απόφασης αριθ. 406/2009/EK και του άρθρου 19 της οδηγίας 2003/87/EK, τέσσερις μήνες ακριβώς από την ημερομηνία δημοσίευσης της εκτελεστικής πράξης που εκδίδεται δυνάμει της παραγράφου 6 του παρόντος άρθρου, λαμβάνονται υπόψη για την εφαρμογή του άρθρου 7 παράγραφος 1 της απόφασης αριθ. 406/2009/EK. Αυτό περιλαμβάνει τις μεταβολές των δεδομένων αυτών λόγω της αξιοποίησης από το συγκεκριμένο κράτος μέλος της ευελιξίας που προβλέπεται στα άρθρα 3 και 5 της απόφασης αριθ. 406/2009/EK.

Άρθρο 20

Αντιμετώπιση των αποτελεσμάτων των επανυπολογισμών

1. Μετά την ολοκλήρωση της συνολικής εξέτασης των δεδομένων απογραφής για το έτος 2020 δυνάμει του άρθρου 19, η Επιτροπή υπολογίζει, σύμφωνα με τον τύπο που καθορίζεται στο

παράρτημα II, το άθροισμα των αποτελεσμάτων των επανυπολογισμένων εκπομπών αερίων θερμοκηπίου για κάθε κράτος μέλος.

2. Με την επιφύλαξη του άρθρου 27 παράγραφος 2 του παρόντος κανονισμού, η Επιτροπή χρησιμοποιεί, μεταξύ άλλων, το άθροισμα που αναφέρεται στην παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου όταν προτείνει στόχους για μειώσεις ή περιορισμούς των εκπομπών των επιμέρους κρατών μελών για τη χρονική περίοδο μετά το έτος 2020 δυνάμει του άρθρου 14 της απόφασης αριθ. 406/2009/EK.

3. Η Επιτροπή δημοσιεύει αμέσως τα αποτελέσματα των υπολογισμών που πραγματοποιούνται δυνάμει της παραγράφου 1.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 8

ΥΠΟΒΟΛΗ ΕΚΘΕΣΕΩΝ ΠΡΟΟΔΟΥ ΟΣΩΝ ΑΦΟΡΑ ΤΗΝ ΤΗΡΗΣΗ ΤΩΝ ΕΝΩΣΙΑΚΩΝ ΚΑΙ ΔΙΕΘΝΩΝ ΔΕΣΜΕΥΣΕΩΝ

Άρθρο 21

Υποβολή εκθέσεων προόδου

1. Η Επιτροπή αξιολογεί ετησίως, με βάση τις πληροφορίες που υποβάλλονται δυνάμει του παρόντος κανονισμού και σε διαβούλευση με τα κράτη μέλη, την πρόοδο που σημειώνεται από την Ένωση και τα κράτη μέλη της όσον αφορά την τήρηση των κατωτέρω δεσμεύσεων, προκειμένου να διαπιστωθεί εάν έχει συντελεστεί επαρκής πρόοδος:

α) των δεσμεύσεων βάσει του άρθρου 4 της UNFCCC και του άρθρου 3 του πρωτοκόλλου του Κιότο, οι οποίες ορίζονται στις αποφάσεις που εξέδωσε η διάσκεψη των μερών της UNFCCC ή η διάσκεψη των μερών της UNFCCC που επέχει θέση συνόδου των μερών του πρωτοκόλλου του Κιότο· η αξιολόγηση αυτή βασίζεται στις πληροφορίες που υποβλήθηκαν σύμφωνα με τα άρθρα 7, 8, 10 και 13 έως 17·

β) των υποχρεώσεων που ορίζονται στο άρθρο 3 της απόφασης αριθ. 406/2009/EK· η αξιολόγηση αυτή βασίζεται στις πληροφορίες που υποβλήθηκαν σύμφωνα με τα άρθρα 7, 8, 13 και 14.

2. Η Επιτροπή εκτιμά ανά διετία τις συνολικές επιπτώσεις των αεροπορικών μεταφορών στο κλίμα του πλανήτη, συμπεριλαμβανομένων εκείνων που δεν σχετίζονται με τις εκπομπές CO₂ ή τα αποτελέσματά τους, με βάση τα δεδομένα σχετικά με τις εκπομπές που διαβιβάζουν τα κράτη μέλη δυνάμει του άρθρου 7, και βελτιώνει την ποσοτικοποίηση αυτή λαμβάνοντας υπόψη τις επιστημονικές εξελίξεις και τα δεδομένα εναέριας κυκλοφορίας, κατά περίπτωση.

3. Έως τις 31 Οκτωβρίου κάθε έτους, η Επιτροπή υποβάλλει στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο έκθεση στην οποία συνοψίζονται τα συμπεράσματα των αξιολογήσεων που προβλέπονται στις παραγράφους 1 και 2.

Άρθρο 22

Έκθεση σχετικά με τη συμπληρωματική περίοδο για την τήρηση των δεσμεύσεων βάσει του πρωτοκόλλου του Κιότο

Η Ένωση και κάθε κράτος μέλος υποβάλλουν έκθεση στη γραμματεία της UNFCCC σχετικά με τη συμπληρωματική περίοδο που αναφέρεται στην παράγραφο 3 της απόφασης 13/CMP.1 για την τήρηση των δεσμεύσεων, κατά την εκπνοή της συγκεκριμένης περιόδου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 9

ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΚΑΙ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗ

Άρθρο 23

Συνεργασία μεταξύ των κρατών μελών και της Ένωσης

Τα κράτη μέλη και η Ένωση συνεργάζονται και συντονίζονται πλήρως μεταξύ τους όσον αφορά τις υποχρεώσεις τους στο πλαίσιο του παρόντος κανονισμού οι οποίες αφορούν:

- α) την κατάρτιση της ενωσιακής απογραφής των αερίων θερμοκηπίου και της έκθεσης για την ενωσιακή απογραφή των αερίων θερμοκηπίου δυνάμει του άρθρου 7 παράγραφος 5·
- β) τη σύνταξη της ενωσιακής εθνικής ανακοίνωσης δυνάμει του άρθρου 12 της UNFCCC και της ενωσιακής έκθεσης διατίας δυνάμει της απόφασης 2/CP.17 ή μεταγενέστερων συναφών αποφάσεων που λαμβάνουν τα όργανα της UNFCCC·
- γ) τις διαδικασίες εξέτασης και συμμόρφωσης στο πλαίσιο της UNFCCC και του πρωτοκόλλου του Κιότο σύμφωνα με κάθε απόφαση η οποία εφαρμόζεται δυνάμει της UNFCCC ή του πρωτοκόλλου του Κιότο, καθώς και την ενωσιακή διαδικασία εξέτασης των απογραφών αερίων θερμοκηπίου των κρατών μελών που αναφέρεται στο άρθρο 19 του παρόντος κανονισμού·
- δ) τυχόν προσαρμογές δυνάμει του άρθρου 5 παράγραφος 2 του πρωτοκόλλου του Κιότο ή σε συνέχεια της διαδικασίας εξέτασης σε ενωσιακό επίπεδο που αναφέρεται στο άρθρο 19 του παρόντος κανονισμού ή άλλες αλλαγές στις απογραφές και τις εκθέσεις απογραφής που υποβάλλονται ή πρόκειται να υποβληθούν στη γραμματεία της UNFCCC·
- ε) την κατάρτιση της ενωσιακής κατά προσέγγιση απογραφής των αερίων θερμοκηπίου δυνάμει του άρθρου 8 του παρόντος κανονισμού·
- στ) την υποβολή εκθέσεων σχετικά με την απόσυρση AAU, RMU, ERU, CER, tCER, και ICER μετά τη συμπληρωματική περίοδο που αναφέρεται στην παράγραφο 14 της απόφασης 13/CMP.1 για την τήρηση των δεσμεύσεων δυνάμει του άρθρου 3 παράγραφος 1 του πρωτοκόλλου του Κιότο.

Άρθρο 24

Ρόλος του Ευρωπαϊκού Οργανισμού Περιβάλλοντος

Ο Ευρωπαϊκός Οργανισμός Περιβάλλοντος επικουρεί την Επιτροπή στη συμμόρφωση με τα άρθρα 6 έως 9, 12 έως 19, 21 και 22,

σύμφωνα με το ετήσιο πρόγραμμα εργασίας του. Επικουρεί την Επιτροπή, μεταξύ άλλων, στα ακόλουθα:

- α) κατάρτιση της ενωσιακής απογραφής αερίων θερμοκηπίου και σύνταξη της έκθεσης για την ενωσιακή απογραφή των αερίων θερμοκηπίου·
- β) διεξαγωγή διαδικασιών διασφάλισης της ποιότητας και ελέγχου της ποιότητας για την εκπόνηση της ενωσιακής απογραφής των αερίων θερμοκηπίου·
- γ) κατάρτιση εκτιμήσεων για τα δεδομένα που δεν αναφέρονται στις εθνικές απογραφές των αερίων θερμοκηπίου·
- δ) διενέργεια των εξετάσεων·
- ε) κατάρτιση της ενωσιακής κατά προσέγγιση απογραφής των αερίων θερμοκηπίου·
- στ) συγκέντρωση των πληροφοριών που υποβάλλουν τα κράτη μέλη όσον αφορά τις πολιτικές και τα μέτρα και τις προβλέψεις·
- ζ) διεξαγωγή διαδικασιών διασφάλισης της ποιότητας και ελέγχου της ποιότητας των πληροφοριών που υποβάλλουν τα κράτη μέλη όσον αφορά τις προβλέψεις, καθώς και τις πολιτικές και τα μέτρα·
- η) κατάρτιση εκτιμήσεων για τα σχετικά με τις προβλέψεις δεδομένα που δεν υποβλήθηκαν από τα κράτη μέλη·
- θ) συγκέντρωση των δεδομένων που απαιτούνται για τη σύνταξη από την Επιτροπή της ετήσιας έκθεσης προς το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο·
- ι) διάδοση των πληροφοριών που συγκεντρώνονται στο πλαίσιο του παρόντος κανονισμού, συμπεριλαμβανομένων της διατήρησης και της επικαιροποίησης βάσης δεδομένων σχετικά με τις πολιτικές και τα μέτρα μετριασμού των κρατών μελών και της του συστήματος ανταλλαγής πληροφοριών για τις επιπτώσεις, την τρωτότητα και την προσαρμογή στην αλλαγή του κλίματος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 10

ΑΝΑΘΕΣΗ ΑΡΜΟΔΙΟΤΗΤΩΝ

Άρθρο 25

Άσκηση της εξουσιοδότησης

1. Η εξουσία έκδοσης κατ' εξουσιοδότηση πράξεων ανατίθεται στην Επιτροπή υπό τους όρους που καθορίζονται στο παρόν άρθρο.
2. Η προβλεπόμενη στα άρθρα 6, 7 και 10 εξουσία έκδοσης κατ' εξουσιοδότηση πράξεων ανατίθεται στην Επιτροπή για περίοδο πέντε ετών από τις 8 Ιουλίου 2013. Η Επιτροπή υποβάλλει έκθεση σχετικά με την ανάθεση αρμοδιοτήτων το αργότερο εννέα μήνες πριν από τη λήξη της περιόδου των πέντε ετών. Η εξουσιοδότηση παρατείνεται σιωπηρώς για περιόδους ίσης διάρκειας, εφόσον

δεν διατυπωθεί σχετική αντίρρηση από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ή το Συμβούλιο το αργότερο τρεις μήνες πριν από τη λήξη της εκάστοτε περιόδου.

3. Η προβλεπόμενη στα άρθρα 6, 7 και 10 εξουσιοδότηση δύναται να ανακαλείται ανά πάσα στιγμή από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ή το Συμβούλιο. Η απόφαση ανάκλησης περατώνει την εξουσιοδότηση που καθορίζεται στην εν λόγω απόφαση. Η ανάκληση αρχίζει να ισχύει την επομένη της δημοσίευσης της απόφασης στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης* ή σε μεταγενέστερη ημερομηνία που καθορίζεται στην απόφαση. Δεν επηρεάζει την εγκυρότητα κατ' εξουσιοδότηση πράξεων που έχουν τεθεί ήδη σε ισχύ.

4. Η Επιτροπή, μόλις εκδώσει κατ' εξουσιοδότηση πράξη, την κοινοποιεί ταυτόχρονα στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο.

5. Οι κατ' εξουσιοδότηση πράξεις που εκδίδονται σύμφωνα με τα άρθρα 6, 7 και 10 τίθενται σε ισχύ μόνο εφόσον δεν διατυπωθούν αντιρρήσεις είτε από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο είτε από το Συμβούλιο, εντός προθεσμίας τριών μηνών από την κοινοποίηση της πράξης αυτής στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο ή εάν, πριν από τη λήξη της προθεσμίας αυτής, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο ενημερώσουν αμφότερα την Επιτροπή ότι δεν πρόκειται να προβάλουν αντιρρήσεις. Η προθεσμία αυτή παρατείνεται κατά τρεις μήνες, κατόπιν πρωτοβουλίας του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου ή του Συμβουλίου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 11

ΤΕΛΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 26

Διαδικασία επιτροπής

1. Η Επιτροπή επικουρείται από επιτροπή για την αλλαγή του κλίματος. Πρόκειται για επιτροπή κατά την έννοια του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 182/2011.

2. Όταν γίνεται παραπομπή στην παρούσα παράγραφο, εφαρμόζεται το άρθρο 5 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 182/2011.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Στρασβούργο, 21 Μαΐου 2013.

Για το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο
Ο Πρόεδρος
M. SCHULZ

Για το Συμβούλιο
Η Πρόεδρος
L. CREIGHTON

Άρθρο 27

Επανεξέταση

1. Η Επιτροπή επανεξετάζει τακτικά τη συμμόρφωση των διατάξεων παρακολούθησης και υποβολής εκθέσεων στο πλαίσιο του παρόντος κανονισμού προς μελλοντικές αποφάσεις που σχετίζονται με την UNFCCC και το πρωτόκολλο του Κιότο ή άλλη ενωσιακή νομοθεσία. Η Επιτροπή εκτιμά επίσης τακτικά κατά πόσον από τις εξελίξεις στο πλαίσιο της UNFCCC προκύπτει μια κατάσταση στην οποία οι υποχρεώσεις δυνάμει του παρόντος κανονισμού δεν είναι πλέον αναγκαίες, δεν είναι ανάλογες προς τα αντίστοιχα οφέλη, χρειάζονται προσαρμογή ή δεν είναι σύμφωνες ή αλληλεπικαλύπτονται με τις απαιτήσεις υποβολής εκθέσεων στο πλαίσιο της UNFCCC και υποβάλλει ενδεχομένως σχετική νομοθετική πρόταση στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο.

2. Έως τον Δεκέμβριο του 2016 η Επιτροπή εξετάζει εάν ο αντίκτυπος της χρήσης των κατευθυντήριων γραμμών της IPCC του 2006 σχετικά με τις εθνικές απογραφές αερίων του θερμοκηπίου ή σημαντική μεταβολή στις μεθοδολογίες της UNFCCC που χρησιμοποιούνται για τον προσδιορισμό των απογραφών των αερίων θερμοκηπίου συνεπάγεται διαφορά άνω του 1 % στις συνολικές εκπομπές αερίων θερμοκηπίου ενός κράτους μέλους οι οποίες έχουν σημασία για το άρθρο 3 της απόφασης αριθ. 406/2009/EK και δύναται να αναθεωρήσει τα ετήσια δικαιώματα εκπομπής των κρατών μελών όπως προβλέπεται στο άρθρο 3 παράγραφος 2 τέταρτο εδάφιο της απόφασης αριθ. 406/2009/EK.

Άρθρο 28

Κατάργηση

Με τον παρόντα κανονισμό καταργείται η απόφαση αριθ. 280/2004/EK. Οι παραπομπές στην καταργηθείσα απόφαση θεωρείται ότι αποτελούν παραπομπές στον παρόντα κανονισμό και διαβάζονται σύμφωνα με τον πίνακα αντιστοιχίας του παραρτήματος IV.

Άρθρο 29

Έναρξη ισχύος

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την εικοστή ημέρα από τη δημοσίευσή του στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι

ΑΕΡΙΑ ΘΕΡΜΟΚΗΠΙΟΥ

Διοξείδιο του άνθρακα (CO_2)

Μεθάνιο (CH_4)

Υποξείδιο του αζώτου (N_2O)

Εξαφθοριούχο θείο (SF_6)

Τριφθοριούχο άζωτο (NF_3)

Υδροφθοράνθρακες (HFCs):

— HFC-23 CHF_3

— HFC-32 CH_2F_2

— HFC-41 CH_3F

— HFC-125 CHF_2CF_3

— HFC-134 CHF_2CHF_2

— HFC-134a CH_2FCF_3

— HFC-143 CH_2FCHF_2

— HFC-143a CH_3CF_3

— HFC-152 $\text{CH}_2\text{FCH}_2\text{F}$

— HFC-152a CH_3CHF_2

— HFC-161 $\text{CH}_3\text{CH}_2\text{F}$

— HFC-227ea $\text{CF}_3\text{CHF}_2\text{CF}_3$

— HFC-236cb $\text{CF}_3\text{CF}_2\text{CH}_2\text{F}$

— HFC-236ea $\text{CF}_3\text{CHFCHF}_2$

— HFC-236fa $\text{CF}_3\text{CH}_2\text{CF}_3$

— HFC-245fa $\text{CHF}_2\text{CH}_2\text{CF}_3$

— HFC-245ca $\text{CH}_2\text{FCF}_2\text{CHF}_2$

— HFC-365mfc $\text{CH}_3\text{CF}_2\text{CH}_2\text{CF}_3$

— HFC-43-10mee $\text{CF}_3\text{CHFCHFCF}_2\text{CF}_3$ ή ($\text{C}_5\text{H}_2\text{F}_{10}$)

Υπερφθοράνθρακες (PFC):

— PFC-14, Υπερφθορομεθάνιο, CF_4

— PFC-116, Υπερφθοροαιθάνιο, C_2F_6

— PFC-218, Υπερφθοροπροπάνιο, C_3F_8

— PFC-318, Υπερφθοροκυκλοβουτάνιο, $\text{c-C}_4\text{F}_8$

— Υπερφθοροκυκλοπροπάνιο $\text{c-C}_3\text{F}_6$

— PFC-3-1-10, Υπερφθοροβουτάνιο, C_4F_{10}

— PFC-4-1-12, Υπερφθοροπεντάνιο, C_5F_{12}

— PFC-5-1-14, Υπερφθοροεξάνιο, C_6F_{14}

— PFC-9-1-18, $\text{C}_{10}\text{F}_{18}$

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ II

Άθροισμα των επανυπολογισμένων εκπομπών αερίων θερμοκηπίου ανά κράτος μέλος όπως αναφέρεται στο άρθρο 20 παράγραφος 1

Το άθροισμα των αποτελεσμάτων των επανυπολογισμένων εκπομπών αερίων θερμοκηπίου ανά κράτος μέλος υπολογίζεται σύμφωνα με τον ακόλουθο τύπο:

$$\sum_{i=2013}^{2020} [t_{i,2022} - e_{i,2022} - (t_i - e_{i,i+2})]$$

Όπου:

- t_i , είναι τα ετήσια δικαιώματα εκπομπής του κράτους μέλους για το έτος i βάσει του άρθρου 3 παράγραφος 2 τέταρτο εδάφιο και του άρθρου 10 της απόφασης αριθ. 406/2009/ΕΚ, είτε όπως προσδιορίζονται το 2012 είτε, ενδεχομένως, όπως θα προσδιοριστούν το 2016 βάσει της επανεξέτασης που θα πραγματοποιηθεί κατ' εφαρμογή του άρθρου 27 παράγραφος 2 του παρόντος κανονισμού και σύμφωνα με το άρθρο 3 παράγραφος 2 της απόφασης αριθ. 406/2009/ΕΚ,
- $t_{i,2022}$ είναι τα ετήσια δικαιώματα εκπομπής του κράτους μέλους για το έτος i βάσει του άρθρου 3 παράγραφος 2 τέταρτο εδάφιο και του άρθρου 10 της απόφασης αριθ. 406/2009/ΕΚ, όπως θα είχαν υπολογιστεί εάν είχαν εισαχθεί τα δεδομένα απογραφής που υποβλήθηκαν το 2022 μετά την εξέτασή τους,
- $e_{i,j}$ είναι τα δικαιώματα εκπομπής του κράτους μέλους για το έτος i που προσδιορίστηκαν βάσει πράξεων τις οποίες εξέδωσε η Επιτροπή δυνάμει του άρθρου 19 παράγραφος 6 μετά την εξέταση της απογραφής από εμπειρογνώμονες το έτος j .

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙΙΙ

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΕΤΗΣΙΩΝ ΔΕΙΚΤΩΝ

Πίνακας 1: Κατάλογος δεικτών προτεραιότητας ⁽¹⁾

Αριθ.	Ονοματολογία στους δείκτες ενεργειακής αποδοτικότητας της Ευρωπαϊκής Στατιστικής Υπηρεσίας	Δείκτης	Αριθμητής/παρονομαστής	Οδηγίες/ορισμοί ⁽²⁾ ⁽³⁾
1	ΜΑΚΡΟ	Συνολική ένταση CO ₂ ως προς το ΑΕΠ, t/εκατ. ευρώ	Σύνολο εκπομπών CO ₂ , kt	Σύνολο εκπομπών CO ₂ (εκτός LULUCF) όπως αναφέρθηκαν στον κοινό μορφό-τυπο υποβολής εκθέσεων
			ΑΕΠ, δισεκατ. ευρώ (EC95)	Ακαθάριστο εγχώριο προϊόν σε σταθερές τιμές 1995 (πηγή: εθνικοί λογαριασμοί)
2	ΜΑΚΡΟ Β0	Ένταση ενεργειακού CO ₂ ως προς το ΑΕΠ, t/εκατ. ευρώ	Εκπομπές CO ₂ από κατανάλωση ενέργειας, kt	Εκπομπές CO ₂ από καύση ορυκτών καυσίμων (κατηγορία πηγών IPCC 1Α, τομεακή προσέγγιση)
			ΑΕΠ, δισεκατ. ευρώ (EC95)	Ακαθάριστο εγχώριο προϊόν σε σταθερές τιμές 1995 (πηγή: εθνικοί λογαριασμοί)
3	ΜΕΤΑΦΟΡΕΣ C0	Εκπομπές CO ₂ από επιβατικά αυτοκίνητα, kt		Εκπομπές CO ₂ από την καύση ορυκτών καυσίμων για όλες τις δραστηριότητες μεταφοράς με επιβατικά αυτοκίνητα (αυτοκίνητα που προορίζονται κυρίως για μεταφορά προσώπων με χωρητικότητα 12 επιβατών ή λιγότερων, μεικτό βάρος οχήματος 3 900 kg ή μικρότερο — κατηγορία πηγών 1Α3b1 της IPCC)
		Αριθμός χιλιομέτρων από επιβατικά αυτοκίνητα, Mkm		Αριθμός οχηματοχιλιομέτρων από επιβατικά αυτοκίνητα (πηγή: εθνικοί λογαριασμοί) Σημείωση: Τα δεδομένα δραστηριοτήτων θα πρέπει να συμφωνούν, αν είναι δυνατόν, με τα δεδομένα των εκπομπών.
4	ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ A1	Ένταση ενεργειακού CO ₂ ως προς τη βιομηχανία, t/εκατ. ευρώ	Εκπομπές CO ₂ από τη βιομηχανία, kt	Εκπομπές από την καύση ορυκτών καυσίμων σε μεταποιητικές βιομηχανίες, στις κατασκευές καθώς και στα ορυχεία και λατομεία (εκτός των ανθρακωρυχείων και της εξόρυξης πετρελαίου και φυσικού αερίου) συμπεριλαμβανομένων και καύσεων για την παραγωγή ηλεκτρισμού και θερμότητας (κατηγορία πηγών 1Α2 της IPCC). Η ενέργεια που χρησιμοποιείται από τη βιομηχανία για μεταφορές δεν θα πρέπει να συμπεριληφθεί εδώ αλλά στους δείκτες για τις μεταφορές. Στον τομέα αυτό θα πρέπει να συμπεριληφθούν οι εκπομπές που προκύπτουν από μη οδικά και άλλα κινητά μηχανήματα στη βιομηχανία.
			Ακαθάριστη προστιθέμενη αξία συνόλου βιομηχανίας, δισεκατ. ευρώ (EC95)	Ακαθάριστη προστιθέμενη αξία σε σταθερές τιμές 1995 στις μεταποιητικές βιομηχανίες (NACE 15-22, 24-37), στις κατασκευές (NACE 45) και στα ορυχεία και λατομεία (εκτός των ανθρακωρυχείων και της εξόρυξης πετρελαίου και φυσικού αερίου) (NACE 13-14) (πηγή: εθνικοί λογαριασμοί)

Αριθ.	Ονοματολογία στους δείκτες ενεργειακής αποδοτικότητας της Ευρωπαϊκής Στατιστικής Υπηρεσίας	Δείκτης	Αριθμητής/παρονομαστής	Οδηγίες/ορισμοί (?) (?)
5	ΝΟΙΚΟΚΥΡΙΑ Α.1	Ειδικές εκπομπές CO ₂ των νοικοκυριών, t/κατοικία	Εκπομπές CO ₂ από την κατανάλωση ορυκτών καυσίμων στα νοικοκυριά, kt	Εκπομπές CO ₂ από την καύση ορυκτών καυσίμων σε νοικοκυριά (κατηγορία πηγών 1A4b της IPCC)
			Απόθεμα μόνιμα κατειλημμένων κατοικιών, σε χιλιάδες	Απόθεμα μόνιμα κατειλημμένων κατοικιών
6	ΥΠΗΡΕΣΙΕΣ Α0	Ένταση CO ₂ του εμπορικού και του θεσμικού τομέα, t/εκατ. ευρώ	Εκπομπές CO ₂ από την κατανάλωση ορυκτών καυσίμων στον εμπορικό και τον θεσμικό τομέα, kt	Εκπομπές CO ₂ από την καύση ορυκτών καυσίμων σε εμπορικά και θεσμικά κτίρια του δημόσιου και του ιδιωτικού τομέα (κατηγορία πηγών 1A4a της IPCC). Η ενέργεια που χρησιμοποιείται από τις υπηρεσίες για μεταφορές δεν θα πρέπει να συμπεριληφθεί εδώ αλλά στους δείκτες για τις μεταφορές.
			Ακαθάριστη προστιθέμενη αξία των υπηρεσιών, δισεκατ. ευρώ (EC95)	Ακαθάριστη προστιθέμενη αξία σε σταθερές τιμές 1995 στις υπηρεσίες (NACE 41, 50, 51, 52, 55, 63, 64, 65, 66, 67, 70, 71, 72, 73, 74, 75, 80, 85, 90, 91, 92, 93, 99) (πηγή: εθνικοί λογαριασμοί)
7	ΜΕΤΑΠΟΙΗΣΗ Β0	Ειδικές εκπομπές CO ₂ δημόσιων και αυτοπαραγωγών σταθμών ηλεκτροπαραγωγής t/TJ	Εκπομπές CO ₂ από δημόσιους και αυτοπαραγωγούς θερμικούς σταθμούς ηλεκτροπαραγωγής, kt	Εκπομπές CO ₂ από όλες τις καύσεις ορυκτών καυσίμων για τη μεικτή παραγωγή ηλεκτρισμού και θερμότητας από δημόσιους και αυτοπαραγωγούς θερμικούς σταθμούς ηλεκτροπαραγωγής και σταθμούς συνδυασμένης παραγωγής ηλεκτρισμού και θερμότητας. Δεν περιλαμβάνονται οι εκπομπές από σταθμούς που παράγουν μόνον θερμότητα.
			Όλα τα παραγόμενα προϊόντα από δημόσιους και αυτοπαραγωγούς θερμικούς σταθμούς ηλεκτροπαραγωγής, PJ	Μεικτή παραγόμενη ηλεκτρική ενέργεια και τυχόν θερμότητα που πωλείται σε τρίτους (σταθμοί συνδυασμένης παραγωγής ηλεκτρισμού και θερμότητας) από δημόσιους και αυτοπαραγωγούς θερμικούς σταθμούς ηλεκτροπαραγωγής και σταθμούς συνδυασμένης παραγωγής ηλεκτρισμού και θερμότητας. Δεν περιλαμβάνονται οι εκπομπές από σταθμούς που παράγουν μόνον θερμότητα. Οι δημόσιοι θερμικοί σταθμοί ηλεκτροπαραγωγής ως κύρια δραστηριότητα έχουν την παραγωγή ηλεκτρισμού (και θερμότητας) προς πώληση σε τρίτους. Είναι δυνατόν να ανήκουν σε ιδιωτικούς ή δημόσιους φορείς. Οι αυτοπαραγωγοί θερμικοί σταθμοί ηλεκτροπαραγωγής παράγουν ηλεκτρισμό (και θερμότητα) εξ ολοκλήρου ή εν μέρει για ίδια χρήση, σε υποστήριξη της κύριας δραστηριότητάς τους. Η μεικτή παραγόμενη ηλεκτρική ενέργεια μετράται στην έξοδο των κύριων μετασχηματιστών, δηλαδή συμπεριλαμβάνεται η κατανάλωση ηλεκτρισμού στις εφεδρικές μονάδες του σταθμού και στους μετασχηματιστές (πηγή: ενεργειακό ισοζύγιο).

(1) Τα κράτη μέλη αναφέρουν τον αριθμητή και τον παρονομαστή αν δεν περιλαμβάνονται στον κοινό μορφότυπο υποβολής εκθέσεων.

(2) Τα κράτη μέλη οφείλουν να ακολουθούν αυτές τις οδηγίες. Αν δεν είναι σε θέση να ακολουθήσουν ακριβώς τις οδηγίες αυτές ή αν ο αριθμητής και ο παρονομαστής δεν συμφωνούν επακριβώς, τα κράτη μέλη οφείλουν να το αναφέρουν σαφώς.

(3) Οι παραπομπές στις κατηγορίες πηγών IPCC αναφέρονται στις αναθεωρημένες για το 1996 κατευθυντήριες γραμμές της IPCC (1996) για τις εθνικές απογραφές αερίων θερμοκηπίου.

Πίνακας 2: Κατάλογος δεικτών προτεραιότητας ⁽¹⁾

Αριθ.	Ονοματολογία στους δείκτες ενεργειακής αποδοτικότητας της Ευρωπαϊκής Στατιστικής Υπηρεσίας	Δείκτης	Αριθμητής/παρονομαστής	Οδηγίες/οριομοί ⁽²⁾
1	ΜΕΤΑΦΟΡΕΣ D0	Εκπομπές CO ₂ από την οδική μεταφορά εμπορευμάτων, kt		Εκπομπές CO ₂ από την καύση ορυκτών καυσίμων για όλες τις δραστηριότητες μεταφορών με ελαφρά φορτηγά (οχήματα μεικτού βάρους 3 900 kg ή μικρότερου που προορίζονται κυρίως για τη μεταφορά ελαφρών φορτίων ή που είναι εξοπλισμένα με ειδικά χαρακτηριστικά όπως κίνηση στους τέσσερις τροχούς για λειτουργία εκτός οδού — κατηγορία πηγών 1A3bii της IPCC) και βαριά φορτηγά (οχήματα μεικτού βάρους άνω των 3 900 kg που προορίζονται κυρίως για τη μεταφορά βαρέων φορτίων — κατηγορία πηγών 1A3biii της IPCC εκτός από λεωφορεία)
		Οδική μεταφορά εμπορευμάτων, Mtkm		Αριθμός τονο-χιλιομέτρων που μεταφέρονται οδικώς με ελαφρά και βαριά φορτηγά όπου ένα τονο-χιλιόμετρο ισοδυναμεί με την οδική μεταφορά ενός τόνου σε απόσταση ενός χιλιομέτρου. (πηγή: στατιστικές μεταφορών) Σημείωση: Τα δεδομένα δραστηριοτήτων θα πρέπει να συμφωνούν, αν είναι δυνατόν, με τα δεδομένα των εκπομπών.
2	ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ A1.1	Συνολική ένταση CO ₂ — βιομηχανία σιδήρου και χάλυβα, t/εκατ. ευρώ	Σύνολο εκπομπών CO ₂ από τη βιομηχανία σιδήρου και χάλυβα, kt	Εκπομπές CO ₂ από την καύση ορυκτών καυσίμων κατά την παραγωγή σιδήρου και χάλυβα συμπεριλαμβανομένων των καύσεων για την παραγωγή ηλεκτρισμού και θερμότητας (κατηγορία πηγών 1A2a της IPCC), από τις διεργασίες παραγωγής σιδήρου και χάλυβα (κατηγορία πηγών 2C1 της IPCC) και από τις διεργασίες παραγωγής σιδηροκραμάτων (κατηγορία πηγών 2C2 της IPCC)
			Ακαθάριστη προστιθέμενη αξία — βιομηχανία σιδήρου και χάλυβα, δισεκατ. ευρώ (EC95)	Ακαθάριστη προστιθέμενη αξία σε σταθερές τιμές 1995 στην παραγωγή βασικού σιδήρου και χάλυβα και σιδηροκραμάτων (NACE 27.1), παραγωγή σωλήνων (NACE 27.2), άλλες πρωτογενείς κατεργασίες σιδήρου και χάλυβα (NACE 27.3), χύτευση σιδήρου (NACE 27.51) και χύτευση χάλυβα (NACE 27.52) (πηγή: εθνικοί λογαριασμοί)
3	ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ A1.2	Ένταση ενεργειακού CO ₂ — χημική βιομηχανία, t/εκατ. ευρώ	Ενεργειακές εκπομπές CO ₂ από τις χημικές βιομηχανίες, kt	Εκπομπές CO ₂ από την καύση ορυκτών καυσίμων κατά την παραγωγή χημικών και χημικών προϊόντων συμπεριλαμβανομένης της καύσης για την παραγωγή ηλεκτρισμού και θερμότητας (κατηγορία πηγών 1A2c της IPCC)
			Ακαθάριστη προστιθέμενη αξία της χημικής βιομηχανίας, δισεκατ. ευρώ (EC95)	Ακαθάριστη προστιθέμενη αξία σε σταθερές τιμές 1995 στην παραγωγή χημικών και χημικών προϊόντων (NACE 24) (πηγή: εθνικοί λογαριασμοί)
4	ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ A1.3	Ένταση ενεργειακού CO ₂ — υαλουργία, κεραμοποιία και βιομηχανία οικοδομικών υλικών, t/εκατ. ευρώ	Ενεργειακές εκπομπές CO ₂ από την υαλουργία, την κεραμοποιία και τη βιομηχανία οικοδομικών υλικών, kt	Εκπομπές CO ₂ από την καύση καυσίμων κατά την παραγωγή μη μεταλλικών ορυκτών προϊόντων (NACE 26) συμπεριλαμβανομένης της καύσης για την παραγωγή ηλεκτρισμού και θερμότητας
			Ακαθάριστη προστιθέμενη αξία — υαλουργία, κεραμοποιία και βιομηχανία οικοδομικών υλικών, δισεκατ. ευρώ (EC95)	Ακαθάριστη προστιθέμενη αξία σε σταθερές τιμές 1995 στην παραγωγή μη μεταλλικών ορυκτών προϊόντων (NACE 26) (πηγή: εθνικοί λογαριασμοί)

Αριθ.	Ονοματολογία στους δείκτες ενεργειακής αποδοτικότητας της Ευρωπαϊκής Στατιστικής Υπηρεσίας	Δείκτης	Αριθμητής/παρονομαστής	Οδηγίες/ορισμοί ^(?)
5	ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ C0.1	Ειδικές εκπομπές CO ₂ της βιομηχανίας σιδήρου και χάλυβα, t/t	Σύνολο εκπομπών CO ₂ από τη βιομηχανία σιδήρου και χάλυβα, kt	Εκπομπές CO ₂ από την καύση ορυκτών καυσίμων κατά την παραγωγή σιδήρου και χάλυβα συμπεριλαμβανομένων των καύσεων για την παραγωγή ηλεκτρισμού και θερμότητας (κατηγορία πηγών 1A2a της IPCC), από τις διεργασίες παραγωγής σιδήρου και χάλυβα (κατηγορία πηγών 2C1 της IPCC) και από τις διεργασίες παραγωγής σιδηροκραμάτων (κατηγορία πηγών 2C2 της IPCC)
			Παραγωγή χάλυβα οξυγονοεμφύσησης, kt	Παραγωγή χάλυβα οξυγονοεμφύσησης (NACE 27) (πηγή: στατιστικές παραγωγής)
6	ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ C0.2	Ειδικές ενεργειακές εκπομπές CO ₂ της τσιμεντοβιομηχανίας, t/t	Ενεργειακές εκπομπές CO ₂ από την υαλουργία, την κεραμοποιία και τη βιομηχανία οικοδομικών υλικών, kt	Εκπομπές CO ₂ από την καύση καυσίμων κατά την παραγωγή μη μεταλλικών ορυκτών προϊόντων (NACE 26) συμπεριλαμβανομένης της καύσης για την παραγωγή ηλεκτρισμού και θερμότητας.
			Παραγωγή τσιμέντου, kt	Παραγωγή τσιμέντου (NACE 26) (πηγή: στατιστικές παραγωγής)

⁽¹⁾ Τα κράτη μέλη αναφέρουν τον αριθμητή και τον παρονομαστή αν δεν περιλαμβάνονται στον κοινό μορφότυπο υποβολής εκθέσεων.

⁽²⁾ Τα κράτη μέλη οφείλουν να ακολουθούν αυτές τις οδηγίες. Αν δεν είναι σε θέση να ακολουθήσουν ακριβώς τις οδηγίες αυτές ή αν ο αριθμητής και ο παρονομαστής δεν συμφωνούν επακριβώς, τα κράτη μέλη οφείλουν να το αναφέρουν σαφώς.

Πίνακας 3: Κατάλογος συμπληρωματικών δεικτών

Αριθ.	Ονοματολογία στους δείκτες ενεργειακής αποδοτικότητας της Ευρωπαϊκής Στατιστικής Υπηρεσίας	Δείκτης	Αριθμητής/παρονομαστής	Οδηγίες/ορισμοί
1	ΜΕΤΑΦΟΡΕΣ Β0	Ειδικές εκπομπές CO ₂ από κατανάλωση ντίζελ σε επιβατικά αυτοκίνητα, g/100 km	Εκπομπές CO ₂ από πετρελαιοκίνητα επιβατικά αυτοκίνητα, kt	Εκπομπές CO ₂ από την καύση πετρελαίου ντίζελ για όλες τις δραστηριότητες μεταφορών με επιβατικά αυτοκίνητα (αυτοκίνητα που προορίζονται κυρίως για τη μεταφορά προσώπων με χωρητικότητα 12 επιβατών ή λιγότερων, μεικτό βάρος οχήματος 3 900 kg ή μικρότερο — κατηγορία πηγών 1A3b της IPCC μόνο πετρέλαιο ντίζελ)
			Αριθμός χιλιομέτρων των πετρελαιοκίνητων επιβατικών αυτοκινήτων, εκατ. km	Αριθμός οχηματοχιλιομέτρων του συνόλου των πετρελαιοκίνητων επιβατικών αυτοκινήτων που επιτρέπεται να κυκλοφορούν σε δρόμους δημόσιας κυκλοφορίας (πηγή: στατιστικές μεταφορών)
2	ΜΕΤΑΦΟΡΕΣ Β0	Ειδικές εκπομπές CO ₂ από κατανάλωση βενζίνης σε επιβατικά αυτοκίνητα, g/100 km	Εκπομπές CO ₂ από βενζινοκίνητα επιβατικά αυτοκίνητα, kt	Εκπομπές CO ₂ από την καύση βενζίνης για όλες τις δραστηριότητες μεταφορών με επιβατικά αυτοκίνητα (αυτοκίνητα που προορίζονται κυρίως για τη μεταφορά προσώπων με χωρητικότητα 12 επιβατών ή λιγότερων, μεικτό βάρος οχήματος 3 900 kg ή μικρότερο — κατηγορία πηγών 1A3b της IPCC)
			Αριθμός χιλιομέτρων βενζινοκίνητων επιβατικών αυτοκινήτων, εκατ. km	Αριθμός οχηματοχιλιομέτρων του συνόλου των βενζινοκίνητων επιβατικών αυτοκινήτων που επιτρέπεται να κυκλοφορούν σε δρόμους δημόσιας κυκλοφορίας (πηγή: στατιστικές μεταφορών)

Αριθ.	Ονοματολογία στους δείκτες ενεργειακής αποδοτικότητας της Ευρωπαϊκής Στατιστικής Υπηρεσίας	Δείκτης	Αριθμητής/παρονομαστής	Οδηγίες/ορισμοί
3	ΜΕΤΑΦΟΡΕΣ CO	Ειδικές εκπομπές CO ₂ από επιβατικά αυτοκίνητα, t/επιβατοχιλιόμετρα	Εκπομπές CO ₂ από επιβατικά αυτοκίνητα, kt	Εκπομπές CO ₂ από την καύση ορυκτών καυσίμων για όλες τις δραστηριότητες μεταφορών με επιβατικά αυτοκίνητα (αυτοκίνητα που προορίζονται κυρίως για τη μεταφορά προσώπων με χωρητικότητα 12 επιβατών ή λιγότερων, μεικτό βάρος οχήματος 3 900 kg ή μικρότερο — κατηγορία πηγών 1A3b1 της IPCC)
			Επιβάτες που μεταφέρθηκαν με αυτοκίνητα, εκατ. επιβατοχιλιόμετρα	Αριθμός επιβατοχιλιόμετρων που διανύθηκαν με επιβατικά αυτοκίνητα· ένα επιβατοχιλιόμετρο αντιστοιχεί στη μεταφορά ενός επιβάτη σε απόσταση ενός χιλιομέτρου (πηγή: στατιστικές μεταφορών) Σημείωση: Τα δεδομένα δραστηριοτήτων θα πρέπει να συμφωνούν, αν είναι δυνατόν, με τα δεδομένα των εκπομπών.
4	ΜΕΤΑΦΟΡΕΣ E1	Ειδικές εκπομπές CO ₂ από αεροπορικές μεταφορές, t/επιβάτη	Εκπομπές CO ₂ από αεροπορικές μεταφορές εσωτερικού, kt	Εκπομπές CO ₂ από αεροπορικές μεταφορές εσωτερικού (εμπορικές, ιδιωτικές, αγροτικές κ.λπ.) συμπεριλαμβανομένων των απογειώσεων και προσγειώσεων (κατηγορία πηγών 1A3a1 της IPCC). Εξαιρούνται τα καύσιμα στα αεροδρόμια για μεταφορές εδάφους. Επίσης εξαιρούνται τα καύσιμα για καύση σε στάθμευση στα αεροδρόμια.
			Επιβάτες εσωτερικών αεροπορικών πτήσεων, εκατ.	Αριθμός ατόμων, εξαιρουμένου του πληρώματος πτήσης και του πληρώματος θαλάμου επιβατών, που ταξιδεύουν αεροπορικώς (μόνον σε πτήσεις εσωτερικού) (πηγή: στατιστικές μεταφορών). Σημείωση: Τα δεδομένα δραστηριοτήτων θα πρέπει να συμφωνούν, αν είναι δυνατόν, με τα δεδομένα των εκπομπών.
5	ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ A1.4	Ένταση ενεργειακού CO ₂ — βιομηχανία τροφίμων, ποτών και καπνού, t/εκατ. ευρώ	Ενεργειακές εκπομπές CO ₂ από τη βιομηχανία τροφίμων, kt	Εκπομπές CO ₂ από την καύση ορυκτών καυσίμων κατά την παραγωγή προϊόντων διατροφής και ποτών καθώς και προϊόντων καπνού, συμπεριλαμβανομένης της καύσης για την παραγωγή ηλεκτρισμού και θερμότητας (κατηγορία πηγών 1A2e της IPCC).
			Ακαθάριστη προστιθέμενη αξία — βιομηχανία τροφίμων, ποτών και καπνού, εκατ. ευρώ (EC95)	Ακαθάριστη προστιθέμενη αξία σε σταθερές τιμές 1995 στην παραγωγή προϊόντων διατροφής και ποτών (NACE 15) καθώς και προϊόντων καπνού (NACE 16) (πηγή: εθνικοί λογαριασμοί).
6	ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ A1.5	Ένταση ενεργειακού CO ₂ — βιομηχανία χαρτιού και τυπογραφικών εργασιών, t/εκατ. ευρώ	Ενεργειακές εκπομπές CO ₂ από τη βιομηχανία χαρτιού και τυπογραφικών εργασιών, kt	Εκπομπές CO ₂ από την καύση ορυκτών καυσίμων κατά την παραγωγή πολτού, χαρτιού και προϊόντων χαρτιού καθώς και εκδόσεων, εκτυπώσεων και αναπαραγωγής καταγεγραμμένων μέσω συμπεριλαμβανομένων των εκπομπών από τις καύσεις για την παραγωγή ηλεκτρισμού και θερμότητας (κατηγορία πηγών 1A2d της IPCC)
			Ακαθάριστη προστιθέμενη αξία — βιομηχανία χαρτιού και τυπογραφικών εργασιών, εκατ. ευρώ (EC95)	Ακαθάριστη προστιθέμενη αξία σε σταθερές τιμές 1995 στην παραγωγή πολτού, χαρτιού και προϊόντων χαρτιού (NACE 21) καθώς και εκδόσεων, εκτυπώσεων και αναπαραγωγής καταγεγραμμένων μέσω (NACE 22) (πηγή: εθνικοί λογαριασμοί).

Αριθ.	Ονοματολογία στους δείκτες ενεργειακής αποδοτικότητας της Ευρωπαϊκής Στατιστικής Υπηρεσίας	Δείκτης	Αριθμητής/παρονομαστής	Οδηγίες/ορισμοί
7	ΝΟΙΚΟΚΥΡΙΑ Δ0	Ειδικές εκπομπές CO ₂ από νοικοκυριά για θέρμανση χώρου, t/m ²	Εκπομπές CO ₂ από νοικοκυριά για θέρμανση χώρου, kt	Εκπομπές CO ₂ από την καύση καυσίμων για τη θέρμανση χώρων σε νοικοκυριά
			Επιφάνεια των μόνιμα κατοικημένων κατοικιών, εκατ. m ²	Συνολική επιφάνεια των μόνιμα κατοικημένων κατοικιών
8	ΥΠΗΡΕΣΙΕΣ Β0	Ειδικές εκπομπές CO ₂ του εμπορικού και του θεσμικού τομέα για θέρμανση χώρου, kg/m ²	Εκπομπές CO ₂ για θέρμανση χώρου στον εμπορικό και τον θεσμικό τομέα, kt	Εκπομπές CO ₂ από την καύση ορυκτών καυσίμων για τη θέρμανση χώρου σε εμπορικά και θεσμικά κτίρια του δημόσιου και του ιδιωτικού τομέα
			Επιφάνεια των κτιρίων υπηρεσιών, εκατ. m ²	Συνολική επιφάνεια των κτιρίων υπηρεσιών (NACE 41, 50, 51, 52, 55, 63, 64, 65, 66, 67, 70, 71, 72, 73, 74, 75, 80, 85, 90, 91, 92, 93, 99)
9	ΜΕΤΑΠΟΙΗΣΗ Δ0	Ειδικές εκπομπές CO ₂ των δημόσιων σταθμών ηλεκτροπαραγωγής t/TJ	Εκπομπές CO ₂ από δημόσιους θερμικούς σταθμούς ηλεκτροπαραγωγής, kt	Εκπομπές CO ₂ από όλες τις καύσεις ορυκτών καυσίμων για τη μεκτική παραγωγή ηλεκτρισμού και θερμότητας από δημόσιους θερμικούς σταθμούς ηλεκτροπαραγωγής και σταθμούς συνδυασμένης παραγωγής ηλεκτρισμού και θερμότητας (κατηγορία πηγών 1A1ai και 1A1aii της IPCC). Δεν περιλαμβάνονται οι εκπομπές από σταθμούς που παράγουν μόνον θερμότητα.
			Όλα τα παραγόμενα προϊόντα από δημόσιους θερμικούς σταθμούς ηλεκτροπαραγωγής, PJ	Μεκτική παραγόμενη ηλεκτρική ενέργεια και τυχόν θερμότητα που πωλείται σε τρίτους (σταθμοί συνδυασμένης παραγωγής ηλεκτρισμού και θερμότητας) από δημόσιους θερμικούς σταθμούς ηλεκτροπαραγωγής και σταθμούς συνδυασμένης παραγωγής ηλεκτρισμού και θερμότητας. Δεν περιλαμβάνονται οι εκπομπές από σταθμούς που παράγουν μόνον θερμότητα. Οι δημόσιοι θερμικοί σταθμοί (και θερμότητας) προς πώληση σε τρίτους. Είναι δυνατόν να ανήκουν σε ιδιωτικούς ή δημόσιους φορείς. Η μεκτική παραγόμενη ηλεκτρική ενέργεια μετράται στην έξοδο των κύριων μετασχηματιστών, δηλαδή συμπεριλαμβάνεται η κατανάλωση ηλεκτρισμού στις εφεδρικές μονάδες του σταθμού και στους μετασχηματιστές (πηγή: ενεργειακό ισοζύγιο).
10	ΜΕΤΑΠΟΙΗΣΗ Ε0	Ειδικές εκπομπές CO ₂ των αυτοπαραγωγών σταθμών ηλεκτροπαραγωγής t/TJ	Εκπομπές CO ₂ από αυτοπαραγωγούς, kt	Εκπομπές CO ₂ από όλες τις καύσεις ορυκτών καυσίμων για τη μεκτική παραγωγή ηλεκτρισμού και θερμότητας από αυτοπαραγωγούς θερμικούς σταθμούς ηλεκτροπαραγωγής και σταθμούς συνδυασμένης παραγωγής ηλεκτρισμού και θερμότητας.
			Όλα τα παραγόμενα προϊόντα από αυτοπαραγωγούς θερμικούς σταθμούς ηλεκτροπαραγωγής, PJ	Μεκτική παραγόμενη ηλεκτρική ενέργεια και τυχόν θερμότητα που πωλείται σε τρίτους (σταθμοί συνδυασμένης παραγωγής ηλεκτρισμού και θερμότητας) από αυτοπαραγωγούς θερμικούς σταθμούς ηλεκτροπαραγωγής και σταθμούς συνδυασμένης παραγωγής ηλεκτρισμού και θερμότητας. Οι αυτοπαραγωγοί θερμικοί σταθμοί ηλεκτροπαραγωγής παράγουν ηλεκτρισμό (και θερμότητα) εξ ολοκλήρου ή εν μέρει για ίδια χρήση σε υποστήριξη της κύριας δραστηριότητάς τους. Η μεκτική παραγόμενη ηλεκτρική ενέργεια μετράται στην έξοδο των κύριων μετασχηματιστών, δηλαδή συμπεριλαμβάνεται η κατανάλωση ηλεκτρισμού στις εφεδρικές μονάδες του σταθμού και στους μετασχηματιστές (πηγή: ενεργειακό ισοζύγιο).
11	ΜΕΤΑΠΟΙΗΣΗ	Ένταση άνθρακα συνολικής ηλεκτροπαραγωγής, t/TJ	Εκπομπές CO ₂ από την κλασική ηλεκτροπαραγωγή, kt	Εκπομπές CO ₂ από όλες τις καύσεις ορυκτών καυσίμων για τη μεκτική παραγωγή ηλεκτρισμού και θερμότητας από δημόσιους θερμικούς σταθμούς ηλεκτροπαραγωγής και σταθμούς συνδυασμένης παραγωγής ηλεκτρισμού και θερμότητας

Αριθ.	Ονοματολογία στους δείκτες ενεργειακής αποδοτικότητας της Ευρωπαϊκής Στατιστικής Υπηρεσίας	Δείκτης	Αριθμητής/παρονομαστής	Οδηγίες/ορισμοί
				καθώς και από αυτοπαραγωγούς θερμικούς σταθμούς ηλεκτροπαραγωγής και σταθμούς συνδυασμένης παραγωγής ηλεκτρισμού και θερμότητας. Δεν περιλαμβάνονται οι εκπομπές από σταθμούς που παράγουν μόνον θερμότητα.
			Όλα τα παραγόμενα προϊόντα από δημόσιους και αυτοπαραγωγούς σταθμούς ηλεκτροπαραγωγής, PJ	Μεικτή παραγόμενη ηλεκτρική ενέργεια και τυχόν θερμότητα που πωλείται σε τρίτους (σταθμοί συνδυασμένης παραγωγής ηλεκτρισμού και θερμότητας) από δημόσιους και αυτοπαραγωγούς σταθμούς ηλεκτροπαραγωγής και σταθμούς συνδυασμένης παραγωγής ηλεκτρισμού και θερμότητας. Περιλαμβάνει την ηλεκτροπαραγωγή από ανανεώσιμες πηγές και από πυρηνική ενέργεια (πηγή: ενεργειακό ισοζύγιο).
12	ΜΕΤΑΦΟΡΕΣ	Ένταση άνθρακα των μεταφορών, t/TJ	Εκπομπές CO ₂ από τις μεταφορές, kt	Εκπομπές CO ₂ από καύσεις ορυκτών καυσίμων για όλες τις δραστηριότητες μεταφορών (κατηγορία πηγών 1A3 της IPCC)
			Συνολική τελική κατανάλωση ενέργειας από τις μεταφορές, PJ	Περιλαμβάνει τη συνολική τελική ενεργειακή κατανάλωση των μεταφορών από όλες τις πηγές ενέργειας (συμπεριλαμβανομένης της κατανάλωσης βιομάζας και ηλεκτρισμού) (πηγή: ενεργειακό ισοζύγιο).
13	ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ C0.3	Ειδικές ενεργειακές εκπομπές CO ₂ της χαρτοβιομηχανίας, t/t	Ενεργειακές εκπομπές CO ₂ από βιομηχανία χαρτιού και τυπογραφικών εργασιών, kt	Εκπομπές CO ₂ από την καύση ορυκτών καυσίμων κατά την παραγωγή πολτού, χαρτιού και προϊόντων χαρτιού καθώς και εκδόσεων, εκτυπώσεων και αναπαραγωγής καταγεγραμμένων μέσων, συμπεριλαμβανομένης της καύσης για την παραγωγή ηλεκτρισμού και θερμότητας (κατηγορία πηγών 1A2d της IPCC)
			Φυσική παραγωγή χαρτιού, kt	Φυσική παραγωγή χαρτιού (NACE 21) (πηγή: στατιστικές παραγωγής)
14	ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ	Εκπομπές CO ₂ από τη βιομηχανία, kt		Εκπομπές από την καύση ορυκτών καυσίμων σε μεταποιητικές βιομηχανίες, στις κατασκευές καθώς και στα ορυχεία και λατομεία (εκτός ανθρακωρυχείων και της εξόρυξης πετρελαίου και φυσικού αερίου), συμπεριλαμβανομένων και καύσεων για την παραγωγή ηλεκτρισμού και θερμότητας (κατηγορία πηγών 1A2 της IPCC). Η ενέργεια που χρησιμοποιείται από τη βιομηχανία για μεταφορές δεν θα πρέπει να συμπεριληφθεί εδώ αλλά στους δείκτες για τις μεταφορές. Στον τομέα αυτό θα πρέπει να συμπεριληφθούν οι εκπομπές που προκύπτουν από μη οδικά και άλλα κινητά μηχανήματα στη βιομηχανία.
			Συνολική τελική κατανάλωση ενέργειας από τη βιομηχανία, PJ	Περιλαμβάνει τη συνολική τελική ενεργειακή κατανάλωση της βιομηχανίας από όλες τις πηγές ενέργειας (συμπεριλαμβανομένης της κατανάλωσης βιομάζας και ηλεκτρισμού) (πηγή: ενεργειακό ισοζύγιο).
15	ΝΟΙΚΟΚΥΡΙΑ	Εκπομπές CO ₂ από τα νοικοκυριά, kt		Εκπομπές CO ₂ από την καύση ορυκτών καυσίμων σε νοικοκυριά (κατηγορία πηγών 1A4b της IPCC)
			Συνολική τελική κατανάλωση ενέργειας από τα νοικοκυριά, PJ	Περιλαμβάνει τη συνολική τελική ενεργειακή κατανάλωση των νοικοκυριών από όλες τις πηγές ενέργειας (συμπεριλαμβανομένης της κατανάλωσης βιομάζας και ηλεκτρισμού) (πηγή: ενεργειακό ισοζύγιο).

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ IV

ΠΙΝΑΚΑΣ ΑΝΤΙΣΤΟΙΧΙΑΣ

Απόφαση αριθ. 280/2004/ΕΚ	Ο παρών κανονισμός
Άρθρο 1	Άρθρο 1
Άρθρο 2 παράγραφος 1	Άρθρο 4 παράγραφος 1
Άρθρο 2 παράγραφος 2	—
Άρθρο 2 παράγραφος 3	Άρθρο 4 παράγραφος 3
Άρθρο 3 παράγραφος 1	Άρθρο 7 παράγραφος 1 και άρθρο 7 παράγραφος 3
Άρθρο 3 παράγραφος 2	Άρθρο 13 παράγραφος 1 και άρθρο 14 παράγραφος 1
Άρθρο 3 παράγραφος 3	Άρθρο 12 παράγραφος 3
Άρθρο 4 παράγραφος 1	Άρθρο 6
Άρθρο 4 παράγραφος 2	—
Άρθρο 4 παράγραφος 3	Άρθρο 24
Άρθρο 4 παράγραφος 4	Άρθρο 5 παράγραφος 1
Άρθρο 5 παράγραφος 1	Άρθρο 21 παράγραφος 1
Άρθρο 5 παράγραφος 2	Άρθρο 21 παράγραφος 3
Άρθρο 5 παράγραφος 3	—
Άρθρο 5 παράγραφος 4	—
Άρθρο 5 παράγραφος 5	Άρθρο 22
Άρθρο 5 παράγραφος 6	—
Άρθρο 5 παράγραφος 7	Άρθρο 24
Άρθρο 6 παράγραφος 1	Άρθρο 10 παράγραφος 1
Άρθρο 6 παράγραφος 2	Άρθρο 10 παράγραφος 3
Άρθρο 7 παράγραφος 1	—
Άρθρο 7 παράγραφος 2	Άρθρο 11 παράγραφος 1 και άρθρο 11 παράγραφος 2
Άρθρο 7 παράγραφος 3	—
Άρθρο 8 παράγραφος 1	Άρθρο 23
Άρθρο 8 παράγραφος 2	Άρθρο 7 παράγραφος 4
Άρθρο 8 παράγραφος 3	—
Άρθρο 9 παράγραφος 1	Άρθρο 26
Άρθρο 9 παράγραφος 2	—
Άρθρο 9 παράγραφος 3	—
Άρθρο 10	—
Άρθρο 11	Άρθρο 28
Άρθρο 12	Άρθρο 29

Δηλώσεις της Επιτροπής

«Η Επιτροπή σημειώνει τη διαγραφή του άρθρου 10 από την αρχική της πρόταση. Ωστόσο, προκειμένου να βελτιωθεί η ποιότητα των δεδομένων και η διαφάνεια σχετικά με τις εκπομπές CO₂ και άλλες πληροφορίες για το κλίμα σε σχέση με τις θαλάσσιες μεταφορές, η Επιτροπή συμφωνεί να εξετασθεί το ζήτημα ως μέρος της επικείμενης πρωτοβουλίας της για την παρακολούθηση, αναφορά και εξακρίβωση των εκπομπών των πλοίων, την οποία η Επιτροπή προτίθεται να εγκρίνει κατά το δεύτερο εξάμηνο του 2013. Στο πλαίσιο αυτό, η Επιτροπή σκοπεύει να προτείνει τροποποίηση του κανονισμού.»

«Η Επιτροπή σημειώνει ότι, προκειμένου να εξασφαλισθεί η ομαλή εφαρμογή του κανονισμού, ενδέχεται να χρειασθούν συμπληρωματικοί κανόνες σχετικά με την καθιέρωση, διατήρηση και τροποποίηση του συστήματος της Ένωσης όσον αφορά τις πολιτικές, τα μέτρα και τις προβολές καθώς και την εκπόνηση κατά προσέγγιση απογραφών των αερίων θερμοκηπίου. Στις αρχές του 2013, η Επιτροπή θα εξετάσει το θέμα σε στενή συνεργασία με τα κράτη μέλη και, εφόσον ενδείκνυται, θα υποβάλει πρόταση τροποποίησης του κανονισμού.»

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΕ) αριθ. 526/2013 ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 21ης Μαΐου 2013

σχετικά με τον Οργανισμό της Ευρωπαϊκής Ένωσης για την Ασφάλεια Δικτύων και Πληροφοριών (ENISA) και την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 460/2004

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη τη Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, και ιδίως το άρθρο 114,

Έχοντας υπόψη την πρόταση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής,

Μετά τη διαβίβαση του σχεδίου νομοθετικής πράξης στα εθνικά κοινοβούλια,

Έχοντας υπόψη τη γνώμη της Ευρωπαϊκής Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής ⁽¹⁾,

Αποφασίζοντας σύμφωνα με τη συνήθη νομοθετική διαδικασία ⁽²⁾,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

(1) Οι ηλεκτρονικές επικοινωνίες, οι υποδομές και οι υπηρεσίες αποτελούν ουσιαστικούς παράγοντες για την άμεση και έμμεση ανάπτυξη της οικονομίας και της κοινωνίας. Διαδραματίζουν ζωτικό ρόλο για την κοινωνία και έχουν καταστεί και οι ίδιες πανταχού παρούσες υπηρεσίες κοινής ωφελείας όπως η ηλεκτροδότηση και η υδροδότηση, ενώ συνιστούν επίσης καθοριστικούς παράγοντες για την παροχή ηλεκτρικής ενέργειας, την ύδρευση και άλλες υπηρεσίες ζωτικής σημασίας. Τα δίκτυα επικοινωνιών λειτουργούν καταλυτικά για την κοινωνία και την καινοτομία, πολλαπλασιάζοντας τον αντίκτυπο της τεχνολογίας και διαμορφώνοντας τις συμπεριφορές των καταναλωτών, τα επιχειρηματικά μοντέλα, τους οικονομικούς κλάδους, καθώς επίσης τον ρόλο του πολίτη και τη συμμετοχή του στην πολιτική. Η διακοπή της παροχής τους είναι δυνατόν να προκαλέσει σημαντικές υλικές, κοινωνικές και οικονομικές ζημιές, γεγονός που υπογραμμίζει τη σημασία λήψης μέτρων για την ενίσχυση της προστασίας και της ανθεκτικότητας τα οποία θα αποσκοπούν στη διασφάλιση της συνέχισης παροχής των κρίσιμης σημασίας υπηρεσιών. Η ασφάλεια των ηλεκτρονικών επικοινωνιών, των υποδομών και των υπηρεσιών, ιδίως η ακεραιότητα η διαθεσιμότητα και η εμπιστευτικότητά τους, αντιμετωπίζουν συνεχώς αυξανόμενες προκλήσεις που συνδέονται μεταξύ άλλων με τα επιμέρους συστατικά στοιχεία της υποδομής των επικοινωνιών και του λογισμικού που ελέγχει τα συστατικά αυτά, την όλη υποδομή και τις υπηρεσίες που παρέχονται μέσω της συγκεκριμένης υποδομής. Αυτό προκαλεί ολοένα και μεγαλύτερη ανησυχία στην κοινωνία, ιδίως εξαιτίας του ενδεχομένου να ανακύψουν προβλήματα λόγω της πολυπλοκότητας των συστημάτων, λόγω δυσλειτουργιών,

συστημικών αστοχιών, ατυχημάτων, σφαλμάτων και επιθέσεων που μπορούν να έχουν επιπτώσεις στην ηλεκτρονική και την υλική υποδομή που παρέχει υπηρεσίες ζωτικής σημασίας για την ευημερία των ευρωπαίων πολιτών.

(2) Η φύση των απειλών μεταβάλλεται συνεχώς και τα περιστατικά που σχετίζονται με την ασφάλεια μπορούν να κλονίσουν την εμπιστοσύνη των χρηστών στην τεχνολογία, τα δίκτυα και τις υπηρεσίες, επηρεάζοντας έτσι την ικανότητά τους να αξιοποιήσουν πλήρως τις δυνατότητες της εσωτερικής αγοράς και την ευρεία εξάπλωση της χρήσης των τεχνολογιών της πληροφορίας και των τηλεπικοινωνιών (ΤΠΕ).

(3) Συνεπώς, η τακτική εκτίμηση της κατάστασης της ασφαλείας δικτύων και πληροφοριών στην Ένωση με βάση αξιόπιστα ενωσιακά δεδομένα, καθώς και η συστηματική πρόγνωση των μελλοντικών εξελίξεων, προκλήσεων και απειλών, τόσο σε ενωσιακό όσο και σε παγκόσμιο επίπεδο, είναι σημαντική για τους υπευθύνους χάραξης πολιτικής, τη βιομηχανία και τους χρήστες.

(4) Με την απόφαση 2004/97/ΕΚ, Ευρατόμ ⁽³⁾ που εγκρίθηκε κατά τη συνεδρίαση του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου της 13ης Δεκεμβρίου 2003, οι εκπρόσωποι των κρατών μελών αποφάσισαν ότι ο Ευρωπαϊκός Οργανισμός για την Ασφάλεια Δικτύων και Πληροφοριών (ENISA), ο οποίος επρόκειτο να ιδρυθεί βάσει πρότασης υποβαλλόμενης από την Επιτροπή, θα είχε την έδρα του σε πόλη της Ελλάδας η οποία θα προσδιοριζόταν από την ελληνική κυβέρνηση. Σε συνέχεια της απόφασης αυτής η ελληνική κυβέρνηση όρισε ότι ο ENISA θα έχει την έδρα του στο Ηράκλειο της Κρήτης.

(5) Την 1η Απριλίου 2005, συνάφθηκε συμφωνία για την έδρα («συμφωνία έδρας») μεταξύ του Οργανισμού και του κράτους μέλους υποδοχής.

(6) Το κράτος μέλος υποδοχής του Οργανισμού θα πρέπει να εξασφαλίζει τις βέλτιστες δυνατές συνθήκες για την εύρυθμη και αποδοτική λειτουργία του Οργανισμού. Για την απρόσκοπτη και αποτελεσματική εκτέλεση των καθηκόντων του, την πρόσληψη και τη διατήρηση προσωπικού, και την αύξηση της αποτελεσματικότητας της δράσης δικτύωσης, είναι αναγκαίο να έχει ο Οργανισμός τη βάση του σε κατάλληλο τόπο, που μεταξύ άλλων θα προσφέρει κατάλληλες μεταφορικές συνδέσεις και ευκολίες για τους συζύγους και τα τέκνα που θα συνοδεύουν το προσωπικό του Οργανισμού. Οι απαιτούμενες διευθετήσεις θα πρέπει να θεσπισθούν με συμφωνία μεταξύ του Οργανισμού και του κράτους μέλους υποδοχής, με προηγούμενη έγκριση του διοικητικού συμβουλίου του Οργανισμού.

⁽¹⁾ ΕΕ C 107 της 6.4.2011, σ. 58.

⁽²⁾ Θέση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 16ης Απριλίου 2013 (δεν έχει ακόμη δημοσιευθεί στην Επίσημη Εφημερίδα) και απόφαση του Συμβουλίου της 13ης Μαΐου 2013.

⁽³⁾ Απόφαση 2004/97/ΕΚ, Ευρατόμ, την οποία έλαβαν με κοινή συμφωνία οι αντιπρόσωποι των κρατών μελών, συνεργόμενοι σε επίπεδο αρχηγού κράτους ή κυβερνήσεως, της 13ης Δεκεμβρίου 2003, σχετικά με τον καθορισμό της έδρας ορισμένων οργανισμών της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΕΕ L 29 της 3.2.2004, σ. 15).

- (7) Προκειμένου να αυξήσει την επιχειρησιακή αποτελεσματικότητά του, ο Οργανισμός εγκατέστησε γραφείο παράρτημα στη μητροπολιτική περιοχή της Αθήνας, το οποίο θα πρέπει να διατηρηθεί με τη συμφωνία και την υποστήριξη του κράτους μέλους υποδοχής, και όπου θα πρέπει να στεγάζεται το επιχειρησιακό προσωπικό του Οργανισμού. Το προσωπικό που είναι επιφορτισμένο κυρίως με τη διοίκηση του Οργανισμού (συμπεριλαμβανομένου του εκτελεστικού διευθυντή), με τα οικονομικά, με δευτερογενή έρευνα και ανάλυση, και με τις τηλεπικοινωνίες και τις δημόσιες σχέσεις, θα πρέπει να έχει τη βάση του το Ηράκλειο.
- (8) Ο Οργανισμός έχει το δικαίωμα να καθορίζει την εσωτερική του οργάνωση με τρόπο ώστε να εξασφαλίζει την ορθή και αποδοτική επιτέλεση των καθηκόντων του, τηρώντας παράλληλα τις ρυθμίσεις σχετικά με την έδρα και με το γραφείο παράρτημα της Αθήνας, που περιλαμβάνονται στον παρόντα κανονισμό. Ειδικότερα, προκειμένου να επιτελεί τα καθήκοντα που απαιτούν επαφές με τους βασικούς ενδιαφερομένους, όπως τα θεσμικά όργανα της Ένωσης, ο Οργανισμός θα πρέπει να προβεί στις αναγκαίες πρακτικές ρυθμίσεις για την αύξηση της απόδοσης της επιχειρησιακής του δράσης.
- (9) Το 2004, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο ενέκριναν τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 460/2004⁽¹⁾ για τη δημιουργία του ENISA με σκοπό να συμβάλλει στους στόχους της διασφάλισης υψηλού επιπέδου ασφάλειας των δικτύων και των πληροφοριών εντός της Ένωσης και της ανάπτυξης μιας αντίληψης για την ασφάλεια των δικτύων και των πληροφοριών προς όφελος των πολιτών, των καταναλωτών, των επιχειρήσεων και των οργανισμών του δημόσιου τομέα. Το 2008 το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο ενέκριναν τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1007/2008⁽²⁾ για την παράταση της θητείας του Οργανισμού έως τον Μάρτιο του 2012. Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 580/2011⁽³⁾ παρατείνει την εντολή του Οργανισμού έως τις 13 Σεπτεμβρίου 2013.
- (10) Ο Οργανισμός αποτελεί συνέχεια του ENISA όπως συστάθηκε δυνάμει του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 460/2004. Στο πλαίσιο της απόφασης των εκπροσώπων των κρατών μελών, που συνήλθαν στο πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου της 13ης Δεκεμβρίου 2003, το κράτος μέλος υποδοχής θα πρέπει να διατηρήσει και να αναπτύξει περαιτέρω τις τρέχουσες πρακτικές ρυθμίσεις, προκειμένου να εξασφαλίζεται η ομαλή και αποτελεσματική λειτουργία του Οργανισμού, συμπεριλαμβανομένου του γραφείου παραρτήματός του στην Αθήνα, και να διευκολύνεται η πρόσληψη και διατήρηση προσωπικού υψηλού επαγγελματικού επιπέδου.
- (11) Από τη δημιουργία του ENISA και μετέπειτα, οι προκλήσεις όσον αφορά την ασφάλεια δικτύων και πληροφοριών μεταβλήθηκαν λόγω των τεχνολογικών εξελίξεων, των εξελίξεων στην αγορά και των κοινωνικοοικονομικών εξελίξεων, και αποτέλεσαν αντικείμενο περαιτέρω προβληματισμού και διαλόγου. Ανταποκρινόμενη στις μεταβαλλόμενες προκλήσεις, η Ένωση έχει επικαιροποιήσει τις προτεραιότητες της πολιτικής της όσον αφορά την ασφάλεια δικτύων και πληροφοριών. Ο παρών κανονισμός αποσκοπεί στην ενίσχυση του Οργανισμού, ώστε να συμβάλλει επιτυχώς στις προσπάθειες των θεσμικών οργάνων της Ένωσης και των κρατών μελών να αναπτύξουν ευρωπαϊκά μέσα για την αντιμετώπιση των προκλήσεων που αφορούν την ασφάλεια δικτύων και πληροφοριών.
- (12) Τα μέτρα για την εσωτερική αγορά στον τομέα της ασφάλειας των ηλεκτρονικών επικοινωνιών και γενικότερα της ασφάλειας δικτύων και πληροφοριών απαιτούν διαφορετικές μορφές τεχνικών και οργανωτικών εφαρμογών από τα θεσμικά όργανα της Ένωσης και τα κράτη μέλη. Η ετερόκλητη εφαρμογή των εν λόγω απαιτήσεων μπορεί να οδηγήσει σε έλλειψη αποδοτικότητας και να δημιουργήσει φραγμούς στην εσωτερική αγορά. Το γεγονός αυτό καθιστά αναγκαία τη δημιουργία σε επίπεδο Ένωσης ενός κέντρου εμπειρογνομίας το οποίο θα παρέχει κατευθυντήριες γραμμές, συμβουλές και συνδρομή επί θεμάτων που σχετίζονται με την ασφάλεια δικτύων και πληροφοριών, στο οποίο να μπορούν να στηρίζονται τα θεσμικά όργανα της Ένωσης και τα κράτη μέλη. Ο Οργανισμός μπορεί να ανταποκρίνεται στις εν λόγω ανάγκες αναπτύσσοντας και διατηρώντας ένα υψηλό επίπεδο εμπειρογνομίας και συνδράμοντας τα θεσμικά όργανα της Ένωσης, τα κράτη μέλη και τον επιχειρηματικό κλάδο, παρέχοντας βοήθεια ώστε να ανταποκρίνονται στις νομικές και ρυθμιστικές απαιτήσεις της ασφάλειας δικτύων και πληροφοριών, να εντοπίζουν και να αντιμετωπίζουν τα προβλήματα ασφάλειας των δικτύων και των πληροφοριών, συμβάλλοντας έτσι στην ορθή λειτουργία της εσωτερικής αγοράς.
- (13) Ο Οργανισμός θα πρέπει να εκτελεί τα καθήκοντα που του ανατίθενται από τις νομικές πράξεις της Ένωσης στο πεδίο των ηλεκτρονικών επικοινωνιών και, γενικά, να συμβάλλει σε ένα ενισχυμένο επίπεδο ασφάλειας των ηλεκτρονικών επικοινωνιών καθώς και στην προστασία της ιδιωτικότητας και των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, μεταξύ άλλων, παρέχοντας εμπειρογνομία και συμβουλές και προωθώντας την ανταλλαγή βέλτιστων πρακτικών, όπως επίσης με συστάσεις σε επίπεδο πολιτικής.
- (14) Η οδηγία 2002/21/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 7ης Μαρτίου 2002, σχετικά με κοινό κανονιστικό πλαίσιο για δίκτυα και υπηρεσίες ηλεκτρονικών επικοινωνιών (οδηγία-πλαίσιο)⁽⁴⁾, απαιτεί από τους παρόχους δημοσίων δικτύων ηλεκτρονικών επικοινωνιών ή υπηρεσιών ηλεκτρονικών επικοινωνιών που διατίθενται στο κοινό να λάβουν κατάλληλα μέτρα για τη διασφάλιση της ακεραιότητας και της ασφάλειάς τους και εισάγει υποχρέωση των εθνικών ρυθμιστικών αρχών να ενημερώνουν, όπου είναι σκόπιμο, μεταξύ άλλων, τον Οργανισμό για οποιαδήποτε παραβίαση της ασφάλειας ή απώλεια της ακεραιότητας που έχει σοβαρή επίπτωση στη λειτουργία των δικτύων ή των υπηρεσιών και να υποβάλλουν στην Επιτροπή και στον Οργανισμό ετήσια συνοπτική έκθεση για τις κοινοποιήσεις που έχουν λάβει και τις ενέργειες στις οποίες έχουν προβεί. Η οδηγία 2002/21/ΕΚ καλεί επιπλέον τον Οργανισμό να συμβάλλει

(1) Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 460/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 10ης Μαρτίου 2004, για τη δημιουργία του Ευρωπαϊκού Οργανισμού για την Ασφάλεια δικτύων και Πληροφοριών (ΕΕ L 77 της 13.3.2004, σ. 1).

(2) Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1007/2008 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 24ης Σεπτεμβρίου 2008, περί τροποποίησης του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 460/2004 για τη δημιουργία του Ευρωπαϊκού Οργανισμού για την Ασφάλεια δικτύων και Πληροφοριών ως προς τη διάρκειά του (ΕΕ L 293 της 31.10.2008, σ. 1).

(3) Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 580/2011 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 8ης Ιουνίου 2011, περί τροποποίησης του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 460/2004 για τη δημιουργία του Ευρωπαϊκού Οργανισμού για την Ασφάλεια δικτύων και Πληροφοριών ως προς τη διάρκειά του (ΕΕ L 165 της 24.6.2011, σ. 3).

(4) ΕΕ L 108 της 24.4.2002, σ. 33.

στην εναρμόνιση των κατάλληλων τεχνικών και οργανωτικών μέτρων ασφαλείας παρέχοντας γνωμοδοτήσεις.

- (15) Η οδηγία 2002/58/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 12ης Ιουλίου 2002, σχετικά με την επεξεργασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και την προστασία της ιδιωτικής ζωής στον τομέα των ηλεκτρονικών επικοινωνιών (οδηγία για την προστασία ιδιωτικής ζωής στις ηλεκτρονικές επικοινωνίες) ⁽¹⁾, απαιτεί από τον πάροχο υπηρεσιών ηλεκτρονικών επικοινωνιών που διατίθενται στο κοινό να λαμβάνει κατάλληλα τεχνικά και οργανωτικά μέτρα για την ασφάλεια των υπηρεσιών του και απαιτεί επίσης τη διατήρηση του απορρήτου των επικοινωνιών και των σχετικών δεδομένων κυκλοφορίας. Η οδηγία 2002/58/ΕΚ εισάγει απαιτήσεις σχετικά με την ενημέρωση και κοινοποίηση παραβιάσεων των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα για τους παρόχους υπηρεσιών ηλεκτρονικών επικοινωνιών. Απαιτεί επίσης από την Επιτροπή να συμβουλευτεί τον Οργανισμό για κάθε τεχνικό εκτελεστικό μέτρο που πρόκειται να εγκριθεί σχετικά με τις συνθήκες ή τη μορφή και τις διαδικασίες που ισχύουν για τις απαιτήσεις ενημέρωσης και κοινοποίησης. Η οδηγία 95/46/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 24ης Οκτωβρίου 1995, για την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και για την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών ⁽²⁾, απαιτεί από τα κράτη μέλη να μεριμνήσουν ώστε ο ελεγκτής να εφαρμόζει τα κατάλληλα τεχνικά και οργανωτικά μέτρα προκειμένου να προστατεύει τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα από τυχαία ή παράνομη καταστροφή ή από τυχαία απώλεια, μετατροπή, μη εξουσιοδοτημένη αποκάλυψη ή πρόσβαση, ιδίως όταν η επεξεργασία περιλαμβάνει τη μετάδοση δεδομένων μέσω δικτύου, καθώς επίσης και κατά κάθε άλλης παράνομης μορφής επεξεργασίας.
- (16) Ο Οργανισμός θα πρέπει να συμβάλλει σε ένα υψηλό επίπεδο ασφαλείας δικτύων και πληροφοριών για καλύτερη προστασία της ιδιωτικότητας και των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, και να διαπλάθει και να προωθεί μια αντίληψη για την ασφάλεια δικτύων και πληροφοριών προς όφελος των πολιτών, των καταναλωτών, των επιχειρήσεων και των οργανισμών του δημόσιου τομέα στην Ένωση, συμβάλλοντας έτσι στην ορθή λειτουργία της εσωτερικής αγοράς. Προκειμένου να επιτευχθεί ο στόχος αυτός, θα πρέπει να διατίθενται στον Οργανισμό τα απαιτούμενα κονδύλια από τον προϋπολογισμό.
- (17) Δεδομένης της αυξανόμενης σημασίας των ηλεκτρονικών δικτύων και επικοινωνιών, που αποτελούν πλέον τη ραχοκοκαλιά της ευρωπαϊκής οικονομίας, και του μεγέθους που έχει σήμερα η ψηφιακή οικονομία, θα πρέπει να αυξηθούν οι χρηματοδοτικοί και οι ανθρώπινοι πόροι του Οργανισμού, κατ'αντιστοιχία προς τον ενισχυμένο ρόλο και τα αυξημένα καθήκοντά του και την καθοριστική του θέση όσον αφορά την προάσπιση του ευρωπαϊκού ψηφιακού οικοσυστήματος.
- (18) Ο Οργανισμός θα πρέπει να λειτουργεί ως σημείο αναφοράς, εμπνέοντας ασφάλεια και εμπιστοσύνη χάρη στην ανεξαρτησία του, την ποιότητα των συμβουλών που παρέχει και των πληροφοριών που διαδίδει, τη διαφάνεια των διαδικασιών και μεθόδων λειτουργίας του και την ταχύτητα με την οποία εκτελεί τα καθήκοντά του. Ο Οργανισμός θα πρέπει να

έχει ως βάση τις εθνικές προσπάθειες και τις προσπάθειες σε επίπεδο Ένωσης και, επομένως, να εκτελεί τα καθήκοντά του σε στενή συνεργασία με τα θεσμικά και λοιπά όργανα, τις υπηρεσίες και τους οργανισμούς της Ένωσης και τα κράτη μέλη και να είναι ανοικτός σε επαφές με τον κλάδο και άλλους σχετικούς άμεσα ενδιαφερομένους. Επιπροσθέτως, ο Οργανισμός θα πρέπει να αξιοποιεί τις εισροές από τον ιδιωτικό τομέα και τη συνεργασία με αυτόν, καθώς ο εν λόγω τομέας διαδραματίζει σημαντικό ρόλο στη διασφάλιση των ηλεκτρονικών επικοινωνιών, των υποδομών και των υπηρεσιών.

- (19) Με μια σειρά καθηκόντων θα πρέπει να καταδειχθεί ο τρόπος με τον οποίο Οργανισμός οφείλει να επιτύχει τους στόχους του, ενώ θα πρέπει να του εξασφαλίζεται ένας βαθμός ευελιξίας στο έργο του. Στα καθήκοντα που εκτελεί ο Οργανισμός θα πρέπει να συγκαταλέγονται η συλλογή κατάλληλων πληροφοριών και δεδομένων που είναι αναγκαία για τη διεξαγωγή αναλύσεων των κινδύνων που αφορούν την ασφάλεια και την ανθεκτικότητα των ηλεκτρονικών επικοινωνιών, των υποδομών και των υπηρεσιών, καθώς και για την εκτίμηση, σε συνεργασία με τα κράτη μέλη, την Επιτροπή και, όπου είναι σκόπιμο, τους σχετικούς άμεσα ενδιαφερομένους, της κατάστασης όσον αφορά την ασφάλεια δικτύων και πληροφοριών στην Ένωση. Ο Οργανισμός θα πρέπει να διασφαλίζει τον συντονισμό και τη συνεργασία με τα θεσμικά και λοιπά όργανα, τις υπηρεσίες και τους οργανισμούς της Ένωσης και τα κράτη μέλη και να ενισχύει τη συνεργασία μεταξύ των άμεσα ενδιαφερομένων στην Ευρώπη, ιδίως εμπλέκοντας στις δραστηριότητές του τους αρμόδιους εθνικούς φορείς και τα όργανα της Ένωσης και υψηλού επιπέδου εμπειρογνώμονες του ιδιωτικού τομέα στους σχετικούς τομείς, και ιδιαίτερα τους παρόχους ηλεκτρονικών δικτύων και υπηρεσιών επικοινωνιών, τους κατασκευαστές εξοπλισμού δικτύων και τους εμπόρους λογισμικού, δεδομένου ότι τα δίκτυα και τα συστήματα πληροφοριών αποτελούν συνδυασμό υλικού, λογισμικού και υπηρεσιών. Ο Οργανισμός θα πρέπει να παρέχει συνδρομή στα θεσμικά όργανα της Ένωσης και στα κράτη μέλη κατά τη διεξαγωγή του διαλόγου με τον κλάδο για την αντιμετώπιση προβλημάτων ασφαλείας σε προϊόντα υλικού και λογισμικού, συμβάλλοντας έτσι σε μια συνεργατική προσέγγιση της ασφαλείας δικτύων και πληροφοριών.
- (20) Οι στρατηγικές ασφαλείας δικτύων και πληροφοριών που δημοσιεύει ένα από τα θεσμικά και λοιπά όργανα, από τις υπηρεσίες ή από τους οργανισμούς της Ένωσης ή κράτος μέλος, θα πρέπει να διαβιβάζονται στον Οργανισμό, προκειμένου να τηρείται ενήμερος και να αποφεύγεται η αλληλεπικάλυψη των εργασιών. Ο Οργανισμός θα πρέπει να αναλύει τις στρατηγικές και να προωθεί την παρουσίασή τους σε μορφή που διευκολύνει τη συγκρισιμότητα. Θα πρέπει να δημοσιοποιεί τις στρατηγικές και τις αναλύσεις του με ηλεκτρονικά μέσα.
- (21) Ο Οργανισμός θα πρέπει να παρέχει συνδρομή στην Επιτροπή μέσω συμβουλών, γνωμοδοτήσεων και αναλύσεων σχετικά με όλα τα θέματα της Ένωσης που αφορούν τη χάραξη πολιτικής στο πεδίο της ασφαλείας δικτύων και πληροφοριών, περιλαμβανομένων της προστασίας υποδομών πληροφοριών ζωτικής σημασίας και της ανθεκτικότητας. Ο Οργανισμός θα πρέπει επίσης να συνδράμει, μετά από αίτημά τους, τα θεσμικά και λοιπά όργανα, τις υπηρεσίες και τους οργανισμούς της Ένωσης και, όπου είναι σκόπιμο, τα κράτη μέλη στις προσπάθειές τους να εκπονήσουν την

⁽¹⁾ ΕΕ L 201 της 31.7.2002, σ. 37.

⁽²⁾ ΕΕ L 281 της 23.11.1995, σ. 31.

- πολιτική και τα μέσα για την ασφάλεια δικτύων και πληροφοριών.
- (22) Ο Οργανισμός θα πρέπει να χρησιμοποιεί πλήρως τις τρέχουσες δραστηριότητες έρευνας, ανάπτυξης και τεχνικής αξιολόγησης, ιδίως εκείνες που πραγματοποιούνται στο πλαίσιο διαφόρων ερευνητικών πρωτοβουλιών της Ένωσης, προκειμένου να συμβουλευτεί τα θεσμικά και λοιπά όργανα, τις υπηρεσίες και τους οργανισμούς της Ένωσης και, όπου είναι σκόπιμο, τα κράτη μέλη, εφόσον το ζητήσουν, σχετικά με τις ερευνητικές ανάγκες στον τομέα της ασφάλειας των δικτύων και πληροφοριών.
- (23) Ο Οργανισμός θα πρέπει να συνδράμει τα θεσμικά και λοιπά όργανα, υπηρεσίες και οργανισμούς της Ένωσης και τα κράτη μέλη στις προσπάθειές τους να οικοδομήσουν και να αναπτύξουν διασυνοριακά μέσα και ετοιμότητα για πρόληψη, εντοπισμό, και αντιμετώπιση προβλημάτων και περιστατικών που αφορούν την ασφάλεια δικτύων και πληροφοριών. Εν προκειμένω, ο Οργανισμός θα πρέπει να διευκολύνει τη συνεργασία μεταξύ των κρατών μελών και μεταξύ Επιτροπής και άλλων θεσμικών και λοιπών οργάνων, υπηρεσιών και οργανισμών της Ένωσης και κρατών μελών. Για τον σκοπό αυτό, ο Οργανισμός θα πρέπει να στηρίζει τα κράτη μέλη στις συνεχείς προσπάθειες που καταβάλλουν για βελτίωση της ικανότητας αντίδρασής τους και να διοργανώνει και να πραγματοποιεί ευρωπαϊκές ασκήσεις για την ασφάλεια στον κυβερνοχώρο και μετά από αιτήματα κρατών μελών, εθνικές ασκήσεις.
- (24) Για την καλύτερη κατανόηση των προκλήσεων στο πεδίο της ασφάλειας δικτύων και πληροφοριών, ο Οργανισμός χρειάζεται να αναλύσει τους υφιστάμενους και αναδυόμενους κινδύνους. Για τον σκοπό αυτό, ο Οργανισμός θα πρέπει σε συνεργασία με τα κράτη μέλη και, όπου κρίνεται σκόπιμο, με τις στατιστικές υπηρεσίες και άλλους φορείς, να συλλέγει τις σχετικές πληροφορίες. Επιπροσθέτως, ο Οργανισμός θα πρέπει να συνδράμει τα θεσμικά και λοιπά όργανα, τις υπηρεσίες και τους οργανισμούς της Ένωσης και τα κράτη μέλη στις προσπάθειές τους να συλλέξουν, να αναλύσουν και να διαδώσουν τα δεδομένα σχετικά με την ασφάλεια δικτύων και πληροφοριών. Η συλλογή των κατάλληλων στατιστικών πληροφοριών και δεδομένων που απαιτούνται για τη διεξαγωγή αναλύσεων των κινδύνων που αφορούν την ασφάλεια και την ανθεκτικότητα των ηλεκτρονικών επικοινωνιών, υποδομών και υπηρεσιών, θα πρέπει να γίνεται με βάση τις πληροφορίες που παρέχουν τα κράτη μέλη και με τις γνώσεις που διαθέτει ο Οργανισμός όσον αφορά τις υποδομές ΤΠΕ των θεσμικών οργάνων της Ένωσης, σύμφωνα με τις διατάξεις της Ένωσης και τις εθνικές διατάξεις, σύμφωνα με το ενωσιακό δίκαιο. Με βάση τις πληροφορίες αυτές, ο Οργανισμός θα παραμένει ενήμερος για την τρέχουσα κατάσταση της ασφάλειας των δικτύων και των πληροφοριών και των σχετικών τάσεων στην Ένωση, προς όφελος των θεσμικών και λοιπών οργάνων, των υπηρεσιών και των οργανισμών της Ένωσης και των κρατών μελών.
- (25) Κατά την εκτέλεση των καθηκόντων του, ο Οργανισμός θα πρέπει να διευκολύνει τη συνεργασία μεταξύ της Ένωσης και των κρατών μελών προκειμένου να βελτιωθεί η κατανόησή τους σχετικά με την κατάσταση της ασφάλειας δικτύων και πληροφοριών στην Ένωση.
- (26) Ο Οργανισμός θα πρέπει να διευκολύνει τη συνεργασία μεταξύ των αρμόδιων ανεξάρτητων ρυθμιστικών αρχών των κρατών μελών, ιδίως υποστηρίζοντας την ανάπτυξη, προώθηση και ανταλλαγή βέλτιστων πρακτικών και προτύπων για προγράμματα εκπαίδευσης και μέτρα ευαισθητοποίησης. Η ενίσχυση της ανταλλαγής πληροφοριών μεταξύ των κρατών μελών θα διευκολύνει την εν λόγω δράση. Ο Οργανισμός θα πρέπει επίσης να συμβάλλει στην ευαισθητοποίηση των επιμέρους χρηστών ηλεκτρονικών επικοινωνιών, υποδομών και υπηρεσιών, μεταξύ άλλων βοηθώντας τα κράτη μέλη που έχουν επιλέξει να κάνουν χρήση των μέσων διανομής πληροφοριών δημόσιου ενδιαφέροντος που προβλέπονται από την οδηγία 2002/22/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 7ης Μαρτίου 2002, για την καθολική υπηρεσία και τα δικαιώματα των χρηστών όσον αφορά δίκτυα και υπηρεσίες ηλεκτρονικών επικοινωνιών (οδηγία καθολικής υπηρεσίας)⁽¹⁾, στην υποβολή σχετικών πληροφοριών δημόσιου ενδιαφέροντος σχετικά με την ασφάλεια των δικτύων και των πληροφοριών, και συμβάλλοντας στην ανάπτυξη των πληροφοριών οι οποίες παρέχονται μαζί με τις νέες συσκευές που προορίζονται για να χρησιμοποιηθούν σε δημόσια δίκτυα επικοινωνιών. Ο Οργανισμός θα πρέπει επίσης να υποστηρίξει τη συνεργασία μεταξύ των ενδιαφερομένων του δημόσιου και του ιδιωτικού τομέα σε επίπεδο Ένωσης, κατά ένα μέρος προωθώντας την ανταλλαγή πληροφοριών, τις εκστρατείες ευαισθητοποίησης και τα προγράμματα εκπαίδευσης και επιμόρφωσης.
- (27) Μεταξύ άλλων ο Οργανισμός θα πρέπει να βοηθά τα σχετικά θεσμικά και λοιπά όργανα, τις υπηρεσίες και τους οργανισμούς της Ένωσης και τα κράτη μέλη στη διοργάνωση δημόσιων εκστρατειών εκπαίδευσης των τελικών χρηστών για την προώθηση ασφαλέστερων ατομικών συμπεριφορών στον κυβερνοχώρο και την ευαισθητοποίηση σχετικά με τις πιθανές απειλές στον κυβερνοχώρο, συμπεριλαμβανομένων ηλεκτρονικών εγκλημάτων, όπως το ηλεκτρονικό «ψάρεμα» (phishing), τα δίκτυα υπολογιστών που έχουν προσβληθεί από κακόβουλο λογισμικό (botnet), η χρηματοπιστωτική και τραπεζική απάτη, καθώς και με βασικές συμβουλές για την πιστοποίηση γνησιότητας και την προστασία των δεδομένων.
- (28) Για να εξασφαλίσει την πλήρη επίτευξη των στόχων του, ο Οργανισμός θα πρέπει να συνεργάζεται με τους σχετικούς φορείς, μεταξύ άλλων με εκείνους που ασχολούνται με το ηλεκτρονικό έγκλημα, όπως η Ευρωπόλ, και με τις αρχές προστασίας της ιδιωτικότητας, με σκοπό την ανταλλαγή τεχνογνωσίας και βέλτιστων πρακτικών και την παροχή συμβουλών για πτυχές της ασφάλειας δικτύων και πληροφοριών που μπορεί να έχουν επιπτώσεις στο έργο τους. Ο Οργανισμός θα πρέπει επίσης να στοχεύει στην επίτευξη συνεργιών μεταξύ των προσπαθειών των οργάνων αυτών και των δικών του προσπαθειών ώστε να προωθηθεί η προηγμένη ασφάλεια των δικτύων και πληροφοριών. Οι εκπρόσωποι των εθνικών και των ενωσιακών αρχών επιβολής του νόμου και προστασίας της ιδιωτικότητας θα πρέπει να έχουν δικαίωμα εκπροσώπησης στη Μόνιμη Ομάδα Ενδιαφερομένων του Οργανισμού. Όταν ο Οργανισμός συνεργάζεται με φορείς επιβολής του νόμου για θέματα ασφάλειας των δικτύων και των πληροφοριών τα οποία ενδέχεται να έχουν επιπτώσεις στο έργο τους, θα πρέπει να σέβεται τους υπάρχοντες διαύλους πληροφοριών και τα υφιστάμενα δίκτυα.
- (29) Η Επιτροπή έχει ξεκινήσει την Ευρωπαϊκή Σύμπραξη Δημόσιου-Ιδιωτικού Τομέα για την Ανθεκτικότητα, μια ευέλικτη πλατφόρμα συνεργασίας παντού στην Ένωση για την ανθεκτικότητα των υποδομών ΤΠΕ, στην οποία ο Οργανισμός θα πρέπει να διαδραματίσει διευκολυντικό ρόλο, συγκεντρώνοντας τους άμεσα ενδιαφερομένους του δημοσίου και του ιδιωτικού τομέα προκειμένου να συζητήσουν τις προτεραιότητες της δημόσιας πολιτικής, καθώς και τις οικονομικές και εμπορικές διαστάσεις των προκλήσεων και των μέτρων για την ανθεκτικότητα της υποδομής των ΤΠΕ.

(¹) ΕΕ L 108 της 24.4.2002, σ. 51.

- (30) Προκειμένου να προωθήσει την ασφάλεια δικτύων και πληροφοριών και την προβολή της, ο Οργανισμός θα πρέπει να διευκολύνει τη συνεργασία μεταξύ των αρμόδιων δημόσιων οργανισμών των κρατών μελών, ιδίως υποστηρίζοντας την ανάπτυξη και ανταλλαγή βέλτιστων πρακτικών και προγραμμάτων ευαισθητοποίησης, και ενισχύοντας τις δραστηριότητες προβολής τους. Ο Οργανισμός θα πρέπει επίσης να υποστηρίξει τη συνεργασία μεταξύ των ενδιαφερομένων και από τα θεσμικά όργανα της Ένωσης, μεταξύ άλλων προωθώντας τις δραστηριότητες ανταλλαγής πληροφοριών και ευαισθητοποίησης.
- (31) Προκειμένου να ενισχυθεί ένα προηγμένο επίπεδο ασφάλειας δικτύων και πληροφοριών στην Ένωση, ο Οργανισμός θα πρέπει να προωθήσει την εθελοντική συνεργασία και την ανταλλαγή βέλτιστων πρακτικών μεταξύ σχετικών οργανισμών, όπως ομάδων παρέμβασης για συμβάντα που αφορούν την ασφάλεια των υπολογιστών (CSIRT) και ομάδων αντιμετώπισης εκτάκτων αναγκών στην πληροφορική (CERT).
- (32) Ένα ενωσιακό σύστημα CERT με εύρυθμη λειτουργία θα πρέπει να αποτελεί ακρογωνιαίο λίθο της υποδομής δικτύων και ασφάλειας των πληροφοριών στην Ένωση. Ο Οργανισμός θα πρέπει να υποστηρίζει τις CERT των κρατών μελών και την CERT της Ένωσης στο πλαίσιο της λειτουργίας ενός δικτύου CERT, συμπεριλαμβανομένων των μελών της ευρωπαϊκής ομάδας κυβερνητικών CERT. Ως συμβολή στην εξασφάλιση ότι κάθε CERT θα διαθέτει επαρκώς ανεπτυγμένες ικανότητες και ότι οι ικανότητες αυτές θα ανταποκρίνονται στον μέγιστο δυνατό βαθμό σε εκείνες των πλέον προηγμένων CERT, ο Οργανισμός θα πρέπει να προωθήσει τη δημιουργία και τη λειτουργία συστήματος αξιολογήσεων από ομοτίμους. Ακόμη, ο Οργανισμός θα πρέπει να προωθήσει και να υποστηρίξει τη συνεργασία μεταξύ των οικείων CERT σε περίπτωση περιστατικών, επιθέσεων ή διαταραχών στη λειτουργία των δικτύων ή στην υποδομή την οποία διαχειρίζονται ή προστατεύουν οι CERT και αφορούν ή μπορεί να αφορούν τουλάχιστον δύο CERT.
- (33) Οι αποδοτικές πολιτικές ασφαλείας των δικτύων και των πληροφοριών θα πρέπει να βασίζονται σε σωστά εκπονηθείσες μεθόδους εκτίμησης κινδύνου, τόσο στον δημόσιο όσο και στον ιδιωτικό τομέα. Οι μέθοδοι και οι διαδικασίες εκτίμησης κινδύνου χρησιμοποιούνται σε διαφορετικά επίπεδα, και δεν υπάρχουν κοινές πρακτικές όσον αφορά την αποδοτική εφαρμογή τους. Η προώθηση και ανάπτυξη βέλτιστων πρακτικών για την εκτίμηση κινδύνου και για διαχειριστικές λύσεις διαχείρισης κινδύνου σε οργανισμούς του δημόσιου και του ιδιωτικού τομέα θα βελτιώσει το επίπεδο ασφαλείας των δικτύων και των συστημάτων πληροφοριών στην Ένωση. Για τον σκοπό αυτό, ο Οργανισμός θα πρέπει να υποστηρίξει τη συνεργασία μεταξύ των ενδιαφερομένων του δημόσιου και του ιδιωτικού τομέα σε επίπεδο Ένωσης, διευκολύνοντας τις προσπάθειές τους σχετικά με την καθιέρωση και χρήση ευρωπαϊκών και διεθνών προτύπων για τη διαχείριση κινδύνου και τη μετρήσιμη ασφάλεια ηλεκτρονικών προϊόντων, συστημάτων, δικτύων και υπηρεσιών που, μαζί με το λογισμικό, αποτελούν τα συστήματα δικτύων και πληροφοριών.
- (34) Όταν κρίνεται σκόπιμο και χρήσιμο για την εκπλήρωση των στόχων και των καθηκόντων του, ο Οργανισμός θα πρέπει να ανταλλάσσει εμπειρίες και γενικές πληροφορίες με τα θεσμικά και λοιπά όργανα, τις υπηρεσίες και τους οργανισμούς της Ένωσης που ασχολούνται με την ασφάλεια δικτύων και πληροφοριών. Ο Οργανισμός θα πρέπει να συμβάλει στον προσδιορισμό των προτεραιοτήτων της έρευνας σε ενωσιακό επίπεδο στους τομείς της ανθεκτικότητας των δικτύων και της ασφάλειας των δικτύων και των πληροφοριών, και να μεταδίδει τη γνώση των αναγκών του κλάδου στα σχετικά ερευνητικά ιδρύματα.
- (35) Ο Οργανισμός θα πρέπει να παροτρύνει τα κράτη μέλη και τους παρόχους υπηρεσιών να ανεβάζουν το γενικό επίπεδο των προτύπων ασφαλείας, έτσι ώστε όλοι οι χρήστες του διαδικτύου να λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα για να εξασφαλίζουν την προσωπική τους ασφάλεια στον κυβερνοχώρο.
- (36) Τα προβλήματα ασφαλείας δικτύων και πληροφοριών είναι παγκόσμια. Υπάρχει ανάγκη στενότερης διεθνούς συνεργασίας για τη βελτίωση των προτύπων ασφαλείας, συμπεριλαμβανομένων του ορισμού κοινών προτύπων συμπεριφοράς και κωδικών δεοντολογίας και της από κοινού χρήσης πληροφοριών, η οποία να προωθεί μία ταχύτερη διεθνή συνεργασία σε θέματα απόκρισης καθώς και κοινή παγκόσμια προσέγγιση των θεμάτων ασφαλείας δικτύων και πληροφοριών. Για τον σκοπό αυτό ο Οργανισμός θα πρέπει να υποστηρίξει την εκτενέστερη ευρωπαϊκή συμμετοχή και τη συνεργασία με τρίτες χώρες και διεθνείς οργανισμούς, παρέχοντας, αν κρίνεται σκόπιμο, την απαιτούμενη εμπειρογνώση και δυνατότητα ανάλυσης στα σχετικά θεσμικά και λοιπά όργανα, τις υπηρεσίες και τους οργανισμούς της Ένωσης.
- (37) Ο Οργανισμός θα πρέπει να λειτουργεί σύμφωνα με την αρχή της επικουρικότητας, διασφαλίζοντας επαρκή βαθμό συντονισμού μεταξύ των κρατών μελών σε θέματα που αφορούν την ασφάλεια δικτύων και πληροφοριών και βελτιώνοντας την αποτελεσματικότητα των εθνικών πολιτικών, προσδίδοντας τους με τον τρόπο αυτό προστιθέμενη αξία, και σύμφωνα με την αρχή της αναλογικότητας, μη υπερβαίνοντας όσα είναι αναγκαία για την επίτευξη των στόχων που ορίζονται στον παρόντα κανονισμό. Ο Οργανισμός θα πρέπει με την άσκηση των καθηκόντων του να ενισχύει τις αρμοδιότητες και δεν θα πρέπει να καταπατά, σφετερίζεται, παρακωλύει ή επικαλύπτει τις σχετικές εξουσίες και καθήκοντα που ανατέθηκαν στις εθνικές ρυθμιστικές αρχές, όπως προβλέπεται στις οδηγίες για τα δίκτυα και τις υπηρεσίες ηλεκτρονικών επικοινωνιών, καθώς και στον Φορέα Ευρωπαϊκών Ρυθμιστικών Αρχών στις Ηλεκτρονικές Επικοινωνίες (BEREC) που συστάθηκε δυνάμει του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1211/2009⁽¹⁾ και της επιτροπής επικοινωνιών που αναφέρεται στην οδηγία 2002/21/ΕΚ, στους ευρωπαϊκούς οργανισμούς τυποποίησης, στους εθνικούς οργανισμούς τυποποίησης και στη μόνιμη επιτροπή που προβλέπεται στην οδηγία 98/34/ΕΚ⁽²⁾ και στις ανεξάρτητες εποπτικές αρχές των κρατών μελών όπως ορίζονται στην οδηγία 95/46/ΕΚ.

(1) Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1211/2009 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 25ης Νοεμβρίου 2009, για την ίδρυση του Φορέα Ευρωπαϊκών Ρυθμιστικών Αρχών για τις Ηλεκτρονικές Επικοινωνίες (BEREC) και της Υπηρεσίας (ΕΕ L 337 της 18.12.2009, σ. 1).

(2) Οδηγία 98/34/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 22ας Ιουνίου 1998, για την καθιέρωση μιας διαδικασίας πληροφόρησης στον τομέα των τεχνικών προτύπων και κανονισμών (ΕΕ L 204 της 21.7.1998, σ. 37).

- (38) Είναι αναγκαίο να εφαρμοστούν ορισμένες αρχές σε σχέση με τη διακυβέρνηση του Οργανισμού, προκειμένου να συμμορφώνεται προς την κοινή δήλωση και την κοινή προσέγγιση που συμφωνήθηκαν τον Ιούλιο του 2012 στη διοργανική ομάδα εργασίας για τους αποκεντρωμένους οργανισμούς της ΕΕ, η οποία κοινή δήλωση και προσέγγιση έχει ως αποστολή τον εξορθολογισμό των δραστηριοτήτων των οργανισμών και τη βελτίωση της απόδοσής τους.
- (39) Η κοινή δήλωση και η κοινή προσέγγιση θα πρέπει επίσης να αντικατοπτρίζονται κατάλληλα στα προγράμματα εργασιών του Οργανισμού, στις αξιολογήσεις του, και στις πρακτικές του όσον αφορά την υποβολή εκθέσεων και την άσκηση της διοίκησης.
- (40) Για την ορθή λειτουργία του Οργανισμού, η Επιτροπή και τα κράτη μέλη θα πρέπει να εξασφαλίζουν ότι τα πρόσωπα που θα διορισθούν στο διοικητικό συμβούλιο έχουν την κατάλληλη επαγγελματική εμπειρογνώσια. Η Επιτροπή και τα κράτη μέλη θα πρέπει επίσης να καταβάλλουν προσπάθειες για τον περιορισμό της εναλλαγής των αντίστοιχων εκπροσώπων τους στο διοικητικό συμβούλιο, προκειμένου να εξασφαλιστεί η συνέχεια του έργου του.
- (41) Είναι θεμελιώδες ο Οργανισμός να αποκτήσει και να διατηρήσει φήμη για αμεροληψία, ακεραιότητα, και υψηλά πρότυπα επαγγελματισμού. Συνεπώς, το διοικητικό συμβούλιο θα πρέπει να καθιερώσει ένα πλήρες σύστημα κανόνων το οποίο να καλύπτει το σύνολο του Οργανισμού για την πρόληψη και τη διαχείριση των συγκρούσεων συμφερόντων.
- (42) Δεδομένων των μοναδικών συνθηκών του Οργανισμού και των δύσκολων προβλημάτων που καλείται να αντιμετωπίσει, θα πρέπει η οργανωτική δομή του να απλουστευτεί και να ενισχυθεί, προκειμένου να εξασφαλίζονται μεγαλύτερη αποτελεσματικότητα και απόδοση. Για τούτο θα πρέπει, μεταξύ άλλων, να συσταθεί εκτελεστικό συμβούλιο, το οποίο θα επιτρέπει στο διοικητικό συμβούλιο να επικεντρώνεται στα ζητήματα στρατηγικής σημασίας.
- (43) Το διοικητικό συμβούλιο θα πρέπει να ορίσει υπόλογο σύμφωνα με τους κανόνες που θεσπίζει ο κανονισμός (ΕΕ, Ευρατόμ) αριθ. 966/2012⁽¹⁾ (δημοσιονομικός κανονισμός).
- (44) Προκειμένου να διασφαλισθεί ότι ο Οργανισμός είναι αποτελεσματικός, τα κράτη μέλη και η Επιτροπή θα πρέπει να εκπροσωπούνται στο διοικητικό συμβούλιο, το οποίο θα πρέπει να καθορίσει τη γενική κατεύθυνση των εργασιών του Οργανισμού και να διασφαλίσει ότι ο Οργανισμός εκτελεί τα καθήκοντά του σύμφωνα με τον παρόντα κανονισμό. Θα πρέπει να εκχωρηθούν στο διοικητικό συμβούλιο οι αναγκαίες εξουσίες για την κατάρτιση του προϋπολογισμού, τον έλεγχο της εκτέλεσής του, την έγκριση κατάλληλων δημοσιονομικών κανόνων, τη θέσπιση διαφανών διαδικασιών εργασίας για τη λήψη αποφάσεων από τον Οργανισμό, την έγκριση του προγράμματος εργασίας του Οργανισμού, την έγκριση του εσωτερικού κανονισμού και των εσωτερικών κανόνων λειτουργίας του Οργανισμού καθώς και τον διορισμό του εκτελεστικού διευθυντή και τη λήψη απόφασης για παράταση της θητείας του εκτελεστικού διευθυντή, αφού ζητηθεί η γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, καθώς και για τη λήξη της. Το διοικητικό συμβούλιο θα πρέπει να συγκροτεί εκτελεστικό συμβούλιο που θα το συνεπιχειρεί στην εκτέλεση των καθηκόντων του για θέματα διοίκησης και προϋπολογισμού.
- (45) Για την ομαλή λειτουργία του Οργανισμού, ο εκτελεστικός διευθυντής του επιβάλλεται να διορίζεται βάσει προσόντων και αποδεδειγμένων διοικητικών και διευθυντικών ικανοτήτων, καθώς και βάσει ικανοτήτων και πείρας στον τομέα της ασφάλειας δικτύων και πληροφοριών, και να εκτελεί τα καθήκοντά του εκτελεστικού διευθυντή σε πλήρη ανεξαρτησία ως προς την οργάνωση της εσωτερικής λειτουργίας του Οργανισμού. Για τον σκοπό αυτό, ο εκτελεστικός διευθυντής θα πρέπει να εκπονήσει πρόταση για το πρόγραμμα εργασίας του Οργανισμού, κατόπιν προηγούμενης διαβούλευσης με την Επιτροπή, και να λάβει όλα τα αναγκαία μέτρα για να διασφαλίσει την ορθή εκτέλεση του προγράμματος εργασίας του Οργανισμού. Ο εκτελεστικός διευθυντής θα πρέπει να καταρτίζει ετήσια έκθεση και να την υποβάλλει στο διοικητικό συμβούλιο, να εκπονεί σχέδιο της κατάστασης των εκτιμώμενων εσόδων και εξόδων του Οργανισμού, και να εκτελεί τον προϋπολογισμό.
- (46) Ο εκτελεστικός διευθυντής θα πρέπει να έχει τη δυνατότητα να συγκροτεί ad hoc ομάδες εργασίας για την αντιμετώπιση ειδικών θεμάτων, ειδικότερα επιστημονικής, τεχνικής, ή νομικής ή κοινωνικοοικονομικής φύσεως. Κατά τη συγκρότηση ad hoc ομάδων εργασίας ο εκτελεστικός διευθυντής θα πρέπει να επιδιώκει να συγκεντρώνει και να λαμβάνει υπόψη τις γνώμοδοτήσεις των σχετικών εξωτερικών εμπειρογνομόνων οι οποίες είναι αναγκαίες προκειμένου ο Οργανισμός να μπορεί να έχει πρόσβαση στις πλέον επικαιροποιημένες διαθέσιμες πληροφορίες για τις προκλήσεις σε θέματα ασφάλειας που αναδύονται από την αναπτυσσόμενη κοινωνία της πληροφορίας. Ο εκτελεστικός διευθυντής θα πρέπει να διασφαλίζει ότι τα μέλη των ad hoc ομάδων εργασίας επιλέγονται σύμφωνα με τα υψηλότερα πρότυπα εμπειρογνώσιας, λαμβάνοντας δεόντως υπόψη μια ισορροπημένη εκπροσώπηση, όπου κρίνεται σκόπιμο αναλόγως του συγκεκριμένου θέματος προς συζήτηση, των δημόσιων διοικήσεων των κρατών μελών, των θεσμικών οργάνων της Ένωσης και του ιδιωτικού τομέα, συμπεριλαμβανομένου του επιχειρηματικού κλάδου, των χρηστών και των πανεπιστημιακών που είναι ειδικοί στο πεδίο της ασφάλειας δικτύων και πληροφοριών. Ο εκτελεστικός διευθυντής θα πρέπει να μπορεί, όταν είναι σκόπιμο, να προσκαλεί μεμονωμένους ειδικούς αναγνωρισμένων προσόντων στο σχετικό πεδίο να συμμετάσχουν στις δραστηριότητες των ομάδων εργασίας, κατά περίπτωση. Τα έξοδά τους θα πρέπει να καλύπτονται από τον Οργανισμό, σύμφωνα με τους εσωτερικούς κανόνες λειτουργίας του και βάσει των κανόνων που θεσπίζονται με τον δημοσιονομικό κανονισμό.
- (47) Ο Οργανισμός θα πρέπει να διαθέτει μια μόνιμη ομάδα ενδιαφερομένων ως συμβουλευτικό όργανο, προκειμένου να διασφαλίσει τον τακτικό διάλογο με τον ιδιωτικό τομέα, τις

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΕ, Ευρατόμ) αριθ. 966/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 25ης Οκτωβρίου 2012, σχετικά με τους δημοσιονομικούς κανόνες που εφαρμόζονται στον γενικό προϋπολογισμό της Ένωσης και την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ, Ευρατόμ) αριθ. 1605/2002 του Συμβουλίου (ΕΕ L 298 της 26.10.2012, σ. 1).

- οργανώσεις καταναλωτών και άλλους σχετικούς άμεσα ενδιαφερομένους. Η μόνιμη ομάδα ενδιαφερομένων, η οποία συγκροτείται από το διοικητικό συμβούλιο κατόπιν πρότασης του εκτελεστικού διευθυντή θα πρέπει να επικεντρώνεται σε θέματα που αφορούν τους άμεσα ενδιαφερομένους και να τα θέτει υπόψη του Οργανισμού. Ο εκτελεστικός διευθυντής θα πρέπει να μπορεί, κατά περίπτωση και ανάλογα με την ημερήσια διάταξη των συνεδριάσεων, να προσκαλεί εκπροσώπους του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και άλλων σχετικών φορέων να συμμετάσχουν στις συνεδριάσεις της ομάδας.
- (48) Δεδομένου ότι στη μόνιμη ομάδα ενδιαφερομένων υπάρχει ευρεία εκπροσώπηση των άμεσα ενδιαφερομένων, και η συγκεκριμένη ομάδα καλείται ειδικότερα σε διαβούλευση σε σχέση με το σχέδιο προγράμματος εργασίας, δεν υπάρχει πλέον ανάγκη για εκπροσώπηση των άμεσα ενδιαφερομένων στο διοικητικό συμβούλιο.
- (49) Ο Οργανισμός εφαρμόζει τη σχετική νομοθεσία της Ένωσης για την πρόσβαση του κοινού σε έγγραφα κατά τα οριζόμενα στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1049/2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου⁽¹⁾. Η επεξεργασία από τον Οργανισμό των πληροφοριών για σκοπούς που άπτονται της εσωτερικής του λειτουργίας καθώς και η επεξεργασία των πληροφοριών κατά την εκτέλεση των καθηκόντων του θα πρέπει να υπόκειται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 45/2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 18ης Δεκεμβρίου 2000, σχετικά με την προστασία των φυσικών προσώπων από την επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα από τα όργανα και τους οργανισμούς της Κοινότητας και σχετικά με την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών⁽²⁾.
- (50) Ο Οργανισμός συμμορφώνεται με τις διατάξεις που ισχύουν για τα θεσμικά όργανα της Ένωσης, καθώς και με την εθνική νομοθεσία σχετικά με τον χειρισμό ευαίσθητων εγγράφων.
- (51) Προκειμένου να διασφαλισθεί η πλήρης αυτονομία και ανεξαρτησία του Οργανισμού και για να είναι σε θέση ο Οργανισμός να ασκήσει πρόσθετα και νέα καθήκοντα, ακόμα κι αυτά είναι έκτακτα και απρόβλεπτα, θα πρέπει να διατεθεί στον Οργανισμό επαρκής και αυτόνομος προϋπολογισμός του οποίου τα έσοδα να προέρχονται πρωτίστως από εισφορές της Ένωσης και από εισφορές τρίτων χωρών που συμμετέχουν τις εργασίες του Οργανισμού. Η πλειονότητα των υπαλλήλων του Οργανισμού θα πρέπει να εμπλέκεται άμεσα στην επιτέλεση των επιχειρησιακών καθηκόντων στο πλαίσιο της εντολής του Οργανισμού. Θα πρέπει να επιτρέπεται στο κράτος μέλος υποδοχής ή σε οποιοδήποτε άλλο κράτος μέλος να συνεισφέρει εθελοντικά στα έσοδα του Οργανισμού. Η δημοσιονομική διαδικασία της Ένωσης θα πρέπει να παραμένει σε ισχύ όσον αφορά τις επιδοτήσεις που βαρύνουν τον γενικό προϋπολογισμό της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Επιπλέον, το Ευρωπαϊκό Ελεγκτικό Συνέδριο θα πρέπει να προβαίνει σε έλεγχο των λογαριασμών για να εξασφαλίζει διαφάνεια και λογοδοσία.
- (52) Δεδομένων της διαρκώς μεταβαλλόμενης κατάστασης όσον αφορά τις απειλές και της εξέλιξης της ενωσιακής πολιτικής για την ασφάλεια των δικτύων και των πληροφοριών, και για λόγους ευθυγράμμισης προς το πολυετές δημοσιονομικό πλαίσιο, η διάρκεια της εντολής του Οργανισμού θα πρέπει να οριστεί σε περιορισμένο χρονικό διάστημα επτά ετών με δυνατότητα παράτασης της περιόδου αυτής.
- (53) Το έργο του Οργανισμού θα πρέπει να αξιολογείται ανεξάρτητα. Στην αξιολόγηση θα πρέπει να λαμβάνονται υπόψη η αποτελεσματικότητα του Οργανισμού στην επίτευξη των στόχων του, οι εργασιακές πρακτικές του και η συνάφεια των καθηκόντων του, προκειμένου να καθοριστεί κατά πόσο οι στόχοι του Οργανισμού εξακολουθούν να ισχύουν ή όχι και βάσει αυτού κατά πόσο και για ποιο χρονικό διάστημα θα πρέπει να παραταθεί περαιτέρω η εντολή του.
- (54) Αν στη λήξη της διάρκειας της εντολής του Οργανισμού η Επιτροπή δεν έχει υποβάλει πρόταση για παράταση της εντολής, ο Οργανισμός και η Επιτροπή θα πρέπει να λάβουν τα σχετικά μέτρα, ιδιαίτερα όσον αφορά θέματα συμβάσεων απασχόλησης και δημοσιονομικές ρυθμίσεις.
- (55) Δεδομένου ότι ο στόχος του παρόντος κανονισμού, συγκεκριμένα η ίδρυση ενός Οργανισμού της Ευρωπαϊκής Ένωσης για την Ασφάλεια των Δικτύων και των Πληροφοριών, με σκοπό τη συνεισφορά σε υψηλό επίπεδο ασφάλειας των δικτύων και των πληροφοριών εντός της Ένωσης και με σκοπό την ευαισθητοποίηση της κοινωνίας και την προώθηση μιας αντίληψης ασφάλειας των δικτύων και των πληροφοριών προς όφελος των πολιτών, των καταναλωτών, των επιχειρήσεων και των οργανισμών του δημόσιου τομέα στην Ένωση, συμβάλλοντας έτσι στην εγκαθίδρυση και την ορθή λειτουργία της εσωτερικής αγοράς, δεν είναι δυνατόν να επιτευχθούν επαρκώς από τα κράτη μέλη και, επομένως, μπορούν να επιτευχθούν πληρέστερα σε επίπεδο Ένωσης, η Ένωση μπορεί να θεσπίσει μέτρα, σύμφωνα με την αρχή της επικουρικότητας, όπως αυτή διατυπώνεται στο άρθρο 5 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση. Σύμφωνα με την αρχή της αναλογικότητας, που ορίζεται στο ίδιο άρθρο, ο παρών κανονισμός δεν υπερβαίνει τα αναγκαία όρια για την επίτευξη του στόχου αυτού.
- (56) Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 460/2004 θα πρέπει να καταργηθεί.
- (57) Ζητήθηκε η γνώμη του Ευρωπαϊού Επόπτη Προστασίας Δεδομένων, σύμφωνα με το άρθρο 28 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 45/2001 ο οποίος και εξέδωσε γνωμοδότηση στις 20 Δεκεμβρίου 2010⁽³⁾.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1049/2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 30ής Μαΐου 2001, για την πρόσβαση του κοινού στα έγγραφα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου και της Επιτροπής (ΕΕ L 145 της 31.5.2001, σ. 43).

⁽²⁾ ΕΕ L 8 της 12.1.2001, σ. 1.

⁽³⁾ ΕΕ C 101 της 1.4.2011, σ. 20.

ΕΞΕΔΩΣΑΝ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

ΤΜΗΜΑ 1

ΑΠΟΣΤΟΛΗ, ΣΤΟΧΟΙ ΚΑΙ ΚΑΘΗΚΟΝΤΑ

Άρθρο 1

Αντικείμενο και πεδίο εφαρμογής

1. Με τον παρόντα κανονισμό ιδρύεται Οργανισμός της Ευρωπαϊκής Ένωσης για την Ασφάλεια Δικτύων και Πληροφοριών (ENISA, εφεξής «ο Οργανισμός»), για να αναλάβει τα καθήκοντα που του ανατίθενται με σκοπό να συμβάλει σε ένα υψηλό επίπεδο ασφάλειας των δικτύων και των πληροφοριών εντός της Ένωσης, να ευαισθητοποιήσει την κοινωνία και να αναπτύξει και να προωθήσει μια αντίληψη ασφάλειας των δικτύων και των πληροφοριών προς όφελος των πολιτών, των καταναλωτών, των επιχειρήσεων και των οργανισμών του δημόσιου τομέα στην Ένωση, συμβάλλοντας έτσι στην εγκαθίδρυση και την ορθή λειτουργία της εσωτερικής αγοράς.

2. Οι στόχοι και τα καθήκοντα του Οργανισμού δεν θίγουν τις αρμοδιότητες των κρατών μελών σχετικά με την ασφάλεια δικτύων και πληροφοριών ούτε, σε κάθε περίπτωση, τις δραστηριότητες που αφορούν τη δημόσια ασφάλεια, την άμυνα, την εθνική ασφάλεια (συμπεριλαμβανομένης της οικονομικής ευημερίας του κράτους όταν πρόκειται για θέματα που αφορούν ζητήματα εθνικής ασφάλειας) ή τις δραστηριότητες του κράτους σε τομείς του ποινικού δικαίου.

3. Για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού, ως «ασφάλεια δικτύων και πληροφοριών» νοείται η ικανότητα ενός δικτύου ή ενός συστήματος πληροφοριών να ανθίσταται, σε ένα δεδομένο επίπεδο εμπιστοσύνης, σε τυχαία γεγονότα ή σε παράνομες ή κακόβουλες δράσεις που θέτουν σε κίνδυνο τη διαθεσιμότητα, την ακεραιότητα, την ακεραιότητα και το απόρρητο των αποθηκευμένων ή διαβιβασμένων δεδομένων και των σχετικών υπηρεσιών που προσφέρονται ή καθίστανται προσβάσιμες από τα εν λόγω δίκτυα ή συστήματα.

Άρθρο 2

Στόχοι

1. Ο Οργανισμός αναπτύσσει και διατηρεί υψηλό επίπεδο εμπειρογνωσίας.

2. Συνεπικουρεί τα θεσμικά και λοιπά όργανα, τις υπηρεσίες και τους οργανισμούς της Ένωσης στην ανάπτυξη πολιτικών για την ασφάλεια των δικτύων και των πληροφοριών.

3. Ο Οργανισμός επικουρεί τα θεσμικά και λοιπά όργανα, τις υπηρεσίες και τους οργανισμούς της Ένωσης και τα κράτη μέλη στην υλοποίηση των πολιτικών που απαιτούνται για την εκπλήρωση των νομικών και ρυθμιστικών απαιτήσεων σχετικά με την ασφάλεια των δικτύων και των πληροφοριών, τόσο στις ισχύουσες όσο και στις μελλοντικές νομικές πράξεις της Ένωσης, συμβάλλοντας έτσι στην ορθή λειτουργία της εσωτερικής αγοράς.

4. Ο Οργανισμός επικουρεί την Ένωση και τα κράτη μέλη στη βελτίωση και την ενίσχυση της ικανότητας και της ετοιμότητάς τους ώστε να προλαμβάνουν, να εντοπίζουν και να αντιμετωπίζουν προβλήματα και περιστατικά που αφορούν την ασφάλεια δικτύων και πληροφοριών.

5. Ο Οργανισμός χρησιμοποιεί την εμπειρογνωσία του προκειμένου να ενισχύσει την ευρεία συνεργασία μεταξύ φορέων του δημόσιου και του ιδιωτικού τομέα.

Άρθρο 3

Καθήκοντα

1. Στο πλαίσιο του στόχου που ορίζεται στο άρθρο 1 και προκειμένου να επιτύχει τους στόχους που ορίζονται στο άρθρο 2, με παράλληλη τήρηση του άρθρου 1 παράγραφος 2, ο Οργανισμός εκτελεί τα ακόλουθα καθήκοντα:

α) υποστηρίζει τη χάραξη της πολιτικής και της νομοθεσίας της Ένωσης:

i) παρέχοντας βοήθεια και συμβουλές για όλα τα θέματα που αφορούν την πολιτική και τη νομοθεσία της Ένωσης για την ασφάλεια των δικτύων και των πληροφοριών,

ii) παρέχοντας προπαρασκευαστικό έργο, συμβουλές και αναλύσεις σχετικά με την ανάπτυξη και την επικαιροποίηση της πολιτικής και της νομοθεσίας της Ένωσης στον τομέα της ασφάλειας των δικτύων και των πληροφοριών,

iii) αναλύοντας τις δημόσια διαθέσιμες στρατηγικές για την ασφάλεια των δικτύων και των πληροφοριών και προωθώντας τη δημοσίευσή τους·

β) υποστηρίζει την ανάπτυξη ικανότητας:

i) υποστηρίζοντας τα κράτη μέλη, μετά από σχετικό αίτημά τους, στις προσπάθειές τους να αναπτύξουν και να βελτιώσουν την ικανότητα πρόληψης, εντοπισμού και ανάλυσης προβλημάτων και συμβάντων σχετικών με την ασφάλεια δικτύων και πληροφοριών, και διαθέτοντάς τους τις απαιτούμενες γνώσεις,

ii) προωθώντας και διευκολύνοντας τη συνεργασία μεταξύ των κρατών μελών και μεταξύ των θεσμικών και λοιπών οργάνων, των υπηρεσιών και των οργανισμών της Ένωσης και των κρατών μελών στις προσπάθειές τους για την πρόληψη, τον εντοπισμό και την αντιμετώπιση προβλημάτων και περιστατικών που αφορούν την ασφάλεια δικτύων και πληροφοριών και έχουν αντίκτυπο σε διασυνοριακή κλίμακα,

iii) βοηθώντας τα θεσμικά και λοιπά όργανα, τις υπηρεσίες και τους οργανισμούς της Ένωσης στις προσπάθειές τους να αναπτύξουν την ικανότητα πρόληψης, εντοπισμού και ανάλυσης προβλημάτων και συμβάντων σχετικών με την ασφάλεια δικτύων και πληροφοριών, ιδιαίτερα με την υποστήριξη της λειτουργίας μιας ομάδας αντιμετώπισης έκτακτων αναγκών στην πληροφορική (CERT) ειδικά για τον σκοπό αυτό,

iv) υποστηρίζοντας την αύξηση του επιπέδου ικανότητας των εθνικών/κυβερνητικών και ενωσιακών CERT, μεταξύ άλλων με την προώθηση του διαλόγου και της ανταλλαγής πληροφοριών, προκειμένου να εξασφαλίζεται ότι, όσον αφορά τη στάθμη της τεχνικής, κάθε CERT διαθέτει ένα κοινό σύνολο ελάχιστων ικανοτήτων και λειτουργεί με βάση τις βέλτιστες πρακτικές,

- v) υποστηρίζοντας την οργάνωση και τη διεξαγωγή ασκήσεων ασφάλειας δικτύων και πληροφοριών σε επίπεδο Ένωσης, και, όταν ζητείται από κράτη μέλη, σε εθνικό επίπεδο,
- vi) βοηθώντας τα θεσμικά και λοιπά όργανα, τις υπηρεσίες και τους οργανισμούς της Ένωσης και τα κράτη μέλη στις προσπάθειές τους να συλλέγουν, να αναλύουν και να διαδίδουν δεδομένα σχετικά με την ασφάλεια δικτύων και πληροφοριών· και, με βάση πληροφορίες που παρέχουν τα θεσμικά και λοιπά όργανα, οι υπηρεσίες και οι οργανισμοί της Ένωσης και τα κράτη μέλη, σύμφωνα με τις διατάξεις του δικαίου της Ένωσης και τις εθνικές διατάξεις κατ' εφαρμογή του δικαίου της Ένωσης, διατηρώντας τη μέριμνα εκ μέρους των θεσμικών και λοιπών οργάνων, των υπηρεσιών και των οργανισμών της Ένωσης και των κρατών μελών για την πλέον πρόσφατη κατάσταση όσον αφορά την ασφάλεια δικτύων και πληροφοριών στην Ένωση προς όφελος τους,
- vii) υποστηρίζοντας την ανάπτυξη ενός ενωσιακού μηχανισμού έγκαιρης προειδοποίησης συμπληρωματικού προς τους μηχανισμούς των κρατών μελών,
- viii) προσφέροντας κατάρτιση στον τομέα της ασφάλειας δικτύων και πληροφοριών στους σχετικούς δημόσιους φορείς, όπου είναι σκόπιμο σε συνεργασία με τους άμεσα ενδιαφερομένους από τον δημόσιο και τον ιδιωτικό τομέα·
- γ) υποστηρίζει την εθελοντική συνεργασία μεταξύ αρμόδιων εθνικών αρχών και μεταξύ άμεσα ενδιαφερομένων από τον δημόσιο και τον ιδιωτικό τομέα, συμπεριλαμβανομένων πανεπιστημίων και ερευνητικών κέντρων στην Ένωση, και την υποστήριξη της ευαισθητοποίησης, μεταξύ άλλων:
- i) προωθώντας τη συνεργασία μεταξύ εθνικών και κυβερνητικών CERT ή ομάδων παρέμβασης για συμβάντα που αφορούν την ασφάλεια των υπολογιστών (CSIRT), συμπεριλαμβανομένων των CERT για τα θεσμικά και λοιπά όργανα, τις υπηρεσίες και τους οργανισμούς της Ένωσης,
  - ii) προωθώντας την ανάπτυξη και τη διάδοση βέλτιστων πρακτικών με στόχο την επίτευξη προηγμένου επιπέδου ασφάλειας δικτύων και πληροφοριών,
  - iii) διευκολύνοντας τον διάλογο και τις προσπάθειες για την ανάπτυξη και την ανταλλαγή βέλτιστων πρακτικών,
  - iv) προωθώντας βέλτιστες πρακτικές για τη διάδοση των πληροφοριών και την ευαισθητοποίηση,
  - v) υποστηρίζοντας τα θεσμικά και λοιπά όργανα, τις υπηρεσίες και τους οργανισμούς της Ένωσης και, μετά από αίτημά τους, τα κράτη μέλη και τους αντίστοιχους φορείς τους, καθώς και τα αντίστοιχα θεσμικά και άλλα όργανα, τις υπηρεσίες και τους οργανισμούς τους στην οργάνωση ενεργειών ευαισθητοποίησης, και στο επίπεδο των μεμονωμένων χρηστών, όπως επίσης άλλων δραστηριοτήτων προβολής για την αύξηση της ασφάλειας των δικτύων και των πληροφοριών και της ορατότητάς του, με την παροχή βέλτιστων πρακτικών και κατευθυντήριων γραμμών·
- δ) υποστηρίζει την έρευνα και ανάπτυξη και την τυποποίηση:
- i) διευκολύνοντας την καθιέρωση και χρήση ευρωπαϊκών και διεθνών προτύπων για τη διαχείριση κινδύνου και την ασφάλεια ηλεκτρονικών προϊόντων, συστημάτων, δικτύων και υπηρεσιών,
  - ii) παρέχοντας υπηρεσίες συμβούλου την Ένωση και τα κράτη μέλη σχετικά με ερευνητικές ανάγκες στον τομέα της ασφάλειας δικτύων και πληροφοριών, με σκοπό να καταστεί δυνατή η ουσιαστική αντίδραση στους υπάρχοντες και τους εμφανιζόμενους κινδύνους και τις απειλές για την ασφάλεια των δικτύων και των πληροφοριών, μεταξύ άλλων σε σχέση με τις νέες και εμφανιζόμενες τεχνολογίες της πληροφορίας και των τηλεπικοινωνιών, και για την αποτελεσματική χρήση τεχνολογιών πρόληψης κινδύνων·
- ε) συνεργάζεται με τα θεσμικά και λοιπά όργανα, τις υπηρεσίες και τους οργανισμούς της Ένωσης, συμπεριλαμβανομένων εκείνων που ασχολούνται με το ηλεκτρονικό έγκλημα και την προστασία της ιδιωτικότητας και των προσωπικών δεδομένων, με σκοπό την αντιμετώπιση κοινών προβλημάτων, μεταξύ άλλων:
- i) ανταλλάσσοντας τεχνογνωσία και βέλτιστες πρακτικές,
  - ii) παρέχοντας συμβουλές για τις σχετικές πτυχές της ασφάλειας δικτύων και πληροφοριών, με στόχο την ανάπτυξη συνεργειών·
- στ) συμβάλλει στις προσπάθειες της Ένωσης για συνεργασία της Ένωσης με τρίτες χώρες και διεθνείς οργανισμούς, για την προώθηση της διεθνούς συνεργασίας σε θέματα που αφορούν την ασφάλεια δικτύων και πληροφοριών, μεταξύ άλλων:
- i) συμμετέχοντας, όπου είναι σκόπιμο, ως παρατηρητής καθώς και σε οργανωτικό επίπεδο, στην οργάνωση διεθνών ασκήσεων, αναλύοντας τα αποτελέσματά τους και υποβάλλοντας σχετικές εκθέσεις,
  - ii) διευκολύνοντας την ανταλλαγή βέλτιστων πρακτικών μεταξύ των σχετικών οργανισμών,
  - iii) παρέχοντας εμπειρογνωσία στα θεσμικά όργανα της Ένωσης.
2. Τα θεσμικά και λοιπά όργανα, οι υπηρεσίες και οι οργανισμοί της Ένωσης και οι φορείς των κρατών μελών μπορούν να συμβουλευτούν τον Οργανισμό σε περίπτωση παραβίασης ασφαλείας ή απώλειας ακεραιότητας με σημαντική επίπτωση στη λειτουργία δικτύων και υπηρεσιών.
3. Ο Οργανισμός εκτελεί τα καθήκοντα που του ανατίθενται με νομικές πράξεις της Ένωσης.
4. Ο Οργανισμός εκφράζει ανεξάρτητα δικά του συμπεράσματα, κατευθύνσεις και συμβουλές σχετικά με θέματα που άπτονται του πεδίου εφαρμογής και των στόχων του παρόντος κανονισμού.

ΤΜΗΜΑ 2

ΟΡΓΑΝΩΣΗ

Άρθρο 4

Σύνθεση του Οργανισμού

1. Ο Οργανισμός απαρτίζεται από:

- α) το διοικητικό συμβούλιο·
- β) τον εκτελεστικό διευθυντή και το προσωπικό· και
- γ) τη μόνιμη ομάδα ενδιαφερομένων.

2. Για την αποτελεσματικότερη και αποδοτικότερη λειτουργία του οργανισμού, το διοικητικό συμβούλιο διορίζει εκτελεστικό συμβούλιο.

Άρθρο 5

Διοικητικό συμβούλιο

1. Το διοικητικό συμβούλιο ορίζει τις γενικές κατευθύνσεις λειτουργίας του Οργανισμού και διασφαλίζει ότι ο Οργανισμός λειτουργεί σύμφωνα με τους κανόνες και τις αρχές που θεσπίστηκαν στον παρόντα κανονισμό. Επίσης, διασφαλίζει τη συνοχή των εργασιών του Οργανισμού με τις δραστηριότητες που διεξάγονται από τα κράτη μέλη, καθώς και σε επίπεδο Ένωσης.

2. Το διοικητικό συμβούλιο εγκρίνει το ετήσιο και το πολυετές πρόγραμμα εργασιών του Οργανισμού.

3. Το διοικητικό συμβούλιο εγκρίνει την ετήσια έκθεση δραστηριοτήτων του Οργανισμού και τη διαβιβάζει, έως την 1η Ιουλίου του επόμενου έτους, στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, στο Συμβούλιο, στην Επιτροπή και στο Ελεγκτικό Συνέδριο. Η ετήσια έκθεση περιλαμβάνει τους λογαριασμούς και περιγράφει με ποιο τρόπο ο Οργανισμός έχει επιτύχει τους δείκτες επιδόσεων του. Η ετήσια έκθεση δημοσιοποιείται.

4. Το διοικητικό συμβούλιο χαράσσει στρατηγική καταπολέμησης της απάτης ανάλογη των κινδύνων απάτης και λαμβάνοντας υπόψη την ανάλυση κόστους-οφέλους των λαμβανόμενων μέτρων.

5. Το διοικητικό συμβούλιο εξασφαλίζει ότι δίνεται κατάλληλη συνέχεια στα συμπεράσματα και τις συστάσεις που προκύπτουν από τις έρευνες της Ευρωπαϊκής Υπηρεσίας Καταπολέμησης της Απάτης (OLAF) και τις διάφορες διεθνείς ή εξωτερικές εκθέσεις ελέγχου και αξιολογήσεις.

6. Το διοικητικό συμβούλιο θεσπίζει κανόνες για την πρόληψη και τη διαχείριση συγκρούσεων συμφερόντων.

7. Το διοικητικό συμβούλιο ασκεί έναντι του προσωπικού του Οργανισμού τις εξουσίες διορισμού που ανατίθενται από τον

κανονισμό υπηρεσιακής κατάστασης των υπαλλήλων και του καθεστώτος που εφαρμόζεται επί του λοιπού προσωπικού της Ευρωπαϊκής Ένωσης («κανονισμός υπηρεσιακής κατάστασης» και «καθεστώς λοιπού προσωπικού»), όπως ορίζεται στον κανονισμό (ΕΟΚ, Ευρατόμ, ΕΚΑΧ) αριθ. 259/68 ⁽¹⁾ στην αρμόδια για τους διορισμούς αρχή, καθώς και στην αρμόδια για τη σύναψη των συμβάσεων προσλήψεως αρχή αντίστοιχα.

Το διοικητικό συμβούλιο λαμβάνει, με τη διαδικασία του άρθρου 110 του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης, απόφαση με βάση το άρθρο 2 παράγραφος 1 του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης και το άρθρο 6 του καθεστώτος που εφαρμόζεται στο λοιπό προσωπικό, σχετικά με την ανάθεση των σχετικών εξουσιών για διορισμούς στον εκτελεστικό διευθυντή. Ο εκτελεστικός διευθυντής δύναται να αναθέτει περαιτέρω την άσκηση των εξουσιών αυτών.

Όταν εξαιρετικές συνθήκες το απαιτούν, το διοικητικό συμβούλιο μπορεί να ανακαλεί τις εξουσίες της αρμόδιας για τους διορισμούς αρχής που έχουν ανατεθεί στον εκτελεστικό διευθυντή καθώς και εκείνες που έχει αναθέσει περαιτέρω ο εκτελεστικός διευθυντής. Στην περίπτωση αυτή, το διοικητικό συμβούλιο μπορεί να αναθέτει τις εξουσίες αυτές, για περιορισμένο χρονικό διάστημα, σε ένα από τα μέλη του ή σε υπάλληλο άλλο από τον εκτελεστικό διευθυντή.

8. Το διοικητικό συμβούλιο εγκρίνει κατάλληλους κανόνες για την εφαρμογή του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης και του καθεστώτος που εφαρμόζεται στο λοιπό προσωπικό, σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 110 του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης.

9. Το διοικητικό συμβούλιο διορίζει τον εκτελεστικό διευθυντή και μπορεί να παρατείνει τη θητεία του ή να τον παύσει σύμφωνα με το άρθρο 24 του παρόντος κανονισμού.

10. Το διοικητικό συμβούλιο εγκρίνει τον εσωτερικό κανονισμό του ίδιου και του εκτελεστικού συμβουλίου, μετά από διαβούλευση με την Επιτροπή. Ο εσωτερικός κανονισμός προβλέπει την επιτάχυνση της λήψης αποφάσεων, είτε με γραπτή διαδικασία είτε με τηλεσυνέλευση.

11. Το διοικητικό συμβούλιο εγκρίνει τους εσωτερικούς κανόνες λειτουργίας του Οργανισμού μετά από διαβούλευση με τις υπηρεσίες της Επιτροπής. Οι εν λόγω κανόνες δημοσιοποιούνται.

12. Το διοικητικό συμβούλιο εγκρίνει τους δημοσιονομικούς κανόνες που ισχύουν για τον Οργανισμό. Οι διατάξεις αυτές δεν πρέπει να αποκλίνουν από τον κανονισμό (ΕΚ, Ευρατόμ) αριθ. 2343/2002 της Επιτροπής, της 19ης Νοεμβρίου 2002, για τη θέσπιση δημοσιονομικού κανονισμού πλαισίου για τους κοινοτικούς οργανισμούς του άρθρου 185 του κανονισμού (ΕΚ, Ευρατόμ) αριθ. 1605/2002 του Συμβουλίου, ο οποίος θεσπίζει το δημοσιονομικό κανονισμό που εφαρμόζεται στον γενικό προϋπολογισμό των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων ⁽²⁾, εκτός εάν μια τέτοια απόκλιση απαιτείται ειδικά για τη λειτουργία του Οργανισμού και αφού η Επιτροπή έχει δώσει προηγουμένως τη συγκατάθεσή της.

⁽¹⁾ ΕΕ L 56 της 4.3.1968, σ. 1.

⁽²⁾ ΕΕ L 357 της 31.12.2002, σ. 72.

13. Το διοικητικό συμβούλιο εγκρίνει πολυετές σχέδιο πολιτικής προσωπικού, κατόπιν διαβούλευσης με τις υπηρεσίες της Επιτροπής και εφόσον έχει δεόντως ενημερώσει το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο.

Άρθρο 6

Σύνθεση του διοικητικού συμβουλίου

1. Το διοικητικό συμβούλιο απαρτίζεται από έναν εκπρόσωπο από κάθε κράτος μέλος, και δύο εκπρόσωπους που διορίζονται από την Επιτροπή. Όλοι οι εκπρόσωποι έχουν δικαίωμα ψήφου.

2. Για όλα τα μέλη του διοικητικού συμβουλίου προβλέπονται αναπληρωματικά μέλη, που τα εκπροσωπούν σε περίπτωση απουσίας τους.

3. Τα τακτικά και τα αναπληρωματικά μέλη του διοικητικού συμβουλίου διορίζονται με κριτήριο τη γνώση τους σχετικά με τα καθήκοντα και τους στόχους του Οργανισμού, ενώ λαμβάνονται επίσης υπόψη οι ικανότητες διεύθυνσης, διοίκησης και δημοσιονομικής διαχείρισης που είναι συναφείς με την εκτέλεση των καθηκόντων τους τα οποία παρατίθενται στο άρθρο 5. Η Επιτροπή και τα κράτη μέλη θα πρέπει να καταβάλλουν προσπάθειες για να περιορίσουν την εναλλαγή των εκπροσώπων τους στο διοικητικό συμβούλιο, προκειμένου να εξασφαλίζεται η συνέχεια του έργου των συμβουλίων. Η Επιτροπή και τα κράτη μέλη επιδιώκουν την ισόρροπη εκπροσώπηση ανδρών και γυναικών στο διοικητικό συμβούλιο.

4. Η θητεία των τακτικών και των αναπληρωματικών μελών του διοικητικού συμβουλίου είναι τετραετής. Η θητεία αυτή είναι ανανεώσιμη.

Άρθρο 7

Πρόεδρος του διοικητικού συμβουλίου

1. Το διοικητικό συμβούλιο εκλέγει πρόεδρο και αναπληρωτή πρόεδρο μεταξύ των μελών του για θητεία τριών ετών, η οποία μπορεί να ανανεωθεί. Ο αναπληρωτής πρόεδρος αντικαθιστά ex officio τον πρόεδρο, εάν ο τελευταίος δεν είναι σε θέση να εκτελέσει τα καθήκοντά του.

2. Ο πρόεδρος μπορεί να καλείται να προβαίνει σε δήλωση ενώπιον της σχετικής επιτροπής / των σχετικών επιτροπών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και να απαντά σε ερωτήσεις των βουλευτών.

Άρθρο 8

Συνεδριάσεις

1. Το διοικητικό συμβούλιο συγκαλείται από τον πρόεδρό του.

2. Το διοικητικό συμβούλιο συνέρχεται σε τακτική συνεδρίαση τουλάχιστον άπαξ ετησίως. Συνέρχεται επίσης σε έκτακτες συνεδριάσεις με πρωτοβουλία του προέδρου ή κατ' αίτηση τουλάχιστον ενός τρίτου των μελών του.

3. Ο εκτελεστικός διευθυντής συμμετέχει χωρίς δικαίωμα ψήφου στις συνεδριάσεις του διοικητικού συμβουλίου.

Άρθρο 9

Ψηφοφορία

1. Το διοικητικό συμβούλιο αποφασίζει με απόλυτη πλειοψηφία των μελών του.

2. Απαιτείται πλειοψηφία δύο τρίτων όλων των μελών του διοικητικού συμβουλίου για την έγκριση του εσωτερικού κανονισμού του διοικητικού συμβουλίου, των εσωτερικών κανόνων λειτουργίας του Οργανισμού, του προϋπολογισμού, του ετήσιου και του πολυετούς προγράμματος εργασίας, για τον διορισμό και την παύση του εκτελεστικού διευθυντή, και για τον διορισμό του προέδρου του διοικητικού συμβουλίου.

Άρθρο 10

Εκτελεστικό συμβούλιο

1. Το διοικητικό συμβούλιο επικουρείται από το εκτελεστικό συμβούλιο.

2. Το εκτελεστικό συμβούλιο προετοιμάζει τις αποφάσεις που λαμβάνει το διοικητικό συμβούλιο, αποκλειστικά για διοικητικά και δημοσιονομικά θέματα.

Εξασφαλίζει, μαζί με το διοικητικό συμβούλιο, την κατάλληλη συνέχεια στα συμπεράσματα και τις συστάσεις που προκύπτουν από τις έρευνες της OLAF και τις διάφορες διεθνείς ή εξωτερικές εκθέσεις ελέγχου και αξιολογήσεις.

Με την επιφύλαξη των αρμοδιοτήτων του εκτελεστικού διευθυντή, όπως καθορίζονται στο άρθρο 11, το εκτελεστικό συμβούλιο επικουρεί και συμβουλεύει τον εκτελεστικό διευθυντή όσον αφορά την εκτέλεση των αποφάσεων του διοικητικού συμβουλίου για διοικητικά και δημοσιονομικά θέματα.

3. Το εκτελεστικό συμβούλιο απαρτίζεται από πέντε μέλη, που επιλέγονται μεταξύ των μελών του διοικητικού συμβουλίου, και στα οποία συγκαταλέγονται ο πρόεδρος του διοικητικού συμβουλίου, που μπορεί να ασκεί και την προεδρία του εκτελεστικού συμβουλίου, και ένας από τους εκπροσώπους της Επιτροπής.

4. Η θητεία των μελών του εκτελεστικού συμβουλίου είναι η ίδια με εκείνη των μελών του διοικητικού συμβουλίου που ορίζεται στο άρθρο 6 παράγραφος 4.

5. Το εκτελεστικό συμβούλιο συνέρχεται τουλάχιστον μια φορά το τρίμηνο. Ο πρόεδρος του εκτελεστικού συμβουλίου συγκαλεί έκτακτες συνεδριάσεις μετά από αίτημα των μελών του.

Άρθρο 11

Καθήκοντα του εκτελεστικού διευθυντή

1. Ο Οργανισμός διοικείται από τον εκτελεστικό διευθυντή του, ο οποίος ενεργεί ανεξάρτητα κατά την άσκηση των καθηκόντων του.

2. Ο εκτελεστικός διευθυντής είναι υπεύθυνος για:
- α) την τρέχουσα διοίκηση του Οργανισμού·
  - β) την εκτέλεση των αποφάσεων που έχουν εγκριθεί από το διοικητικό συμβούλιο·
  - γ) μετά από διαβούλευση με το διοικητικό συμβούλιο, την προετοιμασία του ετήσιου προγράμματος εργασιών και του πολυετούς προγράμματος, και την υποβολή τους στο διοικητικό συμβούλιο μετά από διαβούλευση με την Επιτροπή·
  - δ) την εφαρμογή του ετήσιου προγράμματος εργασιών και του πολυετούς προγράμματος, και την υποβολή σχετικής έκθεσης στο διοικητικό συμβούλιο·
  - ε) την προετοιμασία της ετήσιας έκθεσης δραστηριοτήτων του Οργανισμού και την υποβολή της στο διοικητικό συμβούλιο προς έγκριση·
  - στ) την ετοιμασία σχεδίου δράσης για να δοθεί συνέχεια στα συμπεράσματα των αναδρομικών αξιολογήσεων και την υποβολή έκθεσης προόδου στην Επιτροπή ανά δύο έτη·
  - ζ) την προστασία των οικονομικών συμφερόντων της Ένωσης, με την εφαρμογή προληπτικών μέτρων κατά της απάτης, της διαφθοράς και άλλων παράνομων δραστηριοτήτων, με αποτελεσματικούς ελέγχους και, σε περίπτωση που διαπιστωθούν παρατυπίες, με την ανάκτηση των αχρεωστήτως καταβληθέντων ποσών και, όπου είναι σκόπιμο, την επιβολή αποτελεσματικών, αναλογικών και αποτρεπτικών διοικητικών και οικονομικών κυρώσεων·
  - η) τη χάραξη στρατηγικής του Οργανισμού, για την καταπολέμηση της απάτης, και την υποβολή της στο διοικητικό συμβούλιο προς έγκριση·
  - θ) τη διασφάλιση ότι ο Οργανισμός ασκεί τις δραστηριότητές του σύμφωνα με τις απαιτήσεις εκείνων που χρησιμοποιούν τις υπηρεσίες του, ιδίως όσον αφορά την καταλληλότητα των παρεχόμενων υπηρεσιών·
  - ι) την ανάπτυξη και διατήρηση των επαφών με τα θεσμικά και λοιπά όργανα, τις υπηρεσίες και τους οργανισμούς της Ένωσης·
  - ια) την ανάπτυξη και διατήρηση επαφών με την επιχειρηματική κοινότητα και τις ενώσεις καταναλωτών, ώστε να εξασφαλίζεται τακτικός διάλογος με τους σχετικούς άμεσα ενδιαφερομένους·
  - ιβ) άλλα καθήκοντα που ανατίθενται στον εκτελεστικό διευθυντή δυνάμει του παρόντος κανονισμού.

3. Εφόσον κρίνεται αναγκαίο, και στο πλαίσιο των στόχων και των καθηκόντων του Οργανισμού, ο εκτελεστικός διευθυντής μπορεί να συγκροτεί ad hoc ομάδες εργασίας οι οποίες απαρτίζονται από εμπειρογνώμονες, μεταξύ άλλων από τις αρμόδιες αρχές των κρατών μελών. Το διοικητικό συμβούλιο ενημερώνεται εκ των προτέρων. Οι διαδικασίες, ιδίως όσον αφορά τη σύνθεση, τον διορισμό των εμπειρογνομένων από τον εκτελεστικό διευθυντή και τη λειτουργία των ad hoc ομάδων εργασίας, προσδιορίζονται στους εσωτερικούς κανόνες λειτουργίας του Οργανισμού.

4. Ο εκτελεστικός διευθυντής θέτει στη διάθεση του διοικητικού συμβουλίου και του εκτελεστικού συμβουλίου, εφόσον είναι αναγκαίο, διοικητικό υποστηρικτικό προσωπικό και άλλους πόρους.

Άρθρο 12

Μόνιμη ομάδα ενδιαφερομένων

1. Το διοικητικό συμβούλιο, κατόπιν προτάσεως του εκτελεστικού διευθυντή, συγκροτεί μια μόνιμη ομάδα ενδιαφερομένων η οποία απαρτίζεται από εμπειρογνώμονες αναγνωρισμένου κύρους που αντιπροσωπεύουν τους σχετικούς άμεσα ενδιαφερομένους, όπως τον κλάδο ΤΠΕ, τους παρόχους δικτύων ή υπηρεσιών ηλεκτρονικών επικοινωνιών για το κοινό, τις ομάδες καταναλωτών, και τους πανεπιστημιακούς που είναι ειδικοί στην ασφάλεια δικτύων και πληροφοριών, και αντιπροσώπους των εθνικών ρυθμιστικών αρχών στις οποίες υποβάλλεται κοινοποίηση σύμφωνα με την οδηγία 2002/21/ΕΚ, όπως επίσης και των αρχών επιβολής του νόμου και προστασίας της ιδιωτικότητας.

2. Οι διαδικασίες, ιδίως όσον αφορά τον αριθμό, τη σύνθεση και τον διορισμό των μελών της μόνιμης ομάδας ενδιαφερομένων από το διοικητικό συμβούλιο κατόπιν πρότασης του εκτελεστικού διευθυντή, καθώς και τη λειτουργία της ομάδας, καθορίζονται στους εσωτερικούς κανόνες λειτουργίας του Οργανισμού και δημοσιοποιούνται.

3. Πρόεδρος της μόνιμης ομάδας ενδιαφερομένων είναι ο εκτελεστικός διευθυντής ή πρόσωπο διορισμένο από τον εκτελεστικό διευθυντή, κατά περίπτωση.

4. Η διάρκεια της θητείας των μελών της μόνιμης ομάδας ενδιαφερομένων είναι δύομισι έτη. Τα μέλη του διοικητικού συμβουλίου δεν επιτρέπεται να είναι μέλη της μόνιμης ομάδας ενδιαφερομένων. Οι εμπειρογνώμονες της Επιτροπής και των κρατών μελών έχουν δικαίωμα να παρίστανται στις συνεδριάσεις της μόνιμης ομάδας ενδιαφερομένων και να συμμετέχουν στις εργασίες της. Μπορούν να προσκαλούνται να παρίστανται σε συνεδριάσεις της μόνιμης ομάδας ενδιαφερομένων και να συμμετέχουν στις εργασίες της εκπρόσωποι άλλων φορέων που δεν είναι μέλη της, αν το κρίνει σκόπιμο ο εκτελεστικός διευθυντής.

5. Η μόνιμη ομάδα ενδιαφερομένων παρέχει συμβουλές στον Οργανισμό σχετικά με την εκτέλεση των δραστηριοτήτων του. Παρέχει συμβουλές ειδικότερα στον εκτελεστικό διευθυντή κατά την κατάρτιση πρότασης για το πρόγραμμα εργασίας του Οργανισμού και για τη διασφάλιση της επικοινωνίας με τους σχετικούς άμεσα ενδιαφερομένους επί όλων των θεμάτων που σχετίζονται με το πρόγραμμα εργασίας.

ΤΜΗΜΑ 3

ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Άρθρο 13

Πρόγραμμα εργασίας

1. Ο Οργανισμός εκτελεί τις εργασίες του σύμφωνα με το ετήσιο και το πολυετές πρόγραμμα εργασίας του, που περιλαμβάνει όλες τις προγραμματισμένες δραστηριότητές του.

2. Το πρόγραμμα εργασίας περιλαμβάνει εξειδικευμένους δείκτες επιδόσεων που επιτρέπουν την αποτελεσματική αξιολόγηση των αποτελεσμάτων που επιτυγχάνονται όσον αφορά τους στόχους.

3. Ο εκτελεστικός διευθυντής είναι υπεύθυνος για την κατάρτιση του σχεδίου του προγράμματος εργασίας του Οργανισμού κατόπιν προηγούμενης διαβούλευσης με τις υπηρεσίες της Επιτροπής. Έως τις 15 Μαρτίου κάθε έτους ο εκτελεστικός διευθυντής υποβάλλει το σχέδιο του προγράμματος εργασίας του επόμενου έτους στο διοικητικό συμβούλιο.

4. Έως τις 30 Νοεμβρίου κάθε έτους, το διοικητικό συμβούλιο εγκρίνει το πρόγραμμα εργασιών του Οργανισμού για το επόμενο έτος, αφού έχει λάβει προηγουμένως τη γνωμοδότηση της Επιτροπής. Το πρόγραμμα εργασίας περιλαμβάνει τις πολυετείς προοπτικές. Το διοικητικό συμβούλιο διασφαλίζει ότι το πρόγραμμα εργασίας συνάδει με τους στόχους του Οργανισμού, καθώς και με τις νομοθετικές και πολιτικές προτεραιότητες της Ένωσης στο πεδίο της ασφάλειας δικτύων και πληροφοριών.

5. Το πρόγραμμα εργασίας διαρθρώνεται σύμφωνα με την αρχή της διαχείρισης βάσει δραστηριοτήτων. Το πρόγραμμα εργασίας εναρμονίζεται με τη δήλωση εκτίμησης εσόδων και εξόδων του Οργανισμού και τον προϋπολογισμό του Οργανισμού για το ίδιο οικονομικό έτος.

6. Ο εκτελεστικός διευθυντής διαβιβάζει το πρόγραμμα εργασίας, μετά από την έγκρισή του από το διοικητικό συμβούλιο, στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, το Συμβούλιο, την Επιτροπή και τα κράτη μέλη, και το δημοσιεύει. Μετά από πρόσκληση της σχετικής επιτροπής του Κοινοβουλίου, ο εκτελεστικός διευθυντής παρουσιάζει το ετήσιο πρόγραμμα εργασίας και συμμετέχει σε σχετική ανταλλαγή απόψεων.

Άρθρο 14

Αιτήματα προς τον Οργανισμό

1. Τα αιτήματα παροχής συμβουλών και συνδρομής που εμπύπτουν στους στόχους και τα καθήκοντα του Οργανισμού απευθύνονται στον εκτελεστικό διευθυντή και συνοδεύονται από τεκμηρίωση με την οποία επεξηγείται το θέμα περί του οποίου πρόκειται. Ο εκτελεστικός διευθυντής ενημερώνει το διοικητικό συμβούλιο και το εκτελεστικό συμβούλιο για τις αιτήσεις που του υποβλήθηκαν, τις δυναμικές επιπτώσεις στους πόρους και, εν ευθέτω χρόνω, για τη συνέχεια που δόθηκε σε αυτές. Σε περίπτωση που ο Οργανισμός αρνηθεί ένα αίτημα παρέχει αιτιολογία.

2. Τα αιτήματα που αναφέρονται στην παράγραφο 1 μπορούν να υποβάλλονται από:

α) το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο·

β) το Συμβούλιο·

γ) την Επιτροπή·

δ) οποιονδήποτε αρμόδιο φορέα που ορίζεται από κράτος μέλος, όπως η εθνική κανονιστική αρχή κατά την έννοια του άρθρου 2 της οδηγίας 2002/21/ΕΚ.

3. Οι πρακτικές λεπτομέρειες εφαρμογής των παραγράφων 1 και 2, ιδίως όσον αφορά την υποβολή, ιεράρχηση και παρακολούθηση των αιτημάτων προς τον Οργανισμό, καθώς και την ενημέρωση του διοικητικού συμβουλίου και του εκτελεστικού συμβουλίου, θεσπίζονται από το διοικητικό συμβούλιο στους εσωτερικούς κανόνες λειτουργίας του Οργανισμού.

Άρθρο 15

Δήλωση συμφερόντων

1. Τα μέλη του διοικητικού συμβουλίου, ο εκτελεστικός διευθυντής και οι υπάλληλοι που αποσπώνται προσωρινά από τα κράτη μέλη υποβάλλουν έκαστος δήλωση δεσμεύσεων και γραπτή δήλωση συμφερόντων όπου καταδεικνύεται ότι δεν εξυπηρετούν ούτε έχουν οιαδήποτε άμεσα ή έμμεσα συμφέροντα, τα οποία μπορούν ενδεχομένως να επηρεάσουν την ανεξαρτησία τους. Οι δηλώσεις είναι ακριβείς και πλήρεις, υποβάλλονται σε ετήσια βάση εγγράφως, και ενημερώνονται όποτε είναι αναγκαίο.

2. Τα μέλη του διοικητικού συμβουλίου, ο εκτελεστικός διευθυντής και οι εξωτερικοί εμπειρογνώμονες, οι οποίοι συμμετέχουν στις ad hoc ομάδες εργασίας δηλώνουν έκαστος με ακρίβεια και πληρότητα το αργότερο στην έναρξη κάθε συνεδρίασης οιαδήποτε συμφέροντα τα οποία μπορούν ενδεχομένως να επηρεάσουν την ανεξαρτησία τους σε σχέση με τα θέματα της ημερήσιας διάταξης και δεν συμμετέχουν στη συζήτηση και την ψηφοφορία των εν λόγω θεμάτων.

3. Ο Οργανισμός θεσπίζει στους εσωτερικούς κανόνες λειτουργίας του τα πρακτικά μέτρα εφαρμογής των κανόνων διαφάνειας που αναφέρονται στις παραγράφους 1 και 2.

Άρθρο 16

Διαφάνεια

1. Ο Οργανισμός διασφαλίζει ότι οι δραστηριότητές του διεξάγονται με υψηλό επίπεδο διαφάνειας και σύμφωνα με τα άρθρα 17 και 18.

2. Ο Οργανισμός μεριμνά ώστε να παρέχονται στο κοινό και σε κάθε ενδιαφερόμενο μέρος οι ενδεδειγμένες αντικειμενικές, αξιόπιστες και εύκολα προσβάσιμες πληροφορίες, ιδίως όσον αφορά τα αποτελέσματα των εργασιών του. Ο Οργανισμός δημοσιοποιεί επίσης τις δηλώσεις συμφερόντων που υποβάλλονται δυνάμει του άρθρου 15.

3. Το διοικητικό συμβούλιο, ενεργώντας κατόπιν προτάσεως του εκτελεστικού διευθυντή, μπορεί να επιτρέψει στα ενδιαφερόμενα μέρη να συμμετέχουν ως παρατηρητές σε ορισμένες δραστηριότητες του Οργανισμού.

4. Ο Οργανισμός θεσπίζει, στους εσωτερικούς κανόνες λειτουργίας του, τα πρακτικά μέτρα εφαρμογής των κανόνων διαφάνειας που αναφέρονται στις παραγράφους 1 και 2.

Άρθρο 17

Τήρηση απορρήτου

1. Με την επιφύλαξη του άρθρου 18, ο Οργανισμός δεν αποκαλύπτει σε τρίτους πληροφορίες που επεξεργάζεται ή λαμβάνει και σχετικά με τις οποίες έχει υποβληθεί τεκμηριωμένο αίτημα για πλήρη ή μερική τήρηση του απορρήτου.

2. Τα μέλη του διοικητικού συμβουλίου, ο εκτελεστικός διευθυντής, τα μέλη της μόνιμης ομάδας ενδιαφερομένων, οι εξωτερικοί εμπειρογνώμονες που συμμετέχουν στις ad hoc ομάδες εργασίας, καθώς και τα μέλη του προσωπικού του Οργανισμού, συμπεριλαμβανομένων των υπαλλήλων που αποσπώνται προσωρινά από τα κράτη μέλη, συμμορφώνονται, ακόμη και μετά την παύση των καθηκόντων τους, στις απαιτήσεις τήρησης του απορρήτου, σύμφωνα με το άρθρο 339 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΣΛΕΕ).

3. Ο Οργανισμός θεσπίζει, στους εσωτερικούς κανόνες λειτουργίας του, τα πρακτικά μέτρα εφαρμογής των κανόνων περί απορρήτου που προβλέπονται στις παραγράφους 1 και 2.

4. Αν απαιτείται για την επιτέλεση των καθηκόντων του Οργανισμού, το διοικητικό συμβούλιο αποφασίζει να επιτρέψει στον Οργανισμό να χειρίζεται διαβαθμισμένες πληροφορίες. Σε αυτή την περίπτωση, το διοικητικό συμβούλιο, κατόπιν συμφωνίας με τις υπηρεσίες της Επιτροπής, εγκρίνει τους εσωτερικούς κανόνες λειτουργίας του εφαρμόζοντας τις αρχές ασφαλείας που ορίζονται στην απόφαση 2001/844/ΕΚ, ΕΚΑΧ, Ευρατόμ της Επιτροπής, της 29ης Νοεμβρίου 2001, για την τροποποίηση του εσωτερικού κανονισμού της ⁽¹⁾. Οι κανόνες αυτοί καλύπτουν, μεταξύ άλλων, τις διατάξεις που έχουν σχέση με την ανταλλαγή, την επεξεργασία και την αποθήκευση διαβαθμισμένων πληροφοριών.

Άρθρο 18

Πρόσβαση σε έγγραφα

1. Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1049/2001 εφαρμόζεται για τα έγγραφα που τηρεί ο Οργανισμός.

2. Το διοικητικό συμβούλιο εγκρίνει διατάξεις για την εφαρμογή του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1049/2001 εντός έξι μηνών από την ίδρυση του Οργανισμού.

3. Οι αποφάσεις που λαμβάνονται από τον Οργανισμό σύμφωνα με το άρθρο 8 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1049/2001 είναι δυνατόν να αποτελέσουν αντικείμενο καταγγελίας στον Διαμεσολαβητή

σύμφωνα με το άρθρο 228 ΣΛΕΕ ή προσφυγής ενώπιον του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης σύμφωνα με το άρθρο 263 ΣΛΕΕ.

ΤΜΗΜΑ 4

ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 19

Έγκριση του προϋπολογισμού

1. Τα έσοδα του Οργανισμού προέρχονται από εισφορές από τον προϋπολογισμό της Ένωσης, εισφορές τρίτων χωρών που συμμετέχουν στις εργασίες του Οργανισμού όπως προβλέπεται στο άρθρο 30, και εθελοντικές εισφορές των κρατών μελών σε χρήματα ή σε είδος. Τα κράτη μέλη που παρέχουν εθελοντικές εισφορές δεν μπορούν να απαιτούν ειδικά δικαιώματα ή υπηρεσίες ως συνέπεια αυτών των εισφορών.

2. Στα έξοδα του Οργανισμού συγκαταλέγονται οι δαπάνες προσωπικού, οι δαπάνες διοικητικής και τεχνικής υποστήριξης, τα έξοδα υποδομής και τα λειτουργικά έξοδα, καθώς και οι δαπάνες για τη σύναψη συμβάσεων με τρίτους.

3. Έως την 1η Μαρτίου κάθε έτους, ο εκτελεστικός διευθυντής καταρτίζει σχέδιο κατάστασης προβλεπόμενων εσόδων και εξόδων του Οργανισμού για το επόμενο οικονομικό έτος και το διαβιβάζει στο διοικητικό συμβούλιο, μαζί με σχέδιο πίνακα προσωπικού.

4. Τα έσοδα και τα έξοδα ισοσκελίζονται.

5. Κάθε έτος, το διοικητικό συμβούλιο καταρτίζει, βάσει σχεδίου κατάστασης προβλεπόμενων εσόδων και εξόδων το οποίο εκπονεί ο εκτελεστικός διευθυντής, την κατάσταση προβλεπόμενων εσόδων και εξόδων του Οργανισμού για το επόμενο οικονομικό έτος.

6. Η εν λόγω κατάσταση προβλέψεων, η οποία συμπεριλαμβάνει ένα σχέδιο πίνακα προσωπικού και το προσωρινό πρόγραμμα εργασίας, διαβιβάζεται από το διοικητικό συμβούλιο έως την 31η Μαρτίου κάθε έτους στην Επιτροπή και στα τρίτα κράτη με τα οποία η Ένωση έχει συνάψει συμφωνίες βάσει του άρθρου 30.

7. Η εν λόγω κατάσταση προβλέψεων διαβιβάζεται από την Επιτροπή στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο μαζί με το προσχέδιο του γενικού προϋπολογισμού της Ένωσης.

8. Βάσει της εν λόγω κατάστασης προβλέψεων, η Επιτροπή εγγράφει στο σχέδιο του προϋπολογισμού της Ένωσης τις προβλέψεις που κρίνει αναγκαίες για τον πίνακα προσωπικού και το ποσό της επιδότησης που θα βαρύνει τον γενικό προϋπολογισμό, και τα υποβάλλει στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο, σύμφωνα με το άρθρο 314 ΣΛΕΕ.

9. Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο εγκρίνουν τις πιστώσεις για την επιδότηση του Οργανισμού.

⁽¹⁾ ΕΕ L 317 της 3.12.2001, σ. 1.

10. Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο εγκρίνουν τον πίνακα προσωπικού του Οργανισμού.

11. Παράλληλα με το πρόγραμμα εργασίας, το διοικητικό συμβούλιο εγκρίνει τον προϋπολογισμό του Οργανισμού. Ο προϋπολογισμός καθίσταται οριστικός μετά την οριστική έγκριση του γενικού προϋπολογισμού της Ένωσης. Εφόσον κρίνεται σκόπιμο, το διοικητικό συμβούλιο προσαρμόζει τον προϋπολογισμό και το πρόγραμμα εργασίας του Οργανισμού σύμφωνα με τον γενικό προϋπολογισμό της Ένωσης. Το διοικητικό συμβούλιο διαβιβάζει τον προϋπολογισμό αμελλητί στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, στο Συμβούλιο και στην Επιτροπή.

Άρθρο 20

Καταπολέμηση της απάτης

1. Για τη διευκόλυνση της καταπολέμησης της απάτης, της διαφοράς και άλλων παράνομων πράξεων δυνάμει του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1073/1999⁽¹⁾, ο Οργανισμός, μέσα σε διάστημα έξι μηνών από την ημέρα που τέθηκε σε λειτουργία, προσχωρεί στη διοργανική συμφωνία της 25ης Μαΐου 1999 σχετικά με τις εσωτερικές έρευνες που πραγματοποιούνται από την Ευρωπαϊκή Υπηρεσία Καταπολέμησης της Απάτης (OLAF)⁽²⁾ και θεσπίζει τις ενδεδειγμένες διατάξεις που εφαρμόζονται σε όλους τους υπαλλήλους του Οργανισμού, χρησιμοποιώντας το υπόδειγμα που περιλαμβάνεται στο παράρτημα της εν λόγω συμφωνίας.

2. Το Ελεγκτικό Συνέδριο έχει αρμοδιότητα ελέγχου βάσει παραστατικών και επιτόπιου ελέγχου, η οποία ασκείται σε όλους τους δικαιούχους, εργολάβους και υπεργολάβους που έλαβαν ενωσιακά κονδύλια από τον Οργανισμό.

3. Η OLAF μπορεί να διεξάγει έρευνες, συμπεριλαμβανομένων επιτόπιων ελέγχων και επιθεωρήσεων, σύμφωνα με τις διαδικασίες που καθορίζονται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1073/1999 και στον κανονισμό (Ευρατόμ, ΕΚ) αριθ. 2185/96 του Συμβουλίου, της 11ης Νοεμβρίου 1996, σχετικά με τους ελέγχους και εξακριβώσεις που διεξάγει επιτοπίως η Επιτροπή με σκοπό την προστασία των οικονομικών συμφερόντων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων από απάτες και λοιπές παρατυπίες⁽³⁾, για τη διαπίστωση τυχόν απάτης, διαφοράς ή οποιασδήποτε άλλης παράνομης ενέργειας εις βάρος των οικονομικών συμφερόντων της Ένωσης σε σχέση με χρηματοδότηση που παρέχεται από την Ένωση στο πλαίσιο επιχορήγησης ή σύμβασης χρηματοδοτούμενης από τον Οργανισμό.

4. Με την επιφύλαξη των παραγράφων 1, 2 και 3, οι συμφωνίες συνεργασίας με τρίτες χώρες και με διεθνείς οργανισμούς, οι συμβάσεις, οι συμφωνίες επιχορήγησης και οι αποφάσεις επιχορήγησης του οργανισμού περιέχουν διατάξεις οι οποίες εξουσιοδοτούν ρητά

το Ελεγκτικό Συνέδριο και την OLAF να διεξάγουν τους εν λόγω λογιστικούς ελέγχους και έρευνες, σύμφωνα με τις αντίστοιχες αρμοδιότητές τους.

Άρθρο 21

Εκτέλεση του προϋπολογισμού

1. Ο εκτελεστικός διευθυντής είναι υπεύθυνος για την εκτέλεση του προϋπολογισμού του Οργανισμού.

2. Ο εσωτερικός ελεγκτής της Επιτροπής ασκεί τις ίδιες εξουσίες έναντι του Οργανισμού όπως και έναντι των υπηρεσιών της Επιτροπής.

3. Έως την 1η Μαρτίου μετά τη λήξη κάθε οικονομικού έτους (1η Μαρτίου του έτους N + 1), ο υπόλογος του Οργανισμού κοινοποιεί τους προσωρινούς λογαριασμούς στον υπόλογο της Επιτροπής μαζί με έκθεση σχετικά με τη δημοσιονομική και χρηματοοικονομική διαχείριση για το εν λόγω οικονομικό έτος. Ο υπόλογος της Επιτροπής ενοποιεί τους προσωρινούς λογαριασμούς των θεσμικών οργάνων και των αποκεντρωμένων οργανισμών σύμφωνα με το άρθρο 147 του δημοσιονομικού κανονισμού.

4. Έως την 31η Μαρτίου του έτους N + 1, ο υπόλογος της Επιτροπής διαβιβάζει τους προσωρινούς λογαριασμούς του Οργανισμού στο Ελεγκτικό Συνέδριο, συνοδευόμενος από την έκθεση για τη δημοσιονομική και χρηματοοικονομική διαχείριση για το εν λόγω οικονομικό έτος. Η έκθεση για τη δημοσιονομική και χρηματοοικονομική διαχείριση του εν λόγω οικονομικού έτους διαβιβάζεται επίσης στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο.

5. Μετά την παραλαβή των παρατηρήσεων του Ελεγκτικού Συνεδρίου επί των προσωρινών λογαριασμών του Οργανισμού, σύμφωνα με το άρθρο 148 του δημοσιονομικού κανονισμού, ο εκτελεστικός διευθυντής καταρτίζει με δική του ευθύνη τους οριστικούς λογαριασμούς του Οργανισμού και τους διαβιβάζει στο διοικητικό συμβούλιο για γνωμοδότηση.

6. Το διοικητικό συμβούλιο γνωμοδοτεί επί των τελικών λογαριασμών του Οργανισμού.

7. Ο εκτελεστικός διευθυντής διαβιβάζει, έως την 1η Ιουλίου του έτους N + 1, στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, το Συμβούλιο, την Επιτροπή και το Ελεγκτικό Συνέδριο τους τελικούς λογαριασμούς, συμπεριλαμβανομένων της έκθεσης για τη δημοσιονομική και χρηματοοικονομική διαχείριση για το συγκεκριμένο οικονομικό έτος και των παρατηρήσεων του Ελεγκτικού Συνεδρίου, συνοδευόμενος από τη γνώμη του διοικητικού συμβουλίου.

8. Ο εκτελεστικός διευθυντής δημοσιεύει τους τελικούς λογαριασμούς.

9. Ο εκτελεστικός διευθυντής αποστέλλει στο Ελεγκτικό Συνέδριο απάντηση στις παρατηρήσεις του έως τις 30 Σεπτεμβρίου του έτους N + 1 και αποστέλλει επίσης στο διοικητικό συμβούλιο αντίγραφο της εν λόγω απάντησης.

(¹) Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1073/1999 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 25ης Μαΐου 1999, σχετικά με τις έρευνες που πραγματοποιούνται από την Ευρωπαϊκή Υπηρεσία Καταπολέμησης της Απάτης (OLAF) (ΕΕ L 136 της 31.5.1999, σ. 1).

(²) Διοργανική συμφωνία της 25ης Μαΐου 1999 μεταξύ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης και της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων σχετικά με τις εσωτερικές έρευνες που πραγματοποιούνται από την Ευρωπαϊκή Υπηρεσία Καταπολέμησης της Απάτης (OLAF) (ΕΕ L 136 της 31.5.1999, σ. 15).

(³) ΕΕ L 292 της 15.11.1996, σ. 2.

10. Ο εκτελεστικός διευθυντής υποβάλλει στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, κατόπιν αιτήματος του τελευταίου, κάθε πληροφορία που απαιτείται για την ομαλή εφαρμογή της διαδικασίας απαλλαγής για το συγκεκριμένο οικονομικό έτος, σύμφωνα με το άρθρο 165 παράγραφος 3 του δημοσιονομικού κανονισμού.

11. Έπειτα από σύσταση του Συμβουλίου, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο χορηγεί έως τις 15 Μαΐου του έτους N + 2 απαλλαγή του εκτελεστικού διευθυντή για την εκτέλεση του προϋπολογισμού του οικονομικού έτους N.

ΤΜΗΜΑ 5

ΠΡΟΣΩΠΙΚΟ

Άρθρο 22

Γενικές διατάξεις

Στους υπαλλήλους του Οργανισμού εφαρμόζονται ο κανονισμός υπηρεσιακής κατάστασης και το καθεστώς λοιπού προσωπικού, καθώς και οι εκτελεστικοί κανόνες που θεσπίστηκαν με συμφωνία μεταξύ των θεσμικών οργάνων της Ένωσης για την εφαρμογή του εν λόγω κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης.

Άρθρο 23

Προνόμια και ασυλίες

Το πρωτόκολλο αριθ. 7 περί προνομίων και ασυλιών της Ευρωπαϊκής Ένωσης το οποίο προσαρτάται στη Συνθήκη για την Ευρωπαϊκή Ένωση και στη ΣΔΕΕ εφαρμόζεται στον Οργανισμό και το προσωπικό του.

Άρθρο 24

Εκτελεστικός διευθυντής

1. Ο εκτελεστικός διευθυντής προσλαμβάνεται ως έκτακτος υπάλληλος του Οργανισμού σύμφωνα με το άρθρο 2 στοιχείο α) του καθεστώτος που εφαρμόζεται στο λοιπό προσωπικό.

2. Ο εκτελεστικός διευθυντής διορίζεται από το διοικητικό συμβούλιο, από κατάλογο υποψηφίων που προτείνει η Επιτροπή, με ανοιχτή και διαφανή διαδικασία.

Για τη σύναψη της σύμβασης του εκτελεστικού διευθυντή, ο Οργανισμός εκπροσωπείται από τον πρόεδρο του διοικητικού συμβουλίου.

Πριν από τον διορισμό, ο υποψήφιος που έχει επιλεγεί από το διοικητικό συμβούλιο καλείται να προβεί σε δήλωση ενώπιον της σχετικής επιτροπής του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και να απαντήσει σε ερωτήσεις των βουλευτών.

3. Η θητεία του εκτελεστικού διευθυντή είναι πενταετής. Πριν από τη λήξη αυτής της περιόδου, η Επιτροπή διεξάγει αξιολόγηση στην οποία λαμβάνει υπόψη την αξιολόγηση των επιδόσεων του εκτελεστικού διευθυντή και τα μελλοντικά καθήκοντα και προκλήσεις του Οργανισμού.

4. Το διοικητικό συμβούλιο μπορεί, με βάση πρόταση της Επιτροπής στην οποία λαμβάνεται υπόψη η αξιολόγηση που αναφέρεται στην παράγραφο 3 και αφού ζητήσει τη γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, να παρατείνει άπαξ τη θητεία του εκτελεστικού διευθυντή, για διάστημα που δεν υπερβαίνει την πενταετία.

5. Το διοικητικό συμβούλιο γνωστοποιεί στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο την πρόθεσή του να παρατείνει τη θητεία του εκτελεστικού διευθυντή. Μέσα σε διάστημα τριών μηνών πριν από την παράταση της θητείας του, ο εκτελεστικός διευθυντής, προβαίνει, αν λάβει σχετική πρόσκληση, σε δήλωση ενώπιον της σχετικής επιτροπής του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και απαντά σε ερωτήσεις των βουλευτών.

6. Εκτελεστικός διευθυντής του οποίου η θητεία έχει ανανεωθεί δεν επιτρέπεται να συμμετάσχει στη διαδικασία επιλογής για την ίδια θέση.

7. Ο εκτελεστικός διευθυντής μπορεί να απαλλαγεί από τα καθήκοντά του μόνο με απόφαση του διοικητικού συμβουλίου.

Άρθρο 25

Αποσπασμένοι εμπειρογνώμονες και λοιπό προσωπικό

1. Ο οργανισμός μπορεί να χρησιμοποιεί αποσπασμένους εθνικούς εμπειρογνώμονες ή άλλο προσωπικό που δεν απασχολείται από τον Οργανισμό. Στο προσωπικό αυτό δεν εφαρμόζονται ο κανονισμός υπηρεσιακής κατάστασης και το καθεστώς που εφαρμόζεται στο λοιπό προσωπικό.

2. Το διοικητικό συμβούλιο λαμβάνει απόφαση με την οποία καθορίζει τους κανόνες για την απόσπαση εθνικών εμπειρογνομένων στον Οργανισμό.

ΤΜΗΜΑ 6

ΓΕΝΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 26

Νομικό καθεστώς

1. Ο Οργανισμός αποτελεί οργανισμό της Ένωσης. Έχει νομική προσωπικότητα.

2. Σε κάθε κράτος μέλος, ο Οργανισμός διαθέτει την ευρύτερη δυνατή νομική ικανότητα που παρέχεται στα νομικά πρόσωπα βάσει του εθνικού δικαίου. Δύνатаι ιδίως να αποκτά και να διαθέτει κινητή και ακίνητη περιουσία και να παρίσταται ενώπιον δικαστηρίου.

3. Ο Οργανισμός εκπροσωπείται από τον εκτελεστικό διευθυντή του.

4. Το γραφείο παράρτημα που έχει ιδρυθεί στη μητροπολιτική περιοχή της Αθήνας διατηρείται προκειμένου να βελτιωθεί η επιχειρησιακή ικανότητα του Οργανισμού.

Άρθρο 27

Ευθύνη

1. Η συμβατική ευθύνη του Οργανισμού διέπεται από το εφαρμοστέο στην οικεία σύμβαση δίκαιο.

Το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης είναι αρμόδιο να αποφασίζει δυνάμει ρήτρας διαιτησίας που περιλαμβάνεται σε σύμβαση που συνάπτει ο Οργανισμός.

2. Σε περίπτωση μη συμβατικής ευθύνης, ο Οργανισμός αποκαιθιστά, σύμφωνα με τις γενικές αρχές που είναι κοινές στο δίκαιο των κρατών μελών, οποιαδήποτε ζημία προκαλείται από αυτόν ή από τους υπαλλήλους του κατά την εκτέλεση των καθηκόντων τους.

Το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης είναι αρμόδιο για την εκδίκαση οποιασδήποτε διαφοράς η οποία συνδέεται με την αποκατάσταση αυτών των ζημιών.

3. Η προσωπική ευθύνη των υπαλλήλων έναντι του Οργανισμού διέπεται από τους σχετικούς όρους που ισχύουν για το προσωπικό του Οργανισμού.

Άρθρο 28

Γλώσσες

1. Ο κανονισμός αριθ. 1, της 15ης Απριλίου 1958, για τον καθορισμό των γλωσσών που πρέπει να χρησιμοποιούνται στην Ευρωπαϊκή Οικονομική Κοινότητα⁽¹⁾, ισχύει όσον αφορά τον Οργανισμό. Τα κράτη μέλη και οι άλλοι φορείς τους οποίους ορίζουν μπορούν να απευθύνονται στον Οργανισμό και να λαμβάνουν απάντηση στην επίσημη γλώσσα των θεσμικών οργάνων της Ένωσης που επιλέγουν.

2. Οι μεταφραστικές υπηρεσίες που απαιτούνται για τη λειτουργία του Οργανισμού παρέχονται από το Μεταφραστικό Κέντρο των Οργάνων της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Άρθρο 29

Προστασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα

1. Κατά την επεξεργασία δεδομένων που αφορούν φυσικά πρόσωπα, ιδίως δε κατά την εκτέλεση των καθηκόντων του, ο Οργανισμός τηρεί τις αρχές προστασίας προσωπικών δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα που περιλαμβάνονται στις διατάξεις του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 45/2001 και υπόκειται στις διατάξεις αυτές.

2. Το διοικητικό συμβούλιο θεσπίζει τις διατάξεις εφαρμογής που αναφέρονται στο άρθρο 24 παράγραφος 8 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 45/2001. Το διοικητικό συμβούλιο μπορεί να θεσπίζει τις πρόσθετες διατάξεις που απαιτούνται για την εφαρμογή του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 45/2001 από τον Οργανισμό.

⁽¹⁾ ΕΕ L 7 της 6.10.1958, σ. 385/58.

Άρθρο 30

Συμμετοχή τρίτων χωρών

1. Ο Οργανισμός είναι ανοικτός στη συμμετοχή τρίτων χωρών που έχουν συνάψει συμφωνίες με την Ευρωπαϊκή Ένωση, δυνάμει των οποίων έχουν υιοθετήσει και εφαρμόζουν τις νομικές πράξεις της Ένωσης στο πεδίο που καλύπτει ο παρών κανονισμός.

2. Στο πλαίσιο των σχετικών διατάξεων των εν λόγω συμφωνιών, θεσπίζονται ρυθμίσεις οι οποίες προσδιορίζουν ιδίως τη φύση, το εύρος και τον τρόπο με τον οποίο οι εν λόγω χώρες συμμετέχουν στις εργασίες του Οργανισμού, συμπεριλαμβανομένων διατάξεων σχετικά με τη συμμετοχή στις πρωτοβουλίες που αναλαμβάνει ο Οργανισμός, τις χρηματοδοτικές συνεισφορές και το προσωπικό.

Άρθρο 31

Κανόνες ασφαλείας για την προστασία των διαβαθμισμένων πληροφοριών

Ο Οργανισμός εφαρμόζει τους κανόνες ασφαλείας της Επιτροπής σχετικά με την προστασία των Διαβαθμισμένων Πληροφοριών της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUCI) και ευαίσθητων, μη διαβαθμισμένων πληροφοριών, που καθορίζονται στο παράρτημα της απόφασης 2001/844/ΕΚ, ΕΚΑΧ, Ευρατόμ. Τούτο καλύπτει, μεταξύ άλλων, τις διατάξεις που έχουν σχέση με την ανταλλαγή, την επεξεργασία και την αποθήκευση τέτοιων πληροφοριών.

ΤΜΗΜΑ 7

ΤΕΛΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 32

Αναθεώρηση και επανεξέταση

1. Το αργότερο έως τις 20 Ιουνίου 2018, η Επιτροπή παραγγέλλει τη διεξαγωγή αξιολόγησης για την αξιολόγηση συγκεκριμένα του αντίκτυπου, της αποτελεσματικότητας και της απόδοσης του Οργανισμού και των εργασιακών πρακτικών του. Η αξιολόγηση αφορά επίσης τη δυνατότητα για ενδεχόμενη τροποποίηση της εντολής του Οργανισμού, και τις δημοσιονομικές επιπτώσεις οποιασδήποτε τέτοιας τροποποίησης.

2. Στην αξιολόγηση που αναφέρεται στην παράγραφο 1 λαμβάνονται υπόψη οι αντιδράσεις που έχουν τεθεί υπόψη του Οργανισμού σε σχέση με τις δραστηριότητές του.

3. Η Επιτροπή διαβιβάζει την έκθεση αξιολόγησης μαζί με τα συμπεράσματά της στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, το Συμβούλιο και το διοικητικό συμβούλιο. Τα συμπεράσματα της αξιολόγησης δημοσιοποιούνται.

4. Ως τμήμα της αξιολόγησης γίνεται επίσης αξιολόγηση των αποτελεσμάτων που πέτυχε ο Οργανισμός σε σχέση με τους στόχους, την εντολή και τα καθήκοντά του. Αν η Επιτροπή θεωρεί ότι η συνέχιση της λειτουργίας του Οργανισμού δικαιολογείται με βάση τους στόχους, την εντολή και τα καθήκοντα που του έχουν ανατεθεί, μπορεί να προτείνει την παράταση της διάρκειας λειτουργίας του Οργανισμού που ορίζεται στο άρθρο 36.

Άρθρο 33

Συνεργασία του κράτους μέλους υποδοχής

Το κράτος μέλος υποδοχής του Οργανισμού εξασφαλίζει τις καλύτερες δυνατές συνθήκες για την εύρυθμη λειτουργία του Οργανισμού, συμπεριλαμβανομένων της προσβασιμότητας του τόπου εγκατάστασης, της ύπαρξης κατάλληλων εκπαιδευτικών δυνατοτήτων για τα τέκνα των υπαλλήλων, της κατάλληλης πρόσβασης στην αγορά εργασίας, της κοινωνικής ασφάλισης και της ιατροφαρμακευτικής φροντίδας τόσο για τα τέκνα όσο και για τις συζύγους.

Άρθρο 34

Διοικητικός έλεγχος

Οι δραστηριότητες του Οργανισμού υπόκεινται στην εποπτεία του Διαμεσολαβητή, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 228 ΣΛΕΕ.

Άρθρο 35

Κατάργηση και διαδοχή

1. Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 460/2004 καταργείται.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Στρασβούργο, 21 Μαΐου 2013.

Για το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο
Ο Πρόεδρος
M. SCHULZ

Για το Συμβούλιο
Η Πρόεδρος
L. CREIGHTON

Οι παραπομπές στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 460/2004 και στον ENISA θεωρείται ότι αποτελούν παραπομπές στον παρόντα κανονισμό και στον Οργανισμό.

2. Ο Οργανισμός διαδέχεται τον οργανισμό που συστάθηκε δυνάμει του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 460/2004 όσον αφορά όλα τα δικαιώματα ιδιοκτησίας, τις συμφωνίες, τις νομικές υποχρεώσεις, τις συμβάσεις εργασίας, τις οικονομικές δεσμεύσεις και ευθύνες.

Άρθρο 36

Διάρκεια λειτουργίας

Ο Οργανισμός ιδρύεται από τις 19 Ιουνίου 2013 για θητεία επτά ετών.

Άρθρο 37

Έναρξη ισχύος

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την επομένη της δημοσίευσής του στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΕ) αριθ. 527/2013 ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 21ης Μαΐου 2013

για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1528/2007 του Συμβουλίου όσον αφορά την εξαίρεση ορισμένων χωρών από τον κατάλογο των περιφερειών ή των κρατών που έχουν ολοκληρώσει τις διαπραγματεύσεις

ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη τη Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, και ιδίως το άρθρο 207 παράγραφος 2,

Έχοντας υπόψη την πρόταση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής,

Κατόπιν διαβίβασης του σχεδίου νομοθετικής πράξης στα εθνικά κοινοβούλια,

Αποφασίζοντας σύμφωνα με τη συνήθη νομοθετική διαδικασία ⁽¹⁾,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

(1) Οι διαπραγματεύσεις για τις συμφωνίες οικονομικής εταιρικής σχέσης («οι συμφωνίες») μεταξύ:

των κρατών CARIFORUM, αφενός, και της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και των κρατών μελών της, αφετέρου, ολοκληρώθηκαν στις 16 Δεκεμβρίου 2007·

της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και των κρατών μελών της, αφενός, και του μέρους Κεντρική Αφρική, αφετέρου, ολοκληρώθηκαν στις 17 Δεκεμβρίου 2007 (Δημοκρατία του Καμερούν)·

της Γκάνας, αφενός, και της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και των κρατών μελών της, αφετέρου, ολοκληρώθηκαν στις 13 Δεκεμβρίου 2007·

της Ακτής Ελεφαντοστού, αφενός, και της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και των κρατών μελών της, αφετέρου, ολοκληρώθηκαν στις 7 Δεκεμβρίου 2007·

των κρατών της Ανατολικής και Νότιας Αφρικής, αφενός, και της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και των κρατών μελών της, αφετέρου, ολοκληρώθηκαν στις 28 Νοεμβρίου 2007 (Δημοκρατία των Σεϋχελών και Δημοκρατία της Ζιμπάμπουε), στις 4 Δεκεμβρίου 2007 (Δημοκρατία του Μαυρικίου), στις 11 Δεκεμβρίου 2007 (Ένωση των Κομορών και Δημοκρατία της Μαδαγασκάρης) και στις 30 Σεπτεμβρίου 2008 (Δημοκρατία της Ζάμπιας)·

της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και των κρατών μελών της, αφενός, και των κρατών ΣΟΕΣ της ΚΑΜΑ, αφετέρου, ολοκληρώθηκαν στις 23 Νοεμβρίου 2007 (Δημοκρατία της Μποτσουάνας, Βασίλειο του Λεσόθο, Βασίλειο της Σουαζιλάνδης, Δημοκρατία της Μοζαμβίκης) και στις 3 Δεκεμβρίου 2007 (Δημοκρατία της Ναμίμπιας)·

της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και των κρατών μελών της, αφενός, και των κρατών εταίρων της Κοινότητας της Ανατολικής Αφρικής, αφετέρου, ολοκληρώθηκαν στις 27 Νοεμβρίου 2007·

της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, αφενός, και των κρατών του Ειρηνικού, αφετέρου, ολοκληρώθηκαν στις 23 Νοεμβρίου 2007.

(2) Η ολοκλήρωση των διαπραγματεύσεων για τις συμφωνίες από την Αντίγκουα και Μπαρμπούντα, την Κοινοπολιτεία των Μπαχαμών, τα Μπαρμπάντος, την Μπελίτζε, τη Δημοκρατία της Μποτσουάνας, τη Δημοκρατία του Μπουρούντι, τη Δημοκρατία του Καμερούν, την Ένωση των Κομορών, τη Δημοκρατία της Ακτής Ελεφαντοστού, την Κοινοπολιτεία της Ντομίνικα, τη Δομινικανή Δημοκρατία, τη Δημοκρατία των Φίτζι, τη Δημοκρατία της Γκάνας, τη Γρενάδα, τη Συνεργατική Δημοκρατία της Γουιάνας, τη Δημοκρατία της Αϊτής, την Τζαμάικα, τη Δημοκρατία της Κένυας, το Βασίλειο του Λεσόθο, τη Δημοκρατία της Μαδαγασκάρης, τη Δημοκρατία του Μαυρικίου, τη Δημοκρατία της Μοζαμβίκης, τη Δημοκρατία της Ναμίμπιας, το Ανεξάρτητο Κράτος της Παπούα-Νέας Γουινέας, τη Δημοκρατία της Ρουάντα, την Ομοσπονδία του Αγίου Χριστοφόρου και Νέβις, την Αγία Λουκία, τον Άγιο Βικέντιο και Γρεναδίνες, τη Δημοκρατία των Σεϋχελών, τη Δημοκρατία του Σουρινάμ, το Βασίλειο της Σουαζιλάνδης, την Ενωμένη Δημοκρατία της Τανζανίας, τη Δημοκρατία Τρινιδάδ και Τομπάγκο, τη Δημοκρατία της Ουγκάντας, τη Δημοκρατία της Ζάμπιας και τη Δημοκρατία της Ζιμπάμπουε επέτρεψε τη συμπεριληψη τους στο παράρτημα Ι του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1528/2007 του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 2007, περί εφαρμογής στα προϊόντα καταγωγής ορισμένων χωρών μελών της ομάδας κρατών Αφρικής, Καραϊβικής και Ειρηνικού (ΑΚΕ) των ρυθμίσεων που προβλέπονται στις συμφωνίες οικονομικής εταιρικής σχέσης ή στις συμφωνίες που οδηγούν στη σύναψη τέτοιων συμφωνιών ⁽²⁾.

(3) Η Δημοκρατία της Μποτσουάνας, η Δημοκρατία του Μπουρούντι, η Δημοκρατία του Καμερούν, η Ένωση των Κομορών, η Δημοκρατία της Ακτής Ελεφαντοστού, η Δημοκρατία των Φίτζι, η Δημοκρατία της Γκάνας, η Δημοκρατία της Αϊτής, η Δημοκρατία της Κένυας, το Βασίλειο του Λεσόθο, η Δημοκρατία της Μοζαμβίκης, η Δημοκρατία της Ναμίμπιας, η Δημοκρατία της Ρουάντα, το Βασίλειο της Σουαζιλάνδης, η Ενωμένη Δημοκρατία της Τανζανίας, η Δημοκρατία της Ουγκάντας και η Δημοκρατία της Ζάμπιας δεν προέβησαν στις αναγκαίες ενέργειες για την κύρωση των αντίστοιχων συμφωνιών τους.

⁽¹⁾ Θέση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 13ης Σεπτεμβρίου 2012 (δεν έχει ακόμη δημοσιευθεί στην Επίσημη Εφημερίδα) και θέση του Συμβουλίου σε πρώτη ανάγνωση της 11ης Δεκεμβρίου 2012 (ΕΕ C 39 Ε της 12.2.2013, σ. 1). Θέση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 16ης Απριλίου 2013.

⁽²⁾ ΕΕ L 348 της 31.12.2007, σ. 1.

- (4) Συνεπώς, βάσει του άρθρου 2 παράγραφος 3 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1528/2007, και ιδίως του στοιχείου β), το παράρτημα I του εν λόγω κανονισμού θα πρέπει να τροποποιηθεί ώστε να διαγραφούν οι εν λόγω χώρες από το εν λόγω παράρτημα.
- (5) Για να εξασφαλισθεί ότι οι εν λόγω χώρες δύνανται ταχέως να επανενταχθούν στο παράρτημα I του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1528/2007 μόλις θα έχουν προβεί στις αναγκαίες ενέργειες για την κύρωση των αντίστοιχων συμφωνιών τους και εν αναμονή της έναρξης ισχύος τους, η εξουσία έκδοσης πράξεων σύμφωνα με το άρθρο 290 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης θα πρέπει να ανατεθεί στην Επιτροπή, όσον αφορά την επανένταξη των χωρών που διαγράφηκαν από το παράρτημα I του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1528/2007, σύμφωνα με τον παρόντα κανονισμό. Είναι ιδιαίτερος σημαντικό η Επιτροπή να προβαίνει σε κατάλληλες διαβουλεύσεις κατά τη διάρκεια των προπαρασκευαστικών εργασιών της, συμπεριλαμβανομένων των διαβουλεύσεων σε επίπεδο εμπειρογνώμονα. Η Επιτροπή, όταν ετοιμάζει και συντάσσει κατ' εξουσιοδότηση πράξεις, θα πρέπει να εξασφαλίζει την ταυτόχρονη, έγκαιρη και κατάλληλη διαβίβαση των σχετικών εγγράφων στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο,

ΕΞΕΔΩΣΑΝ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1528/2007 τροποποιείται ως εξής:

1) Παρεμβάλλονται τα ακόλουθα άρθρα:

«Άρθρο 2α

Εξουσιοδότηση

Η Επιτροπή εξουσιοδοτείται να εκδίδει κατ' εξουσιοδότηση πράξεις σύμφωνα με το άρθρο 2β για την τροποποίηση του παραρτήματος I του παρόντος κανονισμού, επανεντάσσοντας εκείνες τις περιοχές ή τα κράτη της ομάδας κρατών ΑΚΕ που είχαν διαγραφεί από το εν λόγω παράρτημα δυνάμει του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 527/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (*) και τα οποία μετά τη διαγραφή τους έχουν προβεί στις αναγκαίες ενέργειες για την κύρωση των αντίστοιχων συμφωνιών τους.

Άρθρο 2β

Εκτέλεση της εξουσιοδότησης

1. Ανατίθεται στην Επιτροπή η εξουσία να εκδίδει κατ' εξουσιοδότηση πράξεις σύμφωνα με τους όρους που ορίζονται στο παρόν άρθρο.

2. Η εξουσία να εκδίδει κατ' εξουσιοδότηση πράξεις που αναφέρεται στο άρθρο 2α ανατίθεται στην Επιτροπή για περίοδο πέντε ετών από τις 21 Ιουνίου 2013. Η Επιτροπή υποβάλλει έκθεση σχετικά με τις εξουσίες που της έχουν ανατεθεί το αργότερο εννέα μήνες πριν από τη λήξη της περιόδου των πέντε ετών. Η εξουσιοδότηση ανανεώνεται αυτομάτως για περιόδους ίδιας διάρκειας, εκτός αν το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ή το Συμβούλιο προβάλουν αντιρρήσεις σε μια τέτοια ανανέωση το αργότερο εντός τριών μηνών πριν από τη λήξη της κάθε περιόδου.

3. Η εξουσιοδότηση που αναφέρεται στο άρθρο 2α μπορεί να ανακληθεί, ανά πάσα στιγμή, από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ή το Συμβούλιο. Η απόφαση ανάκλησης τερματίζει την εξουσιοδότηση που προσδιορίζεται στην απόφαση αυτή. Παράγει αποτελέσματα από την επόμενη ημέρα της δημοσίευσης της απόφασης στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης* ή σε μεταγενέστερη ημερομηνία που ορίζεται σε αυτήν. Δεν επηρεάζει το κύρος των κατ' εξουσιοδότηση πράξεων που ισχύουν ήδη.

4. Μόλις εκδώσει κατ' εξουσιοδότηση πράξη, η Επιτροπή την κοινοποιεί ταυτόχρονα στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο.

5. Κατ' εξουσιοδότηση πράξη που εκδόθηκε σύμφωνα με το άρθρο 2α τίθεται σε ισχύ μόνον αν το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ή το Συμβούλιο δεν εκφράσουν αντιρρήσεις εντός περιόδου δύο μηνών από την κοινοποίηση της πράξης αυτής στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ή το Συμβούλιο ή αν, πριν από την εκπνοή αυτής της περιόδου, τόσο το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο όσο και το Συμβούλιο έχουν αμφότερα ενημερώσει την Επιτροπή ότι δε θα εκφράσουν αντιρρήσεις. Η περίοδος αυτή παρατείνεται κατά δύο μήνες κατόπιν πρωτοβουλίας του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου ή του Συμβουλίου.

(*) ΕΕ L 165 της 18.6.2013, σ. 59».

2) Το παράρτημα I αντικαθίσταται από το κείμενο που παρατίθεται στο παράρτημα του παρόντος κανονισμού.

Άρθρο 2

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την τρίτη ημέρα από τη δημοσίευσή του στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Εφαρμόζεται από την 1η Οκτωβρίου 2014.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Στρασβούργο, 21 Μαΐου 2013.

Για το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο

Ο Πρόεδρος

M. SCHULZ

Για το Συμβούλιο

Η Πρόεδρος

L. CREIGHTON

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

«ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι

Κατάλογος των περιοχών ή κρατών που έχουν ολοκληρώσει τις διαπραγματεύσεις κατά την έννοια του άρθρου 2 παράγραφος 2

ΑΝΤΙΓΚΟΥΑ ΚΑΙ ΜΠΑΡΜΠΟΥΝΤΑ

ΚΟΙΝΟΠΟΛΙΤΕΙΑ ΤΩΝ ΜΠΑΧΑΜΩΝ

ΜΠΑΡΜΠΑΝΤΟΣ

ΜΠΕΛΙΖΕ

ΚΟΙΝΟΠΟΛΙΤΕΙΑ ΤΗΣ ΝΤΟΜΙΝΙΚΑ

ΔΟΜΙΝΙΚΑΝΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΓΡΕΝΑΔΑ

ΣΥΝΕΡΓΑΤΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ ΤΗΣ ΓΟΥΙΑΝΑΣ

ΤΖΑΜΑΪΚΑ

ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ ΤΗΣ ΜΑΔΑΓΑΣΚΑΡΗΣ

ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ ΤΟΥ ΜΑΥΡΙΚΙΟΥ

ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟ ΚΡΑΤΟΣ ΤΗΣ ΠΑΠΟΥΑΣΙΑΣ-ΝΕΑΣ ΓΟΥΙΝΕΑΣ

ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ ΑΓΙΟΥ ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΥ ΚΑΙ ΝΕΒΙΣ

ΑΓΙΑ ΛΟΥΚΙΑ

ΑΓΙΟΣ ΒΙΚΕΝΤΙΟΣ ΚΑΙ ΓΡΕΝΑΔΙΝΕΣ

ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ ΤΩΝ ΣΕΪΧΕΛΛΩΝ

ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ ΤΟΥ ΣΟΥΡΙΝΑΜ

ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ ΤΡΙΝΙΔΑΔ ΚΑΙ ΤΟΜΠΑΓΚΟ

ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ ΤΗΣ ΖΙΜΠΑΜΠΟΥΕ»

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΕ) αριθ. 528/2013 ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ**της 12ης Ιουνίου 2013****για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 450/2008 για τη θέσπιση του κοινοτικού τελωνειακού κώδικα (εκσυγχρονισμένος τελωνειακός κώδικας), όσον αφορά την ημερομηνία της εφαρμογής του**

ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη τη Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, και ιδίως τα άρθρα 33, 114 και 207,

Έχοντας υπόψη την πρόταση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής,

Μετά τη διαβίβαση του σχεδίου νομοθετικής πράξης στα εθνικά κοινοβούλια,

Έχοντας υπόψη τη γνώμη της Ευρωπαϊκής Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής ⁽¹⁾,

Αποφασίζοντας σύμφωνα με τη συνήθη νομοθετική διαδικασία ⁽²⁾,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

- (1) Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 450/2008 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Απριλίου 2008, για τη θέσπιση του κοινοτικού τελωνειακού κώδικα (εκσυγχρονισμένος τελωνειακός κώδικας) ⁽³⁾ προορίζεται να αντικαταστήσει τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 2913/92 του Συμβουλίου, της 12ης Οκτωβρίου 1992, περί θεσπίσεως κοινοτικού τελωνειακού κώδικα ⁽⁴⁾. Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 450/2008 άρχισε να ισχύει στις 24 Ιουνίου 2008, αλλά εφαρμόζεται, σύμφωνα με το άρθρο 188 παράγραφος 2, μόνο μετά την εφαρμογή των εκτελεστικών του διατάξεων και το αργότερο στις 24 Ιουνίου 2013.
- (2) Στις 20 Φεβρουαρίου 2012, η Επιτροπή υπέβαλε στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο πρόταση κανονισμού για τη θέσπιση του ενωσιακού τελωνειακού κώδικα, υπό τη μορφή αναδιατύπωσης του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 450/2008 που αποσκοπεί στην αντικατάστασή του πριν από την καταληκτική ημερομηνία εφαρμογής του της 24ης Ιουνίου 2013. Ωστόσο, η συνήθης νομοθετική διαδικασία δεν μπορεί να ολοκληρωθεί εγκαίρως για την έγκριση και τη θέση σε ισχύ του προτεινόμενου κανονισμού πριν από την εν λόγω ημερομηνία. Ελλείψει διορθωτικών νομοθετικών μέτρων, ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 450/2008 θα έπρεπε, κατά συνέπεια, να εφαρμόζεται από την 24η Ιουνίου 2013 και ο κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 2913/92 θα

έπρεπε να καταργηθεί. Τούτο θα δημιουργούσε ανασφάλεια δικαίου σχετικά με την εφαρμοστέα από την εν λόγω ημερομηνία τελωνειακή νομοθεσία και θα αποτελούσε εμπόδιο στη διατήρηση ενός ολοκληρωμένου και συνεκτικού νομικού πλαισίου για τα τελωνειακά θέματα στην Ένωση έως ότου εγκριθεί η πρόταση κανονισμού.

- (3) Για να αποφευχθούν οι σοβαρές αυτές δυσκολίες όσον αφορά την τελωνειακή νομοθεσία της Ένωσης και για να δοθεί στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο επαρκής χρόνος για την ολοκλήρωση της διαδικασίας έγκρισης της αναδιατύπωσης του ενωσιακού τελωνειακού κώδικα, η καταληκτική ημερομηνία εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 450/2008, όπως προβλέπεται στο άρθρο 188 παράγραφος 2 δεύτερο εδάφιο, θα πρέπει να μετατεθεί. Η νέα ημερομηνία εφαρμογής που κρίνεται κατάλληλη για τον σκοπό αυτό είναι η 1η Νοεμβρίου 2013.
- (4) Λόγω της επείγουσας φύσης του θέματος, θα πρέπει να εφαρμοστεί παρέκκλιση από την περίοδο των οκτώ εβδομάδων που προβλέπει το άρθρο 4 του πρωτοκόλλου αριθ. 1 για τον ρόλο των εθνικών κοινοβουλίων στην Ευρωπαϊκή Ένωση, το οποίο προσαρτάται στη Συνθήκη για την Ευρωπαϊκή Ένωση, στη Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης και στη Συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας Ατομικής Ενέργειας.
- (5) Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 450/2008 θα πρέπει συνεπώς να τροποποιηθεί αντιστοίχως,

ΕΞΕΔΩΣΑΝ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Στο άρθρο 188 παράγραφος 2 δεύτερο εδάφιο του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 450/2008, η ημερομηνία «24 Ιουνίου 2013» αντικαθίσταται από την ημερομηνία «1η Νοεμβρίου 2013».

Άρθρο 2

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την επομένη της δημοσίευσής του στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Στρασβούργο, 12 Ιουνίου 2013.

Για το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο

Ο Πρόεδρος

M. SCHULZ

Για το Συμβούλιο

Η Πρόεδρος

L. CREIGHTON

⁽¹⁾ Γνώμη της 22ας Μαΐου 2013 (δεν έχει δημοσιευθεί ακόμη στην Επίσημη Εφημερίδα).

⁽²⁾ Θέση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 23ης Μαΐου 2013 (δεν έχει δημοσιευθεί ακόμη στην Επίσημη Εφημερίδα) και απόφαση του Συμβουλίου της 10ης Ιουνίου 2013.

⁽³⁾ ΕΕ L 145 της 4.6.2008, σ. 1.

⁽⁴⁾ ΕΕ L 302 της 19.10.1992, σ. 1.

ΟΔΗΓΙΕΣ

ΟΔΗΓΙΑ 2013/11/ΕΕ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 21ης Μαΐου 2013

για την εναλλακτική επίλυση καταναλωτικών διαφορών και για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2006/2004 και της οδηγίας 2009/22/ΕΚ

(οδηγία ΕΕΚΔ)

ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη τη Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, και ιδίως το άρθρο 114,

Έχοντας υπόψη την πρόταση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής,

Μετά τη διαβίβαση του σχεδίου νομοθετικής πράξης στα εθνικά κοινοβούλια,

Έχοντας υπόψη τη γνώμη της Ευρωπαϊκής Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής ⁽¹⁾,Αποφασίζοντας σύμφωνα με τη συνήθη νομοθετική διαδικασία ⁽²⁾,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

- (1) Το άρθρο 169 παράγραφος 1 και το άρθρο 169 παράγραφος 2 στοιχείο α) της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΣΛΕΕ) προβλέπουν ότι η Ένωση πρέπει να συμβάλλει στην επίτευξη υψηλού επιπέδου προστασίας των καταναλωτών με μέτρα που θεσπίζει σύμφωνα με το άρθρο 114 ΣΛΕΕ. Το άρθρο 38 του Χάρτη Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης προβλέπει ότι οι πολιτικές της Ένωσης πρέπει να διασφαλίζουν υψηλό επίπεδο προστασίας του καταναλωτή.
- (2) Σύμφωνα με το άρθρο 26 παράγραφος 2 ΣΛΕΕ, η εσωτερική αγορά περιλαμβάνει χώρο χωρίς εσωτερικά σύνορα μέσα στον οποίο εξασφαλίζεται η ελεύθερη κυκλοφορία των εμπορευμάτων και των υπηρεσιών. Η εσωτερική αγορά θα πρέπει να παρέχει στους καταναλωτές προστιθέμενη αξία υπό μορφή καλύτερης ποιότητας, μεγαλύτερης ποικιλίας, λογικών τιμών και υψηλών προτύπων ασφάλειας για τα αγαθά και τις υπηρεσίες, στοιχεία που θα προωθήσουν ένα υψηλό επίπεδο προστασίας των καταναλωτών.

(3) Ο κατακερματισμός της εσωτερικής αγοράς βλάπτει την ανταγωνιστικότητα, την ανάπτυξη και την απασχόληση στην Ένωση. Η εξάλειψη των άμεσων και έμμεσων εμποδίων στην εύρυθμη λειτουργία της εσωτερικής αγοράς και η ενίσχυση της εμπιστοσύνης των πολιτών είναι απαραίτητες για την ολοκλήρωσή της.

(4) Η εξασφάλιση της πρόσβασης σε απλούς, αποτελεσματικούς, γρήγορους και χαμηλού κόστους τρόπους επίλυσης των εγχώριων και διασυνοριακών διαφορών που ανακύπτουν από την πώληση αγαθών ή την παροχή υπηρεσιών θα ωφελήσει τους καταναλωτές και συνεπώς θα ενισχύσει την εμπιστοσύνη τους στην αγορά. Η πρόσβαση θα πρέπει να ισχύει τόσο για τις ηλεκτρονικές όσο και για τις μη ηλεκτρονικές συναλλαγές, ιδίως όταν οι καταναλωτές πραγματοποιούν διασυνοριακές αγορές.

(5) Η εναλλακτική επίλυση διαφορών (ΕΕΔ) προσφέρει εύκολη, γρήγορη και χαμηλού κόστους εξωδικαστική επίλυση των διαφορών που αναφέρονται μεταξύ καταναλωτών και εμπόρων. Ωστόσο, η ΕΕΔ δεν είναι ακόμη επαρκώς ανεπτυγμένη και συστηματική σε ολόκληρη την Ένωση. Δυστυχώς, παρά τις συστάσεις της Επιτροπής 98/257/ΕΚ, της 30ής Μαρτίου 1998, σχετικά με τις αρχές που διέπουν τα αρμόδια όργανα για την εξώδικη επίλυση των διαφορών κατανάλωσης ⁽³⁾ και 2001/310/ΕΚ, της 4ης Απριλίου 2001, περί αρχών για τα εξωδικαστικά όργανα συναινετικής επίλυσης καταναλωτικών διαφορών ⁽⁴⁾, η ΕΕΔ δεν έχει θεσπισθεί όπως πρέπει και δεν λειτουργούν ικανοποιητικά σε όλες τις γεωγραφικές περιοχές ή επιχειρηματικούς τομείς στην Ένωση. Οι καταναλωτές και οι έμποροι εξακολουθούν να μη γνωρίζουν τους υπάρχοντες εξωδικαστικούς μηχανισμούς προσφυγής και μικρό μόνο ποσοστό πολιτών γνωρίζει πώς να υποβάλλει καταγγελία σε φορέα ΕΕΔ. Ακόμα και όταν υπάρχουν διαδικασίες ΕΕΔ, η ποιότητά τους διαφέρει σημαντικά μεταξύ των κρατών μελών και συχνά οι φορείς ΕΕΔ δεν χειρίζονται αποτελεσματικά τις διασυνοριακές διαφορές.

(6) Οι ανομοιότητες όσον αφορά την κάλυψη, την ποιότητα και την ενημέρωση σχετικά με την ΕΕΔ στα κράτη μέλη συνιστούν σημαντικό εμπόδιο για την εσωτερική αγορά και συγκαταλέγονται στις αιτίες για τις οποίες πολλοί καταναλωτές αποφεύγουν τις διακρατικές αγορές και γιατί δεν είναι σίγουροι ότι, σε περίπτωση διαφορών με εμπόρους, αυτές μπορούν να επιλυθούν εύκολα, γρήγορα και χωρίς σοβαρές δαπάνες. Για τους ίδιους λόγους, οι έμποροι συχνά

⁽¹⁾ ΕΕ C 181 της 21.6.2012, σ. 93.

⁽²⁾ Θέση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 12ης Μαρτίου 2013 (δεν έχει ακόμα δημοσιευθεί στην Επίσημη Εφημερίδα) και απόφαση του Συμβουλίου της 22ας Απριλίου 2013.

⁽³⁾ ΕΕ L 115 της 17.4.1998, σ. 31.

⁽⁴⁾ ΕΕ L 109 της 19.4.2001, σ. 56.

αποφεύγουν να πωλούν σε καταναλωτές σε άλλα κράτη μέλη που δεν διαθέτουν επαρκή πρόσβαση σε ποιοτικές διαδικασίες ΕΕΔ. Επιπλέον, οι έμποροι που είναι εγκατεστημένοι σε ένα κράτος μέλος όπου δεν διατίθενται ποιοτικές διαδικασίες ΕΕΔ έχουν ανταγωνιστικό μειονέκτημα σε σχέση με τους εμπόρους που έχουν πρόσβαση σε τέτοιες διαδικασίες και μπορούν έτσι να επιλύσουν καταναλωτικές διαφορές ταχύτερα και φθηνότερα.

- (7) Για να μπορούν οι καταναλωτές να αξιοποιήσουν πλήρως τις δυνατότητες που προσφέρει η εσωτερική αγορά, θα πρέπει να υπάρχουν διαδικασίες ΕΕΔ για όλα τα είδη εγχώριων και διασυνοριακών διαφορών που προβλέπονται στην παρούσα οδηγία, οι διαδικασίες ΕΕΔ θα πρέπει να πληρούν συνεπείς ποιοτικές απαιτήσεις σε ολόκληρη την Ένωση και οι καταναλωτές και οι έμποροι θα πρέπει να γνωρίζουν την ύπαρξη των εν λόγω διαδικασιών. Λόγω της αύξησης του διασυνοριακού εμπορίου και της διασυνοριακής κυκλοφορίας προσώπων, είναι επίσης σημαντικό οι φορείς ΕΕΔ να χειρίζονται αποτελεσματικά και τις διασυνοριακές διαφορές.
- (8) Όπως υποστηρίζει το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο στα ψηφίσματά του της 25ης Οκτωβρίου 2011 σχετικά με εναλλακτικούς τρόπους επίλυσης των διαφορών σε θέματα αστικού, εμπορικού και οικογενειακού δικαίου και της 20ής Μαΐου 2010 σχετικά με την υλοποίηση μιας ενιαίας αγοράς για τους καταναλωτές και τους πολίτες, κάθε ολιστική και επωφελής για τους πολίτες προσέγγιση στο θέμα της ενιαίας αγοράς χρειάζεται να αναπτύξει κατά προτεραιότητα ένα απλό, ολιγοδάπανο, πρόσφορο και ευπρόσιτο σύστημα έννομης προστασίας.
- (9) Στην ανακοίνωσή της της 13ης Απριλίου 2011 με τίτλο «Η Πράξη για την ενιαία αγορά — Δώδεκα δράσεις για την τόνωση της ανάπτυξης και την ενίσχυση της εμπιστοσύνης — “Μαζί για μια νέα ανάπτυξη”», η Επιτροπή προσδιόρισε τη νομοθεσία για την ΕΕΔ, που εμπεριέχει διάσταση ηλεκτρονικού εμπορίου (e-commerce), ως μία από τις δώδεκα δράσεις για την τόνωση της ανάπτυξης, την ενίσχυση της εμπιστοσύνης και την επίτευξη προόδου όσον αφορά την ολοκλήρωση της ενιαίας αγοράς.
- (10) Το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο, στα συμπεράσματά του της 24ης-25ης Μαρτίου και 23ης Οκτωβρίου 2011, κάλεσε το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο να θεσπίσουν έως το τέλος του 2012 μια πρώτη δέσμη μέτρων προτεραιότητας για να δοθεί νέα ώθηση στην ενιαία αγορά. Επιπλέον στα συμπεράσματά του της 30ής Μαΐου 2011 σχετικά με τις προτεραιότητες για την αναδέρμανση της κοινής αγοράς, το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης τόνισε τη σημασία του ηλεκτρονικού εμπορίου και επιβεβαίωσε ότι τα συστήματα εναλλακτικής επίλυσης καταναλωτικών διαφορών (ΕΕΚΔ) θα πρέπει να είναι σε θέση να προσφέρουν φθηνή, απλή και γρήγορη έννομη προστασία τόσο για τους καταναλωτές όσο για και τους εμπόρους. Η επιτυχής υλοποίηση αυτών των συστημάτων απαιτεί αδιάλειπτη πολιτική δέσμευση και την υποστήριξη όλων των ενδιαφερομένων, χωρίς να θίγονται η προσιτότητα, η διαφάνεια, η ευελιξία, η ταχύτητα και η ποιότητα της λήψης αποφάσεων των φορέων ΕΕΔ που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της παρούσας οδηγίας.
- (11) Δεδομένης της αυξανόμενης σπουδαιότητας του ηλεκτρονικού εμπορίου και ιδίως του διασυνοριακού, ως πυλώνα της οικονομικής δραστηριότητας στην Ένωση, μια λειτουργική υποδομή ΕΕΔ για τις καταναλωτικές διαφορές και ένα

δεόντως ολοκληρωμένο πλαίσιο ηλεκτρονικής επίλυσης διαφορών (HEΔ) για τις καταναλωτικές διαφορές που προκύπτουν από τις ηλεκτρονικές συναλλαγές είναι αναγκαία για να επιτευχθεί ο στόχος της Πράξης για την ενιαία αγορά, δηλαδή η ενίσχυση της εμπιστοσύνης των πολιτών στην εσωτερική αγορά.

- (12) Η παρούσα οδηγία και ο κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 524/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 21ης Μαΐου 2013, για την ηλεκτρονική επίλυση καταναλωτικών διαφορών⁽¹⁾ αποτελούν δύο αλληλοσυνδεόμενες και συμπληρωματικές πράξεις. Ο κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 524/2013 προβλέπει τη δημιουργία πλατφόρμας HEΔ, που αποτελεί ενιαίο σημείο εξυπηρέτησης για τους καταναλωτές και τους εμπόρους οι οποίοι επιδιώκουν την εξωδικαστική επίλυση διαφορών, μέσω φορέων ΕΕΔ που συνδέονται με την πλατφόρμα και παρέχουν ΕΕΔ με ποιοτικές διαδικασίες ΕΕΔ. Η ύπαρξη ποιοτικών φορέων ΕΕΔ σε ολόκληρη την Ένωση αποτελεί συνεπώς προϋπόθεση για την εύρυθμη λειτουργία της πλατφόρμας για την HEΔ.
- (13) Η παρούσα οδηγία δεν θα πρέπει να εφαρμόζεται στις μη οικονομικές υπηρεσίες κοινής ωφελείας. «Μη οικονομικές» είναι οι υπηρεσίες που δεν παρέχονται με οικονομικό αντάλλαγμα. Συνεπώς οι μη οικονομικές υπηρεσίες κοινής ωφελείας που παρέχονται από το κράτος ή εξ ονόματος του κράτους, χωρίς αμοιβή, δεν θα πρέπει να καλύπτονται από την παρούσα οδηγία, ανεξάρτητα από τη νομική μορφή υπό την οποία παρέχονται.
- (14) Η παρούσα οδηγία δεν θα πρέπει να εφαρμόζεται σε υπηρεσίες υγειονομικής περίθαλψης, όπως ορίζονται στο άρθρο 3 στοιχείο α) της οδηγίας 2011/24/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 9ης Μαρτίου 2011, περί εφαρμογής των δικαιωμάτων των ασθενών στο πλαίσιο της διασυνοριακής υγειονομικής περίθαλψης⁽²⁾.
- (15) Η ανάπτυξη ενός λειτουργικού συστήματος ΕΕΔ στην Ένωση είναι αναγκαία για την ενίσχυση της εμπιστοσύνης των καταναλωτών στη εσωτερική αγορά, περιλαμβανομένου του τομέα του ηλεκτρονικού εμπορίου, καθώς και για την αξιοποίηση των δυνατοτήτων και ευκαιριών του διασυνοριακού και ηλεκτρονικού εμπορίου. Η εν λόγω ανάπτυξη θα πρέπει να στηρίζεται στις υπάρχουσες στα κράτη μέλη διαδικασίες ΕΕΔ και να σέβεται τις εθνικές νομικές παραδόσεις τους. Τόσο οι υπάρχοντες όσο και οι νεοσύστατοι λειτουργικοί φορείς επίλυσης διαφορών που πληρούν τα ποιοτικά κριτήρια της παρούσας οδηγίας θα πρέπει να θεωρούνται ως «φορείς ΕΕΔ» κατά την έννοια της παρούσας οδηγίας. Η διάδοση της ΕΕΔ μπορεί επίσης να αποδειχθεί σημαντική στα κράτη μέλη όπου υπάρχει μεγάλη συσσώρευση υποθέσεων που εκκρεμούν ενώπιον των δικαστηρίων, γεγονός που εμποδίζει τους πολίτες της Ένωσης να κάνουν χρήση του δικαιώματός τους σε δίκαιη εντός ευλόγου χρονικού διαστήματος.
- (16) Η παρούσα οδηγία θα πρέπει να εφαρμόζεται στις διαφορές μεταξύ καταναλωτών και εμπόρων όσον αφορά συμβατικές υποχρεώσεις οι οποίες προκύπτουν από την πώληση αγαθών ή την παροχή υπηρεσιών, ηλεκτρονικά ή όχι, σε όλους τους οικονομικούς τομείς εκτός των εξαιρουμένων. Θα πρέπει να

(1) Βλέπε σελίδα 1 της παρούσας Επίσημης Εφημερίδας.

(2) ΕΕ L 88 της 4.4.2011, σ. 45.

- περιλαμβάνονται διαφορές που ανακύπτουν από την πώληση ή παροχή ψηφιακού περιεχομένου έναντι αμοιβής. Η παρούσα οδηγία θα πρέπει να εφαρμόζεται σε καταγγελίες που υποβάλλουν καταναλωτές κατά εμπόρων. Δεν θα πρέπει να εφαρμόζεται σε καταγγελίες που υποβάλλουν έμποροι κατά καταναλωτών ή σε διαφορές μεταξύ εμπόρων. Ωστόσο, δεν θα πρέπει να εμποδίζει τα κράτη μέλη να θεσπίζουν διατάξεις ή να διατηρήσουν τυχόν ισχύουσες διατάξεις για διαδικασίες εξωδικαστικής επίλυσης διαφορών αυτού του είδους.
- (17) Τα κράτη μέλη θα πρέπει να μπορούν να διατηρούν ή να εισάγουν εθνικές διατάξεις σχετικά με διαδικασίες που δεν καλύπτει η παρούσα οδηγία, όπως οι εσωτερικές διαδικασίες διερεύνησης καταγγελιών που εφαρμόζει ο έμπορος. Τέτοιες εσωτερικές διαδικασίες ενδέχεται να αποτελούν αποτελεσματικό μέσο για την επίλυση καταναλωτικών διαφορών στα αρχικά τους στάδια.
- (18) Ο ορισμός της έννοιας του «καταναλωτή» θα πρέπει να καλύπτει φυσικά πρόσωπα τα οποία ενεργούν για σκοπούς που δεν εμπίπτουν στην εμπορική, επιχειρηματική, βιοτεχνική ή επαγγελματική τους ιδιότητα. Ωστόσο, εάν η σύμβαση συνάπτεται για σκοπούς οι οποίοι εν μέρει εμπίπτουν και εν μέρει δεν εμπίπτουν στην εμπορική δραστηριότητα του προσώπου (συμβάσεις διπλού σκοπού) και ο εμπορικός σκοπός είναι τόσο περιορισμένος ώστε να μην είναι κυρίαρχος στο γενικό πλαίσιο της συναλλαγής, το εν λόγω πρόσωπο θα πρέπει επίσης να θεωρείται καταναλωτής.
- (19) Στις ισχύουσες νομοθετικές πράξεις της Ένωσης περιέχονται ήδη διατάξεις για την ΕΕΔ. Για λόγους ασφάλειας δικαίου, θα πρέπει να προβλέπεται ότι σε περίπτωση σύγκρουσης υπερισχύει η παρούσα οδηγία, εκτός εάν περιέχει ρητή διάταξη περί του αντιθέτου. Ειδικότερα, η παρούσα οδηγία δεν θα πρέπει να θίγει την οδηγία 2008/52/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 21ης Μαΐου 2008, για ορισμένα θέματα διαμεσολάβησης σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις⁽¹⁾, η οποία θεσπίζει ήδη το πλαίσιο για συστήματα διαμεσολάβησης σε επίπεδο Ένωσης όσον αφορά διασυνοριακές διαφορές, χωρίς να εμποδίζει την εφαρμογή της οδηγίας 2008/52/ΕΚ σε εσωτερικά συστήματα διαμεσολάβησης. Η παρούσα οδηγία έχει σχεδιασθεί για να εφαρμοσθεί οριζόντια σε κάθε είδους διαδικασίες ΕΕΔ, ακόμα και στις καλυπτόμενες από την οδηγία 2008/52/ΕΚ.
- (20) Οι φορείς ΕΕΔ παρουσιάζουν μεγάλες διαφορές τόσο στην Ένωση όσο και εντός των κρατών μελών. Η παρούσα οδηγία θα πρέπει να καλύπτει κάθε φορέα που ιδρύεται σε μόνιμη βάση, προσφέρει υπηρεσίες επίλυσης διαφορών μεταξύ καταναλωτών και εμπόρων μέσω διαδικασίας ΕΕΔ και έχει καταχωρισθεί βάσει της παρούσας οδηγίας. Η παρούσα οδηγία, αν το αποφασίσουν τα κράτη μέλη, μπορεί να καλύπτει επίσης και φορείς ΕΕΔ δυνάμενους να επιβάλλουν δεσμευτικές λύσεις στα μέρη. Εντούτοις, μια εξωδικαστική διαδικασία που δημιουργείται σε βάση ad hoc για μία και μόνη διαφορά μεταξύ καταναλωτή και εμπόρου δεν θα πρέπει να θεωρείται διαδικασία ΕΕΔ.
- (21) Οι διαδικασίες ΕΕΔ παρουσιάζουν επίσης μεγάλες διαφορές σε επίπεδο Ένωσης και εντός των κρατών μελών. Ενδέχεται να έχουν τη μορφή διαδικασίας κατά την οποία ο φορέας ΕΕΔ φέρνει τα μέρη σε επαφή για να διευκολυνθεί η εξεύρεση φιλικής λύσης είτε τη μορφή διαδικασίας κατά την οποία ο φορέας ΕΕΔ προτείνει λύση ή τη μορφή διαδικασίας κατά την οποία ο φορέας αυτός επιβάλλει λύση. Μπορούν επίσης να είναι συνδυασμός δύο ή περισσότερων τέτοιων διαδικασιών. Η παρούσα οδηγία δεν θα πρέπει να προδικάζει τη μορφή των διαδικασιών ΕΕΔ στα κράτη μέλη.
- (22) Οι διαδικασίες ενώπιον φορέων επίλυσης διαφορών όπου τα φυσικά πρόσωπα που είναι αρμόδια για την επίλυση των διαφορών είναι υπάλληλοι του εμπόρου ή λαμβάνουν οποιαδήποτε μορφής αμοιβή αποκλειστικά από αυτόν είναι πιθανόν να εκτίθενται σε σύγκρουση συμφερόντων. Συνεπώς, οι εν λόγω διαδικασίες θα πρέπει, καταρχήν, να εξαιρούνται από το πεδίο εφαρμογής της παρούσας οδηγίας, εκτός εάν ένα κράτος μέλος αποφασίσει ότι οι διαδικασίες αυτές μπορούν να αναγνωρισθούν ως διαδικασίες ΕΕΔ δυνάμει της παρούσας οδηγίας και εφόσον οι εν λόγω φορείς πληρούν πλήρως τις ειδικές απαιτήσεις ανεξαρτησίας και αμεροληψίας της παρούσας οδηγίας. Φορείς ΕΕΔ που παρέχουν επίλυση διαφορών μέσω τέτοιων διαδικασιών θα πρέπει να υπόκεινται σε τακτική αξιολόγηση της συμμόρφωσής τους με τις ποιοτικές απαιτήσεις που ορίζονται στην παρούσα οδηγία, συμπεριλαμβανομένων των ειδικών επιπρόσθετων απαιτήσεων που διασφαλίζουν την ανεξαρτησία τους.
- (23) Η παρούσα οδηγία δεν θα πρέπει να εφαρμόζεται σε διαδικασίες ενώπιον συστημάτων διερεύνησης καταναλωτικών καταγγελιών που τα διαχειρίζεται ο έμπορος ούτε στις απευθείας διαπραγματεύσεις μεταξύ των μερών. Επιπλέον, δεν θα πρέπει να εφαρμόζεται στις προσπάθειες που καταβάλλει ο δικαστής για την επίλυση της διαφοράς κατά τη διάρκεια δικαστικής διαδικασίας που αφορά την εν λόγω διαφορά.
- (24) Τα κράτη μέλη θα πρέπει να εξασφαλίσουν ότι οι διαφορές που καλύπτονται από την παρούσα οδηγία μπορούν να παραπεμφθούν σε φορέα ΕΕΔ ο οποίος πληροί τις απαιτήσεις της παρούσας οδηγίας και ο οποίος περιέχεται σε κατάλογο σύμφωνα με αυτήν. Τα κράτη μέλη θα πρέπει να έχουν τη δυνατότητα να εκπληρώσουν την υποχρέωση αυτή στηριζόμενα στους υπάρχοντες λειτουργικούς φορείς ΕΕΔ και προσαρμόζοντας το πεδίο εφαρμογής τους, αν αυτό είναι απαραίτητο, ή προβλέποντας τη δημιουργία νέων φορέων ΕΕΔ. Η παρούσα οδηγία δεν θα πρέπει να εμποδίζει τη λειτουργία υπάρχοντων φορέων επίλυσης διαφορών οι οποίοι λειτουργούν στο πλαίσιο εθνικών αρχών προστασίας των καταναλωτών των κρατών μελών, όπου υπεύθυνοι για την επίλυση διαφορών είναι κρατικοί υπάλληλοι. Οι κρατικοί υπάλληλοι θα πρέπει να θεωρούνται ως εκπρόσωποι των συμφερόντων τόσο των καταναλωτών όσο και των εμπόρων. Η παρούσα οδηγία δεν θα πρέπει να υποχρεώνει τα κράτη μέλη να δημιουργήσουν ειδικό φορέα ΕΕΔ σε κάθε λιανικό τομέα. Όταν απαιτείται, προκειμένου να διασφαλισθούν πλήρης τομεακή και γεωγραφική κάλυψη και πρόσβαση στην ΕΕΔ, τα κράτη μέλη θα πρέπει επίσης να έχουν τη δυνατότητα να προβλέψουν την ίδρυση ενός συμπληρωματικού φορέα ΕΕΔ που θα διερευνά τις διαφορές για την επίλυση των οποίων δεν είναι αρμόδιος κανένας ειδικός φορέας. Οι συμπληρωματικοί φορείς ΕΕΔ αποτελούν διασφάλιση για τους καταναλωτές και τους εμπόρους, μεριμνώντας ώστε να μην υπάρχουν κενά όσον αφορά την πρόσβαση σε φορέα ΕΕΔ.

(¹) ΕΕ L 136 της 24.5.2008, σ. 3.

- (25) Η παρούσα οδηγία δεν θα πρέπει να εμποδίζει τα κράτη μέλη να διατηρούν ή να θεσπίζουν νομοθεσία για διαδικασίες εξωδικαστικής επίλυσης συμβατικών καταναλωτικών διαφορών η οποία πληροί τις απαιτήσεις της παρούσας οδηγίας. Επιπλέον, προκειμένου να διασφαλίζεται ότι οι φορείς ΕΕΔ μπορούν να λειτουργούν αποτελεσματικά, θα πρέπει οι εν λόγω φορείς να έχουν τη δυνατότητα να διατηρούν ή να θεσπίζουν, σύμφωνα με τη νομοθεσία του κράτους μέλους στο οποίο είναι εγκατεστημένοι, διαδικαστικούς κανόνες που θα τους παρέχουν τη δυνατότητα να αρνούνται να εξετάζουν διαφορές υπό συγκεκριμένες συνθήκες, λ.χ. όταν μια διαφορά είναι ιδιαίτερα περίπλοκη και συνεπώς θα επιλυόταν καλύτερα ενώπιον δικαστηρίου. Ωστόσο διαδικαστικοί κανόνες οι οποίοι επιτρέπουν σε φορείς ΕΕΔ να αρνηθούν να εξετάσουν μια διαφορά δεν θα πρέπει να παρεμποδίζουν σημαντικά την πρόσβαση των καταναλωτών στις διαδικασίες ΕΕΔ, περιλαμβανομένων των περιπτώσεων διασυνοριακών διαφορών. Ως εκ τούτου, όταν προβλέπεται ανώτατο χρηματικό όριο, τα κράτη μέλη θα πρέπει πάντοτε να λαμβάνουν υπόψη ότι η πραγματική αξία μιας διαφοράς μπορεί να ποικίλλει μεταξύ των κρατών μελών και κατά συνέπεια ο καθορισμός δυσαναλόγως υψηλού ανώτατου χρηματικού ορίου σε ένα κράτος μέλος μπορεί πρακτικώς να παρεμποδίζει την πρόσβαση των καταναλωτών από άλλα κράτη μέλη στις διαδικασίες ΕΕΔ. Τα κράτη μέλη δεν θα πρέπει να υποχρεούνται να διασφαλίσουν ότι ο καταναλωτής μπορεί να υποβάλει την καταγγελία του σε άλλο φορέα ΕΕΔ εάν ο φορέας ΕΕΔ στον οποίο υποβλήθηκε αρχικά η καταγγελία αρνήθηκε να την εξετάσει λόγω του εσωτερικού κανονισμού του. Στις περιπτώσεις αυτές θα πρέπει να θεωρείται ότι τα κράτη μέλη έχουν εκπληρώσει την υποχρέωσή τους για τη διασφάλιση πλήρους κάλυψης των φορέων ΕΕΔ.
- (26) Η παρούσα οδηγία θα πρέπει να επιτρέπει στους εμπόρους που είναι εγκατεστημένοι σε ένα κράτος μέλος να καλύπτονται από φορέα ΕΕΔ που εδρεύει σε άλλο κράτος μέλος. Προκειμένου να βελτιωθούν η κάλυψη και η πρόσβαση των καταναλωτών στην ΕΕΔ σε ολόκληρη την Ένωση, τα κράτη μέλη θα πρέπει να έχουν τη δυνατότητα να αποφασίσουν τη χρήση φορέων ΕΕΔ που είναι εγκατεστημένοι σε άλλο κράτος μέλος ή περιφερειακών, διεθνικών ή πανευρωπαϊκών φορέων ΕΕΔ όταν έμποροι από διάφορα κράτη μέλη καλύπτονται από τον ίδιο φορέα ΕΕΔ. Η προσφυγή σε φορείς ΕΕΔ που είναι εγκατεστημένοι σε άλλο κράτος μέλος ή σε διεθνικούς ή πανευρωπαϊκούς φορείς ΕΕΔ δεν θα πρέπει ωστόσο να θίγει την ευθύνη των κρατών μελών για τη διασφάλιση πλήρους κάλυψης και πρόσβασης στους φορείς ΑΕΔ.
- (27) Η παρούσα οδηγία δεν θα πρέπει να θίγει τη δυνατότητα των κρατών μελών να διατηρούν ή να θεσπίζουν διαδικασίες ΕΕΔ για την από κοινού εξέταση πανομοιότυπων ή συναφών διαφορών μεταξύ ενός εμπόρου και περισσότερων καταναλωτών. Θα πρέπει να διενεργηθούν ολοκληρωμένες εκτιμήσεις επιπτώσεων σχετικά με τους συλλογικούς εξωδικαστικούς διακανονισμούς προτού παρόμοιοι διακανονισμοί προταθούν σε επίπεδο Ένωσης. Η ύπαρξη ενός αποτελεσματικού συστήματος για συλλογικές αξιώσεις και η εύκολη προσφυγή σε ΕΕΔ θα πρέπει να είναι αλληλοσυμπληρούμενες και όχι αμοιβαία αποκλειόμενες διαδικασίες.
- (28) Η ηλεκτρονική επεξεργασία των πληροφοριών που αφορούν διαφορές οι οποίες καλύπτονται από την παρούσα οδηγία θα πρέπει να συμμορφώνεται με τους κανόνες για την προστασία των προσωπικών δεδομένων οι οποίοι καθορίζονται στις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις των κρατών μελών που εκδίδονται σύμφωνα με την οδηγία 95/46/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 24ης Οκτωβρίου 1995, για την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και για την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών⁽¹⁾.
- (29) Καθ' όλη τη διάρκεια της διαδικασίας ΕΕΔ θα πρέπει ανά πάσα στιγμή να διαφυλάσσονται το απόρρητο και η προστασία της ιδιωτικής ζωής. Τα κράτη μέλη θα πρέπει να ενθαρρύνονται να προστατεύουν τον εμπιστευτικό χαρακτήρα των διαδικασιών ΕΕΔ σε οποιαδήποτε μεταγενέστερη αστική ή εμπορική δικαστική διαδικασία ή διαιτησία.
- (30) Τα κράτη μέλη θα πρέπει ωστόσο να διασφαλίζουν ότι οι φορείς ΕΕΔ δημοσιοποιούν οποιαδήποτε συστηματικά ή σημαντικά προβλήματα που προκύπτουν συχνά και οδηγούν σε διαφορές μεταξύ καταναλωτών και εμπόρων. Οι πληροφορίες που κοινοποιούνται σχετικά μπορούν να συνοδεύονται από συστάσεις για το πώς μπορούν τέτοια προβλήματα να αποφεύγονται ή να επιλύονται στο μέλλον, προκειμένου να βελτιώνονται τα πρότυπα των εμπόρων και να διευκολύνεται η ανταλλαγή πληροφοριών και βέλτιστων πρακτικών.
- (31) Τα κράτη μέλη θα πρέπει να εξασφαλίζουν ότι οι φορείς ΕΕΔ επιλύουν τις διαφορές με τρόπο δίκαιο, πρακτικό και αναλογικό τόσο για τους καταναλωτές όσο και για τους εμπόρους, βάσει αντικειμενικής αξιολόγησης των περιστάσεων υπό τις οποίες υπεβλήθη η καταγγελία και λαμβάνοντας υπόψη τα δικαιώματα των μερών.
- (32) Η ανεξαρτησία και ακεραιότητα των φορέων ΕΕΔ είναι κίριας σημασίας προκειμένου να κερδηθεί η εμπιστοσύνη των πολιτών της Ένωσης ως προς την ικανότητα των μηχανισμών ΕΕΔ να τους διασφαλίσουν δίκαιη και αμερόληπτη έκβαση. Το φυσικό πρόσωπο ή το συλλογικό όργανο που είναι αρμόδιο για την ΕΕΔ θα πρέπει να είναι ανεξάρτητο από όλους όσους θα είχαν ενδεχομένως συμφέρον στην έκβαση και δεν θα πρέπει να εμπλέκεται σε σύγκρουση συμφερόντων που θα μπορούσε να το εμποδίσει να αποφασίσει με δίκαιο, αμερόληπτο και ανεξάρτητο τρόπο.
- (33) Τα φυσικά πρόσωπα που είναι υπεύθυνα για την ΕΕΔ θα πρέπει να θεωρούνται αμερόληπτα μόνο αν δεν μπορούν να υποστούν πιέσεις που θα μπορούσαν να επηρεάσουν τη στάση τους απέναντι στη διαφορά. Προκειμένου να εξασφαλισθεί η ανεξαρτησία των ενεργειών τους, τα εν λόγω πρόσωπα θα πρέπει επίσης να διορίζονται για επαρκές χρονικό διάστημα και δεν θα πρέπει να υπόκεινται σε εντολές από κάποιο από τα μέρη ή τον εκπρόσωπό του.
- (34) Προκειμένου να διασφαλίζεται η απουσία οποιασδήποτε σύγκρουσης συμφερόντων, τα φυσικά πρόσωπα που είναι αρμόδια για ΕΕΔ οφείλουν να γνωστοποιούν οποιοδήποτε γεγονός ενδέχεται να επηρεάσει την ανεξαρτησία και την αμεροληψία τους ή να γίνει αιτία σύγκρουσης συμφερόντων με οποιοδήποτε μέρος της διαφοράς την οποία καλούνται να επιλύσουν. Τέτοιο γεγονός θα μπορούσε να είναι κάθε άμεσο ή έμμεσο οικονομικό ή άλλο συμφέρον για το αποτέλεσμα της διαδικασίας ΕΕΔ ή οποιαδήποτε προσωπική ή επιχειρηματική σχέση με ένα ή περισσότερα μέρη κατά τη διάρκεια των τριών ετών πριν από την ανάληψη καθηκόντων από το συγκεκριμένο πρόσωπο, περιλαμβανομένης οποιασδήποτε ιδιότητας εκτός των στόχων της ΕΕΔ με την οποία το πρόσωπο αυτό ενήργησε για λογαριασμό ενός ή περισσότερων των μερών, επαγγελματικής οργάνωσης ή επιχειρηματικής ένωσης στην οποία ανήκει ένα από τα μέρη ή οποιουδήποτε άλλου μέλους σχετικής οργάνωσης ή ένωσης.

(1) ΕΕ L 281 της 23.11.1995, σ. 31.

- (35) Επιβάλλεται ιδιαίτερα να εξασφαλισθεί η έλλειψη μιας τέτοιας πίεσης όταν τα φυσικά πρόσωπα που είναι αρμόδια για την ΕΕΔ είναι υπάλληλοι του εμπόρου ή λαμβάνουν οποιασδήποτε μορφής αμοιβή από αυτόν. Κατά συνέπεια, θα πρέπει να προβλεφθούν ειδικές απαιτήσεις σε περίπτωση που τα κράτη μέλη αποφασίζουν ότι οι διαδικασίες επίλυσης διαφορών στις περιπτώσεις αυτές μπορούν να θεωρούνται ως διαδικασίες ΕΕΔ δυνάμει της παρούσας οδηγίας. Όταν τα φυσικά πρόσωπα που είναι αρμόδια για την ΕΕΔ είναι υπάλληλοι του εμπόρου ή λαμβάνουν οποιασδήποτε μορφής αμοιβή αποκλειστικά από επαγγελματική οργάνωση ή επιχειρηματική ένωση της οποίας ο έμπορος είναι μέλος, θα πρέπει να διαθέτουν χωριστό και ειδικό προϋπολογισμό επαρκή για την εκπλήρωση των καθηκόντων τους.
- (36) Για την επιτυχία της ΕΕΔ και, ιδίως για τη διασφάλιση της απαραίτητης εμπιστοσύνης στις διαδικασίες ΕΕΔ, είναι ζωτικής σημασίας τα φυσικά πρόσωπα που είναι αρμόδια για τη διαδικασία ΕΕΔ να έχουν την απαραίτητη εμπειρογνομosύνη, περιλαμβανομένων βασικών γνώσεων δικαίου. Συγκεκριμένα, τα εν λόγω πρόσωπα θα πρέπει να έχουν επαρκή γενική γνώση των νομικών θεμάτων ώστε να κατανοούν τις νομικές επιπτώσεις της διαφοράς, χωρίς κατ' ανάγκη να είναι επαγγελματίες του νομικού τομέα.
- (37) Η εφαρμογή ορισμένων αρχών περί ποιότητας στις διαδικασίες ΕΕΔ ενισχύει την εμπιστοσύνη και των καταναλωτών και των εμπόρων στις διαδικασίες αυτές. Αρχές περί ποιότητας θεσπίστηκαν για πρώτη φορά σε επίπεδο Ένωσης με τις συστάσεις 98/257/ΕΚ και 2001/310/ΕΚ. Η παρούσα οδηγία, προσδίδοντας δεσμευτικό χαρακτήρα σε ορισμένες από τις αρχές που θεσπίζουν οι προαναφερθείσες συστάσεις της Επιτροπής, θεσπίζει μια δέσμη απαιτήσεων ποιότητας οι οποίες ισχύουν για όλες τις διαδικασίες ΕΕΔ που εκτελούνται από φορέα ΕΕΔ ο οποίος έχει κοινοποιηθεί στην Επιτροπή.
- (38) Η παρούσα οδηγία θα πρέπει να θεσπίσει απαιτήσεις ποιότητας για τους φορείς ΕΕΔ που θα πρέπει να διασφαλίζουν το ίδιο επίπεδο προστασίας και ίσα δικαιώματα των καταναλωτών στις εγχώριες και στις διασυνοριακές διαφορές. Η παρούσα οδηγία δεν θα πρέπει να εμποδίζει τα κράτη μέλη να θεσπίσουν ή να διατηρήσουν κανόνες που υπερβαίνουν τα όρια των διατάξεων της παρούσας οδηγίας.
- (39) Οι φορείς ΕΕΔ θα πρέπει να είναι προσιτοί και διαφανείς. Για να εξασφαλισθεί η διαφάνεια των φορέων ΕΕΔ και των διαδικασιών ΕΕΔ, οι ενδιαφερόμενοι θα πρέπει να έχουν στη διάθεσή τους τις σαφείς και προσιτές πληροφορίες που χρειάζονται προκειμένου να λάβουν τεκμηριωμένη απόφαση πριν συμμετάσχουν σε διαδικασία ΕΕΔ. Η παροχή των πληροφοριών αυτών στους εμπόρους δεν θα πρέπει να απαιτείται όταν η συμμετοχή τους στις διαδικασίες ΕΕΔ είναι υποχρεωτική δυνάμει εθνικής νομοθεσίας.
- (40) Ένας λειτουργικός φορέας ΕΕΔ θα πρέπει να διεκπεραιώνει αποτελεσματικά ηλεκτρονικές και μη ηλεκτρονικές διαδικασίες επίλυσης διαφορών εντός 90 ημερολογιακών ημερών που αρχίζουν την ημέρα παραλαβής του πλήρους φακέλου της καταγγελίας από τον φορέα ΕΕΔ, περιλαμβανομένης όλης της σχετικής τεκμηρίωσης, και λήγουν την ημέρα που δημοσιοποιείται το αποτέλεσμα της διαδικασίας ΕΕΔ. Ο φορέας ΕΕΔ στον οποίο έχει υποβληθεί μια καταγγελία θα πρέπει να ενημερώνει τους ενδιαφερομένους αφού προηγουμένως έχει παραλάβει όλα τα απαραίτητα για τη διεξαγωγή της διαδικασίας ΕΕΔ έγγραφα. Σε ορισμένες εξαιρετικές περιπτώσεις ιδιαίτερα περίπλοκου χαρακτήρα, ακόμη και όταν ένα των μερών αδυνατεί δικαιολογημένα να συμμετάσχει στη διαδικασία ΕΕΔ, οι φορείς ΕΕΔ θα πρέπει να είναι σε θέση να παρατείνουν την προθεσμία με σκοπό την εξέταση της συγκεκριμένης περίπτωσης. Οι ενδιαφερόμενοι ενημερώνονται για την παράταση και για το κατά προσέγγιση χρονικό διάστημα που αναμένεται να απαιτηθεί για την επίλυση της διαφοράς.
- (41) Οι διαδικασίες ΕΕΔ θα πρέπει, κατά προτίμηση, να προσφέρονται δωρεάν στον καταναλωτή. Αν δεν είναι δωρεάν, η διαδικασία ΕΕΔ θα πρέπει να είναι προσιτή, ελκυστική και ολιγοδάπανη για τους καταναλωτές. Προς τον σκοπό αυτό το τίμημα δεν θα πρέπει να υπερβαίνει ένα απλό συμβολικό τέλος.
- (42) Οι διαδικασίες ΕΕΔ θα πρέπει να είναι δίκαιες, ώστε τα μέρη της διαφοράς να είναι πλήρως ενημερωμένα για τα δικαιώματά τους και τις συνέπειες των επιλογών τους στο πλαίσιο μιας διαδικασίας ΕΕΔ. Οι φορείς ΕΕΔ θα πρέπει να ενημερώνουν τους καταναλωτές για τα δικαιώματά τους πριν συμφωνήσουν με προτεινόμενη λύση ή την ακολουθήσουν. Και τα δύο μέρη θα πρέπει επίσης να μπορούν να υποβάλουν τα πληροφοριακά και αποδεικτικά στοιχεία τους χωρίς να είναι παρόντα αυτοπροσώπως.
- (43) Η συμφωνία μεταξύ καταναλωτή και εμπόρου να υποβάλουν τις καταγγελίες σε φορέα ΕΕΔ δεν δεσμεύει τον καταναλωτή εφόσον αυτή είχε συναφθεί πριν από την εμφάνιση της διαφοράς και εφόσον συνεπάγεται στέρξη του δικαιώματος του καταναλωτή να προσφύγει στα αρμόδια δικαστήρια για τη δικαστική επίλυση της διαφοράς. Επιπλέον στις διαδικασίες ΕΕΔ όπου επιδιώκεται να επιβληθεί μια λύση της διαφοράς, η επιβαλλόμενη λύση θα πρέπει να είναι δεσμευτική για τα μέρη μόνον εφόσον αυτά έχουν ενημερωθεί προηγουμένως και έχουν αποδεχθεί ρητά τον δεσμευτικό χαρακτήρα της απόφασης. Δεν θα πρέπει να απαιτείται ειδική αποδοχή από τον έμπορο εάν η εθνική νομοθεσία προβλέπει ότι παρόμοιες λύσεις είναι δεσμευτικές για τους εμπόρους.
- (44) Στις διαδικασίες ΕΕΔ όπου επιδιώκεται η επίλυση της διαφοράς με την επιβολή λύσης στον καταναλωτή, εφόσον δεν υφίσταται σύγκρουση νόμων, η επιβαλλόμενη λύση δεν θα πρέπει να έχει ως αποτέλεσμα να στερείται ο καταναλωτής την προστασία που του εξασφαλίζουν οι διατάξεις από τις οποίες δεν μπορεί να γίνει παρέκκλιση με συμφωνία του δικαίου του κράτους μέλους στο οποίο έχουν τη συνήθη διαμονή τους ο καταναλωτής και ο έμπορος. Σε περιπτώσεις που εμπεριέχουν σύγκρουση νόμων, εφόσον το δικαίο που ισχύει για τη σύμβαση πωλήσεων ή υπηρεσιών καθορίζεται σύμφωνα με το άρθρο 6 παράγραφοι 1 και 2 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 593/2008 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 17ης Ιουνίου 2008, για το

εφαρμοστέο δίκαιο στις συμβατικές ενοχές (Ρώμη I) ⁽¹⁾, η λύση που επιβάλλει ο φορέας ΕΕΔ δεν θα πρέπει να έχει ως αποτέλεσμα να στερηθεί ο καταναλωτής την προστασία που του εξασφαλίζουν οι διατάξεις από τις οποίες δεν επιτρέπεται παρέκκλιση με συμφωνία δυνάμει του δικαίου του κράτους μέλους στο οποίο ο καταναλωτής έχει τη συνήθη διαμονή του. Σε περιπτώσεις που εμπιέχουν σύγκρουση νόμων, εφόσον το δίκαιο που ισχύει για τη σύμβαση πωλήσεων ή υπηρεσιών καθορίζεται σύμφωνα με το άρθρο 5 παράγραφοι 1 και 3 της Σύμβασης της Ρώμης, της 19ης Ιουνίου 1980, για το εφαρμοστέο δίκαιο στις συμβατικές ενοχές ⁽²⁾, η λύση που επιβάλλει ο φορέας ΕΕΔ δεν θα πρέπει να έχει ως αποτέλεσμα να στερηθεί ο καταναλωτής την προστασία που του εξασφαλίζουν οι υποχρεωτικοί κανόνες του κράτους μέλους στο οποίο ο καταναλωτής έχει τη συνήθη διαμονή του.

- (45) Το δικαίωμα αποτελεσματικής έννομης προστασίας και το δικαίωμα δικαίας δίκης είναι θεμελιώδη δικαιώματα που κατοχυρώνονται στο άρθρο 47 του Χάρτη Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Συνεπώς, οι διαδικασίες ΕΕΔ δεν θα πρέπει να έχουν ως σκοπό να αντικαταστήσουν τις δικαστικές διαδικασίες και δεν θα πρέπει να στερούν τους καταναλωτές ή τους εμπόρους από το δικαίωμά τους να προσφύγουν στα δικαστήρια. Καμία διάταξη της παρούσας οδηγίας δεν θα πρέπει να εμποδίζει τα μέρη να ασκήσουν το δικαίωμα πρόσβασης τους στο δικαστικό σύστημα. Σε περιπτώσεις που μια διαφορά δεν μπόρεσε να επιλυθεί με δεδομένη διαδικασία ΕΕΔ, η έκβαση της οποίας δεν είναι δεσμευτική, τα μέρη θα πρέπει να μπορούν εν συνεχεία να κινήσουν δικαστική διαδικασία ως προς την εν λόγω διαφορά. Τα κράτη μέλη θα πρέπει να έχουν την ευχέρεια να επιλέξουν τον κατάλληλο τρόπο για την επίτευξη του στόχου αυτού. Θα πρέπει να έχουν τη δυνατότητα να προβλέπουν, μεταξύ άλλων, ότι οι προθεσμίες παραγραφής ή οι αποσβεστικές προθεσμίες δεν λήγουν κατά τη διάρκεια διαδικασίας ΕΕΔ.
- (46) Προκειμένου να λειτουργούν αποτελεσματικά, οι φορείς ΕΕΔ θα πρέπει να διαθέτουν επαρκή ανθρώπινα, υλικά και οικονομικά μέσα. Τα κράτη μέλη θα πρέπει να αποφασίσουν σχετικά με την κατάλληλη μορφή χρηματοδότησης των φορέων ΕΕΔ στην επικράτειά τους, χωρίς να περιορίζεται η χρηματοδότηση των φορέων που λειτουργούν ήδη. Η παρούσα οδηγία δεν έχει αντίκτυπο στο θέμα της δημόσιας ή ιδιωτικής χρηματοδότησης των φορέων ΕΕΔ ή της χρηματοδότησής τους μέσω συνδυασμού δημόσιων και ιδιωτικών χρηματοδοτικών πόρων. Θα πρέπει εντούτοις οι φορείς ΕΕΔ να παροτρύνονται να εξετάζουν συγκεκριμένες ιδιωτικές μορφές χρηματοδότησης και η χρήση δημόσιων πόρων να επαφίεται στη διακριτική ευχέρεια των κρατών μελών. Η παρούσα οδηγία δεν θα πρέπει να θίγει τη δυνατότητα των επιχειρήσεων ή των επαγγελματικών οργανώσεων ή των επιχειρηματικών ενώσεων να χρηματοδοτούν φορείς ΕΕΔ.
- (47) Όταν προκύπτει διαφορά, είναι αναγκαίο οι καταναλωτές να είναι σε θέση να εντοπίζουν γρήγορα τους φορείς ΕΕΔ που είναι αρμόδιοι για την εξέταση της διαφοράς τους και να γνωρίζουν αν ο έμπορος θα συμμετάσχει ή όχι στις διαδικασίες ενώπιον του φορέα ΕΕΔ. Οι έμποροι που δεσμεύονται να χρησιμοποιούν φορείς ΕΕΔ για την επίλυση των διαφορών τους με τους καταναλωτές θα πρέπει να ενημερώνουν τους

καταναλωτές για τη διεύθυνση και τον ιστότοπο του σχετικού φορέα ή φορέων ΕΕΔ. Οι πληροφορίες θα πρέπει να παρέχονται με σαφή, κατανοητό και εύκολα προσβάσιμο τρόπο στον ιστότοπο του εμπόρου, εφόσον υπάρχει, και ενδεχομένως στους γενικούς όρους και προϋποθέσεις των συμβάσεων αγαθών ή υπηρεσιών μεταξύ του εμπόρου και του καταναλωτή. Οι έμποροι θα πρέπει να έχουν τη δυνατότητα να περιλαμβάνουν στους ιστότοπούς τους και στους όρους και τις προϋποθέσεις των σχετικών συμβάσεων, οποιαδήποτε πρόσθετη πληροφορία σχετικά με τις εσωτερικές διαδικασίες διερεύνησης καταγγελιών ή άλλους τρόπους απευθείας επικοινωνίας με σκοπό την επίλυση των διαφορών με τους καταναλωτές, χωρίς να τους παραπέμπουν σε φορέα ΕΕΔ. Όταν η διαφορά δεν δύναται να διευθετηθεί άμεσα, ο έμπορος θα πρέπει να παρέχει στον καταναλωτή, σε χαρτί ή άλλο σταθερό μέσο, τις πληροφορίες σχετικά με τους σχετικούς φορείς ΕΕΔ και να προσδιορίζει κατά πόσον σκοπεύει να τους χρησιμοποιήσει.

- (48) Η υποχρέωση του εμπόρου να ενημερώσει τους καταναλωτές σχετικά με τους φορείς ΕΕΔ που τον καλύπτουν δεν θα πρέπει να θίγει τις διατάξεις για την ενημέρωση των καταναλωτών κατά την εξωδικαστική διαδικασία προσφυγής δυνάμει άλλων νομοθετικών πράξεων της Ένωσης, οι οποίες θα πρέπει να εφαρμόζονται παράλληλα με την υποχρέωση ενημέρωσης δυνάμει της παρούσας οδηγίας.
- (49) Η παρούσα οδηγία δεν θα πρέπει να απαιτεί ότι η συμμετοχή εμπόρων σε διαδικασίες ΕΕΔ είναι υποχρεωτική ή ότι το αποτέλεσμα των εν λόγω διαδικασιών είναι δεσμευτικό για τους εμπόρους, όταν ένας καταναλωτής υποβάλει καταγγελία εναντίον τους. Ωστόσο, προκειμένου να εξασφαλισθεί ότι οι καταναλωτές διαθέτουν πρόσβαση σε έννομη προστασία και ότι δεν αναγκάζονται να παραιτούνται από τις διεκδικήσεις τους, οι έμποροι πρέπει να παροτρύνονται, στο μέτρο του δυνατού, να συμμετέχουν σε διαδικασίες ΕΕΔ. Συνεπώς, η παρούσα οδηγία δεν θα πρέπει να θίγει τους τυχόν εθνικούς κανόνες που καθιστούν υποχρεωτική ή υποκείμενη σε κίνητρα ή κυρώσεις τη συμμετοχή των εμπόρων σε τέτοιες διαδικασίες ή να καθιστά δεσμευτική την έκβασή τους για τους εμπόρους, υπό τον όρο ότι η εν λόγω νομοθεσία δεν εμποδίζει τα μέρη να ασκήσουν το δικαίωμα πρόσβασης στο δικαστικό σύστημα που κατοχυρώνεται στο άρθρο 47 του Χάρτη Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης.
- (50) Προκειμένου να αποφευχθεί η υπερβολική επιβάρυνση των φορέων ΕΕΔ, τα κράτη μέλη θα πρέπει να ενθαρρύνουν τους καταναλωτές να έλθουν σε επαφή με τον έμπορο επιδιώκοντας τη διμερή επίλυση του προβλήματος πριν υποβάλουν καταγγελία σε φορέα ΕΕΔ. Σε πολλές περιπτώσεις με τον τρόπο αυτό οι καταναλωτές θα μπορούν να επιλύουν τις διαφορές τους γρήγορα και σε αρχικό στάδιο.
- (51) Τα κράτη μέλη θα πρέπει να διασφαλίζουν τη συμμετοχή των εκπροσώπων των επαγγελματικών οργανώσεων ή επιχειρηματικών ενώσεων και των οργανώσεων καταναλωτών όταν διαμορφώνονται συστήματα ΕΕΔ, ιδίως σε σχέση με τις αρχές της αμεροληψίας και της ανεξαρτησίας.
- (52) Τα κράτη μέλη θα πρέπει να διασφαλίζουν ότι οι φορείς ΕΕΔ συνεργάζονται για την επίλυση διασυνοριακών διαφορών.

⁽¹⁾ ΕΕ L 177 της 4.7.2008, σ. 6.

⁽²⁾ ΕΕ L 266 της 9.10.1980, σ. 1.

- (53) Τα δίκτυα φορέων ΕΕΔ, όπως το δίκτυο προσφυγής για τις χρηματοοικονομικές υπηρεσίες «FIN-NET» στον τομέα των χρηματοοικονομικών υπηρεσιών, θα πρέπει να ενισχυθούν εντός της Ένωσης. Τα κράτη μέλη θα πρέπει να ενθαρρύνουν την ένταξη των φορέων ΕΕΔ σε δίκτυα αυτού του είδους.
- (54) Η στενή συνεργασία μεταξύ των φορέων ΕΕΔ και των εθνικών αρχών θα πρέπει να ενισχύσει την αποτελεσματική εφαρμογή της νομοθεσίας της Ένωσης περί προστασίας των καταναλωτών. Η Επιτροπή και τα κράτη μέλη θα πρέπει να διευκολύνουν τη συνεργασία μεταξύ των φορέων ΕΕΔ, ώστε να ενθαρρύνεται η ανταλλαγή βέλτιστων πρακτικών και τεχνικής εμπειρογνομosύνης και να εξετάζεται κάθε πρόβλημα που προκύπτει από τη διεξαγωγή των διαδικασιών ΕΕΔ. Η συνεργασία αυτή θα πρέπει να στηριχθεί ιδίως μέσω του επερχόμενου προγράμματος για τους καταναλωτές της Ένωσης.
- (55) Για να εξασφαλισθεί ότι οι φορείς ΕΕΔ λειτουργούν σωστά και αποτελεσματικά, θα πρέπει να παρακολουθούνται προσεκτικά. Προς τον σκοπό αυτό κάθε κράτος μέλος θα πρέπει να ορίζει αρμόδια αρχή ή αρχές για την άσκηση του σχετικού καθήκοντος. Η Επιτροπή και οι αρμόδιες αρχές στο πλαίσιο της παρούσας οδηγίας θα πρέπει να δημοσιεύουν και να ενημερώνουν κατάλογο των φορέων ΕΕΔ που συμμορφώνονται με την παρούσα οδηγία. Τα κράτη μέλη θα πρέπει να μεριμνούν ώστε οι φορείς ΕΕΔ, το Δίκτυο Ευρωπαϊκών Κέντρων Καταναλωτών και, ενδεχομένως, οι φορείς που έχουν οριστεί σύμφωνα με την παρούσα οδηγία να δημοσιεύουν τον εν λόγω κατάλογο στον ιστότοπό τους μέσω ηλεκτρονικού συνδέσμου με τον ιστότοπο της Επιτροπής και, όταν είναι δυνατόν, σε σταθερό μέσο στις εγκαταστάσεις τους. Επίσης, τα κράτη μέλη θα πρέπει να ενθαρρύνουν τις σχετικές οργανώσεις καταναλωτών και τις επιχειρηματικές ενώσεις να δημοσιοποιούν επίσης τον κατάλογο. Τα κράτη μέλη θα πρέπει επίσης να διασφαλίζουν την κατάλληλη διάδοση των πληροφοριών για τον τρόπο με τον οποίο θα πρέπει να ενεργούν οι καταναλωτές σε περίπτωση διαφοράς τους με έμπορο. Επιπλέον, οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να δημοσιεύουν τακτικές εκθέσεις σχετικά με την ανάπτυξη και τη λειτουργία των φορέων ΕΕΔ στα οικεία κράτη μέλη. Οι φορείς ΕΕΔ θα πρέπει να διαβιβάζουν στις αρμόδιες αρχές συγκεκριμένες πληροφορίες στις οποίες θα πρέπει να βασίζονται αυτές οι εκθέσεις. Τα κράτη μέλη θα πρέπει να ενθαρρύνουν τους φορείς ΕΕΔ να παρέχουν τις εν λόγω πληροφορίες σύμφωνα με τη σύσταση 2010/304/ΕΕ της Επιτροπής, της 12ης Μαΐου 2010, σχετικά με τη χρήση εναρμονισμένης μεθόδου για την ταξινόμηση και την κοινοποίηση των καταγγελιών και των αιτημάτων των καταναλωτών⁽¹⁾.
- (56) Είναι αναγκαίο να καθορίσουν τα κράτη μέλη κανόνες για τις κυρώσεις που εφαρμόζονται σε περίπτωση παράβασης των εθνικών διατάξεων που θεσπίζονται δυνάμει της παρούσας οδηγίας και να εξασφαλίσουν την εφαρμογή των εν λόγω κανόνων. Οι εν λόγω κυρώσεις θα πρέπει να είναι αποτελεσματικές, αναλογικές και αποτρεπτικές.
- (57) Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2006/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 27ης Οκτωβρίου 2004, σχετικά με τη συνεργασία μεταξύ των εθνικών αρχών που είναι αρμόδιες για την επιβολή της νομοθεσίας για την προστασία των καταναλωτών («κανονισμός για τη συνεργασία όσον αφορά την προστασία των καταναλωτών») (2) θα πρέπει να τροποποιηθεί ώστε να περιλάβει παραπομπή στην παρούσα οδηγία στο παράρτημά του, προκειμένου να ενισχυθεί η διασυνοριακή συνεργασία όσον αφορά την επιβολή της παρούσας οδηγίας.
- (58) Η οδηγία 2009/22/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Απριλίου 2009, περί των αγωγών παραλείψεως στον τομέα της προστασίας των συμφερόντων των καταναλωτών (3) (οδηγία περί των αγωγών παραλείψεως) θα πρέπει να τροποποιηθεί ώστε να περιλάβει στο παράρτημά της παραπομπή στην παρούσα οδηγία, προκειμένου να εξασφαλισθεί η προστασία των συλλογικών συμφερόντων των καταναλωτών που προβλέπονται στην παρούσα οδηγία.
- (59) Σύμφωνα με την κοινή πολιτική δήλωση, της 28ης Σεπτεμβρίου 2011, των κρατών μελών και της Επιτροπής σχετικά με τα επεξηγηματικά έγγραφα (4), τα κράτη μέλη ανέλαβαν να συνοδεύουν, σε αιτιολογημένες περιπτώσεις, την κοινοποίηση των μέτρων μεταφοράς στο εθνικό δίκαιο με ένα ή περισσότερα έγγραφα στα οποία θα επεξηγείται η σχέση μεταξύ των διαφόρων μερών μιας οδηγίας και των αντίστοιχων μερών των πράξεων μεταφοράς στο εθνικό δίκαιο. Όσον αφορά την παρούσα οδηγία, ο νομοθέτης θεωρεί ότι η διαβίβαση τέτοιων εγγράφων είναι αιτιολογημένη.
- (60) Επειδή ο στόχος της παρούσας οδηγίας, που είναι να συμβάλει, μέσω της επίτευξης υψηλού επιπέδου προστασίας των καταναλωτών και χωρίς περιορισμούς της πρόσβασης των καταναλωτών στα δικαστήρια, στην ομαλή λειτουργία της εσωτερικής αγοράς, δεν μπορεί να επιτευχθεί επαρκώς από τα κράτη μέλη και μπορεί, συνεπώς, να επιτευχθεί καλύτερα στο επίπεδο της Ένωσης, η Ευρωπαϊκή Ένωση μπορεί να λάβει μέτρα σύμφωνα με την αρχή της επικουρικότητας που θεσπίζεται στο άρθρο 5 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση. Σύμφωνα με την αρχή της αναλογικότητας, που διατυπώνεται στο ίδιο άρθρο, η παρούσα οδηγία δεν υπερβαίνει τα όρια που είναι αναγκαία για την επίτευξη του στόχου αυτού.
- (61) Η παρούσα οδηγία σέβεται τα θεμελιώδη δικαιώματα και τηρεί τις αρχές που αναγνωρίζονται ιδίως από τον Χάρτη Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης και ειδικότερα τα άρθρα 7, 8, 38 και 47.
- (62) Ζητήθηκε σύμφωνα με το άρθρο 28 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 45/2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 18ης Δεκεμβρίου 2000, σχετικά με την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα από τα όργανα και τους οργανισμούς της Κοινότητας και σχετικά με την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών (5) η γνώμη του Ευρωπαϊκού Επόπτη Προστασίας Δεδομένων ο οποίος και γνωμοδότησε στις 12 Ιανουαρίου 2012 (6),

(1) ΕΕ L 136 της 2.6.2010, σ. 1.

(2) ΕΕ L 364 της 9.12.2004, σ. 1.

(3) ΕΕ L 110 της 1.5.2009, σ. 30.

(4) ΕΕ C 369 της 17.12.2011, σ. 14.

(5) ΕΕ L 8 της 12.1.2001, σ. 1.

(6) ΕΕ C 136 της 11.5.2012, σ. 1.

ΕΞΕΔΩΣΑΝ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΟΔΗΓΙΑ:

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ι

ΓΕΝΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 1

Αντικείμενο

Σκοπός της παρούσας οδηγίας είναι να συμβάλει, με την επίτευξη υψηλού επιπέδου προστασίας των καταναλωτών, στην ορθή λειτουργία της εσωτερικής αγοράς εξασφαλίζοντας ότι οι καταναλωτές μπορούν να υποβάλλουν προαιρετικά καταγγελίες κατά εμπόρων σε φορείς που παρέχουν ανεξάρτητες, αμερόληπτες, διαφανείς, αποτελεσματικές, ταχείες και δίκαιες διαδικασίες εναλλακτικής επίλυσης διαφορών. Η παρούσα οδηγία δεν θίγει την εθνική νομοθεσία που καθιστά υποχρεωτική τη συμμετοχή στις σχετικές διαδικασίες εφόσον αυτή δεν εμποδίζει τα μέρη να ασκήσουν το δικαίωμά τους να προσφύγουν στη Δικαιοσύνη.

Άρθρο 2

Πεδίο εφαρμογής

1. Η παρούσα οδηγία εφαρμόζεται σε διαδικασίες εξωδικαστικής επίλυσης εγχώριων και διασυνοριακών διαφορών σχετικά με συμβατικές υποχρεώσεις που ανακύπτουν από συμβάσεις πωλήσεων ή συμβάσεις υπηρεσιών μεταξύ εμπόρου εγκατεστημένου στην Ένωση και καταναλωτή που κατοικεί στην Ένωση, διά της παρεμβάσεως ενός φορέα ΕΕΔ ο οποίος προτείνει ή επιβάλλει λύση ή φέρνει τα μέρη σε επαφή για να διευκολυνθεί η εξεύρεση φιλικής λύσης.

2. Η παρούσα οδηγία δεν εφαρμόζεται:

- α) στις διαδικασίες ενώπιον φορέων επίλυσης διαφορών όπου τα φυσικά πρόσωπα που είναι αρμόδια για την επίλυση των διαφορών είναι υπάλληλοι του συγκεκριμένου εμπόρου ή αμειβονται αποκλειστικά από αυτόν, εκτός εάν τα κράτη μέλη επιτρέψουν τις διαδικασίες αυτές υπό μορφή διαδικασιών ΕΕΔ δύναμει της παρούσας οδηγίας και εφόσον πληρούνται οι απαιτήσεις του κεφαλαίου II, περιλαμβανομένων των ειδικών απαιτήσεων ανεξαρτησίας και διαφάνειας που ορίζονται στο άρθρο 6 παράγραφος 3·
- β) στις διαδικασίες ενώπιον συστημάτων διερεύνησης καταναλωτικών καταγγελιών που διαχειρίζεται ο έμπορος·
- γ) στις μη οικονομικές υπηρεσίες κοινής ωφελείας·
- δ) στις διαφορές μεταξύ εμπόρων·
- ε) σε απευθείας διαπραγματεύσεις μεταξύ του καταναλωτή και του εμπόρου·
- στ) στις προσπάθειες που καταβάλλει ο δικαστής για την επίλυση της διαφοράς κατά τη διάρκεια της δικαστικής διαδικασίας με αντικείμενο την εν λόγω διαφορά·
- ζ) στις διαδικασίες που έχουν κινηθεί από έμπορο κατά καταναλωτή·

η) στις υπηρεσίες υγείας που παρέχονται σε ασθενείς από επαγγελματίες της υγείας προκειμένου να εκτιμηθεί, να διατηρηθεί ή να αποκατασταθεί η κατάσταση της υγείας τους, συμπεριλαμβανομένων της συνταγογράφησης, της χορήγησης και της προμήθειας φαρμάκων και ιατροτεχνολογικών βοηθημάτων·

θ) στους δημόσιους παρόχους δευτεροβάθμιας ή τριτοβάθμιας εκπαίδευσης.

3. Η παρούσα οδηγία θεσπίζει εναρμονισμένες ποιοτικές απαιτήσεις για τους φορείς ΕΕΔ και τις διαδικασίες ΕΕΔ προκειμένου να εξασφαλίσει ότι, μετά την εφαρμογή της, ο καταναλωτής θα έχει πρόσβαση σε υψηλής ποιότητας, διαφανείς, αποτελεσματικούς και δίκαιους μηχανισμούς εξωδικαστικής προσφυγής ανεξαρτήτως του τύπου διαμονής του εντός της Ένωσης. Τα κράτη μέλη μπορούν να διατηρούν ή να θεσπίζουν κανόνες που υπερβαίνουν τα όρια της παρούσας οδηγίας, προκειμένου να εξασφαλίσουν υψηλότερο επίπεδο προστασίας του καταναλωτή.

4. Η παρούσα οδηγία αναγνωρίζει την αρμοδιότητα των κρατών μελών να καθορίζουν κατά πόσο οι φορείς ΕΕΔ που είναι εγκατεστημένοι στην επικράτειά τους πρέπει να μπορούν να επιβάλουν μια λύση.

Άρθρο 3

Σχέση με άλλες νομοθετικές πράξεις της Ένωσης

1. Εάν δεν προβλέπεται άλλως στην παρούσα οδηγία, εφόσον διάταξη της παρούσας οδηγίας συγκρούεται με διάταξη άλλης νομοθετικής πράξης της Ένωσης και σχετίζεται με διαδικασίες εξωδικαστικής προσφυγής τις οποίες κινεί καταναλωτής κατά εμπόρου, υπερισχύει η διάταξη της παρούσας οδηγίας.

2. Η παρούσα οδηγία εφαρμόζεται με την επιφύλαξη της οδηγίας 2008/52/EK.

3. Το άρθρο 13 της παρούσας οδηγίας δεν θίγει τις διατάξεις για την ενημέρωση των καταναλωτών κατά την εξωδικαστική διαδικασία προσφυγής δυνάμει άλλων νομοθετικών πράξεων της Ένωσης, η οποία εφαρμόζεται επιπροσθέτως του εν λόγω άρθρου.

Άρθρο 4

Ορισμοί

1. Για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας:

α) ως «καταναλωτής» νοείται κάθε φυσικό πρόσωπο το οποίο ενεργεί για σκοπούς που δεν εμπίπτουν στην εμπορική, επιχειρηματική, βιοτεχνική ή επαγγελματική του δραστηριότητα·

β) ως «έμπορος» νοείται κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο, ιδιωτικό ή δημόσιο, το οποίο ενεργεί, ενδεχομένως μέσω άλλου προσώπου ενεργούντος εξ ονόματός του ή για λογαριασμό του, για σκοπούς που εμπίπτουν στο πλαίσιο της εμπορικής, επιχειρηματικής, βιοτεχνικής ή επαγγελματικής του δραστηριότητας·

- γ) ως «σύμβαση πώλησης» νοείται κάθε σύμβαση βάσει της οποίας ο έμπορος μεταβιβάζει ή αναλαμβάνει να μεταβιβάσει την κυριότητα αγαθών στον καταναλωτή, ο δε καταναλωτής καταβάλλει ή αναλαμβάνει να καταβάλει το τίμημα, καθώς και κάθε σύμβαση που έχει ως αντικείμενο ταυτόχρονα την παροχή αγαθών και υπηρεσιών·
- δ) ως «σύμβαση παροχής υπηρεσιών» νοείται κάθε σύμβαση πλην συμβάσεως πώλησης, βάσει της οποίας ο έμπορος παρέχει ή αναλαμβάνει να παράσχει υπηρεσία στον καταναλωτή, ο δε καταναλωτής καταβάλλει ή αναλαμβάνει να καταβάλει το τίμημα·
- ε) ως «εγχώρια διαφορά» νοείται κάθε συμβατική διαφορά που προκύπτει από πώληση ή σύμβαση παροχής υπηρεσιών εφόσον, κατά τον χρόνο παραγγελίας των αγαθών ή των υπηρεσιών από τον καταναλωτή, ο καταναλωτής κατοικεί στο κράτος μέλος εγκατάστασης του εμπόρου·
- στ) ως «διασυνοριακή διαφορά» νοείται κάθε συμβατική διαφορά που προκύπτει από πώληση ή σύμβαση παροχής υπηρεσιών εφόσον, κατά τον χρόνο παραγγελίας των αγαθών ή των υπηρεσιών από τον καταναλωτή, ο καταναλωτής κατοικεί σε κράτος μέλος διαφορετικό από το κράτος μέλος εγκατάστασης του εμπόρου·
- ζ) ως «διαδικασία ΕΕΔ» νοείται διαδικασία του άρθρου 2, η οποία πληροί τις απαιτήσεις της παρούσας οδηγίας και εφαρμόζεται από φορέα ΕΕΔ·
- η) ως «φορέας ΕΕΔ» νοείται κάθε φορέας, όπως και αν ονομάζεται ή αναφέρεται, ο οποίος ιδρύεται σε μόνιμη βάση, προσφέρει υπηρεσίες επίλυσης διαφορών μέσω διαδικασίας ΕΕΔ και έχει καταχωρισθεί σύμφωνα με το άρθρο 20 παράγραφος 2·
- θ) ως «αρμόδια αρχή» νοείται κάθε δημόσια αρχή η οποία ορίζεται από κράτος μέλος για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας και έχει θεσπισθεί σε εθνικό, περιφερειακό ή τοπικό επίπεδο.

2. Ένας έμπορος είναι εγκατεστημένος:

- στον τόπο άσκησης της επιχειρηματικής του δραστηριότητας, εάν είναι φυσικό πρόσωπο,
- στον τόπο της καταστατικής του έδρας, της κεντρικής του διοίκησης ή της άσκησης της επιχειρηματικής του δραστηριότητας, συμπεριλαμβανομένων τυχόν υποκαταστημάτων, αντιπροσωπειών ή άλλης εγκατάστασης, εάν είναι εταιρεία ή άλλο νομικό πρόσωπο ή ένωση φυσικών ή νομικών προσώπων.

3. Ο φορέας ΕΕΔ είναι εγκατεστημένος:

- εάν τον διαχειρίζεται φυσικό πρόσωπο, στον τόπο όπου το εν λόγω πρόσωπο ασκεί τις δραστηριότητες εναλλακτικής επίλυσης διαφορών,
- εάν τον φορέα τον διαχειρίζεται νομικό πρόσωπο ή ένωση φυσικών ή νομικών προσώπων, στον τόπο όπου το εν λόγω νομικό πρόσωπο ή η ένωση φυσικών ή νομικών προσώπων ασκεί τις δραστηριότητες εναλλακτικής επίλυσης διαφορών ή στον τόπο της καταστατικής τους έδρας,

- εάν τον διαχειρίζεται αρχή ή άλλη δημόσια υπηρεσία, στον τόπο της έδρας της εν λόγω αρχής.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ II

ΠΡΟΣΒΑΣΗ ΚΑΙ ΑΠΑΙΤΗΣΕΙΣ ΕΦΑΡΜΟΣΤΕΕΣ ΣΕ ΦΟΡΕΙΣ ΕΕΔ ΚΑΙ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ ΕΕΔ

Άρθρο 5

Πρόσβαση σε φορείς ΕΕΔ και διαδικασίες ΕΕΔ

1. Τα κράτη μέλη διευκολύνουν την πρόσβαση των καταναλωτών στις διαδικασίες ΕΕΔ και εξασφαλίζουν ότι οι διαφορές που καλύπτονται από την παρούσα οδηγία και αφορούν έμπορο εγκατεστημένο στο έδαφός τους μπορούν να παραπεμφθούν σε φορέα ΕΕΔ ο οποίος πληροί τις απαιτήσεις της παρούσας οδηγίας.

2. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι οι φορείς ΕΕΔ:

- α) διατηρούν ενημερωμένο ιστότοπο που παρέχει στα μέρη εύκολη πρόσβαση σε πληροφορίες για τη διαδικασία ΕΕΔ και επιτρέπει στους καταναλωτές να υποβάλλουν ηλεκτρονικά καταγγελίες και τα απαραίτητα δικαιολογητικά·
- β) παρέχουν στα μέρη, κατόπιν αιτήσεώς τους, τις πληροφορίες που αναφέρονται στο στοιχείο α) επί σταθερού μέσου·
- γ) όπου συντρέχει περίπτωση, επιτρέπουν στον καταναλωτή να υποβάλει καταγγελία με μη ηλεκτρονικό τρόπο·
- δ) επιτρέπουν την ανταλλαγή πληροφοριών μεταξύ των μερών με ηλεκτρονικά μέσα ή, εάν συντρέχει περίπτωση, ταχυδρομικώς·
- ε) δέχονται τόσο εγχώριες όσο και διασυνοριακές διαφορές, περιλαμβανομένων των διαφορών που καλύπτονται από τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 524/2013· και

στ) όταν εξετάζουν διαφορές που καλύπτονται από την παρούσα οδηγία, λαμβάνουν τα απαραίτητα μέτρα για να εξασφαλιστεί ότι η επεξεργασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα τηρεί τους κανόνες προστασίας των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα οι οποίοι θεσπίζονται στην εθνική νομοθεσία εφαρμογής της οδηγίας 95/46/ΕΚ στο κράτος μέλος στο οποίο είναι εγκατεστημένος ο φορέας ΕΕΔ.

3. Τα κράτη μέλη μπορούν να εκπληρώσουν την υποχρέωση που υπέχουν βάσει της παραγράφου 1 με την εξασφάλιση της ύπαρξης ενός συμπληρωματικού φορέα ΕΕΔ, αρμόδιου να εξετάζει τις διαφορές που αναφέρονται στην εν λόγω παράγραφο για την επίλυση των οποίων δεν είναι αρμόδιος κανένας υφιστάμενος φορέας ΕΕΔ. Τα κράτη μέλη μπορούν επίσης να εκπληρώσουν την εν λόγω υποχρέωση με τη χρήση φορέων ΕΕΔ που ιδρύονται σε άλλο κράτος μέλος ή περιφερειακών, διεθνικών ή πανευρωπαϊκών φορέων επίλυσης διαφορών, με εμπόρους από διαφορετικά κράτη μέλη να ανήκουν στον ίδιο φορέα ΕΕΔ, με την επιφύλαξη της ευθύνης τους να διασφαλίζουν την πλήρη κάλυψη και πρόσβαση σε φορείς ΕΕΔ.

4. Τα κράτη μέλη μπορούν να επιτρέψουν στους φορείς ΕΕΔ να διατηρήσουν ή να θεσπίσουν διαδικαστικούς κανόνες οι οποίοι τους δίνουν τη δυνατότητα να αρνηθούν να εξετάσουν μια συγκεκριμένη διαφορά διότι:

- α) ο καταναλωτής δεν προσπάθησε να επικοινωνήσει με τον έμπορο προκειμένου να συζητήσει την καταγγελία του και να επιδιώξει, ως πρώτο βήμα, να επιλύσει το πρόβλημα απευθείας με αυτόν·
- β) η διαφορά είναι επουσιώδης ή βασίζεται σε κακόβουλη καταγγελία·
- γ) η διαφορά εξετάζεται ή έχει εξεταστεί προηγουμένως από άλλο φορέα ΕΕΔ ή από δικαστήριο·
- δ) η αξία του αντικειμένου της αξίωσης είναι κατώτερη ή ανώτερη από συγκεκριμένο ποσό·
- ε) ο καταναλωτής δεν υπέβαλε την καταγγελία στον φορέα ΕΕΔ εντός προκαθορισμένης προθεσμίας· οι προθεσμίες δεν πρέπει να είναι μικρότερες από ένα έτος από την ημερομηνία κατά την οποία ο καταναλωτής υπέβαλε την καταγγελία στον έμπορο·
- στ) η εξέταση μιας τέτοιας διαφοράς θα έβλαπτε σημαντικά την αποτελεσματική λειτουργία του φορέα ΕΕΔ.

Όταν, σύμφωνα με τους διαδικαστικούς του κανόνες, ένας φορέας ΕΕΔ δεν μπορεί να εξετάσει μια διαφορά που υποβάλλεται ενώπιόν του, κοινοποιεί και στα δύο μέρη το σκεπτικό της απόφασής του να μην εξετάσει τη διαφορά εντός τριών εβδομάδων από την παραλαβή του φακέλου της καταγγελίας.

Οι διαδικαστικοί αυτοί κανόνες δεν παρεμποδίζουν σε μεγάλο βαθμό την πρόσβαση των καταναλωτών στις διαδικασίες ΕΕΔ, περιλαμβανομένων των διασυνοριακών διαφορών.

5. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε, όταν στους φορείς ΕΕΔ επιτρέπεται να θεσπίζουν προκαθορισμένα χρηματικά όρια προκειμένου να περιορίσουν την πρόσβαση σε διαδικασίες ΕΕΔ, τα όρια να μην ορίζονται σε τέτοιο επίπεδο ώστε να παρεμποδίζουν σε μεγάλο βαθμό την πρόσβαση των καταναλωτών στην εξέταση καταγγελιών από φορείς ΕΕΔ.

6. Όταν, σύμφωνα με τους διαδικαστικούς κανόνες της παραγράφου 4, ένας φορέας ΕΕΔ δεν έχει τη δυνατότητα να εξετάσει μια καταγγελία η οποία υπεβλήθη ενώπιόν του, τα κράτη μέλη δεν υποχρεούνται να εξασφαλίζουν ότι ο καταναλωτής μπορεί να υποβάλει την καταγγελία του ενώπιον άλλου φορέα ΕΕΔ.

7. Όταν φορέας ΕΕΔ ο οποίος διεκπεραιώνει διαφορές σε συγκεκριμένο τομέα είναι αρμόδιος να εξετάζει διαφορές σε σχέση με έμπορο που ανήκει στον εν λόγω τομέα αλλά δεν είναι μέλος της οργάνωσης ή της ένωσης που συνιστά ή χρηματοδοτεί τον φορέα ΕΕΔ, θεωρείται ότι το κράτος μέλος έχει εκπληρώσει τις υποχρεώσεις του σύμφωνα με την παράγραφο 1 και ως προς τις διαφορές που αφορούν τον εν λόγω έμπορο.

Άρθρο 6

Εμπειρογνωμοσύνη, ανεξαρτησία και αμεροληψία

1. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι τα φυσικά πρόσωπα που είναι αρμόδια για την ΕΕΔ διαθέτουν την αναγκαία εμπειρογνωμοσύνη και είναι ανεξάρτητα και αμερόληπτα. Αυτό επιτυγχάνεται εάν εξασφαλισθεί ότι τα πρόσωπα αυτά:

- α) κατέχουν τις αναγκαίες γνώσεις και δεξιότητες στον τομέα της εναλλακτικής επίλυσης διαφορών ή της δικαστικής επίλυσης καταναλωτικών διαφορών, καθώς και βασικές γνώσεις δικαίου·
- β) διορίζονται για θητεία της οποίας η διάρκεια επαρκεί για να διασφαλιστεί η ανεξαρτησία της δράσης τους και δεν είναι δυνατόν να απαλλαγούν των καθηκόντων τους χωρίς εύλογη αιτία·
- γ) δεν υπόκεινται σε εντολές από κάποιο από τα μέρη ή τους εκπροσώπους τους·
- δ) αμείβονται κατά τρόπο που δεν συνδέεται με την έκβαση της διαδικασίας·
- ε) χωρίς αναίτια καθυστέρηση, γνωστοποιούν στον φορέα ΕΕΔ τυχόν περιστάσεις που μπορεί να επηρεάσουν ή να θεωρηθεί ότι επηρεάζουν την ανεξαρτησία και την αμεροληψία τους ή να οδηγήσουν σε σύγκρουση συμφερόντων με κάποιο από τα μέρη της διαφοράς που καλούνται να επιλύσουν. Η υποχρέωση γνωστοποίησης ισχύει καθ' όλη τη διαδικασία ΕΕΔ. Δεν ισχύει όταν ο φορέας ΕΕΔ περιλαμβάνει ένα μόνο φυσικό πρόσωπο.

2. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι οι φορείς ΕΕΔ διαθέτουν διαδικασίες που εξασφαλίζουν ότι στην περίπτωση του στοιχείου ε) της παραγράφου 1:

- α) το εν λόγω φυσικό πρόσωπο αντικαθίσταται από άλλο, στο οποίο ανατίθεται η διεξαγωγή της διαδικασίας ΕΕΔ, ή, αλλιώς,
- β) το εν λόγω φυσικό πρόσωπο απέχει της διαδικασίας ΕΕΔ και, όπου είναι δυνατόν, ο φορέας ΕΕΔ προτείνει στα μέρη να υποβάλουν τη διαφορά σε άλλο αρμόδιο φορέα ΕΕΔ, ή, αλλιώς,
- γ) οι περιστάσεις γνωστοποιούνται στα μέρη και επιτρέπεται στο εν λόγω φυσικό πρόσωπο να συνεχίσει τη διεξαγωγή της διαδικασίας ΕΕΔ μόνο αν τα μέρη δεν προέβαλαν αντίρρηση, αφού ενημερώθηκαν για την κατάσταση και για το δικαίωμά τους να αντιταχθούν.

Η παρούσα παράγραφος ισχύει υπό την επιφύλαξη του άρθρου 9 παράγραφος 2 στοιχείο α).

Όταν ο φορέας ΕΕΔ περιλαμβάνει ένα μόνο φυσικό πρόσωπο, εφαρμόζεται μόνο το πρώτο εδάφιο στοιχεία β) και γ) της παρούσας παραγράφου.

3. Όταν τα κράτη μέλη αποφασίζουν να επιτρέψουν τις διαδικασίες που αναφέρει το άρθρο 2 παράγραφος 2 στοιχείο α) ως διαδικασίες ΕΕΔ υπό την έννοια της παρούσας οδηγίας, μεριμνούν ώστε, επιπλέον των γενικών απαιτήσεων των παραγράφων 1 και 5, οι διαδικασίες αυτές να συμμορφώνονται με τις εξής ειδικές απαιτήσεις:

- α) τα φυσικά πρόσωπα που είναι υπεύθυνα για την επίλυση της διαφοράς διορίζονται ή προέρχονται από συλλογικό σώμα αποτελούμενο από ίσο αριθμό εκπροσώπων των οργανώσεων καταναλωτών και εκπροσώπων του εμπόρου και διορίζονται κατόπιν διαφανούς διαδικασίας·
- β) στα φυσικά πρόσωπα που είναι υπεύθυνα για επίλυση διαφορών ανατίθεται εντολή τουλάχιστον τριών ετών που διασφαλίζει την ανεξαρτησία των ενεργειών τους·
- γ) τα φυσικά πρόσωπα που είναι υπεύθυνα για την επίλυση διαφορών δεσμεύονται να μην εργασθούν για τον έμπορο ή για επαγγελματική οργάνωση ή επιχειρηματική ένωση της οποίας είναι μέλος ο έμπορος, για περίοδο τριών ετών μετά τη λήξη της θητείας τους στον φορέα επίλυσης διαφορών·
- δ) ο φορέας επίλυσης διαφορών δεν έχει καμία ιεραρχική ή λειτουργική σχέση με τον έμπορο, είναι σαφώς διακριτός από τις επιχειρησιακές οντότητες του εμπόρου και διαθέτει επαρκή προϋπολογισμό για την εκπλήρωση των καθηκόντων του, χωριστό από τον γενικό προϋπολογισμό του εμπόρου.

4. Όταν τα φυσικά πρόσωπα που είναι υπεύθυνα για την ΕΕΔ απασχολούνται ή αμείβονται αποκλειστικά από επαγγελματική οργάνωση ή επιχειρηματική ένωση της οποίας είναι μέλος ο έμπορος, τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε, επιπλέον των γενικών απαιτήσεων των παραγράφων 1 και 5, να διαθέτουν χωριστό και ειδικό προϋπολογισμό επαρκή για την εκπλήρωση των καθηκόντων τους.

Η παρούσα παράγραφος δεν εφαρμόζεται όταν τα ενδιαφερόμενα φυσικά πρόσωπα ανήκουν σε συλλογικό σώμα που απαρτίζεται από ίσο αριθμό εκπροσώπων της επαγγελματικής οργάνωσης ή επιχειρηματικής ένωσης από την οποία απασχολούνται ή αμείβονται και καταναλωτικών οργανώσεων.

5. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι, στους φορείς ΕΕΔ όπου τα φυσικά πρόσωπα που είναι υπεύθυνα για την επίλυση διαφορών συμμετέχουν σε συλλογικό σώμα, προβλέπεται η συμμετοχή ίσου αριθμού εκπροσώπων των συμφερόντων των καταναλωτών και εκπροσώπων των συμφερόντων των εμπόρων στο εν λόγω σώμα.

6. Για τους σκοπούς της παραγράφου 1 στοιχείο α), τα κράτη μέλη ενθαρρύνουν τους φορείς ΕΕΔ να παρέχουν κατάρτιση για φυσικά πρόσωπα που είναι υπεύθυνα για την ΕΕΔ. Αν παρέχεται

τέτοια κατάρτιση, οι αρμόδιες αρχές παρακολουθούν τα προγράμματα κατάρτισης που καθιέρωσαν οι φορείς ΕΕΔ, με βάση τις πληροφορίες που τους δίδονται σύμφωνα με το άρθρο 19 παράγραφος 3 στοιχείο ζ).

Άρθρο 7

Διαφάνεια

1. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι οι φορείς ΕΕΔ δημοσιοποιούν στους ιστότοπούς τους, κατόπιν αιτήσεως, επί σταθερού μέσου και με κάθε άλλο πρόσφορο μέσο, σαφείς και εύκολα κατανοητές πληροφορίες για τα εξής:

- α) τα στοιχεία επαφής τους, περιλαμβανομένης της ταχυδρομικής και της ηλεκτρονικής διεύθυνσης·
- β) το γεγονός ότι οι φορείς ΕΕΔ περιέχονται σε κατάλογο κατά το άρθρο 20 παράγραφος 2·
- γ) τα φυσικά πρόσωπα που είναι υπεύθυνα για την ΕΕΔ, τη μέθοδο διορισμού τους και τη διάρκεια της θητείας τους·
- δ) την εμπειρογνωμοσύνη, την αμεροληψία και την ανεξαρτησία των φυσικών προσώπων που είναι υπεύθυνα για την ΕΕΔ, αν απασχολούνται ή αμείβονται αποκλειστικά από τον έμπορο·
- ε) τη συμμετοχή τους σε τυχόν δίκτυα φορέων ΕΕΔ που διευκολύνουν την επίλυση διασυνοριακών διαφορών·
- στ) τα είδη διαφορών που είναι αρμόδιοι να εξετάζουν, καθώς και τυχόν όρια·
- ζ) τους διαδικαστικούς κανόνες που διέπουν την επίλυση διαφορών και τους λόγους για τους οποίους ένας φορέας ΕΕΔ μπορεί να αρνηθεί να εξετάσει διαφορά σύμφωνα με το άρθρο 5 παράγραφος 4·
- η) τις γλώσσες στις οποίες μπορούν να υποβληθούν οι καταγγελίες στον φορέα ΕΕΔ και στις οποίες διεξάγεται η διαδικασία ΕΕΔ·
- θ) τα είδη των κανόνων που μπορεί να χρησιμοποιήσει ο φορέας ΕΕΔ ως βάση για την επίλυση των διαφορών (π.χ. κανόνες δικαίου, αρχές ευθυδικίας, κώδικες δεοντολογίας)·
- ι) τυχόν προκαταρκτικές απαιτήσεις που πρέπει να εκπληρώσουν τα μέρη για να μπορεί να κινηθεί διαδικασία ΕΕΔ, περιλαμβανομένης της απαίτησης να επιχειρήσει ο καταναλωτής να διευθετήσει το ζήτημα απευθείας με τον έμπορο·
- ια) το εάν τα μέρη μπορούν να αποσυρθούν από τη διαδικασία ή όχι·
- ιβ) το τυχόν κόστος που θα βαρύνει τα μέρη, καθώς και τους τυχόν κανόνες επίδικασης των δικαστικών δαπανών στο τέλος της διαδικασίας·

- ιγ) τη μέση διάρκεια της διαδικασίας·
- ιδ) τα έννομα αποτελέσματα της έκβασης της διαδικασίας ΕΕΔ, μεταξύ των οποίων και τις κυρώσεις για τη μη συμμόρφωση σε περίπτωση απόφασης με δεσμευτικό αποτέλεσμα για τα μέρη, εάν συντρέχει περίπτωση·
- ιε) την εκτελεστότητα της απόφασης ΕΕΔ, αν συντρέχει περίπτωση.

2. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι οι φορείς ΕΕΔ, δημοσιοποιούν στους ιστότοπούς τους, κατόπιν αιτήσεως, επί σταθερού μέσου και με όποιο άλλο μέσο κρίνουν πρόσφορο, ετήσιες εκθέσεις δραστηριότητας. Οι εν λόγω εκθέσεις περιλαμβάνουν τις ακόλουθες πληροφορίες σχετικά τόσο με εγχώριες όσο και με διασυνοριακές διαφορές:

- α) τον αριθμό των διαφορών που έλαβαν και το είδος των καταγγελιών που αφορούσαν οι διαφορές αυτές·
- β) τυχόν συστηματικά ή σημαντικά προβλήματα που προκύπτουν συχνά και οδηγούν σε διαφορές μεταξύ καταναλωτών και εμπόρων· οι πληροφορίες αυτές μπορούν να συνοδεύονται από συστάσεις για το πώς μπορούν τέτοια προβλήματα να αποφεύγονται ή να επιλύονται στο μέλλον, προκειμένου να βελτιώνονται τα πρότυπα των εμπόρων και να διευκολύνεται η ανταλλαγή πληροφοριών και βέλτιστων πρακτικών·
- γ) το ποσοστό των διαφορών τις οποίες αρνήθηκε να εξετάσει κάθε φορέας ΕΕΔ και το ποσοστό των διαφορών λόγω άρνησης του άρθρου 5 παράγραφος 4·
- δ) στην περίπτωση διαδικασιών του άρθρου 2 παράγραφος 2 στοιχείο α), τα ποσοστά των λύσεων που προτάθηκαν ή επεβλήθησαν υπέρ του καταναλωτού και υπέρ του εμπόρου, και των διαφορών που επιλύθηκαν διά φιλικού διακανονισμού·
- ε) το ποσοστό διαδικασιών ΕΕΔ που διεκόπησαν και τους λόγους της διακοπής αυτής, εάν είναι γνωστοί·
- στ) τον μέσο χρόνο που χρειάστηκε για την επίλυση των διαφορών·
- ζ) το ποσοστό συμμόρφωσης με τα αποτελέσματα των διαδικασιών ΕΕΔ, αν είναι γνωστό·
- η) τη συνεργασία τους μέσα σε δίκτυα φορέων ΕΕΔ που διευκολύνουν την επίλυση διασυνοριακών διαφορών, εάν συντρέχει περίπτωση.

Άρθρο 8

Αποτελεσματικότητα

Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι οι φορείς ΕΕΔ είναι αποτελεσματικοί και πληρούν τις ακόλουθες απαιτήσεις:

- α) η διαδικασία ΕΕΔ είναι διαδίδιμη και ευπρόσιτη και για τα δύο μέρη, με ηλεκτρονικό και μη ηλεκτρονικό τρόπο, ανεξάρτητα από το πού βρίσκονται αυτά·

β) τα μέρη έχουν πρόσβαση στη διαδικασία, χωρίς να είναι υποχρεωμένα να χρησιμοποιήσουν δικηγόρο ή νομικό σύμβουλο· η διαδικασία δεν στερεί τα μέρη από το δικαίωμα λήψης ανεξάρτητων συμβουλών ή εκπροσώπησης ή υποστήριξης από τρίτο μέρος σε κάθε στάδιο της διαδικασίας·

γ) η διαδικασία ΕΕΔ είναι δωρεάν ή διατίθεται έναντι συμβολικού τέλους για τους καταναλωτές·

δ) ο φορέας ΕΕΔ στον οποίο έχει υποβληθεί καταγγελία γνωστοποιεί στα μέρη τη διαφορά αμέσως μετά την παραλαβή όλων των εγγράφων που περιέχουν τις σχετικές με την καταγγελία πληροφορίες·

ε) η έκβαση της διαδικασίας ΕΕΔ γνωστοποιείται εντός 90 ημερολογιακών ημερών από την ημερομηνία κατά την οποία ο φορέας ΕΕΔ έλαβε τον πλήρη φάκελο της καταγγελίας. Σε ιδιαίτερα περίπλοκες διαφορές, ο υπεύθυνος φορέας ΕΕΔ έχει την ευχέρεια να παρατείνει το χρονικό διάστημα των 90 ημερολογιακών ημερών. Τα μέρη ενημερώνονται για κάθε παράταση της προθεσμίας καθώς και για το χρονικό διάστημα που αναμένεται να απαιτηθεί για την επίλυση της διαφοράς.

Άρθρο 9

Δίκαιη μεταχείριση

1. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι στις διαδικασίες ΕΕΔ:

α) τα μέρη έχουν τη δυνατότητα, εντός ευλόγου χρονικού διαστήματος, να εκφράσουν τις απόψεις τους, να ενημερωθούν από τον φορέα ΕΕΔ για τα επιχειρήματα, αποδεικτικά στοιχεία, έγγραφα και πραγματικά περιστατικά που προβάλλει το άλλο μέρος, τυχόν δηλώσεις ή γνωμοδοτήσεις εμπειρογνομόνων και να υποβάλλουν παρατηρήσεις·

β) τα μέρη πληροφορούνται ότι δεν υποχρεούνται να χρησιμοποιήσουν δικηγόρο ή νομικό σύμβουλο, αλλά μπορούν να ζητήσουν τη συμβουλή ανεξάρτητου προσώπου ή να εκπροσωπηθούν ή υποστηριχθούν από τρίτο μέρος σε κάθε φάση της διαδικασίας·

γ) κοινοποιείται στα μέρη, εγγράφως ή επί σταθερού μέσου, η έκβαση της διαδικασίας ΕΕΔ και τους διαβιβάζεται το σκεπτικό της.

2. Κατά τις διαδικασίες ΕΕΔ που επιδιώκουν την επίλυση της διαφοράς προτείνοντας μια λύση, τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι:

α) τα μέρη μπορούν να αποσυρθούν από τη διαδικασία σε οποιοδήποτε στάδιο, εφόσον δεν είναι ικανοποιημένα με την όλη διεξαγωγή της διαδικασίας· ενημερώνονται σχετικά με το δικαίωμα αυτό πριν την έναρξη της διαδικασίας· αν οι εθνικοί κανόνες προβλέπουν υποχρεωτική συμμετοχή του εμπόρου στις διαδικασίες ΕΕΔ, το παρόν στοιχείο ισχύει μόνον για τον καταναλωτή·

- β) πριν συμφωνήσουν ή ακολουθήσουν μια προτεινόμενη λύση, τα μέρη ενημερώνονται ότι:
- i) μπορούν να επιλέξουν εάν συμφωνούν ή δεν συμφωνούν με την προτεινόμενη λύση και εάν θα την ακολουθήσουν,
  - ii) η συμμετοχή στη διαδικασία δεν αποκλείει τη δυνατότητα επιδίωξης έννομης προστασίας μέσω δικαστικών διαδικασιών,
  - iii) η προτεινόμενη λύση ενδέχεται να είναι διαφορετική από το αποτέλεσμα που θα προέκυπτε από ένα δικαστήριο το οποίο εφαρμόζει νομικούς κανόνες.
- γ) τα μέρη, πριν συμφωνήσουν ή ακολουθήσουν μια προτεινόμενη λύση, ενημερώνονται για τις νομικές συνέπειες που θα προκύψουν αν συμφωνήσουν ή ακολουθήσουν μια τέτοια προτεινόμενη λύση.
- δ) τα μέρη, πριν εκφράσουν τη συγκατάθεσή τους για την προτεινόμενη λύση ή φιλική συμφωνία, έχουν εύλογο χρονικό διάστημα να σκεφτούν.

3. Όταν, σύμφωνα με τα εθνικό δίκαιο, διαδικασίες ΕΕΔ προβλέπουν ότι η έκβαση τους καθίσταται δεσμευτική για τον έμπορο μόλις ο καταναλωτής δεχθεί την προτεινόμενη λύση, το άρθρο 9 παράγραφος 2 λογίζεται ότι ισχύει μόνο έναντι του καταναλωτή.

Άρθρο 10

Ελευθερία

1. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι η συμφωνία καταναλωτή και εμπόρου να υποβάλουν μια καταγγελία σε φορέα ΕΕΔ δεν δεσμεύει τον καταναλωτή εφόσον συνήφθη πριν από τη γένεση της διαφοράς και εφόσον συνεπάγεται στέρηση του δικαιώματος του καταναλωτή να προσφύγει στα αρμόδια δικαστήρια για τη ρύθμιση της διαφοράς.

2. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι στις διαδικασίες ΕΕΔ όπου επιδιώκεται η επίλυση της διαφοράς με την επιβολή λύσης, η επιβαλλόμενη λύση είναι δεσμευτική για τα μέρη μόνον εφόσον αυτά έχουν ενημερωθεί προηγουμένως και έχουν αποδεχθεί ρητά τον δεσμευτικό χαρακτήρα της απόφασης. Δεν απαιτείται ειδική αποδοχή από τον έμπορο εάν η εθνική νομοθεσία προβλέπει ότι οι λύσεις είναι δεσμευτικές για τους εμπόρους.

Άρθρο 11

Νομιμότητα

1. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι στις διαδικασίες ΕΕΔ που επιδιώκουν την επίλυση της διαφοράς με την επιβολή λύσης στον καταναλωτή:

- α) εφόσον δεν υπάρχει σύγκρουση νόμων, η λύση που επιβάλλεται να μην έχει ως αποτέλεσμα να στερηθεί ο καταναλωτής την προστασία που του εξασφαλίζουν οι διατάξεις εκ των οποίων δεν χωρεί παρέκκλιση διά συμφωνίας δυνάμει του δικαίου του κράτους μέλους στο οποίο ο καταναλωτής και ο επιχειρηματίας έχουν τη συνήθη διαμονή τους·

β) εφόσον υπάρχει σύγκρουση νόμων, όταν το δίκαιο που ισχύει για τη σύμβαση πωλήσεων ή υπηρεσιών καθορίζεται σύμφωνα με το άρθρο 6 παράγραφοι 1 και 2 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 593/2008, η λύση που επιβάλλει ο φορέας ΕΕΔ να μην έχει ως αποτέλεσμα να στερηθεί ο καταναλωτής της προστασίας που του εξασφαλίζουν οι διατάξεις εκ των οποίων δεν χωρεί παρέκκλιση διά συμφωνίας δυνάμει της νομοθεσίας του κράτους μέλους στο οποίο έχει τη συνήθη διαμονή του·

γ) εφόσον υπάρχει σύγκρουση νόμων, όταν το δίκαιο που ισχύει για τη σύμβαση πωλήσεων ή υπηρεσιών καθορίζεται σύμφωνα με το άρθρο 5 παράγραφοι 1 έως 3 της Σύμβασης της Ρώμης της 19ης Ιουνίου 1980 για το εφαρμοστέο δίκαιο στις συμβατικές ενοχές, η λύση που επιβάλλει ο φορέας ΕΕΔ να μην έχει ως αποτέλεσμα να στερηθεί ο καταναλωτής της προστασίας που του εξασφαλίζουν οι αναγκαστικοί δικαίου κανόνες του κράτους μέλους στο οποίο έχει τη συνήθη διαμονή του.

2. Για τους σκοπούς του παρόντος άρθρου, η «συνήθης διαμονή» καθορίζεται σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 593/2008.

Άρθρο 12

Επίπτωση των διαδικασιών ΕΕΔ στην προθεσμία παραγραφής και την αποσβεστική προθεσμία

1. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε τα μέρη που, προσπαθώντας να επιλύσουν τη διαφορά, προσφεύγουν σε διαδικασίες ΕΕΔ των οποίων η έκβαση δεν είναι δεσμευτική, να μην κωλύονται στη συνέχεια να κινήσουν δικαστική διαδικασία με αντικείμενο τη διαφορά αυτή λόγω παραγραφής ή λήξεως αποσβεστικής προθεσμίας κατά τη διάρκεια της διαδικασίας ΕΕΔ.

2. Η παράγραφος 1 δεν θίγει τις περί παραγραφής ή λήξεως αποσβεστικής προθεσμίας διατάξεις των διεθνών συμφωνιών στις οποίες συμμετέχουν τα κράτη μέλη.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ III

ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ ΚΑΙ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ

Άρθρο 13

Ενημέρωση των καταναλωτών από τους εμπόρους

1. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι οι έμποροι που είναι εγκατεστημένοι στο έδαφός τους ενημερώνουν τους καταναλωτές για τον φορέα ή τους φορείς ΕΕΔ από τους οποίους καλύπτονται οι εν λόγω έμποροι, όταν οι έμποροι αυτοί αναλαμβάνουν τη δέσμευση ή είναι υποχρεωμένοι να χρησιμοποιήσουν αυτούς τους φορείς για την επίλυση διαφορών με καταναλωτές. Στις πληροφορίες αυτές περιλαμβάνεται η διεύθυνση του ιστότοπού του αρμόδιου φορέα ή φορέων ΕΕΔ.

2. Οι πληροφορίες της παραγράφου 1 αναγράφονται με σαφή, ευνόητο και εύκολα προσβάσιμο τρόπο στον ιστότοπο του εμπόρου, αν υπάρχει, και, αν συντρέχει περίπτωση, στους γενικούς όρους και προϋποθέσεις των συμβάσεων πώλησης ή παροχής υπηρεσιών μεταξύ του εμπόρου και του καταναλωτή.

3. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι, όταν η διαφορά μεταξύ ενός καταναλωτή και ενός εμπόρου εγκατεστημένων στο έδαφός τους δεν μπορεί να διευθετηθεί με την άμεση υποβολή καταγγελίας από τον καταναλωτή προς τον έμπορο, ο έμπορος παρέχει στον καταναλωτή τις πληροφορίες που αναφέρονται στην παράγραφο 1, διευκρινίζοντας εάν θα κάνει χρήση των σχετικών φορέων ΕΕΔ για να επιλύσει τη διαφορά. Οι πληροφορίες αυτές παρέχονται επί χάρτου ή επί άλλου σταθερού μέσου.

Άρθρο 14

Παροχή βοήθειας στους καταναλωτές

1. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι, όσον αφορά διαφορές που ανακύπτουν από διασυνοριακές συμβάσεις πώλησεως αγαθών ή παροχής υπηρεσιών, οι καταναλωτές μπορούν να λάβουν βοήθεια για την πρόσβασή τους στον φορέα ΕΕΔ που λειτουργεί σε άλλο κράτος μέλος και είναι αρμόδιος να εξετάσει τη διασυνοριακή διαφορά τους.

2. Τα κράτη μέλη αναθέτουν την ευθύνη για την ενέργεια που αναφέρεται στην παράγραφο 1 στα κέντρα τους που περιλαμβάνονται στο Δίκτυο Ευρωπαϊκών Κέντρων Καταναλωτών, σε οργανώσεις καταναλωτών ή σε οποιονδήποτε άλλο φορέα.

Άρθρο 15

Γενικές πληροφορίες

1. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι οι φορείς ΕΕΔ, τα κέντρα του Δικτύου Ευρωπαϊκών Κέντρων Καταναλωτών και, κατά περίπτωση, οι φορείς που ορίζονται σύμφωνα με το άρθρο 14 παράγραφος 2 δημοσιοποιούν στους ιστότοπούς τους τον κατάλογο φορέων ΕΕΔ που αναφέρεται στο άρθρο 20 παράγραφος 4, παρέχοντας σύνδεσμο προς τον ιστότοπο της Επιτροπής και, όποτε είναι δυνατό, επί σταθερού μέσου στις εγκαταστάσεις τους.

2. Τα κράτη μέλη ενθαρρύνουν τις σχετικές οργανώσεις καταναλωτών και τις επιχειρηματικές ενώσεις να δημοσιοποιούν στους ιστότοπούς τους και σε κάθε άλλο μέσο που κρίνουν πρόσφορο τον κατάλογο φορέων ΕΕΔ που αναφέρεται στο άρθρο 20 παράγραφος 4.

3. Η Επιτροπή και τα κράτη μέλη διασφαλίζουν την κατάλληλη διάδοση των πληροφοριών για το πώς οι καταναλωτές μπορούν να καταφύγουν σε διαδικασίες ΕΕΔ για να επιλύσουν διαφορές που καλύπτονται από την παρούσα οδηγία.

4. Η Επιτροπή και τα κράτη μέλη λαμβάνουν συνοδευτικά μέτρα για να ενθαρρύνουν τις οργανώσεις καταναλωτών και τις επαγγελματικές οργανώσεις, σε επίπεδο τόσο Ένωσης όσο και εθνικό, να προβάλλουν τους φορείς ΕΕΔ και τις διαδικασίες τους και να προωθήσουν τη χρήση των ΕΕΔ από επαγγελματίες και καταναλωτές. Οι φορείς αυτοί θα πρέπει επίσης να ενθαρρύνονται να παρέχουν στους καταναλωτές πληροφορίες σχετικά με τους αρμόδιους φορείς ΕΕΔ όταν δέχονται καταγγελίες από τους καταναλωτές.

Άρθρο 16

Συνεργασία και ανταλλαγές εμπειριών μεταξύ των φορέων ΕΕΔ

1. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι οι φορείς ΕΕΔ συνεργάζονται για την επίλυση διασυνοριακών διαφορών και ότι προβαίνουν σε τακτικές ανταλλαγές ορθών πρακτικών, όσον αφορά την επίλυση τόσο διασυνοριακών όσο και εγχώριων διαφορών.

2. Η Επιτροπή υποστηρίζει και διευκολύνει τη δικτύωση των εθνικών φορέων ΕΕΔ και την ανταλλαγή και διάδοση ορθών πρακτικών και εμπειριών.

3. Αν σε κάποιον ειδικό τομέα υπάρχει στην Ένωση δίκτυο φορέων ΕΕΔ που διευκολύνει την επίλυση διασυνοριακών διαφορών, τα κράτη μέλη ενθαρρύνουν τους φορείς ΕΕΔ οι οποίοι επιλαμβάνονται διαφορών που ανακύπτουν στον εν λόγω τομέα να γίνουν μέλη αυτού του δικτύου.

4. Η Επιτροπή δημοσιεύει κατάλογο των δικτύων της παραγράφου 3, με αναφορά των ονομασιών και των στοιχείων επαφής τους. Όταν είναι απαραίτητο, η Επιτροπή ενημερώνει τον κατάλογο αυτό.

Άρθρο 17

Συνεργασία μεταξύ φορέων ΕΕΔ και εθνικών αρχών επιβολής των νομοθετικών πράξεων της Ένωσης περί προστασίας των καταναλωτών

1. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν τη συνεργασία μεταξύ των φορέων ΕΕΔ και των εθνικών αρχών που είναι επιφορτισμένες με την επιβολή των νομοθετικών πράξεων της Ένωσης περί προστασίας των καταναλωτών.

2. Αυτή η συνεργασία περιλαμβάνει ιδίως την αμοιβαία ανταλλαγή πληροφοριών για πρακτικές σε συγκεκριμένους επιχειρηματικούς τομείς για τις οποίες οι καταναλωτές έχουν επανειλημμένα υποβάλει καταγγελίες. Περιλαμβάνει επίσης την παροχή τεχνικών αξιολογήσεων και πληροφοριών από τις εν λόγω εθνικές αρχές στους φορείς ΕΕΔ, όταν αυτές οι αξιολογήσεις ή πληροφορίες είναι αναγκαίες για τον χειρισμό των επιμέρους διαφορών και διαθέσιμες.

3. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι η συνεργασία και οι αμοιβαίες ανταλλαγές πληροφοριών που αναφέρονται στις παραγράφους 1 και 2 τηρούν τους κανόνες προστασίας των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα της οδηγίας 95/46/ΕΚ.

4. Το παρόν άρθρο εφαρμόζεται με την επιφύλαξη των διατάξεων περί επαγγελματικού και εμπορικού απορρήτου στις οποίες υπόκεινται οι εθνικές αρχές επιβολής των νομοθετικών πράξεων της Ένωσης περί προστασίας των καταναλωτών. Οι φορείς ΕΕΔ υπόκεινται στους κανόνες επαγγελματικού απορρήτου ή σε άλλες ισοδύναμες υποχρεώσεις εμπιστευτικότητας που καθορίζονται στη νομοθεσία του κράτους μέλους όπου είναι εγκατεστημένοι.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ IV

ΡΟΛΟΣ ΤΩΝ ΑΡΜΟΔΙΩΝ ΑΡΧΩΝ ΚΑΙ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

Άρθρο 18

Ορισμός των αρμόδιων αρχών

1. Κάθε κράτος μέλος ορίζει αρμόδια αρχή η οποία εκτελεί τα καθήκοντα που ορίζονται στα άρθρα 19 και 20. Ένα κράτος μέλος μπορεί να ορίσει περισσότερες από μία αρμόδιες αρχές. Στην περίπτωση αυτή, το κράτος μέλος αποφασίζει ποια από τις αρμόδιες αρχές που έχει ορίσει είναι το ενιαίο σημείο επαφής με την Επιτροπή. Κάθε κράτος μέλος κοινοποιεί στην Επιτροπή την αρμόδια αρχή, ή, αναλόγως, τις αρμόδιες αρχές, περιλαμβανομένου του ενιαίου σημείου επαφής που έχει ορίσει.

2. Η Επιτροπή καταρτίζει κατάλογο των αρμόδιων αρχών, περιλαμβανομένου, κατά περίπτωση, του ενιαίου σημείου επαφής, που της κοινοποιούνται σύμφωνα με την παράγραφο 1 και δημοσιεύει τον κατάλογο στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Άρθρο 19

Πληροφορίες που κοινοποιούν στις αρμόδιες αρχές οι φορείς επίλυσης διαφορών

1. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι οι φορείς επίλυσης διαφορών που εδρεύουν στο έδαφός τους, οι οποίοι προτιθενται να αναγνωρισθούν ως φορείς ΕΕΔ δυνάμει της παρούσας οδηγίας και να περιληφθούν στον κατάλογο του άρθρου 20 παράγραφος 2, γνωστοποιούν στην αρμόδια αρχή τα εξής:

- α) την ονομασία τους, τα στοιχεία επαφής τους και τη διεύθυνση του ιστότοπού τους·
- β) πληροφορίες για τη διάρθρωση και τη χρηματοδότησή τους, περιλαμβανομένης της παροχής πληροφοριών για τα φυσικά πρόσωπα που είναι υπεύθυνα για την επίλυση διαφορών, την αμοιβή, τη διάρκεια της θητείας και την ταυτότητα του εργοδότη τους·
- γ) τους διαδικαστικούς κανόνες τους·
- δ) τα τέλη που επιβάλλουν, αν συντρέχει τέτοια περίπτωση·
- ε) τη μέση διάρκεια των διαδικασιών επίλυσης διαφορών·
- στ) τη γλώσσα ή τις γλώσσες στις οποίες μπορούν να υποβάλλονται οι καταγγελίες και να διεξάγεται η διαδικασία επίλυσης διαφορών·
- ζ) δήλωση σχετικά με τα είδη διαφορών που καλύπτει η διαδικασία επίλυσης διαφορών·
- η) τους λόγους για τους οποίους ο φορέας επίλυσης διαφορών μπορεί να αρνηθεί να επιληφθεί συγκεκριμένης διαφοράς σύμφωνα με το άρθρο 5 παράγραφος 4·

θ) αιτιολογημένη δήλωση περί του εάν ο φορέας μπορεί να θεωρηθεί φορέας ΕΕΔ που εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής της παρούσας οδηγίας και κατά πόσον πληροί τις απαιτήσεις ποιότητας που καθορίζονται στο κεφάλαιο II.

Σε περίπτωση μεταβολών στις πληροφορίες που αναφέρονται στα στοιχεία α) έως η), οι φορείς ΕΕΔ κοινοποιούν χωρίς αναίτια καθυστέρηση τις μεταβολές αυτές στην αρμόδια αρχή.

2. Αν τα κράτη μέλη επιτρέψουν διαδικασίες βάσει του άρθρου 2 παράγραφος 2 στοιχείο α), εξασφαλίζουν ότι οι φορείς ΕΕΔ που εφαρμόζουν τις διαδικασίες αυτές κοινοποιούν στην αρμόδια αρχή, επιπλέον των πληροφοριών και δηλώσεων που αναφέρονται στην παράγραφο 1, τις πληροφορίες που είναι αναγκαίες προκειμένου να αξιολογηθεί η συμμόρφωσή τους με τις ειδικές επιπρόσθετες απαιτήσεις ανεξαρτησίας και διαφάνειας του άρθρου 6 παράγραφος 3.

3. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι οι φορείς ΕΕΔ διαβιβάζουν ανά διετία στις αρμόδιες αρχές πληροφορίες σχετικά με:

- α) τον αριθμό των διαφορών που έλαβαν και το είδος των καταγγελιών που αφορούσαν οι διαφορές αυτές·
- β) το ποσοστό των διαδικασιών ΕΕΔ που διεκόπησαν πριν επιτευχθεί αποτέλεσμα·
- γ) τον μέσο χρόνο που χρειάστηκε για την επίλυση των διαφορών που τους υπεβλήθησαν·
- δ) το ποσοστό συμμόρφωσης με τα αποτελέσματα των διαδικασιών ΕΕΔ, αν είναι γνωστό·
- ε) τυχόν συστηματικά ή σημαντικά προβλήματα που προκύπτουν συχνά και οδηγούν σε διαφορές μεταξύ καταναλωτών και εμπόρων· οι πληροφορίες που κοινοποιούνται σχετικά μπορούν να συνοδεύονται από συστάσεις σχετικά με το πώς μπορούν να αποφευχθούν παρόμοια προβλήματα στο μέλλον ή πώς μπορούν αυτά να επιλύονται·
- στ) όπου συντρέχει περίπτωση, αξιολόγηση της αποτελεσματικότητας της συνεργασίας τους με δίκτυα φορέων ΕΕΔ που διευκολύνουν την επίλυση διασυνοριακών διαφορών·
- ζ) όπου συντρέχει περίπτωση, την κατάρτιση που παρέχεται σε φυσικά πρόσωπα υπεύθυνα για ΕΕΔ σύμφωνα με το άρθρο 6 παράγραφος 6·
- η) αξιολόγηση σχετικά με την αποτελεσματικότητα της διαδικασίας ΕΕΔ που προσφέρει ο φορέας και πιθανοί τρόποι για να βελτιωθεί η απόδοσή του.

Άρθρο 20

Ρόλος των αρμόδιων αρχών και της Επιτροπής

1. Κάθε αρμόδια αρχή αξιολογεί, ιδίως βάσει των πληροφοριών που έχει λάβει σύμφωνα με το άρθρο 19 παράγραφος 1, αν οι φορείς επίλυσης διαφορών που της κοινοποιούνται μπορούν να θεωρηθούν φορείς ΕΕΔ που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της οδηγίας και αν πληρούν τις απαιτήσεις ποιότητας του κεφαλαίου II και των εθνικών εκτελεστικών της διατάξεων, περιλαμβανομένων των εθνικών διατάξεων που υπερβαίνουν τις απαιτήσεις της παρούσας οδηγίας, σύμφωνα με το δίκαιο της Ένωσης.

2. Κάθε αρμόδια αρχή, βάσει της αξιολόγησης που αναφέρεται στην παράγραφο 1, καταρτίζει κατάλογο όλων των φορέων ΕΕΔ που της έχουν κοινοποιηθεί και πληρούν τους όρους της παραγράφου 1.

Ο κατάλογος περιλαμβάνει τα εξής:

- α) την ονομασία, τα στοιχεία επαφής και τη διεύθυνση του ιστότοπου των φορέων ΕΕΔ του πρώτου εδαφίου·
- β) τα τέλη που επιβάλλουν, αν συντρέχει τέτοια περίπτωση·
- γ) τη γλώσσα ή τις γλώσσες στις οποίες μπορούν να υποβάλλονται καταγγελίες και να διεξάγεται η διαδικασία ΕΕΔ·
- δ) τα είδη διαφορών που καλύπτονται από τη διαδικασία της ΕΕΔ·
- ε) τους τομείς και τις κατηγορίες διαφορών που καλύπτονται από κάθε φορέα ΕΕΔ·
- στ) την ανάγκη φυσικής παρουσίας των μερών ή εκπροσώπων τους, εάν συντρέχει περίπτωση, περιλαμβανομένης δήλωσης του φορέα ΕΕΔ σχετικά με το αν η διαδικασία ΕΕΔ είναι ή μπορεί να διεξαχθεί ως προφορική ή γραπτή διαδικασία·
- ζ) τον δεσμευτικό ή μη δεσμευτικό χαρακτήρα του αποτελέσματος της διαδικασίας· και
- η) τους λόγους για τους οποίους ο φορέας ΕΕΔ μπορεί να αρνηθεί να ασχοληθεί με μια συγκεκριμένη διαφορά σύμφωνα με το άρθρο 5 παράγραφος 4.

Κάθε αρμόδια αρχή κοινοποιεί τον κατάλογο που αναφέρεται στο πρώτο εδάφιο της παρούσας παραγράφου στην Επιτροπή. Εάν κοινοποιηθεί στην αρμόδια αρχή οποιαδήποτε μεταβολή σύμφωνα με το άρθρο 19 παράγραφος 1 δεύτερο εδάφιο, ο εν λόγω κατάλογος ενημερώνεται χωρίς αναίτια καθυστέρηση και η σχετική πληροφορία διαβιβάζεται στην Επιτροπή.

Αν ένας φορέας επίλυσης διαφορών που έχει καταγραφεί ως φορέας ΕΕΔ δυνάμει της παρούσας οδηγίας δεν πληροί πλέον τις απαιτήσεις της παραγράφου 1, η αρμόδια αρχή έρχεται σε επαφή μαζί του, αναφέρει τις απαιτήσεις τις οποίες δεν πληροί ο φορέας και του ζητά να συμμορφωθεί αμέσως. Εφόσον, μετά την παρέλευση τριών μηνών, ο φορέας επίλυσης διαφορών εξακολουθεί να μην πληροί τις απαιτήσεις της παραγράφου 1, η αρμόδια αρχή τον διαγράφει από τον κατάλογο του πρώτου εδαφίου της παρούσας παραγράφου. Ο εν λόγω κατάλογος ενημερώνεται χωρίς αναίτια καθυστέρηση και οι σχετικές πληροφορίες κοινοποιούνται στην Επιτροπή.

3. Εάν ένα κράτος μέλος έχει ορίσει περισσότερες από μία αρμόδιες αρχές, ο κατάλογος και οι ενημερώσεις του που αναφέρονται στην ανωτέρω παράγραφο 2 κοινοποιούνται στην Επιτροπή από το ενιαίο σημείο επαφής του άρθρου 18 παράγραφος 1. Ο εν λόγω

κατάλογος και οι εν λόγω ενημερώσεις αφορούν όλους τους φορείς ΕΕΔ που είναι εγκατεστημένοι στο κράτος μέλος.

4. Η Επιτροπή καταρτίζει κατάλογο των φορέων ΕΕΔ που της κοινοποιούνται σύμφωνα με την παράγραφο 2 και ενημερώνει τον εν λόγω κατάλογο αυτό όποτε της κοινοποιούνται μεταβολές. Η Επιτροπή δημοσιοποιεί αυτό τον κατάλογο και τις ενημερώσεις του στον ιστότοπό της και σε σταθερό μέσο. Η Επιτροπή διαβιβάζει τον εν λόγω κατάλογο και τις ενημερώσεις του στις αρμόδιες αρχές. Αν ένα κράτος μέλος έχει ορίσει ένα μοναδικό σημείο επαφής κατά το άρθρο 18 παράγραφος 1, η Επιτροπή διαβιβάζει τον κατάλογο και τις ενημερώσεις του στο σημείο επαφής.

5. Κάθε αρμόδια αρχή δημοσιοποιεί στον ιστότοπό της τον ενοποιημένο κατάλογο φορέων ΕΕΔ που αναφέρεται στην ανωτέρω παράγραφο 4 παρέχοντας σύνδεσμο προς τη σχετική ιστοσελίδα της Επιτροπής. Επιπλέον, κάθε αρμόδια αρχή δημοσιοποιεί τον εν λόγω ενοποιημένο κατάλογο επί σταθερού μέσου.

6. Το αργότερο έως τις 9 Ιουλίου 2018 και στη συνέχεια ανά τέσσερα έτη, κάθε αρμόδια αρχή δημοσιεύει και υποβάλλει στην Επιτροπή έκθεση σχετικά με την ανάπτυξη και τη λειτουργία των φορέων ΕΕΔ. Ειδικότερα, η έκθεση αυτή:

- α) προσδιορίζει τις βέλτιστες πρακτικές των φορέων ΕΕΔ·
- β) επισημαίνει, με τεκμηριωμένα στατιστικά στοιχεία, τις ανεπάρκειες που εμποδίζουν τη λειτουργία των φορέων ΕΕΔ τόσο για τις εγχώριες όσο και για τις διασυνοριακές διαφορές, όταν συντρέχει τέτοια περίπτωση·
- γ) διατυπώνει συστάσεις για το πώς θα βελτιωθεί η αποτελεσματική και αποδοτική λειτουργία των φορέων ΕΕΔ, όπου απαιτείται.

7. Στην περίπτωση που ένα κράτος μέλος έχει ορίσει περισσότερες από μία αρμόδιες αρχές κατά το άρθρο 18 παράγραφος 1, η έκθεση που αναγράφεται στην παράγραφο 6 του παρόντος άρθρου δημοσιεύεται από το ενιαίο σημείο επαφής του άρθρου 18 παράγραφος 1. Η εν λόγω έκθεση αφορά όλους τους φορείς ΕΕΔ που είναι εγκατεστημένοι στο κράτος μέλος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ V

ΤΕΛΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 21

Κυρώσεις

Τα κράτη μέλη θεσπίζουν τους κανόνες περί κυρώσεων που εφαρμόζονται στις παραβάσεις των εθνικών διατάξεων οι οποίες θεσπίζονται ιδίως σύμφωνα με το άρθρο 13 και λαμβάνουν όλα τα αναγκαία μέτρα για να εξασφαλισθεί η εφαρμογή τους. Οι εν λόγω κυρώσεις είναι αποτελεσματικές, αναλογικές και αποτρεπτικές.

Άρθρο 22

Τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2006/2004

Στο παράρτημα του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2006/2004 προστίθεται το ακόλουθο σημείο:

«20. Οδηγία 2013/11/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 21ης Μαΐου 2013, για την εναλλακτική επίλυση καταναλωτικών διαφορών (ΕΕ L 165 της 18.6.2013, σ. 63): άρθρο 13.»

Άρθρο 23

Τροποποίηση της οδηγίας 2009/22/ΕΚ

Στο παράρτημα Ι της οδηγίας 2009/22/ΕΚ προστίθεται το ακόλουθο σημείο:

«14. Οδηγία 2013/11/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 21ης Μαΐου 2013, για την εναλλακτική επίλυση καταναλωτικών διαφορών (ΕΕ L 165 της 18.6.2013, σ. 63): άρθρο 13.»

Άρθρο 24

Κοινοποίηση

1. Το αργότερο στις 9 Ιουλίου 2015 τα κράτη μέλη κοινοποιούν στην Επιτροπή:

α) κατά περίπτωση, τις ονομασίες και τα στοιχεία επαφής των φορέων που ορίζονται σύμφωνα με το άρθρο 14 παράγραφος 2· και

β) τις αρμόδιες αρχές, καθώς και το ενιαίο σημείο επαφής που τυχόν ορίστηκε σύμφωνα με το άρθρο 18 παράγραφος 1.

Τα κράτη μέλη ενημερώνουν την Επιτροπή για κάθε μεταγενέστερη μεταβολή των εν λόγω πληροφοριών.

2. Το αργότερο στις 9 Ιανουαρίου 2016 τα κράτη μέλη κοινοποιούν στην Επιτροπή τον πρώτο κατάλογο που αναφέρεται στο άρθρο 20 παράγραφος 2.

3. Η Επιτροπή διαβιβάζει στα κράτη μέλη τις πληροφορίες που αναφέρονται στην παράγραφο 1 στοιχείο α).

Άρθρο 25

Μεταφορά στο εθνικό δίκαιο

1. Τα κράτη μέλη θέτουν σε ισχύ τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις προκειμένου να συμμορφωθούν με την παρούσα οδηγία το αργότερο έως τις 9 Ιουλίου 2015 Κοινοποιούν αμέσως στην Επιτροπή το κείμενο των εν λόγω διατάξεων.

Όταν τα κράτη μέλη θεσπίζουν τις εν λόγω διατάξεις, αυτές περιέχουν παραπομπή στην παρούσα οδηγία ή συνοδεύονται από την παραπομπή αυτή κατά την επίσημη δημοσίευσή τους. Ο τρόπος της παραπομπής αποφασίζεται από τα κράτη μέλη.

2. Τα κράτη μέλη κοινοποιούν στην Επιτροπή το κείμενο των ουσιαστών διατάξεων εσωτερικού δικαίου τις οποίες θεσπίζουν στον τομέα που διέπεται από την παρούσα οδηγία.

Άρθρο 26

Έκθεση

Έως τις 9 Ιουλίου 2019 και στη συνέχεια κάθε τέσσερα έτη, η Επιτροπή υποβάλλει στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, το Συμβούλιο και την Ευρωπαϊκή Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή έκθεση σχετικά με την εφαρμογή της παρούσας οδηγίας. Η έκθεση αυτή εξετάζει την ανάπτυξη και τη χρήση των φορέων ΕΕΔ και τον αντίκτυπο της παρούσας οδηγίας στους καταναλωτές και τους εμπόρους, ιδίως ως προς την ευαισθητοποίηση των καταναλωτών και το επίπεδο αποδοχής εκ μέρους των εμπόρων. Η έκθεση αυτή συνοδεύεται, αν αυτό ενδείκνυται, από προτάσεις τροποποίησης της παρούσας οδηγίας.

Άρθρο 27

Έναρξη ισχύος

Η παρούσα οδηγία αρχίζει να ισχύει την εικοστή ημέρα από τη δημοσίευσή της στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Άρθρο 28

Αποδέκτες

Η παρούσα οδηγία απευθύνεται στα κράτη μέλη.

Στρασβούργο, 21 Μαΐου 2013.

Για το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο

Ο Πρόεδρος

M. SCHULZ

Για το Συμβούλιο

Η Πρόεδρος

L. CREIGHTON

ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ

ΑΠΟΦΑΣΗ αριθ. 529/2013/ΕΕ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 21ης Μαΐου 2013

σχετικά με λογιστικούς κανόνες για τις εκπομπές και τις απορροφήσεις αερίων θερμοκηπίου από δραστηριότητες σχετιζόμενες με τις χρήσεις γης, τις αλλαγές χρήσεων γης και τη δασοπονία και πληροφόρηση για δράσεις σχετιζόμενες με τις δραστηριότητες αυτές

ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη τη Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, και ιδίως το άρθρο 192 παράγραφος 1,

Έχοντας υπόψη την πρόταση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής,

Κατόπιν διαβίβασης του σχεδίου νομοθετικής πράξης στα εθνικά κοινοβούλια,

Έχοντας υπόψη τη γνώμη της Ευρωπαϊκής Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής ⁽¹⁾,

Αφού ζήτησαν τη γνώμη της Επιτροπής των Περιφερειών,

Αποφασίζοντας σύμφωνα με τη συνήδη νομοθετική διαδικασία ⁽²⁾,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

(1) Ο τομέας των χρήσεων γης, των αλλαγών των χρήσεων γης και της δασοπονίας («LULUCF») στην Ένωση αποτελεί καθαρή καταβόθρα η οποία απορροφά από την ατμόσφαιρα ποσότητα αερίων θερμοκηπίου ισοδύναμη με σημαντικό τμήμα του συνόλου των εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου στην Ένωση. Οι δραστηριότητες στον τομέα LULUCF προκαλούν ανθρωπογενείς εκπομπές και απορροφήσεις αερίων θερμοκηπίου λόγω των μεταβολών της ποσότητας του άνθρακα που αποθηκεύεται στα φυτά και το έδαφος καθώς και εκπομπές αερίων του θερμοκηπίου εκτός CO₂. Η αυξημένη βιώσιμη χρήση προϊόντων υλοτομίας μπορεί να περιορίσει σημαντικά τις εκπομπές αερίων του θερμοκηπίου και να αυξήσει τις απορροφήσεις τους. Οι εκπομπές και οι απορροφήσεις αερίων θερμοκηπίου από τον τομέα LULUCF δεν προσμετρώνται στους στόχους της Ένωσης για μείωση των εκπομπών αερίων θερμοκηπίου κατά 20 % μέχρι το 2020 σύμφωνα με την απόφαση αριθ. 406/2009/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Απριλίου 2009, περί των προσπαθειών των κρατών μελών να μειώσουν τις οικείες εκπομπές αερίων θερμοκηπίου, ώστε να τηρηθούν οι δεσμεύσεις της Κοινότητας για μείωση των εκπομπών

αυτών μέχρι το 2020 ⁽³⁾, και σύμφωνα με την οδηγία 2003/87/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Οκτωβρίου 2003, σχετικά με τη θέσπιση συστήματος εμπορίας δικαιωμάτων εκπομπής αερίων θερμοκηπίου εντός της Κοινότητας ⁽⁴⁾, πλην όμως προσμετρώνται εν μέρει στις ποσοτικοποιημένες δεσμεύσεις της ΕΕ για τον περιορισμό και τη μείωση των εκπομπών σύμφωνα με το άρθρο 3 παράγραφος 3 του πρωτοκόλλου του Κιότο («πρωτόκολλο του Κιότο») της σύμβασης-πλαίσου των Ηνωμένων Εθνών για την κλιματική αλλαγή («UNFCCC»), που εγκρίθηκε με την απόφαση 2002/358/ΕΚ του Συμβουλίου ⁽⁵⁾.

(2) Στο πλαίσιο της μετάβασης σε μια ανταγωνιστική οικονομία χαμηλών εκπομπών άνθρακα το 2050, όλες οι χρήσεις γης πρέπει να εξετάζονται ως ενιαίο σύνολο και ο τομέας LULUCF πρέπει να καλύπτεται από την πολιτική της Ένωσης για το κλίμα.

(3) Η απόφαση αριθ. 406/2009/ΕΚ ορίζει ότι η Επιτροπή πρέπει να αξιολογήσει πρακτικές λεπτομέρειες προκειμένου να ενταχθούν στη δέσμευση της Ένωσης για μείωση των εκπομπών αερίων θερμοκηπίου οι εκπομπές και οι απορροφήσεις αερίων θερμοκηπίου από δραστηριότητες που σχετίζονται με τον τομέα LULUCF, εξασφαλίζοντας τη σταθερότητα και την περιβαλλοντική ακεραιότητα της συμβολής του συγκεκριμένου τομέα, καθώς και την επακριβή παρακολούθηση και λογιστική καταγραφή των εν λόγω εκπομπών και απορροφήσεων. Συνεπώς, η παρούσα απόφαση πρέπει να ορίσει, ως πρώτο βήμα, λογιστικούς κανόνες για τις εκπομπές και απορροφήσεις αερίων θερμοκηπίου από δράσεις LULUCF, συμβάλλοντας στη χάραξη μιας πολιτικής που θα συνοπολογίσει τις δράσεις LULUCF στη δέσμευση της Ένωσης να μειώσει τις εκπομπές, κατά περίπτωση, λαμβάνοντας υπόψη τις περιβαλλοντικές συνθήκες στις διάφορες περιοχές της Ένωσης, συμπεριλαμβανομένων των πλούσιων σε δάση χωρών. Στο μεταξύ, για να εξασφαλιστεί η διατήρηση και ο εμπλουτισμός των αποθεμάτων άνθρακα, η παρούσα απόφαση πρέπει επίσης να προβλέπει την εκ μέρους των κρατών μελών παροχή πληροφοριών σχετικά με τις δραστηριότητές τους που σχετίζονται με τις δράσεις LULUCF, για τον περιορισμό ή τη μείωση των εκπομπών και για τη διατήρηση ή την αύξηση των απορροφήσεων από τον συγκεκριμένο τομέα.

⁽³⁾ ΕΕ L 140 της 5.6.2009, σ. 136.

⁽⁴⁾ ΕΕ L 275 της 25.10.2003, σ. 32.

⁽⁵⁾ Απόφαση 2002/358/ΕΚ του Συμβουλίου, της 25ης Απριλίου 2002, για την έγκριση, εξ ονόματος της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, του Πρωτοκόλλου του Κιότο στη Σύμβαση-Πλαίσιο των Ηνωμένων Εθνών για τις κλιματικές μεταβολές και την από κοινού τήρηση των σχετικών δεσμεύσεων (ΕΕ L 130 της 15.5.2002, σ. 1).

⁽¹⁾ ΕΕ C 351 της 15.11.2012, σ. 85.

⁽²⁾ Θέση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 12ης Μαρτίου 2013 (δεν έχει ακόμη δημοσιευθεί στην Επίσημη Εφημερίδα) και απόφαση του Συμβουλίου της 22ας Απριλίου 2013.

- (4) Η παρούσα απόφαση θα πρέπει να καθορίζει τις υποχρεώσεις των κρατών μελών όσον αφορά την εφαρμογή των εν λόγω λογιστικών κανόνων και την παροχή πληροφοριών σχετικά με τις δράσεις τους στον τομέα LULUCF. Δεν θα πρέπει να θεσπίζει υποχρεώσεις λογιστικής καταγραφής ή κατάρτισης εκθέσεων από ιδιωτικούς φορείς.
- (5) Η απόφαση 16/CMP.1 της διάσκεψης των μερών που επέχει θέση συνόδου των μερών του πρωτοκόλλου του Κιότο, η οποία εκδόθηκε κατά την 11η διάσκεψη των μερών της UNFCCC που έγινε στο Μόντρεαλ τον Δεκέμβριο του 2005 και η απόφαση 2/CMP.7 της διάσκεψης των μερών που επέχει θέση συνόδου των μερών του πρωτοκόλλου του Κιότο, η οποία εκδόθηκε κατά τη 17η διάσκεψη των μερών της UNFCCC που έγινε στο Durban τον Δεκέμβριο του 2011 θέτουν κανόνες για τη λογιστική καταγραφή του τομέα LULUCF από τη δεύτερη περίοδο δέσμευσης βάσει του πρωτοκόλλου του Κιότο. Η παρούσα απόφαση θα πρέπει να εναρμονίζεται πλήρως με τις εν λόγω αποφάσεις διασφαλίζοντας τη συνοχή μεταξύ των εσωτερικών κανόνων της Ένωσης και των ορισμών, πρακτικών λεπτομερειών, κανόνων και κατευθυντήριων γραμμών που εγκρίνονται στο πλαίσιο της UNFCCC ώστε να αποφευχθεί μια διπλή κατάρτιση εκθέσεων σε εθνικό επίπεδο. Η παρούσα απόφαση θα πρέπει επίσης να αντικατοπτρίζει τις ιδιαιτερότητες του τομέα LULUCF της Ένωσης και τις υποχρεώσεις που απορρέουν εκ της ιδιότητος της ΕΕ ως χωριστού συμβαλλόμενου μέρους της UNFCCC και του πρωτοκόλλου του Κιότο.
- (6) Οι λογιστικοί κανόνες που εφαρμόζονται στον τομέα LULUCF της Ένωσης δεν θα πρέπει να δημιουργούν πρόσθετο διοικητικό φόρτο. Συνεπώς, οι εκθέσεις που υποβάλλονται κατά τους κανόνες αυτούς δεν θα πρέπει υποχρεωτικώς να περιέχουν πληροφορίες μη απαραίτητες βάσει των αποφάσεων της διάσκεψης των μερών της UNFCCC και της συνόδου των μερών του πρωτοκόλλου του Κιότο.
- (7) Ο τομέας LULUCF μπορεί να συμβάλει στο μετριασμό της κλιματικής αλλαγής με πολλούς τρόπους και ιδίως μέσω της μείωσης των εκπομπών και της διατήρησης και ενίσχυσης των καταβोधρών και των αποθεμάτων άνθρακα. Για την αποτελεσματικότητα των μέτρων που στοχεύουν στην αύξηση της δέσμευσης του άνθρακα, είναι πολύ σημαντική η μακροπρόθεσμη σταθερότητα και προσαρμοστικότητα των δεξαμενών άνθρακα.
- (8) Οι λογιστικοί κανόνες για τον τομέα LULUCF πρέπει να απηχούν τις προσπάθειες που καταβάλλονται στους τομείς της γεωργίας και της δασοπονίας για να ενισχυθεί η συμβολή των αλλαγών χρήσης των χερσαίων πόρων στη μείωση των εκπομπών. Η παρούσα απόφαση θα πρέπει να προβλέπει λογιστικούς κανόνες υποχρεωτικής εφαρμογής στις δραστηριότητες δάσωσης, αναδάσωσης, αποδάσωσης και δασικής διαχείρισης, καθώς και στις δραστηριότητες διαχείρισης βοσκοτόπων και καλλιεργήσιμων εκτάσεων, με την επιφύλαξη ειδικών διατάξεων με στόχο τη βελτίωση των συστημάτων κατάρτισης εκθέσεων και λογιστικής καταγραφής στην πρώτη λογιστική περίοδο. Η παρούσα απόφαση θα πρέπει επίσης να προβλέπει λογιστικούς κανόνες προαιρετικής εφαρμογής στις δραστηριότητες επαναβλάστησης και τις δραστηριότητες αποστράγγισης και επανύγρυνσης υγροτόπων. Για τον σκοπό αυτό, η Επιτροπή πρέπει να οργανώσει ορθολογικά και να βελτιώσει τα στοιχεία που παρέχονται από τις σχετικές βάσεις δεδομένων της Ένωσης (Eurostat-Lucas, EEA- Corine Land Cover κ.λπ.) που περιλαμβάνουν σχετικές πληροφορίες, προκειμένου να βοηθήσει τα κράτη μέλη να εκπληρώσουν τις λογιστικές υποχρεώσεις τους, ιδίως όσον αφορά την υποχρεωτική λογιστική καταγραφή της διαχείρισης καλλιεργήσιμων εκτάσεων και βοσκοτόπων και, ενδεχομένως, όσον αφορά την προαιρετική λογιστική καταγραφή των δραστηριοτήτων επαναβλάστησης και των δραστηριοτήτων αποστράγγισης και επανύγρυνσης υγροτόπων.
- (9) Για λόγους περιβαλλοντικής ακεραιότητας των λογιστικών κανόνων που θα εφαρμόζονται στον τομέα LULUCF στην Ένωση, οι κανόνες αυτοί πρέπει να στηρίζονται στις λογιστικές αρχές που έχουν τεθεί με την απόφαση 2/CMP.7, την απόφαση 2/CMP.6 της διάσκεψης των μερών που επέχει θέση συνόδου των μερών του πρωτοκόλλου του Κιότο που ελήφθη κατά τη 16η διάσκεψη των μερών της UNFCCC που έγινε στο Cancun τον Δεκέμβριο του 2010 και την απόφαση 16/CMP.1. Τα κράτη μέλη πρέπει να καταρτίζουν και να τηρούν τους λογαριασμούς τους μεριμνώντας για την ακρίβεια, την πληρότητα, τη συνοχή, τη συγκρισιμότητα και τη διαφάνεια των πληροφοριών που χρησιμοποιούνται για τον υπολογισμό των εκπομπών και των απορροφήσεων από τον τομέα LULUCF σύμφωνα με τις κατευθυντήριες γραμμές της διακυβερνητικής επιτροπής για την κλιματική αλλαγή (IPCC) για τους εθνικούς καταλόγους απογραφής των αερίων θερμοκηπίου, συμπεριλαμβανομένων των μεθοδολογιών για τη λογιστική καταγραφή εκπομπών αερίων θερμοκηπίου εκτός CO₂ όπως εγκρίθηκαν στο πλαίσιο της σύμβασης-πλαίσιου των Ηνωμένων Εθνών για τις κλιματικές μεταβολές (UNFCCC).
- (10) Οι λογιστικοί κανόνες που βασίζονται στις αποφάσεις 2/CMP.7 και 16/CMP.1 δεν επιτρέπουν τη λογιστική καταγραφή του αποτελέσματος της υποκατάστασης της χρήσης προϊόντων υλοτομίας για σκοπούς παραγωγής ενέργειας και υλικών, καθώς κάτι τέτοιο θα οδηγούσε σε διπλή λογιστική καταγραφή. Ωστόσο, η χρήση αυτή μπορεί να συνεισφέρει σημαντικά στον μετριασμό της κλιματικής αλλαγής και συνεπώς οι πληροφορίες στο πλαίσιο δράσεων LULUCF που παρέχουν τα κράτη μέλη μπορούν να περιλαμβάνουν μέτρα με στόχο την υποκατάσταση των υλικών και των ενεργειακών πηγών που εκπέμπουν μεγάλες ποσότητες αερίων θερμοκηπίου με βιομάζα. Αυτό θα αύξανε τη συνοχή της πολιτικής.
- (11) Για να δημιουργηθεί μια σταθερή βάση για τη χάραξη της μελλοντικής πολιτικής και τη βελτιστοποίηση των χρήσεων γης στην Ένωση χρειάζονται οι κατάλληλες επενδύσεις. Προκειμένου να διασφαλιστεί ότι οι επενδύσεις αυτές θα μπορούν να ιεραρχηθούν σε βασικές κατηγορίες, θα πρέπει κατ' αρχήν να επιτραπεί στα κράτη μέλη να εξαιρούν από τη λογιστική καταγραφή ορισμένες δεξαμενές άνθρακα. Ωστόσο, μακροπρόθεσμα θα πρέπει να επιδιωχθεί μια πληρέστερη λογιστική καταγραφή όλων των γαιών, δεξαμενών και αερίων.
- (12) Οι λογιστικοί κανόνες πρέπει να διασφαλίζουν ότι οι λογαριασμοί απεικονίζουν επακριβώς τις ανθρωπογενείς μεταβολές των εκπομπών και των απορροφήσεων. Η παρούσα απόφαση πρέπει να προβλέπει τη χρήση ειδικών μεθοδολογιών για τις διάφορες δραστηριότητες LULUCF. Οι εκπομπές και οι απορροφήσεις που σχετίζονται με τη δάσωση, την αναδάσωση και την αποδάσωση είναι άμεση συνέπεια της αλλαγής χρήσης γης λόγω ανθρώπινης παρέμβασης και, επομένως, πρέπει να καταγράφονται λογιστικά εξ ολοκλήρου. Οι εκπομπές και οι απορροφήσεις που σχετίζονται με διαχείριση βοσκοτόπων και καλλιεργήσιμων εκτάσεων, επαναβλάστηση,

αποστράγγιση και επανύγρανση υγροτόπων αξιολογούνται όλες εφαρμόζοντας ένα έτος βάσης για τον υπολογισμό των αλλαγών στις εκπομπές και απορροφήσεις. Ωστόσο, οι εκπομπές και οι απορροφήσεις από τη δασική διαχείριση εξαρτώνται από ορισμένες φυσικές συνθήκες, την ηλικιακή διάρθρωση των δασών και από παρελθούσες και σημερινές πρακτικές διαχείρισης. Η χρήση έτους βάσης δεν μπορεί να λάβει υπόψη αυτούς τους παράγοντες και τις επιπτώσεις επί των εκπομπών και των απορροφήσεων ή των διαχρονικών τους διακυμάνσεων. Αντιθέτως, οι σχετικοί λογιστικοί κανόνες για τον υπολογισμό των αλλαγών όσον αφορά τις εκπομπές και τις απορροφήσεις θα πρέπει να προβλέπουν τη χρήση επιπέδων αναφοράς, ώστε να εξαιρεθούν οι επιδράσεις φυσικών και ειδικών ανά χώρα χαρακτηριστικών. Τα επίπεδα αναφοράς είναι εκτιμήσεις των ετήσιων καθαρών εκπομπών ή απορροφήσεων που προκύπτουν από τη δασική διαχείριση στην επικράτεια κράτους μέλους στα έτη που καλύπτει κάθε λογιστική περίοδος και πρέπει να καθορίζονται με διαφάνεια, σύμφωνα με τις αποφάσεις 2/CMP.6 και 2/CMP.7. Τα επίπεδα αναφοράς της παρούσας απόφασης πρέπει να ταυτίζονται με τα επίπεδα που εγκρίνονται μέσω των διαδικασιών της UNFCCC. Εάν σε ένα κράτος μέλος προκύψουν βελτιώσεις των μεθοδολογιών ή των δεδομένων που σχετίζονται με τον καθορισμό του επιπέδου αναφοράς, το κράτος αυτό θα πρέπει να προβεί στις κατάλληλες τεχνικές διορθώσεις ώστε να συμπεριλάβει στη λογιστική καταγραφή της διαχείρισης των δασών τις επιπτώσεις των νέων υπολογισμών.

Οι λογιστικοί κανόνες πρέπει να προβλέπουν ανώτατο όριο για τις καθарές απορροφήσεις αερίων του θερμοκηπίου από τη διαχείριση των δασών, που μπορούν να καταγράφονται στους λογιστικούς πίνακες. Σε περίπτωση μεταβολών των λογιστικών κανόνων όσον αφορά τις δασικές δραστηριότητες στο πλαίσιο των σχετικών διεθνών διαδικασιών, θα πρέπει να εξεταστεί η δυνατότητα επικαιροποίησης των λογιστικών κανόνων για τις δασικές δραστηριότητες στο πλαίσιο της παρούσας απόφασης ώστε να προσαρμοσθούν στις μεταβολές.

- (13) Οι λογιστικοί κανόνες θα πρέπει να απεικονίζουν δεόντως τη θετική συμβολή της αποθήκευσης αερίων του θερμοκηπίου στη ξυλεία και τα προϊόντα με βάση την ξυλεία και να συμβάλλουν στη μεγαλύτερη χρήση των δασικών πόρων, στο πλαίσιο αειφορικής διαχείρισης των δασών, και στην αυξημένη χρήση προϊόντων ξυλείας.
- (14) Σύμφωνα με το κεφάλαιο 4.1.1 των κατευθύνσεων ορθής πρακτικής για τις χρήσεις γης, τις αλλαγές χρήσεων γης και τη δασοπονία, της IPCC, αποτελεί ορθή πρακτική να προσδιορίζουν οι χώρες, επιπλέον της ελάχιστης έκτασης του δάσους, το ελάχιστο πλάτος που θα εφαρμόζουν για τον ορισμό των δασών και τις εκτάσεις γης που υπόκεινται σε δραστηριότητες δάσωσης, αναδάσωσης και αποδόσωσης. Πρέπει να διασφαλιστεί συνοχή ανάμεσα στον ορισμό που χρησιμοποιούν τα κράτη μέλη στις εκθέσεις που υποβάλλουν βάσει της UNFCCC και του πρωτοκόλλου του Κιότο και στην παρούσα απόφαση.
- (15) Οι λογιστικοί κανόνες πρέπει να εξασφαλίζουν ότι τα κράτη μέλη θα καταγράφουν επακριβώς στους λογαριασμούς τις αλλαγές στη δεξαμενή προϊόντων υλοτομίας τη στιγμή που συμβαίνουν, ώστε να παρέχουν κίνητρα για τη χρήση προϊόντων υλοτομίας με μακρά διάρκεια ζωής. Για τον λόγο αυτό, η συνάρτηση διάσπασης πρώτης τάξεως προς εφαρμογή στις εκπομπές από τα προϊόντα υλοτομίας πρέπει να αντιστοιχεί στην εξίσωση 12.1 των κατευθυντήριων γραμμών της IPCC του 2006 για τους εθνικούς καταλόγους απογραφής των αερίων του θερμοκηπίου και οι αντίστοιχες προκαθορισμένες τιμές χρόνου υποδιπλασιασμού πρέπει να βασίζονται στον πίνακα 3a.1.3 των κατευθύνσεων ορθής πρακτικής της IPCC του 2003 για τις χρήσεις γης, τις αλλαγές χρήσεων γης και τη δασοπονία. Αντ' αυτών, τα κράτη μέλη θα πρέπει να μπορούν να χρησιμοποιούν ειδικές ανά χώρα μεθοδολογίες και τιμές χρόνου υποδιπλασιασμού, εφόσον είναι σύμφωνες με τις τελευταίες κατευθυντήριες γραμμές της IPCC.
- (16) Επειδή οι ετήσιες διακυμάνσεις των εκπομπών και των απορροφήσεων αερίων του θερμοκηπίου από τις γεωργικές δραστηριότητες είναι πολύ μικρότερες από αυτές που σχετίζονται με τις δασικές δραστηριότητες, τα κράτη μέλη πρέπει να καταγράφουν στους λογαριασμούς τις εκπομπές και τις απορροφήσεις αερίων του θερμοκηπίου από δραστηριότητες διαχείρισης καλλιεργήσιμων εκτάσεων και βοσκοτόπων σε σχέση με το έτος ή την περίοδο βάσης.
- (17) Η αποστράγγιση και η επανύγρανση υγροτόπων καλύπτουν εκπομπές από τυρφώνες όπου αποθηκεύονται πολύ μεγάλες ποσότητες άνθρακα. Οι εκπομπές από υποβαθμισμένους και αποστραγγισμένους τυρφώνες αντιστοιχούν σε περίπου 5 % των παγκόσμιων εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου και αντιπροσώπευαν το 3,5 έως 4 % των εκπομπών της Ένωσης το 2010. Συνεπώς, μόλις εγκριθούν παγκοσμίως οι σχετικές κατευθυντήριες γραμμές της IPCC, η Ένωση πρέπει να προσπαθήσει να προωθήσει το θέμα σε διεθνές επίπεδο προκειμένου να επιτευχθεί συμφωνία στα όργανα της UNFCCC ή του πρωτοκόλλου του Κιότο όσον αφορά την υποχρέωση κατάρτισης και διατήρησης ετήσιων λογαριασμών εκπομπών και απορροφήσεων από δραστηριότητες που εμπίπτουν στις κατηγορίες της αποστράγγισης και επανύγρανσης ώστε να περιληφθεί αυτή η υποχρέωση στην παγκόσμια συμφωνία για το κλίμα που θα συναφθεί το αργότερο μέχρι το 2015.
- (18) Φυσικές διαταραχές, όπως οι δασικές πυρκαγιές, η προσβολή από έντομα και ασθένειες, τα ακραία καιρικά φαινόμενα και οι γεωλογικές διαταραχές που εκφεύγουν του ελέγχου ενός κράτους μέλους και δεν επηρεάζονται ουσιωδώς από αυτό, είναι δυνατόν να οδηγήσουν σε προσωρινές εκπομπές αερίων του θερμοκηπίου στον τομέα LULUCF ή να αναστρέψουν προγενέστερες απορροφήσεις. Δεδομένου ότι η αναστροφή μπορεί επίσης να είναι αποτέλεσμα διαχειριστικών αποφάσεων, όπως αποφάσεων υλοτόμησης ή δενδροφύτευσης, η παρούσα απόφαση πρέπει να εξασφαλίζει ότι οι ανθρωπογενείς αναστροφές απορροφήσεων καταγράφονται πάντοτε επακριβώς στους λογαριασμούς για τον τομέα LULUCF. Επιπλέον, η παρούσα απόφαση θα πρέπει να παρέχει στα κράτη μέλη περιορισμένη δυνατότητα να εξαιρούν από τη λογιστική καταγραφή του τομέα LULUCF εκπομπές οφειλόμενες σε διαταραχές στη δάσωση, αναδάσωση και δασική διαχείριση οι οποίες εκφεύγουν του ελέγχου τους, μέσω της χρήσης βασικών επιπέδων και περιθωρίων σύμφωνα με την απόφαση 2/CMP.7. Ωστόσο, ο τρόπος εφαρμογής των διατάξεων αυτών από τα κράτη μέλη δεν πρέπει να οδηγεί σε αδικαιολόγητη ελλιπή λογιστική καταγραφή των εκπομπών.

- (19) Οι κανόνες υποβολής εκθέσεων για τις εκπομπές αερίων του θερμοκηπίου και άλλων πληροφοριών σχετικά με την κλιματική αλλαγή, συμπεριλαμβανομένων πληροφοριών για τον τομέα LULUCF, εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 525/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 21ης Μαΐου 2013, για μηχανισμό παρακολούθησης και υποβολής εκθέσεων σχετικά με τις εκπομπές αερίων θερμοκηπίου και υποβολής άλλων πληροφοριών σε εθνικό και ενωσιακό επίπεδο που αφορούν την κλιματική αλλαγή⁽¹⁾, και, ως εκ τούτου, δεν εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της παρούσας απόφασης. Τα κράτη μέλη πρέπει να τηρούν αυτούς του κανόνες παρακολούθησης και υποβολής εκθέσεων λαμβάνοντας υπόψη τις λογιστικές υποχρεώσεις που θέτει η παρούσα απόφαση.
- (20) Η κατάρτιση των λογαριασμών LULUCF σε ετήσια βάση θα τους καθιστούσε ανακριβείς και αναξιόπιστους λόγω των ετήσιων διακυμάνσεων των εκπομπών και των απορροφήσεων, της συχνής ανάγκης επανυπολογισμού ορισμένων από τα δεδομένα που υποβάλλονται και του μεγάλου χρονικού διαστήματος που απαιτείται προκειμένου οι μεταβολές των διαχειριστικών πρακτικών στη γεωργία και τη δασοπονία να έχουν επίδραση στην ποσότητα άνθρακα που αποθηκεύεται στα φυτά και το έδαφος. Για τον λόγο αυτό, στην παρούσα απόφαση πρέπει να προβλέπονται μεγαλύτερες λογιστικές περιόδους.
- (21) Τα κράτη μέλη πρέπει να παρέχουν πληροφορίες για τις τρέχουσες και μελλοντικές δράσεις τους στον τομέα LULUCF, καθορίζοντας κατάλληλα εθνικά μέτρα για τον περιορισμό ή τη μείωση των εκπομπών και τη διατήρηση ή την αύξηση των απορροφήσεων από τον συγκεκριμένο τομέα. Οι πληροφορίες αυτές πρέπει να περιέχουν τα συγκεκριμένα στοιχεία που ορίζει η παρούσα απόφαση. Επιπλέον, για την προώθηση των βέλτιστων πρακτικών και των συνεργειών με άλλες πολιτικές και μέτρα σχετικά με τα δάση και τη γεωργία, πρέπει να παραρτηθεί ως παράρτημα στην παρούσα απόφαση ενδεικτικός κατάλογος μέτρων που μπορούν να περιληφθούν στις παρεχόμενες πληροφορίες. Η Επιτροπή μπορεί να παρέχει κατευθυντήριες γραμμές για να διευκολύνει την ανταλλαγή συγκρίσιμων πληροφοριών.
- (22) Όταν σχεδιάζουν ή υλοποιούν τις οικείες δράσεις LULUCF τα κράτη μέλη μπορούν αν χρειασθεί να εξετάσουν αν υπάρχουν δυνατότητες να προωθηθούν γεωργικές επενδύσεις.
- (23) Θα πρέπει να ανατεθεί στην Επιτροπή η εξουσία έκδοσης κατ' εξουσιοδότηση πράξεων, σύμφωνα με το άρθρο 290 της ΣΛΕΕ, προκειμένου να επικαιροποιεί τους ορισμούς της παρούσας απόφασης ώστε να ανταποκρίνονται στις τροποποιήσεις των ορισμών που εγκρίνονται από τα όργανα της UNFCCC ή του πρωτοκόλλου του Κιότο ή συμφωνιών που θα προκύψουν από τις πράξεις αυτές ή θα τις διαδεχθούν· να τροποποιεί το παράρτημα I προσθέτοντας ή τροποποιώντας λογιστικές περιόδους ώστε αυτές να αντιστοιχούν στις περιόδους που εγκρίνονται από τα όργανα της UNFCCC ή του πρωτοκόλλου του Κιότο ή συμφωνιών που θα προκύψουν από τις πράξεις αυτές ή θα τις διαδεχθούν και να εναρμονίζονται με τις λογιστικές περιόδους που εγκρίνονται από τα όργανα της UNFCCC ή του πρωτοκόλλου του Κιότο ή συμφωνιών που θα προκύψουν από τις πράξεις αυτές ή θα τις διαδεχθούν οι οποίες εφαρμόζονται στις δεσμεύσεις της Ένωσης για μείωση των εκπομπών σε άλλους τομείς· να τροποποιεί το παράρτημα II αναπροσαρμόζοντας τα επίπεδα αναφοράς σύμφωνα με τις διατάξεις της

παρούσας απόφασης· να αναθεωρεί τις πληροφορίες του παραρτήματος III ώστε να ανταποκρίνονται στους τροποποιημένους ορισμούς που εγκρίνονται από τα όργανα της UNFCCC ή του πρωτοκόλλου του Κιότο ή συμφωνιών που θα προκύψουν από τις πράξεις αυτές ή θα τις διαδεχθούν· να τροποποιεί το παράρτημα V ώστε να ανταποκρίνεται στους τροποποιημένους ορισμούς που εγκρίνονται από τα όργανα της UNFCCC ή του πρωτοκόλλου του Κιότο ή συμφωνιών που θα προκύψουν από τις πράξεις αυτές ή θα τις διαδεχθούν και να αναθεωρεί τις απαιτήσεις παροχής πληροφοριών όσον αφορά τους λογιστικούς κανόνες για τις φυσικές διαταραχές που ορίζονται στην παρούσα απόφαση, ώστε να λαμβάνονται υπόψη αναθεωρήσεις πράξεων που εγκρίνονται από τα όργανα της UNFCCC ή του πρωτοκόλλου του Κιότο. Είναι ιδιαίτερα σημαντικό να διενεργεί η Επιτροπή κατάλληλες διαβουλεύσεις κατά τις προπαρασκευαστικές εργασίες της, μεταξύ άλλων σε επίπεδο εμπειρογνομόνων. Η Επιτροπή, κατά την επεξεργασία και κατάρτιση των κατ' εξουσιοδότηση πράξεων, θα πρέπει να διασφαλίζει την ταυτόχρονη, έγκαιρη και κατάλληλη διαβίβαση των σχετικών εγγράφων στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο.

- (24) Δεδομένου ότι οι στόχοι της παρούσας απόφασης, δηλαδή να θέσει λογιστικούς κανόνες για τις εκπομπές και τις απορροφήσεις αερίων θερμοκηπίου από δραστηριότητες στον τομέα LULUCF και να ρυθμίσει την εκ μέρους των κρατών μελών παροχή πληροφοριών σχετικά με δράσεις στον τομέα LULUCF, δεν είναι δυνατόν, ως εκ της φύσεώς τους, να επιτευχθούν επαρκώς από τα κράτη μέλη και μπορούν, συνεπώς, λόγω της κλίμακας και των αποτελεσμάτων της δράσης, να επιτευχθούν καλύτερα σε ενωσιακό επίπεδο, η Ένωση μπορεί να θεσπίσει μέτρα σύμφωνα με την αρχή της επικουρικότητας που διατυπώνεται στο άρθρο 5 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση. Στο πλαίσιο της δράσης της, η Ένωση σέβεται τις αρμοδιότητες των κρατών μελών όσον αφορά τη δασική πολιτική. Σύμφωνα με την αρχή της αναλογικότητας, που διατυπώνεται στο ίδιο άρθρο, η παρούσα οδηγία δεν υπερβαίνει τα απαιτούμενα για την επίτευξη των στόχων αυτών,

ΕΞΕΛΩΣΑΝ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΑΠΟΦΑΣΗ:

Άρθρο 1

Αντικείμενο και πεδίο εφαρμογής

Η παρούσα απόφαση ορίζει λογιστικούς κανόνες για τις εκπομπές και τις απορροφήσεις αερίων του θερμοκηπίου που οφείλονται στις χρήσεις γης, τις αλλαγές χρήσεων γης και τη δασοπονία («LULUCF»), ως πρώτο βήμα για μια ενδεχόμενη ένταξη των δραστηριοτήτων αυτών στη δέσμευση της Ένωσης για μείωση των εκπομπών. Η παρούσα απόφαση δεν θεσπίζει υποχρεώσεις λογιστικής καταγραφής ή κατάρτισης εκθέσεων από τους ιδιωτικούς φορείς. Προβλέπει επίσης την υποχρέωση των κρατών μελών δίνουν υποχρεωτικές πληροφορίες σχετικά με τις δράσεις τους στον τομέα LULUCF για τον περιορισμό ή τη μείωση των εκπομπών και τη διατήρηση ή την αύξηση των απορροφήσεων.

Άρθρο 2

Ορισμοί

1. Για τους σκοπούς της παρούσας απόφασης, ισχύουν οι ακόλουθοι ορισμοί:

- α) «εκπομπές»: οι εκπομπές στην ατμόσφαιρα ανθρωπογενών αερίων του θερμοκηπίου από πηγές:

(¹) Βλέπε σελίδα 13 της παρούσας Επίσημης Εφημερίδας.

- β) «απορροφήσεις»: οι απορροφήσεις από την ατμόσφαιρα ανθρωπογενών αερίων του θερμοκηπίου από καταβόθρες·
- γ) «δάσωση»: η άμεσα ανθρωπογενής μετατροπή έκτασης που δεν ήταν δάσος επί 50 τουλάχιστον έτη σε δάσος, μέσω φύτευσης, σποράς και/ή ανθρωπογενούς προαγωγής φυσικών πηγών σπόρων, εφόσον η μετατροπή συντελέστηκε μετά την 31η Δεκεμβρίου 1989·
- δ) «αναδάσωση»: κάθε άμεσα ανθρωπογενής μετατροπή έκτασης που δεν είναι δάσος σε δάσος, μέσω φύτευσης, σποράς και/ή ανθρωπογενούς προαγωγής φυσικών πηγών σπόρων, περιοριζόμενη σε έκταση που ήταν δάσος αλλά έπαψε να είναι δάσος πριν από την 1η Ιανουαρίου 1990 και μετατράπηκε εκ νέου σε δάσος μετά την 31η Δεκεμβρίου 1989·
- ε) «αποδάσωση»: η άμεσα ανθρωπογενής μετατροπή δάσους σε έκταση που δεν είναι δάσος, εφόσον η μετατροπή συντελέστηκε μετά την 31η Δεκεμβρίου 1989·
- στ) «διαχείριση δάσους»: κάθε δραστηριότητα απορρέουσα από σύστημα πρακτικών που εφαρμόζεται σε δάσος που επηρεάζει τις οικολογικές, οικονομικές ή κοινωνικές λειτουργίες του·
- ζ) «διαχείριση καλλιεργήσιμων εκτάσεων»: κάθε δραστηριότητα απορρέουσα από σύστημα πρακτικών εφαρμοζόμενο σε εκτάσεις με γεωργικές καλλιέργειες καθώς και σε εκτάσεις που βρίσκονται σε αγρανάπαυση ή που προσωρινά δεν χρησιμοποιούνται για την παραγωγή γεωργικών προϊόντων·
- η) «διαχείριση βοσκοτόπων»: κάθε δραστηριότητα απορρέουσα από σύστημα πρακτικών εφαρμοζόμενο σε εκτάσεις χρησιμοποιούμενες για παραγωγή ζωικού κεφαλαίου και αποσκοπών στον έλεγχο ή τον επηρεασμό της ποσότητας και του τύπου της βλάστησης και του παραγόμενου κτηνοτροφικού κεφαλαίου·
- θ) «επαναβλάστηση»: κάθε άμεση ανθρωπογενής δραστηριότητα με την οποία επιδιώκεται να αυξηθεί το απόθεμα άνθρακα έκτασης τουλάχιστον 0,05 εκταρίου μέσω του πολλαπλασιασμού των φυτών, εφόσον η δραστηριότητα αυτή δεν συνιστά δάσωση ή αναδάσωση·
- ι) «απόθεμα άνθρακα»: η μάζα άνθρακα που είναι αποθηκευμένη σε δεξαμενή άνθρακα·
- ια) «αποστράγγιση και επανύγραση υγροτόπων»: κάθε δραστηριότητα απορρέουσα από σύστημα αποστράγγισης ή επανύγρασης εκτάσεων τουλάχιστον 1 εκταρίου με οργανικό έδαφος οι οποίες έχουν υποστεί αποστράγγιση και/ή επανύγραση μετά την 31η Δεκεμβρίου 1989, υπό τον όρο ότι δεν πρόκειται για άλλη δραστηριότητα για την οποία καταρτίζονται και τηρούνται λογαριασμοί σύμφωνα με το άρθρο 3 παράγραφοι 1, 2 και 3 και εφόσον η αποστράγγιση συνίσταται σε άμεση ανθρωπογενή ταπείνωση της στάθμης του υδροφόρου ορίζοντα του εδάφους και η επανύγραση σε άμεση ανθρωπογενή μερική ή ολική αναστροφή της αποστράγγισης·
- ιβ) «πηγή»: κάθε διεργασία, δραστηριότητα ή μηχανισμός που ελευθερώνει στην ατμόσφαιρα αέριο του θερμοκηπίου, αερόλυμα ή πρόδρομη ουσία αερίου του θερμοκηπίου·
- ιγ) «καταβόθρα»: κάθε διεργασία, δραστηριότητα ή μηχανισμός που απορροφά από την ατμόσφαιρα αέριο του θερμοκηπίου, αερόλυμα ή πρόδρομη ουσία αερίου του θερμοκηπίου·
- ιδ) «δεξαμενή άνθρακα»: το σύνολο ή μέρος βιογεωχημικού στοιχείου ή συστήματος που βρίσκεται στην επικράτεια κράτους μέλους και εντός του οποίου αποθηκεύεται άνθρακας, κάθε πρόδρομος ενός αερίου του θερμοκηπίου που περιέχει άνθρακα ή κάθε αέριο του θερμοκηπίου που περιέχει άνθρακα·
- ιε) «πρόδρομος ουσία αερίου του θερμοκηπίου»: χημική ένωση η οποία συμμετέχει στις χημικές αντιδράσεις παραγωγής οποιουδήποτε από τα αέρια θερμοκηπίου που απαριθμούνται στο άρθρο 3 παράγραφος 4·
- ιστ) «προϊόν υλοτομίας»: κάθε προϊόν υλοτομίας που εξέρχεται από τόπο υλοτομίας·
- ιζ) «δάσος»: χερσαία έκταση οριζόμενη με βάση τις ελάχιστες τιμές μεγέθους έκτασης, συγκόμωσης ή ισοδύναμου ξυλαποθέματος και δυναμικού ύψους των δέντρων κατά την ωριμότητα στο σημείο ανάπτυξης των δένδρων, όπως προσδιορίζονται για κάθε κράτος μέλος στο παράρτημα V. Στα δάση περιλαμβάνονται εκτάσεις με δέντρα, συμπεριλαμβανομένων ομάδων νεαρών φυσικά αναπτυσσόμενων δέντρων ή φυτειών, που δεν έχουν ακόμη φθάσει τις ελάχιστες τιμές που προβλέπονται στο παράρτημα V συγκόμωσης ή ισοδύναμου ξυλαποθέματος ή το προαναφερόμενο ελάχιστο ύψος, συμπεριλαμβανομένης κάθε έκτασης που κανονικά αποτελεί τμήμα δασικής έκτασης αλλά λόγω ανθρώπινης παρέμβασης, όπως η υλοτομία, ή φυσικών αιτιών δεν καλύπτεται προσωρινά από δέντρα, όμως αναμένεται να μετατραπεί εκ νέου σε δάσος·
- ιη) «συγκόμωση»: το τμήμα συγκεκριμένης έκτασης το οποίο καλύπτεται από την κάθετη προβολή της περιμέτρου της κόμης των δέντρων, εκφραζόμενο σε επί τοις εκατό ποσοστό·
- ιθ) «ξυλαπόθεμα»: η πυκνότητα ιστάμενων και αναπτυσσόμενων δέντρων σε έκταση που καλύπτεται από δάσος, μετρούμενη σύμφωνα με μεθοδολογία που ορίζεται από το κράτος μέλος·
- ικ) «φυσική διαταραχή» ή «φυσικές διαταραχές»: συμβάντα ή περιστάσεις που δεν οφείλονται στον άνθρωπο, προκαλούν σημαντικές εκπομπές σε δάση και εκφεύγουν από τον έλεγχο του οικείου κράτους μέλους, υπό την προϋπόθεση ότι το κράτος μέλος αδυνατεί αντικειμενικά να περιορίσει σημαντικά την επίδραση των συμβάντων ή των περιστάσεων στις εκπομπές, ακόμη και μετά την επέλευσή τους·
- ικα) «βασικό επίπεδο»: ο μέσος όρος των εκπομπών που προκαλούνται από φυσικές διαταραχές σε συγκεκριμένο χρονικό διάστημα, εξαιρουμένων των έκτροπων στατιστικών τιμών, ο οποίος υπολογίζεται με βάση τις διατάξεις του άρθρου 9 παράγραφος 2·
- ικβ) «χρόνος υποδιπλασιασμού»: ο αριθμός των ετών που χρειάζονται για να μειωθεί στο ήμισυ η αρχική τιμή της ποσότητας άνθρακα που αποθηκεύεται σε προϊόντα υλοτομίας·

- κγ) «στιγμιαία οξείδωση»: λογιστική μέθοδος στην οποία χρησιμοποιείται η παραδοχή ότι το σύνολο της ποσότητας άνθρακα που είναι αποθηκευμένη σε προϊόντα υλοτομίας ελευθερώνεται στην ατμόσφαιρα τη χρονική στιγμή της υλοτόμησης·
- κδ) «υπολειμματική υλοτομία»: κάθε υλοτομική δραστηριότητα που συνίσταται στην απόληψη ξυλείας προερχόμενης μεν από εκτάσεις οι οποίες έχουν πληγεί από φυσικές διαταραχές αλλά η οποία μπορεί να αξιοποιηθεί, τουλάχιστον εν μέρει.

2. Ανατίθεται στην Επιτροπή η εξουσία έκδοσης κατ' εξουσιοδότηση πράξεων, σύμφωνα με το άρθρο 12, για την τροποποίηση των ορισμών της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου προκειμένου να διασφαλίζεται η συνεκτικότητα μεταξύ αυτών των ορισμών και ενδεχόμενων τροποποιήσεων των ορισμών από τα όργανα της UNFCCC ή του πρωτοκόλλου του Κιότο ή συμφωνιών που θα προκύψουν από τις πράξεις αυτές ή θα τις διαδεχθούν.

3. Ανατίθεται στην Επιτροπή η εξουσία έκδοσης κατ' εξουσιοδότηση πράξεων σύμφωνα με το άρθρο 12 για την τροποποίηση του παραρτήματος V με σκοπό την επικαιροποίηση των τιμών που αναφέρονται στο εν λόγω παράρτημα σύμφωνα με τις τροποποιήσεις των ορισμών σχετικά με τα οριζόμενα στο παράρτημα V μεγέθη από τα όργανα της UNFCCC ή του πρωτοκόλλου του Κιότο ή συμφωνιών που θα προκύψουν από τις πράξεις αυτές ή θα τις διαδεχθούν.

Άρθρο 3

Υποχρέωση κατάρτισης και τήρησης λογαριασμών στον τομέα LULUCF

1. Για κάθε λογιστική περίοδο του παραρτήματος I, τα κράτη μέλη καταρτίζουν και τηρούν λογαριασμούς στους οποίους καταγράφονται επακριβώς όλες οι εκπομπές και οι απορροφήσεις από δραστηριότητες στην επικράτειά τους οι οποίες εμπίπτουν στις ακόλουθες κατηγορίες:

- α) δάσωση·
- β) αναδάσωση·
- γ) αποδάσωση·
- δ) διαχείριση δάσους.

2. Για τη λογιστική περίοδο που αρχίζει την 1η Ιανουαρίου 2021 και στο εξής, κάθε κράτος μέλος καταρτίζει και τηρεί ετήσιους λογαριασμούς στους οποίους καταγράφονται επακριβώς όλες οι εκπομπές και οι απορροφήσεις από δραστηριότητες στην επικράτειά τους οι οποίες εμπίπτουν στις ακόλουθες κατηγορίες:

- α) διαχείριση καλλιεργήσιμων εκτάσεων·
- β) διαχείριση βοσκοτόπων.

Όσον αφορά τους ετήσιους λογαριασμούς εκπομπών και απορροφήσεων από τη διαχείριση καλλιεργήσιμων εκτάσεων και βοσκοτόπων, για τη λογιστική περίοδο από την 1η Ιανουαρίου 2013 έως τις 31 Δεκεμβρίου 2020, εφαρμόζονται τα εξής:

α) Από το 2016 έως το 2018, τα κράτη μέλη υποβάλλουν στην Επιτροπή έως τις 15 Μαρτίου εκάστου έτους έκθεση σχετικά με τα συστήματα που υπάρχουν και αναπτύσσονται για τον υπολογισμό των εκπομπών και των απορροφήσεων από δραστηριότητες διαχείρισης καλλιεργήσιμων εκτάσεων και βοσκοτόπων. Τα κράτη μέλη αναφέρουν κατά πόσον αυτά τα συστήματα είναι σύμφωνα με τις μεθοδολογίες της IPCC και τις απαιτήσεις υποβολής στοιχείων της σύμβασης-πλαίσιο των Ηνωμένων Εθνών για τις κλιματικές μεταβολές (UNFCCC) σχετικά με τις εκπομπές και τις απορροφήσεις αερίων του θερμοκηπίου.

β) Πριν από την 1η Ιανουαρίου 2022, τα κράτη μέλη καταρτίζουν και διαβιβάζουν στην Επιτροπή, έως τις 15 Μαρτίου εκάστου έτους, αρχικές, προκαταρκτικές και μη δεσμευτικές εκτιμήσεις των εκπομπών και των απορροφήσεων από δραστηριότητες διαχείρισης καλλιεργήσιμων εκτάσεων και βοσκοτόπων, χρησιμοποιώντας, κατά περίπτωση, μεθοδολογίες της IPCC. Τα κράτη μέλη χρησιμοποιούν τουλάχιστον τη μεθοδολογία που περιγράφεται ως «Tier 1» στις σχετικές κατευθυντήριες γραμμές της IPCC. Τα κράτη μέλη ενθαρρύνονται να χρησιμοποιούν αυτές τις εκτιμήσεις προκειμένου να καθορίσουν σημαντικές κατηγορίες και να αναπτύξουν ειδικές ανά χώρα μεθοδολογίες Tier 2 και Tier 3 για τον σταθερό και ακριβή υπολογισμό των εκπομπών και των απορροφήσεων.

γ) Τα κράτη μέλη υποβάλλουν τις τελικές ετήσιες εκτιμήσεις τους για τη λογιστική απεικόνιση των δραστηριοτήτων διαχείρισης καλλιεργήσιμων εκτάσεων και βοσκοτόπων το αργότερο έως τις 15 Μαρτίου 2022.

δ) Ένα κράτος μέλος μπορεί να ζητήσει παρέκκλιση προκειμένου να μεταθέσει την προθεσμία που ορίζεται στο στοιχείο γ), όταν ο καθορισμός των τελικών εκτιμήσεων για τη λογιστική απεικόνιση των δραστηριοτήτων διαχείρισης καλλιεργήσιμων εκτάσεων και βοσκοτόπων δεν μπορεί λογικά να επιτευχθεί εντός του χρονοδιαγράμματος που προβλέπεται στην παράγραφο αυτή για έναν τουλάχιστον από τους ακόλουθους λόγους:

- i) η απαιτούμενη λογιστική απεικόνιση δεν είναι, για τεχνικούς λόγους, δυνατόν να επιτευχθεί παρά μόνο σε χρονικά στάδια που υπερβαίνουν το χρονοδιάγραμμα,
- ii) η ολοκλήρωση της λογιστικής απεικόνισης εντός του χρονοδιαγράμματος θα ήταν δυσανάλογα δαπανηρή.

Τα κράτη μέλη που επιθυμούν να τύχουν παρεκκλίσεως υποβάλλουν έως τις 15 Ιανουαρίου 2021 στην Επιτροπή αιτιολογημένη αίτηση.

Εφόσον η Επιτροπή θεωρήσει ότι η αίτηση είναι δικαιολογημένη, εγκρίνει την παρέκκλιση για μέγιστη περίοδο τριών ημερολογιακών ετών από τις 15 Μαρτίου 2022. Σε αντίθετη περίπτωση απορρίπτει την αίτηση και αιτιολογεί την απόφασή της.

Εάν χρειαστεί, η Επιτροπή μπορεί να ζητήσει συμπληρωματικές πληροφορίες που πρέπει να υποβληθούν εντός συγκεκριμένου εύλογου διαστήματος.

Η αίτηση παρέκκλισης θεωρείται ότι έγινε δεκτή εάν η Επιτροπή δεν έχει διατυπώσει αντιρρήσεις εντός έξι μηνών από την παραλαβή της αρχικής αίτησης του κράτους μέλους ή των συμπληρωματικών πληροφοριών που ζητήθηκαν.

3. Για κάθε λογιστική περίοδο του παραρτήματος I τα κράτη μέλη μπορούν επίσης να καταρτίζουν και να τηρούν λογαριασμούς στους οποίους καταγράφονται επακριβώς οι εκπομπές και οι απορροφήσεις από δραστηριότητες επαναβλάστησης και από δραστηριότητες αποστράγγισης και επανύγρανσης υγροτόπων.

4. Οι αναφερόμενοι στις παραγράφους 1, 2 και 3 λογαριασμοί καλύπτουν τις εκπομπές και τις απορροφήσεις των ακόλουθων αερίων του θερμοκηπίου:

α) διοξείδιο του άνθρακα (CO₂·

β) μεθάνιο (CH₄·

γ) υποξείδιο του αζώτου (N₂O).

5. Τα κράτη μέλη συμπεριλαμβάνουν στους λογαριασμούς τους συγκεκριμένη δραστηριότητα αναφερομένη στις παραγράφους 1, 2 και 3, όταν οι λογαριασμοί έχουν καταρτισθεί και τηρηθεί σύμφωνα με την παρούσα απόφαση, από την ημερομηνία έναρξης της συγκεκριμένης δράσης ή από την 1η Ιανουαρίου 2013, ανάλογα με το ποια ημερομηνία είναι μεταγενέστερη.

Άρθρο 4

Γενικοί λογιστικοί κανόνες

1. Στους αναφερόμενους στο άρθρο 3 παράγραφοι 1, 2 και 3 λογαριασμούς τους, τα κράτη μέλη σημειώνουν τις εκπομπές με θετικό (+) πρόσημο και τις απορροφήσεις με αρνητικό (-).

2. Κατά την κατάρτιση και την τήρηση των λογαριασμών τους, τα κράτη μέλη μεριμνούν για την ακρίβεια, την πληρότητα, τη συγκρισιμότητα και τη διαφάνεια των πληροφοριών που χρησιμοποιούνται για την εκτίμηση εκπομπών και απορροφήσεων σχετιζόμενων με τις αναφερόμενες στο άρθρο 3 παράγραφοι 1, 2 και 3 δραστηριότητες.

3. Οι εκπομπές και απορροφήσεις από δραστηριότητα εμπίπτουσα σε περισσότερες από μία κατηγορίες που αναφέρονται στο άρθρο 3 παράγραφοι 1, 2 και 3 καταγράφονται μόνο σε μία κατηγορία για να αποφεύγεται διπλή καταγραφή.

4. Τα κράτη μέλη προσδιορίζουν, με βάση διαφανή και επαληθεύσιμα δεδομένα, τις χερσαίες εκτάσεις όπου διεξάγεται δραστηριότητα εμπίπτουσα σε κατηγορία του άρθρου 3 παράγραφοι 1, 2 και 3. Εξασφαλίζουν ότι οι χερσαίες αυτές εκτάσεις μπορούν να ταυτοποιηθούν στον λογαριασμό που τηρείται για την αντίστοιχη κατηγορία.

5. Τα κράτη μέλη καταχωρίζουν στους αναφερόμενους στο άρθρο 3 παράγραφοι 1, 2 και 3 λογαριασμούς τους κάθε μεταβολή του αποθέματος άνθρακα των ακόλουθων δεξαμενών άνθρακα:

α) υπέργεια βιομάζα·

β) υπόγεια βιομάζα·

γ) φυλλάδα·

δ) νεκρό ξύλο·

ε) οργανικός άνθρακας του εδάφους·

στ) προϊόντα υλοτομίας.

Ωστόσο, τα κράτη μέλη μπορούν να επιλέγουν να μη συμπεριλάβουν στους λογαριασμούς τους μεταβολές του αποθέματος άνθρακα για τις δεξαμενές άνθρακα που αναφέρονται στα στοιχεία α) έως ε) του πρώτου εδαφίου εφόσον η δεξαμενή δεν αποτελεί πηγή. Τα κράτη μέλη θεωρούν ότι μια δεξαμενή άνθρακα δεν αποτελεί πηγή μόνο αν αυτό έχει αποδειχθεί με διαφανή και επαληθεύσιμα δεδομένα.

6. Στο τέλος κάθε λογιστικής περιόδου που περιλαμβάνεται στο παράρτημα I, τα κράτη μέλη κλείνουν τους αναφερόμενους στο άρθρο 3 παράγραφοι 1, 2 και 3 λογαριασμούς τους προσδιορίζοντας στους εν λόγω λογαριασμούς το ισοζύγιο των συνολικών καθαρών εκπομπών και απορροφήσεων κατά τη σχετική λογιστική περίοδο.

7. Τα κράτη μέλη τηρούν πλήρες και ακριβές αρχείο όλων των δεδομένων που χρησιμοποιούν για την εκπλήρωση των υποχρεώσεών τους που απορρέουν από την παρούσα απόφαση, τουλάχιστον για το χρονικό διάστημα κατά το οποίο ισχύει η παρούσα απόφαση.

8. Ανατίθεται επίσης στην Επιτροπή η εξουσία έκδοσης κατ'εξουσιοδότηση πράξεων σύμφωνα με το άρθρο 12 προκειμένου να τροποποιεί το παράρτημα I για να προσθέτει ή να τροποποιεί τις λογιστικές περιόδους ώστε να εξασφαλίζεται ότι αντιστοιχούν στις αντίστοιχες περιόδους που εγκρίνονται από τα όργανα της UNFCCC ή του πρωτοκόλλου του Κιότο ή συμφωνιών που θα προκύψουν από τις πράξεις αυτές ή θα τις διαδεχθούν και ότι είναι συνεκτικές με τις λογιστικές περιόδους που εγκρίνονται από τα όργανα της UNFCCC ή του πρωτοκόλλου του Κιότο ή συμφωνιών που θα προκύψουν από τις πράξεις αυτές ή θα τις διαδεχθούν και οι οποίες εφαρμόζονται στις δεσμεύσεις της Ένωσης για μείωση των εκπομπών σε άλλους τομείς.

Άρθρο 5

Λογιστικοί κανόνες για τη δάσωση, την αναδάσωση και την αποδάσωση

1. Τα κράτη μέλη καταγράφουν στους σχετικούς με τη δάσωση και την αναδάσωση λογαριασμούς τους τις εκπομπές και τις απορροφήσεις που οφείλονται αποκλειστικά στη διεξαγωγή δραστηριοτήτων αυτού του είδους σε εκτάσεις που δεν ήταν δάση την 31η Δεκεμβρίου 1989. Τα κράτη μέλη μπορούν να καταγράφουν τις εκπομπές από τις δραστηριότητες δάσωσης και αναδάσωσης σε ενιαίο λογαριασμό.

2. Τα κράτη μέλη καταγράφουν στους λογαριασμούς τους τις καθαρές εκπομπές και απορροφήσεις από τις δραστηριότητες δάσωσης, αναδάσωσης και αποδάσωσης, καθώς και τις συνολικές εκπομπές και απορροφήσεις για κάθε έτος της σχετικής λογιστικής περιόδου με βάση διαφανή και επαληθεύσιμα στοιχεία.

3. Τα κράτη μέλη τηρούν λογαριασμούς για εκπομπές και απορροφήσεις σε εκτάσεις που έχουν ταυτοποιηθεί σε λογαριασμούς ως εκτάσεις υπό την κατηγορία της δραστηριότητας δάσωσης, αναδάσωσης ή αποδάσωσης, βάσει του άρθρου 4 παράγραφος 4, ακόμη και όταν δεν διεξάγονται πλέον στις εκτάσεις αυτές οι συγκεκριμένες δραστηριότητες.

4. Στους υπολογισμούς για τις δραστηριότητες δάσωσης, αναδάσωσης και αποδάσωσης, κάθε κράτος μέλος καθορίζει τη δασική έκταση χρησιμοποιώντας την ίδια μονάδα χωρικής εκτίμησης που προσδιορίζεται στο παράρτημα V.

Άρθρο 6

Λογιστικοί κανόνες για τη διαχείριση των δασών

1. Τα κράτη μέλη καταγράφουν τις εκπομπές και απορροφήσεις που οφείλονται σε δραστηριότητες διαχείρισης δασών, υπολογιζόμενες ως εκπομπές και απορροφήσεις στη διάρκεια κάθε λογιστικής περιόδου που καθορίζεται στο παράρτημα I, μείον το γινόμενο του αριθμού των ετών της περιόδου αυτής επί το αντίστοιχο επίπεδο αναφοράς που καθορίζεται στο παράρτημα II.

2. Εάν το αποτέλεσμα του αναφερόμενου στην παράγραφο 1 υπολογισμού είναι αρνητικό για κάποια λογιστική περίοδο, το κράτος μέλος περιλαμβάνει, στους σχετικούς με τη διαχείριση των δασών λογαριασμούς του, συνολικές εκπομπές και απορροφήσεις που δεν υπερβαίνουν το 3,5 % των εκπομπών του κατά το οριζόμενο στο παράρτημα VI έτος ή περίοδο βάσης, όπως δηλώνονται στην αντίστοιχη έκθεση την οποία υπέβαλε στην UNFCCC κατ'εφαρμογή των σχετικών αποφάσεων της CMP ανά έτος ή περίοδο βάσης για τη δεύτερη περίοδο δέσμευσης δυνάμει του πρωτοκόλλου του Κιότο, εξαιρουμένων των εκπομπών και των απορροφήσεων από δραστηριότητες που αναφέρονται στο άρθρο 3 παράγραφοι 1, 2 και 3, επί τον αριθμό των ετών της συγκεκριμένης λογιστικής περιόδου.

3. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι οι μέθοδοι υπολογισμού τις οποίες εφαρμόζουν στους λογαριασμούς τους για τις δραστηριότητες δασικής διαχείρισης συμφωνούν με το προσάρτημα II της απόφασης 2/CMP.6 και συνάδουν με τις μεθόδους υπολογισμού που εφαρμόζονται για τον υπολογισμό των οικείων επιπέδων αναφοράς που καθορίζονται στο παράρτημα II όσον αφορά τουλάχιστον τα ακόλουθα:

α) δεξαμενές άνθρακα και αέρια του θερμοκηπίου·

β) έκταση δάσους υπό διαχείριση·

γ) προϊόντα υλοτομίας·

δ) φυσικές διαταραχές.

4. Το αργότερο ένα έτος πριν από το τέλος κάθε λογιστικής περιόδου, τα κράτη μέλη κοινοποιούν στην Επιτροπή αναθεωρημένα επίπεδα αναφοράς. Τα επίπεδα αναφοράς πρέπει να ταυτίζονται με αυτά που καθορίζονται μέσω πράξεων που εγκρίνουν όργανα της UNFCCC ή του πρωτοκόλλου του Κιότο ή, ελλείψει τέτοιων πράξεων, τα επίπεδα αναφοράς υπολογίζονται σύμφωνα με τις διαδικασίες και μεθοδολογίες που προβλέπονται σε σχετικές αποφάσεις που εκδίδονται από όργανα της UNFCCC ή του πρωτοκόλλου του Κιότο ή συμφωνιών που θα προκύψουν από τις πράξεις αυτές ή θα τις διαδεχθούν.

5. Σε περίπτωση τροποποίησης των σχετικών διατάξεων των αποφάσεων 2/CMP.6 ή 2/CMP.7, τα κράτη μέλη κοινοποιούν στην Επιτροπή αναθεωρημένα επίπεδα αναφοράς που ανταποκρίνονται στις τροποποιήσεις αυτές, το αργότερο έξι μήνες μετά την έγκρισή τους.

6. Εάν σε ένα κράτος μέλος προκύψουν βελτιώσεις των μεθοδολογιών σχετικά με τα στοιχεία που χρησιμοποιούνται για τον καθορισμό του επιπέδου αναφοράς που προσδιορίζεται στο παράρτημα II, ή σε περίπτωση σημαντικής βελτίωσης της ποιότητας των δεδομένων που διαθέτει, το εν λόγω κράτος μέλος προβαίνει στις κατάλληλες τεχνικές διορθώσεις ώστε να συμπεριλάβει την επίδραση των επανυπολογισμών στους λογαριασμούς για τη διαχείριση των δασών. Οι τεχνικές διορθώσεις πρέπει να ταυτίζονται με τυχόν αντίστοιχες διορθώσεις που εγκρίνονται στο πλαίσιο της διαδικασίας επανεξέτασης της UNFCCC, σύμφωνα με την απόφαση 2/CMP.7. Το κράτος μέλος διαβιβάζει στην Επιτροπή τις διορθώσεις αυτές το αργότερο μαζί με τα στοιχεία που υποβάλλει σύμφωνα με το άρθρο 7 παράγραφος 1 στοιχείο δ) του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 525/2013.

7. Για τους σκοπούς των παραγράφων 4, 5 και 6, τα κράτη μέλη προσδιορίζουν την ποσότητα ετήσιων εκπομπών από φυσικές διαταραχές που έχει συμπεριληφθεί στα αναθεωρημένα επίπεδα αναφοράς τους, καθώς και τον τρόπο εκτίμησης της ποσότητας αυτής.

8. Η Επιτροπή ελέγχει τις πληροφορίες σχετικά με τα αναθεωρημένα επίπεδα αναφοράς που αναφέρονται στις παραγράφους 4 και 5 καθώς και τις τεχνικές διορθώσεις κατά την παράγραφο 6 προκειμένου να διασφαλίσουν τη συνοχή των πληροφοριών που αποστέλλονται στην UNFCCC και των πληροφοριών που κοινοποιούνται στην Επιτροπή από τα κράτη μέλη.

9. Ανατίθεται στην Επιτροπή η εξουσία έκδοσης κατ'εξουσιοδότηση πράξεων σύμφωνα με το άρθρο 12 για την επικαιροποίηση των επιπέδων αναφοράς του παραρτήματος II σε περίπτωση που ένα κράτος μέλος τροποποιεί το επίπεδο αναφοράς του σύμφωνα με τις παραγράφους 4 και 5 και κατόπιν της έγκρισής του επιπέδου αναφοράς μέσω των διαδικασιών της UNFCCC.

10. Τα κράτη μέλη λαμβάνουν υπόψη στους σχετικούς με τη διαχείριση των δασών λογαριασμούς τους την επίπτωση της όποιας τροποποίησης του παραρτήματος II για το σύνολο της αντίστοιχης λογιστικής περιόδου.

Άρθρο 7

Λογιστικοί κανόνες για τα προϊόντα υλοτομίας

1. Στους λογαριασμούς που τηρεί κάθε κράτος μέλος κατ'εφαρμογή του άρθρου 3 παράγραφοι 1, 2 και 3 καταγράφονται οι εκπομπές και οι απορροφήσεις που οφείλονται σε αλλαγές της δεξαμενής των προϊόντων υλοτομίας, συμπεριλαμβανομένων των εκπομπών από προϊόντα υλοτομίας που έχουν απομακρυνθεί από τα δάση του πριν από την 1η Ιανουαρίου 2013. Δεν συμπεριλαμβάνονται εκπομπές από προϊόντα υλοτομίας που έχουν ήδη καταγραφεί λογιστικά στο πλαίσιο του πρωτοκόλλου του Κιότο κατά το χρονικό διάστημα 2008-2012 με βάση τη στιγμιαία οξειδωση.

2. Στους σχετικούς με τα προϊόντα υλοτομίας λογαριασμούς που τηρούν τα κράτη μέλη κατ' εφαρμογή του άρθρου 3 παράγραφοι 1, 2 και 3, καταγράφονται τουλάχιστον οι εκπομπές που οφείλονται σε μεταβολές της δεξαμενής των προϊόντων υλοτομίας που εμπίπτουν στις ακόλουθες κατηγορίες, με βάση τη συνάρτηση διάσπασης πρώτης τάξεως και τις προκαθορισμένες τιμές χρόνου υποδιπλασιασμού που καθορίζονται στο παράρτημα III:

- α) χαρτί·
- β) ξυλόφυλλα·
- γ) πιστή ξυλεία.

Τα κράτη μέλη μπορούν να συμπληρώνουν τις εν λόγω κατηγορίες με πληροφορίες σχετικά με τους φλοιούς, εφόσον τα διαθέσιμα δεδομένα είναι διαφανή και επαληθεύσιμα. Τα κράτη μέλη μπορούν επίσης να χρησιμοποιούν ειδικές ανά χώρα υποκατηγορίες στο πλαίσιο οποιασδήποτε από τις ως άνω κατηγορίες. Αντί των μεθοδολογιών και των προκαθορισμένων τιμών χρόνου υποδιπλασιασμού του παραρτήματος III, τα κράτη μέλη μπορούν να χρησιμοποιούν ειδικές ανά χώρα μεθοδολογίες και τιμές χρόνου υποδιπλασιασμού, υπό τον όρο ότι αυτές προσδιορίζονται με βάση διαφανή και επαληθεύσιμα δεδομένα και ότι οι χρησιμοποιούμενες μέθοδοι είναι τουλάχιστον εξίσου αναλυτικές και ακριβείς με αυτές που ορίζονται στο παράρτημα III.

Για τα εξαγόμενα προϊόντα υλοτομίας, τα ειδικά ανά χώρα δεδομένα αναφέρονται στις ειδικές ανά χώρα τιμές χρόνου υποδιπλασιασμού και τη χρήση των προϊόντων υλοτομίας στη χώρα εισαγωγής.

Τα κράτη μέλη δεν χρησιμοποιούν ειδικές κατά χώρα τιμές χρόνου υποδιπλασιασμού για προϊόντα υλοτομίας που τίθενται σε κυκλοφορία στην αγορά της Ένωσης, οι οποίες αποκλίνουν από εκείνες που χρησιμοποιούνται από το κράτος μέλος εισαγωγής στους λογαριασμούς τους δυνάμει του άρθρου 3 παράγραφοι 1, 2 και 3.

Τα προϊόντα ξυλείας που προέρχονται από αποδάσωση καταγράφονται στους λογαριασμούς με βάση τη στιγμιαία οξειδωση.

3. Όταν τα κράτη μέλη καταγράφουν στους λογαριασμούς που τηρούν κατ' εφαρμογή του άρθρου 3 παράγραφοι 1, 2 και 3 τις εκπομπές διοξειδίου του άνθρακα (CO₂) από προϊόντα υλοτομίας σε χώρους εναπόθεσης στερεών αποβλήτων, η λογιστική καταγραφή γίνεται με βάση τη στιγμιαία οξειδωση.

4. Τα κράτη μέλη χρησιμοποιούν επίσης τη στιγμιαία οξειδωση όταν καταγράφουν στους λογαριασμούς τους εκπομπές από προϊόντα υλοτομίας που συγκομίστηκαν για ενεργειακούς σκοπούς.

Τα κράτη μέλη μπορούν, αποκλειστικά για λόγους ενημέρωσης, να περιλαμβάνουν στα στοιχεία που υποβάλλουν το ποσοστό ξυλείας για ενεργειακούς σκοπούς που εισάγεται από χώρες εκτός της Ένωσης και τις χώρες προέλευσης αυτής της ξυλείας.

5. Τα εισαγόμενα προϊόντα υλοτομίας, ανεξάρτητα από την προέλευσή τους, δεν καταγράφονται λογιστικά από το κράτος μέλος εισαγωγής. Τα κράτη μέλη καταγράφουν συνεπώς στους λογαριασμούς τους τις εκπομπές και τις απορροφήσεις από προϊόντα υλοτομίας μόνον εφόσον αυτές οφείλονται σε προϊόντα υλοτομίας τα

οποία απομακρύνονται από εκτάσεις που συμπεριλαμβάνονται στους λογαριασμούς τους κατ' εφαρμογή του άρθρου 3 παράγραφοι 1, 2 και 3.

6. Ανατίθεται στην Επιτροπή η εξουσία έκδοσης κατ' εξουσιοδότηση πράξεων σύμφωνα με το άρθρο 12 για την αναδιώρυξη των πληροφοριών του παραρτήματος III ώστε να ανταποκρίνονται στις τροποποιήσεις που εγκρίνονται από τα όργανα της UNFCCC ή του πρωτοκόλλου του Κιότο ή συμφωνιών που θα προκύψουν από τις πράξεις αυτές ή θα τις διαδεχθούν.

Άρθρο 8

Λογιστικοί κανόνες για τη διαχείριση καλλιεργήσιμων εκτάσεων και βοσκοτόπων, την επαναβλάστηση και την αποστράγγιση και επανύγρανση υγροτόπων

1. Κάθε κράτος μέλος καταγράφει στους σχετικούς με τη διαχείριση καλλιεργήσιμων εκτάσεων και βοσκοτόπων λογαριασμούς τις εκπομπές και τις απορροφήσεις που οφείλονται σε αυτού του είδους τις δραστηριότητες, υπολογιζόμενες ως εκπομπές και απορροφήσεις στη διάρκεια κάθε λογιστικής περιόδου που καθορίζεται στο παράρτημα I μείον το γινόμενο του αριθμού των ετών της περιόδου αυτής επί τις εκπομπές και τις απορροφήσεις του συγκεκριμένου κράτους μέλους που οφείλονται σε αυτού του είδους τις δραστηριότητες κατά το έτος βάσης του που ορίζεται στο παράρτημα VI.

2. Τα κράτη μέλη που επιλέγουν να καταρτίσουν και να τηρούν λογαριασμούς για την επαναβλάστηση και/ή την αποστράγγιση και την επανύγρανση υγροτόπων εφαρμόζουν τη μέθοδο υπολογισμού που ορίζεται στην παράγραφο 1.

Άρθρο 9

Λογιστικοί κανόνες για τις φυσικές διαταραχές

1. Εφόσον πληρούνται οι προϋποθέσεις των παραγράφων 2 και 5 του παρόντος άρθρου, τα κράτη μέλη μπορούν να εξαιρούν τις μη ανθρωπογενείς εκπομπές αερίων του θερμοκηπίου που οφείλονται σε φυσικές διαταραχές από τις υποχρεώσεις λογιστικής καταγραφής που υπέχουν δυνάμει του άρθρου 3 παράγραφος 1 στοιχεία α), β), και δ).

2. Σε περίπτωση που τα κράτη μέλη εφαρμόζουν τη διάταξη της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου, υπολογίζουν, σύμφωνα με τη μεθοδολογία που καθορίζεται στο παράρτημα VII, ένα βασικό επίπεδο για καθένα από τις δραστηριότητες που αναφέρονται στο άρθρο 3 παράγραφος 1 στοιχεία α), β) και δ). Τα στοιχεία α) και β) του άρθρου 3 παράγραφος 1 έχουν κοινό βασικό επίπεδο. Εναλλακτικά, τα κράτη μέλη μπορούν να εφαρμόζουν μια διαφανή και συγκρίσιμη ειδική ανά χώρα μεθοδολογία, χρησιμοποιώντας μια σταθερή και εξ' αρχής πλήρη χρονολογική σειρά δεδομένων, η οποία θα καλύπτει και το χρονικό διάστημα 1990-2009.

3. Τα κράτη μέλη μπορούν να εξαιρούν από τους λογαριασμούς τους για τον τομέα LULUCF, είτε σε ετήσια βάση είτε στο τέλος της αντίστοιχης λογιστικής περιόδου, τις μη ανθρωπογενείς εκπομπές αερίων του θερμοκηπίου από πηγές που υπερβαίνουν το βασικό επίπεδο, όπως αυτό υπολογίζεται σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγράφου 2 εφόσον:

- α) οι εκπομπές αυτές κατά τη διάρκεια ενός συγκεκριμένου έτους της λογιστικής περιόδου υπερβαίνουν το βασικό επίπεδο συν ένα περιθώριο. Όταν το βασικό επίπεδο υπολογίζεται σύμφωνα με τη μέθοδο που ορίζεται στο παράρτημα VII, το περιθώριο αυτό είναι ίσο με το διπλάσιο της τυπικής απόκλισης της χρονολογικής σειράς που έχει χρησιμοποιηθεί για τον υπολογισμό του βασικού επιπέδου. Όταν το βασικό επίπεδο υπολογίζεται βάσει

ειδικής ανά χώρα μεθοδολογίας, τα κράτη μέλη περιγράφουν τον τρόπο προσδιορισμού του περιθωρίου, σε περίπτωση που απαιτείται τέτοιο περιθώριο. Ανεξαρτήτως της χρησιμοποιούμενης μεθοδολογίας, αποφεύγεται η προσδοκία καθαρών πιστώσεων κατά τη διάρκεια της λογιστικής περιόδου·

β) οι απαιτήσεις παροχής πληροφοριών της παραγράφου 5 πληρούνται και δηλώνονται από τα κράτη μέλη.

4. Κάθε κράτος μέλος που εξαιρεί μη ανθρωπογενείς εκπομπές αερίων του θερμοκηπίου από πηγές προκύπτουσες από φυσικές διαταραχές σε ένα συγκεκριμένο έτος της λογιστικής περιόδου:

α) εξαιρεί από τη λογιστική καταγραφή, για το υπόλοιπο διάστημα της λογιστικής περιόδου, το σύνολο των επακόλουθων απορροφήσεων από τις εκτάσεις που επλήγησαν από τις φυσικές διαταραχές και στις οποίες σημειώθηκαν οι αναφερόμενες στην παράγραφο 3 εκπομπές·

β) δεν εξαιρεί εκπομπές οφειλόμενες σε δραστηριότητες υλοτομίας και υπολειμματικής υλοτομίας που πραγματοποιήθηκαν στις εν λόγω εκτάσεις μετά από συμβάντα φυσικών διαταραχών·

γ) δεν εξαιρεί εκπομπές οφειλόμενες σε προδιαγεγραμμένη καύση που έλαβε χώρα στις εν λόγω εκτάσεις κατά το συγκεκριμένο έτος της λογιστικής περιόδου·

δ) δεν εξαιρεί εκπομπές σε εκτάσεις που υπέστησαν αποδάσωση μετά από συμβάντα φυσικών διαταραχών.

5. Τα κράτη μέλη μπορούν να εξαιρούν μη ανθρωπογενείς εκπομπές αερίων του θερμοκηπίου από πηγές προκύπτουσες από φυσικές διαταραχές μόνο εφόσον παρέχουν διαφανείς πληροφορίες επιδεικνύοντας:

α) ότι έχουν προσδιοριστεί όλες οι χερσαίες εκτάσεις που επλήγησαν από φυσικές διαταραχές κατά το συγκεκριμένο έτος αναφοράς, συμπεριλαμβανομένης της γεωγραφικής θέσης τους καθώς και του έτους και του είδους των φυσικών διαταραχών·

β) ότι δεν επήλθε κατά το υπόλοιπο διάστημα της αντίστοιχης λογιστικής περιόδου αποδάσωση σε εκτάσεις που επλήγησαν από φυσικές διαταραχές και των οποίων οι εκπομπές εξαιρέθηκαν από τη λογιστική καταγραφή·

γ) ποιες επαληθεύσιμες μέθοδοι και κριτήρια θα εφαρμοστούν για να διαπιστωθεί αν θα επέλθει αποδάσωση στις εν λόγω εκτάσεις κατά τα επόμενα έτη της λογιστικής περιόδου·

δ) εάν είναι πρακτικά εφικτό, ποια μέτρα έλαβε το κράτος μέλος για τη διαχείριση ή τον έλεγχο των επιπτώσεων των εν λόγω φυσικών διαταραχών·

ε) εάν είναι δυνατόν, ποια μέτρα έλαβε το κράτος μέλος για την αποκατάσταση των εκτάσεων που επλήγησαν από τις εν λόγω φυσικές διαταραχές.

6. Ανατίθεται στην Επιτροπή η εξουσία έκδοσης κατ' εξουσιοδότησης πράξεων σύμφωνα με το άρθρο 12 για την αναθεώρηση των απαιτήσεων παροχής πληροφοριών της παραγράφου 5 του παρόντος άρθρου ώστε να ανταποκρίνονται στις αναθεωρήσεις πράξεων των οργάνων της UNFCCC ή του πρωτοκόλλου του Κιότο.

Άρθρο 10

Πληροφορίες σχετικά με τις δράσεις στον τομέα LULUCF

1. Το αργότερο 18 μήνες μετά την έναρξη κάθε λογιστικής περιόδου που καθορίζεται στο παράρτημα I, τα κράτη μέλη καταρτίζουν και διαβιβάζουν στην Επιτροπή πληροφορίες σχετικά με τις τρέχουσες και μελλοντικές δράσεις τους στον τομέα LULUCF για τον περιορισμό ή τη μείωση των εκπομπών και τη διατήρηση ή την αύξηση των απορροφήσεων από τις δραστηριότητες που αναφέρονται στο άρθρο 3 παράγραφοι 1, 2 και 3 της παρούσας απόφασης, υπό τη μορφή χωριστού εγγράφου ή ως σαφώς διακριτό τμήμα των εθνικών αναπτυξιακών στρατηγικών χαμηλών εκπομπών άνθρακα σύμφωνα με το άρθρο 4 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 525/2013 ή άλλων εθνικών στρατηγικών ή σχεδίων που σχετίζονται με τον τομέα LULUCF. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν τη διεξαγωγή διαβουλεύσεων με ευρύ φάσμα ενδιαφερόμενων φορέων. Όταν ένα κράτος μέλος υποβάλλει τέτοιου είδους πληροφορίες στο πλαίσιο αναπτυξιακών στρατηγικών χαμηλών εκπομπών βάσει του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 525/2013, ισχύει το σχετικό χρονοδιάγραμμα που ορίζεται στον εν λόγω κανονισμό.

Οι πληροφορίες σχετικά με τις δράσεις στον τομέα LULUCF καλύπτουν την αντίστοιχη λογιστική περίοδο που καθορίζεται στο παράρτημα I.

2. Τα κράτη μέλη συμπεριλαμβάνουν στις πληροφορίες που υποβάλλουν σχετικά με τις δράσεις τους στον τομέα LULUCF τουλάχιστον τις ακόλουθες πληροφορίες, όσον αφορά κάθε δραστηριότητα που αναφέρεται στο άρθρο 3 παράγραφοι 1, 2 και 3:

α) περιγραφή παλαιότερων τάσεων των εκπομπών και των απορροφήσεων, συμπεριλαμβανομένων, ει δυνατόν, των ιστορικών τάσεων στον βαθμό που αυτές μπορούν ευλόγως να ανασυσταθούν·

β) προβλέψεις για τις εκπομπές και τις απορροφήσεις κατά τη λογιστική περίοδο·

γ) ανάλυση των δυνατοτήτων περιορισμού ή μείωσης των εκπομπών και διατήρησης ή αύξησης των απορροφήσεων·

δ) κατάλογο των πλέον κατάλληλων μέτρων για να ληφθεί υπόψη η κατάσταση στη χώρα, συμπεριλαμβανομένων κατά περίπτωση αλλά όχι αποκλειστικά των ενδεικτικών μέτρων που καθορίζονται στο παράρτημα IV, τα οποία έχουν προγραμματιστεί από το κράτος μέλος και/ή πρόκειται να εφαρμοστούν για την αξιοποίηση των δυνατοτήτων μετριασμού, εφόσον έχουν προσδιοριστεί τέτοιες δυνατότητες βάσει της ανάλυσης που αναφέρεται στο στοιχείο γ)·

ε) υπάρχουσες και προβλεπόμενες πολιτικές για την εφαρμογή των μέτρων που αναφέρονται στο στοιχείο δ), συμπεριλαμβανομένης ποσοτικής ή ποιοτικής περιγραφής του αναμενόμενου αντικτύπου των μέτρων αυτών στις εκπομπές και τις απορροφήσεις, λαμβανομένων υπόψη άλλων πολιτικών και μέτρων που σχετίζονται με τον τομέα LULUCF·

στ) ενδεικτικά χρονοδιαγράμματα για τη θέσπιση και την εφαρμογή των μέτρων που αναφέρονται στο στοιχείο δ).

3. Η Επιτροπή μπορεί να παρέχει κατευθυντήριες γραμμές στα κράτη μέλη για να διευκολύνει την ανταλλαγή συγκρίσιμων πληροφοριών.

Η Επιτροπή μπορεί, σε συνεννόηση με τα κράτη μέλη, να συγκεφαλαιώνει τα συμπεράσματά της από όλες τις πληροφορίες που υποβάλλουν τα κράτη μέλη σχετικά με τις δράσεις τους στον τομέα LULUCF, προκειμένου να διευκολύνει την ανταλλαγή γνώσεων και βέλτιστων πρακτικών μεταξύ των κρατών μελών.

4. Το αργότερο στο μέσο κάθε λογιστικής περιόδου που καθορίζεται στο παράρτημα I, καθώς και κατά τη λήξη της περιόδου αυτής, τα κράτη μέλη υποβάλλουν στην Επιτροπή έκθεση στην οποία περιγράφουν την πρόοδο της εφαρμογής των δράσεών τους στον τομέα LULUCF.

Η Επιτροπή μπορεί να δημοσιεύει συγκεφαλαιωτική έκθεση με βάση τις εκθέσεις που αναφέρονται στο πρώτο εδάφιο.

Τα κράτη μέλη θέτουν στη διάθεση του κοινού τις πληροφορίες σχετικά με τις δράσεις τους στον τομέα LULUCF καθώς και τις εκθέσεις του πρώτου εδαφίου εντός τριών μηνών από την υποβολή τους στην Επιτροπή.

Άρθρο 11

Επανεξέταση

Η Επιτροπή επανεξετάζει τους λογιστικούς κανόνες της παρούσας απόφασης με βάση σχετικές αποφάσεις των οργάνων της UNFCCC ή του πρωτοκόλλου του Κιότο ή σύμφωνα με άλλη ενωσιακή νομοθεσία, ή, ελλείψει τέτοιων αποφάσεων, το αργότερο στις 30 Ιουνίου 2017, και, εάν κριθεί σκόπιμο, υποβάλλει σχετική πρόταση στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο.

Άρθρο 12

Άσκηση της εξουσιοδότησης

1. Η εξουσία έκδοσης κατ' εξουσιοδότηση πράξεων εκχωρείται στην Επιτροπή υπό τους όρους του παρόντος άρθρου.

2. Η εξουσία έκδοσης των κατ' εξουσιοδότηση πράξεων που αναφέρονται στο άρθρο 2 παράγραφος 2, στο άρθρο 2 παράγραφος 3, στο άρθρο 4 παράγραφος 8, στο άρθρο 6 παράγραφος 9, στο άρθρο 7 παράγραφος 6 και στο άρθρο 9 παράγραφος 6 εκχωρείται στην Επιτροπή για περίοδο οκτώ ετών από τις 8 Ιουλίου 2013. Η Επιτροπή υποβάλλει έκθεση σχετικά με την εξουσιοδότηση το αργότερο εννέα μήνες πριν από τη λήξη της περιόδου των οκτώ

ετών. Η εξουσιοδότηση ανανεώνεται σιωπηρά για περιόδους ίδιας διάρκειας, εκτός αν το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ή το Συμβούλιο προβάλλουν αντιρρήσεις το αργότερο εντός τριών μηνών πριν από τη λήξη κάθε περιόδου.

3. Η εξουσιοδότηση που αναφέρεται στο άρθρο 2 παράγραφος 2, στο άρθρο 2 παράγραφος 3, στο άρθρο 4 παράγραφος 8, στο άρθρο 6 παράγραφος 9, στο άρθρο 7 παράγραφος 6 και στο άρθρο 9 παράγραφος 6, μπορεί να ανακληθεί ανά πάσα στιγμή από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ή το Συμβούλιο. Η απόφαση ανάκλησης επιφέρει τη λήξη της εξουσιοδότησης που προσδιορίζεται σε αυτή και παράγει αποτελέσματα από την επομένη της δημοσίευσής της στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης* ή σε μεταγενέστερη ημερομηνία η οποία καθορίζεται στην εν λόγω απόφαση. Δεν θίγει το κύρος των ήδη ισχυουσών κατ' εξουσιοδότηση πράξεων.

4. Η Επιτροπή, μόλις εκδώσει κατ' εξουσιοδότηση πράξη, την κοινοποιεί ταυτοχρόνως στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο.

5. Κατ' εξουσιοδότηση πράξη που εκδίδεται δυνάμει του άρθρου 2 παράγραφος 2, του άρθρου 2 παράγραφος 3, του άρθρου 4 παράγραφος 8, του άρθρου 6 παράγραφος 9, του άρθρου 7 παράγραφος 6 και του άρθρου 9 παράγραφος 6 τίθεται σε ισχύ μόνο εφόσον δεν διατυπωθεί ένσταση ούτε από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ούτε από το Συμβούλιο εντός προθεσμίας δύο μηνών από την κοινοποίηση της πράξης στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο ή εφόσον, πριν από τη λήξη της προθεσμίας αυτής, τόσο το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο όσο και το Συμβούλιο ενημερώσουν την Επιτροπή ότι δεν πρόκειται να προβάλουν ένσταση. Η εν λόγω προθεσμία παρατείνεται κατά δύο μήνες με πρωτοβουλία του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου ή του Συμβουλίου.

Άρθρο 13

Έναρξη ισχύος

Η παρούσα απόφαση αρχίζει να ισχύει την εικοστή ημέρα από τη δημοσίευσή της στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Άρθρο 14

Η παρούσα απόφαση απευθύνεται στα κράτη μέλη.

Στρασβούργο, 21 Μαΐου 2013.

Για το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο

Ο Πρόεδρος

M. SCHULZ

Για το Συμβούλιο

Η Πρόεδρος

L. CREIGHTON

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι

ΛΟΓΙΣΤΙΚΕΣ ΠΕΡΙΟΔΟΙ ΠΟΥ ΑΝΑΦΕΡΟΝΤΑΙ ΣΤΟ ΑΡΘΡΟ 3 ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ 1

Λογιστική περίοδος	Έτη
Πρώτη λογιστική περίοδος	1η Ιανουαρίου 2013 έως 31 Δεκεμβρίου 2020

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ II

ΕΠΙΠΕΔΑ ΑΝΑΦΟΡΑΣ ΤΩΝ ΚΡΑΤΩΝ ΜΕΛΩΝ ΑΝΑΦΕΡΟΜΕΝΑ ΣΤΟ ΑΡΘΡΟ 6

Κράτος μέλος	Αέρια θερμοκηπίου σε ισοδύναμα διοξειδίου του άνθρακα (CO ₂) ανά έτος
Βέλγιο	- 2 499
Βουλγαρία	- 7 950
Τσεχική Δημοκρατία	- 4 686
Δανία	409
Γερμανία	- 22 418
Εσθονία	- 2 741
Ιρλανδία	- 142
Ελλάδα	- 1 830
Ισπανία	- 23 100
Γαλλία	- 67 410
Ιταλία	- 22 166
Κύπρος	- 157
Λετονία	- 16 302
Λιθουανία	- 4 552
Λουξεμβούργο	- 418
Ουγγαρία	- 1 000
Μάλτα	- 49
Κάτω Χώρες	- 1 425
Αυστρία	- 6 516
Πολωνία	- 27 133
Πορτογαλία	- 6 830
Ρουμανία	- 15 793
Σλοβενία	- 3 171
Σλοβακία	- 1 084
Φινλανδία	- 20 466
Σουηδία	- 41 336
Ηνωμένο Βασίλειο	- 8 268

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙΙΙ

ΣΥΝΑΡΤΗΣΗ ΔΙΑΣΠΑΣΗΣ ΠΡΩΤΗΣ ΤΑΞΕΩΣ ΚΑΙ ΠΡΟΚΑΘΟΡΙΣΜΕΝΕΣ ΤΙΜΕΣ ΧΡΟΝΟΥ ΥΠΟΔΙΠΛΑΣΙΑΣΜΟΥ
ΑΝΑΦΕΡΟΜΕΝΕΣ ΣΤΟ ΑΡΘΡΟ 7

Συνάρτηση διάσπασης πρώτης τάξεως, με χρονική αφετηρία $i = 1900$ και μέχρι το τρέχον έτος:

$$(A) C(i + 1) = e^{-k} \cdot C(i) + \left[\left(\frac{1 - e^{-k}}{k} \right) \right] \cdot Inflow(i)$$

$$\text{με } C(1900) = 0.0$$

$$(B) \Delta C(i) = C(i + 1) - C(i)$$

όπου:

$$i = \text{έτος}$$

$C(i)$ = το απόθεμα άνθρακα της δεξαμενής προϊόντων υλοτομίας στην αρχή του έτους i , σε Gg C

k = σταθερά διάσπασης πρώτης τάξεως, σε έτος⁻¹ $k = \ln(2)/HL$, όπου HL είναι ο χρόνος υποδιπλασιασμού της δεξαμενής προϊόντων υλοτομίας, σε έτη)

$Inflow(i)$ = η εισροή στη δεξαμενή προϊόντων υλοτομίας κατά το έτος i , σε Gg C έτος⁻¹

$\Delta C(i)$ = η μεταβολή του αποθέματος άνθρακα της δεξαμενής προϊόντων υλοτομίας κατά το έτος i , σε Gg C έτος⁻¹

Προκαθορισμένες τιμές χρόνου υποδιπλασιασμού (HL):

2 έτη για το χαρτί

25 έτη για τα ξυλόφυλλα

35 έτη για την πριστή ξυλεία.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ IV

ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΑ ΜΕΤΡΑ ΠΟΥ ΜΠΟΡΟΥΝ ΝΑ ΠΕΡΙΛΑΜΒΑΝΟΝΤΑΙ ΣΤΗΝ ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΣΧΕΔΙΑ ΔΡΑΣΗΣ ΣΤΟΝ ΤΟΜΕΑ LULUCF ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 10 ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ 2 ΣΤΟΙΧΕΙΟ δ)

- α) Μέτρα σχετικά με τη διαχείριση καλλιεργήσιμων εκτάσεων, όπως τα εξής:
- βελτίωση των γεωπονικών πρακτικών με την επιλογή καλύτερων φυτικών ποικιλιών,
  - επέκταση της αμειψιοποράς και αποφυγή ή περιορισμός της χρήσης πλήρους αγρανάπαυσης,
  - βελτίωση της διαχείρισης θρεπτικών στοιχείων, της διαχείρισης της κατεργασίας του εδάφους / των υπολειμμάτων και της διαχείρισης υδάτων,
  - ενθάρρυνση των γεωργοδοσοπονικών πρακτικών και τόνωση του δυναμικού αλλαγής της κάλυψης / χρήσης της γης.
- β) Μέτρα σχετικά με τη διαχείριση βοσκοτόπων και τη βελτίωση της βοσκής, όπως τα εξής:
- πρόληψη της μετατροπής χορτολιβαδικών εκτάσεων σε καλλιεργήσιμες και καλλιεργήσιμων εκτάσεων σε εκτάσεις με αυτοφυή βλάστηση,
  - βελτίωση της διαχείρισης βοσκοτόπων με αλλαγές της έντασης και του χρόνου βόσκησης,
  - αύξηση της παραγωγικότητας,
  - βελτίωση της διαχείρισης θρεπτικών στοιχείων,
  - βελτίωση της διαχείρισης των πρακτικών καύσης,
  - εισαγωγή καταλληλότερων φυτικών ειδών, ιδίως βαθύρριζων.
- γ) Μέτρα για τη βελτίωση της διαχείρισης γεωργικών οργανικών εδαφών, ιδίως τυρφώνων, όπως τα εξής:
- πρόωθηση, με ειδικά κίνητρα, αιφύρων πρακτικών καλλιέργειας ελωδών εκτάσεων,
  - πρόωθηση, με ειδικά κίνητρα, προσαρμοσμένων γεωργικών πρακτικών, όπως η ελαχιστοποίηση της διατάραξης του εδάφους και οι εκτατικές πρακτικές.
- δ) Μέτρα για την πρόληψη της αποστράγγισης και την πρόωθηση, με ειδικά κίνητρα, της επανύγρυνσης υγροτόπων.
- ε) Μέτρα σχετικά με υφιστάμενα ή εν μέρει αποστραγγισμένα έλη, όπως τα εξής:
- πρόληψη της περαιτέρω αποστράγγισης,
  - πρόωθηση της επανύγρυνσης και αποκατάστασης ελών, με ειδικά κίνητρα,
  - αντιπυρική προστασία των ελών.
- στ) Αποκατάσταση υποβαθμισμένων εκτάσεων.
- ζ) Μέτρα σχετικά με δασικές δραστηριότητες, όπως τα εξής:
- δάσωση και αναδάσωση,
  - διατήρηση του άνθρακα στα υφιστάμενα δάση,
  - ενίσχυση της παραγωγής στα υφιστάμενα δάση,
  - αύξηση της δεξαμενής προϊόντων υλοτομίας,
  - ενίσχυση της δασικής διαχείρισης, μεταξύ άλλων με βελτιστοποίηση της σύνθεσης φυτικών ειδών, της δασοκομικής περιποίησης και της αραίωσης, καθώς και της διατήρησης του εδάφους.
- η) Πρόληψη της αποδάσωσης.
- θ) Ενίσχυση της προστασίας έναντι φυσικών διαταραχών, όπως είναι οι πυρκαγιές, οι επιβλαβείς οργανισμοί και οι θύελλες.
- ι) Μέτρα για την υποκατάσταση των ενεργειακών πρώτων υλών και υλικών που εκπέμπουν μεγάλες ποσότητες αερίων του θερμοκηπίου με προϊόντα υλοτομίας.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ V

ΕΛΑΧΙΣΤΕΣ ΤΙΜΕΣ ΕΚΤΑΣΗΣ, ΣΥΓΚΟΜΩΣΗΣ ΚΑΙ ΥΨΟΥΣ ΔΕΝΤΡΩΝ ΠΟΥ ΠΡΟΣΔΙΟΡΙΖΟΝΤΑΙ ΑΠΟ ΤΟ ΚΡΑΤΟΣ ΜΕΛΟΣ ΓΙΑ ΤΟΝ ΟΡΙΣΜΟ ΤΟΥ ΔΑΣΟΥΣ

Κράτος μέλος	Έκταση (ha)	Ποσοστό συγκόμωσης (%) (%)(percent)	Ύψος δέντρων (μ)
Βέλγιο	0,5	20	5
Βουλγαρία	0,1	10	5
Τσεχική Δημοκρατία	0,05	30	2
Δανία	0,5	10	5
Γερμανία	0,1	10	5
Εσθονία	0,5	30	2
Ιρλανδία	0,1	20	5
Ελλάδα	0,3	25	2
Ισπανία	1,0	20	3
Γαλλία	0,5	10	5
Ιταλία	0,5	10	5
Κύπρος			
Λετονία	0,1	20	5
Λιθουανία	0,1	30	5
Λουξεμβούργο	0,5	10	5
Ουγγαρία	0,5	30	5
Μάλτα			
Κάτω Χώρες	0,5	20	5
Αυστρία	0,05	30	2
Πολωνία	0,1	10	2
Πορτογαλία	1,0	10	5
Ρουμανία	0,25	10	5
Σλοβενία	0,25	30	2
Σλοβακία	0,3	20	5
Φινλανδία	0,5	10	5
Σουηδία	0,5	10	5
Ηνωμένο Βασίλειο ΒΒασίλειοΒασίλειο	0,1	20	2

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ VI

ΕΤΟΣ Ή ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΒΑΣΗΣ

Κράτος μέλος	Έτος βάσης
Βέλγιο	1990
Βουλγαρία	1988
Τσεχική Δημοκρατία	1990
Δανία	1990
Γερμανία	1990
Εσθονία	1990
Ιρλανδία	1990
Ελλάδα	1990
Ισπανία	1990
Γαλλία	1990
Ιταλία	1990
Κύπρος	
Λετονία	1990
Λιθουανία	1990
Λουξεμβούργο	1990
Ουγγαρία	1985-1987
Μάλτα	
Κάτω Χώρες	1990
Αυστρία	1990
Πολωνία	1988
Πορτογαλία	1990
Ρουμανία	1989
Σλοβενία	1986
Σλοβακία	1990
Φινλανδία	1990
Σουηδία	1990
Ηνωμένο Βασίλειο	1990

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ VII

ΥΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΒΑΣΙΚΟΥ ΕΠΙΠΕΔΟΥ ΦΥΣΙΚΩΝ ΔΙΑΤΑΡΑΧΩΝ

1. Για τον υπολογισμό του βασικού επιπέδου, τα κράτη μέλη παρέχουν πληροφορίες για τα ιστορικά επίπεδα των εκπομπών λόγω φυσικών διαταραχών. Εν προκειμένω, τα κράτη μέλη:
    - α) παρέχουν πληροφορίες σχετικά με το είδος ή τα είδη φυσικής διαταραχής που περιλαμβάνονται στην εκτίμηση·
    - β) περιλαμβάνουν εκτιμήσεις για τις συνολικές ετήσιες εκπομπές όσον αφορά τα συγκεκριμένα είδη φυσικής διαταραχής για το χρονικό διάστημα 1990-2009, ταξινομημένες κατά τις δραστηριότητες που αναφέρονται στο άρθρο 3 παράγραφος 1·
    - γ) αποδεικνύουν ότι εξασφαλίζεται η συνοχή της χρονολογικής σειράς σε όλες τις σχετικές παραμέτρους, συμπεριλαμβανομένης της ελάχιστης έκτασης, των μεθοδολογιών εκτίμησης εκπομπών, της κάλυψης των δεξαμενών και των αερίων.
  2. Σε περίπτωση που το κράτος μέλος σκοπεύει να εφαρμόσει τις διατάξεις περί φυσικών διαταραχών, το βασικό επίπεδο υπολογίζεται για τις δραστηριότητες που απαριθμούνται στο άρθρο 3 παράγραφος 1 ως ο μέσος όρος της χρονολογικής σειράς 1990-2009, εξαιρουμένων όλων των ετών κατά τα οποία καταγράφηκαν ασυνήθη επίπεδα εκπομπών, ήτοι εξαιρουμένων όλων των έκτροπων στατιστικών τιμών. Ο προσδιορισμός των έκτροπων στατιστικών τιμών πραγματοποιείται σύμφωνα με μια επαναλαμβανόμενη διαδικασία που περιγράφεται ακολούθως:
    - α) υπολογίζεται η αριθμητική μέση τιμή και η τυπική απόκλιση ολόκληρης της χρονολογικής σειράς 1990-2009·
    - β) εξαιρούνται από τη χρονολογική σειρά όλα τα έτη κατά τα οποία οι ετήσιες εκπομπές υπερβαίνουν το διπλάσιο της τυπικής απόκλισης από τον μέσο όρο·
    - γ) επανυπολογίζεται η μέση αριθμητική τιμή και η τυπική απόκλιση της χρονολογικής σειράς 1990-2009 πλην των ετών που εξαιρέθηκαν στο στάδιο β)·
    - δ) επαναλαμβάνονται τα στάδια β) και γ) έως ότου παύσουν να προκύπτουν έκτροπες τιμές.
-

II

(Μη νομοθετικές πράξεις)

ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 22ας Μαΐου 2013

σχετικά με τον αριθμό των μελών της Ευρωπαϊκής Επιτροπής

(2013/272/ΕΕ)

ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ,

Έχοντας υπόψη τη Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, και ιδίως το άρθρο 17 παράγραφος 5,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

- (1) Έχοντας σημειώσει προσεκτικά τις ανησυχίες του ιρλανδικού λαού σχετικά με τη Συνθήκη της Λισαβόνας, το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο συμφώνησε, κατά τη σύνοδό του στις 11-12 Δεκεμβρίου του 2008 και στις 18-19 Ιουνίου 2009, ότι, εφόσον τεθεί σε ισχύ η Συνθήκη της Λισαβόνας, θα πρέπει να αποφασισθεί, σύμφωνα με τις απαιτούμενες νομικές διαδικασίες, ότι η Επιτροπή θα εξακολουθήσει να απαρτίζεται από έναν υπήκοο κάθε κράτους μέλους.
- (2) Η απόφαση για τον αριθμό των μελών της Επιτροπής θα πρέπει να ληφθεί εγκαίρως και πριν από τον διορισμό της Επιτροπής που θα αναλάβει καθήκοντα την 1η Νοεμβρίου 2014.
- (3) Η εφαρμογή της παρούσας απόφασης θα πρέπει να αξιολογείται τακτικά,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΑΠΟΦΑΣΗ:

Άρθρο 1

Η Επιτροπή απαρτίζεται από αριθμό μελών, συμπεριλαμβανομένου του προέδρου της και του Υπατου Εκπροσώπου της Ένωσης για θέματα εξωτερικής πολιτικής και πολιτικής ασφαλείας, ίσο με τον αριθμό των κρατών μελών.

Άρθρο 2

Το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο επανεξετάζει αυτή την απόφαση, η οποία αφορά τη λειτουργία της Επιτροπής, αρκετά ενωρίτερα είτε από τον διορισμό της πρώτης Επιτροπής μετά την ημερομηνία προσχώρησης του τριακοστού κράτους μέλους είτε από τον διορισμό της Επιτροπής που θα διαδεχθεί εκείνη που θα αναλάβει καθήκοντα την 1η Νοεμβρίου 2014, ανάλογα με το ποιος διορισμός θα προηγηθεί.

Άρθρο 3

Η παρούσα απόφαση αρχίζει να ισχύει από την επόμενη ημέρα της δημοσίευσής της στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Εφαρμόζεται από την 1η Νοεμβρίου 2014.

Βρυξέλλες, 22 Μαΐου 2013.

Για το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος

H. VAN ROMPUY

Τιμή συνδρομής 2013 (χωρίς ΦΠΑ, συμπεριλαμβανομένων των εξόδων ταχυδρομείου για κανονική αποστολή)

Επίσημη Εφημερίδα της ΕΕ, σειρές L + C, μόνο έντυπη έκδοση	22 επίσημες γλώσσες της ΕΕ	1 300 EUR ετησίως
Επίσημη Εφημερίδα της ΕΕ, σειρές L + C, έντυπη έκδοση + ετήσιο DVD	22 επίσημες γλώσσες της ΕΕ	1 420 EUR ετησίως
Επίσημη Εφημερίδα της ΕΕ, σειρά L, μόνο έντυπη έκδοση	22 επίσημες γλώσσες της ΕΕ	910 EUR ετησίως
Επίσημη Εφημερίδα της ΕΕ, σειρές L + C, μηνιαίο συγκεντρωτικό DVD	22 επίσημες γλώσσες της ΕΕ	100 EUR ετησίως
Συμπλήρωμα της Επίσημης Εφημερίδας (σειρά S — Δημόσιες συμβάσεις και διαγωνισμοί), DVD, μία έκδοση την εβδομάδα	πολύγλωσσο: 23 επίσημες γλώσσες της ΕΕ	200 EUR ετησίως
Επίσημη Εφημερίδα της ΕΕ, σειρά C — Διαγωνισμοί	γλώσσα(-ες) ανάλογα με τον διαγωνισμό	50 EUR ετησίως

Η συνδρομή στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*, που εκδίδεται στις επίσημες γλώσσες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, είναι δυνατή σε 22 γλωσσικές εκδόσεις. Περιλαμβάνει τις σειρές L (Νομοθεσία) και C (Ανακοινώσεις και Πληροφορίες).

Για κάθε γλωσσική έκδοση απαιτείται ξεχωριστή συνδρομή.

Σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 920/2005 του Συμβουλίου, που δημοσιεύθηκε στην Επίσημη Εφημερίδα L 156 της 18ης Ιουνίου 2005, τα θεσμικά όργανα της Ευρωπαϊκής Ένωσης δεν υποχρεούνται, προσωρινά, να συντάσσουν και να δημοσιεύουν στα ιρλανδικά όλες τις πράξεις. Γι' αυτό, η Επίσημη Εφημερίδα στα ιρλανδικά πωλείται ξεχωριστά.

Η συνδρομή για το Συμπλήρωμα της Επίσημης Εφημερίδας (σειρά S — Δημόσιες συμβάσεις και διαγωνισμοί) περιλαμβάνει 23 επίσημες γλωσσικές εκδόσεις σε ένα ενιαίο πολύγλωσσο DVD.

Με απλή αίτηση, οι συνδρομητές της *Επίσημης Εφημερίδας της Ευρωπαϊκής Ένωσης* έχουν δικαίωμα να λαμβάνουν διάφορα παραρτήματα της Επίσημης Εφημερίδας. Ενημερώνονται για την έκδοση των παραρτημάτων με «Σημείωση για τον αναγνώστη» που δημοσιεύεται στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Πωλήσεις και συνδρομές

Συνδρομές σε διάφορες τιμολογημένες περιοδικές εκδόσεις, όπως η *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*, διατίθενται στους εμπορικούς μας αντιπροσώπους. Κατάλογο των εμπορικών μας αντιπροσώπων θα βρείτε στο διαδίκτυο, στη διεύθυνση:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_el.htm

Το EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) παρέχει άμεση και δωρεάν πρόσβαση στο δίκαιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Ο ιστοχώρος αυτός επιτρέπει την πρόσβαση στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης* καθώς και στις Συνθήκες, στη νομοθεσία, στη νομολογία και στις προπαρασκευαστικές πράξεις.

Για περισσότερες πληροφορίες σχετικά με την Ευρωπαϊκή Ένωση: <http://europa.eu>

